

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΘ΄

Τρίτη 23 Φεβρουαρίου 2016

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση πρακτικών, σελ.6321
2. Άδεια απουσίας του Βουλευτή κ. Κ. Καραμανλή, σελ. 6280
3. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το Γυμνάσιο Καρουσάδων Κέρκυρας, το 2ο Γενικό Λύκειο Ρόδου "Το Καζούλειο" και το 1ο Γυμνάσιο Κέρκυρας, σελ. 6277, 6298
4. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 6273, 6277, 6282, 6284, 6285, 6286, 6294, 6295, 6297, 6298, 6299, 6301, 6305, 6307, 6308, 6315, 6318, 6319

Β. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης: «Εθνικό Μητρώο Επιτελικών Στελεχών Δημόσιας Διοίκησης, βαθμολογική διάρθρωση θέσεων, συστήματα αξιολόγησης, προαγωγών και επιλογής προϊσταμένων (διαφάνεια - αξιοκρατία και αποτελεσματικότητα της Δημόσιας Διοίκησης)», σελ. 6273

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. , σελ. 6273 - 6284
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 6284 - 6305
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 6305 - 6321

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΒΑΚΗ Φ. , σελ. 6294
ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. , σελ. 6273, 6277, 6282
ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ Χ. , σελ. 6273, 6282, 6285, 6301, 6308, 6318
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 6286, 6297
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ. , σελ. 6319
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Μ. , σελ. 6294
ΔΕΛΗΣ Ι. , σελ. 6315
ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ Ν. , σελ. 6295
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 6284, 6285, 6294, 6295, 6297, 6298, 6299, 6301, 6302, 6305
ΚΑΡΡΑΣ Γ. , σελ. 6282
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. , σελ. 6299
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 6307, 6315
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 6282
ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ Θ. , σελ. 6273, 6282
ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ Ν. , σελ. 6294
ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ Π. , σελ. 6282, 6297
ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ Ν. , σελ. 6315
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ Α. , σελ. 6297
ΦΑΜΕΛΛΟΣ Σ. , σελ. 6295, 6297
ΦΩΤΗΛΑΣ Ι. , σελ. 6282

Β. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης:

ΑΪΒΑΤΙΔΗΣ Ι. , σελ. 6277

ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ Χ. , σελ. 6282, 6286, 6301, 6302, 6303, 6304, 6305, 6308, 6317, 6318
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 6286, 6296, 6297, 6304, 6305
ΒΡΑΝΤΖΑ Π. , σελ. 6319
ΓΕΝΝΙΑ Γ. , σελ. 6314
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ. , σελ. 6275, 6276, 6277
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Μ. , σελ. 6294, 6295
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 6307, 6308
ΓΚΙΟΛΑΣ Ι. , σελ. 6315
ΔΑΝΕΛΛΗΣ Σ. , σελ. 6309
ΔΕΛΗΣ Ι. , σελ. 6278
ΘΕΛΕΡΙΤΗ Μ. , σελ. 6306, 6307, 6308
ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 6316, 6317
ΙΓΓΛΕΖΗ Α. , σελ. 6318
ΚΑΒΑΔΕΛΛΑΣ Δ. , σελ. 6305
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 6305
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. , σελ. 6298, 6318
ΚΕΡΑΜΕΩΣ Ν. , σελ. 6301, 6302, 6312
ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ - ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ Π. , σελ. 6313
ΚΟΚΚΑΛΗΣ Β. , σελ. 6285
ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΣ Κ. , σελ. 6310
ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π. , σελ. 6276, 6277
ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ Δ. , σελ. 6299
ΜΑΥΡΩΤΑΣ Γ. , σελ. 6300
ΜΠΑΛΩΜΕΝΑΚΗΣ Α. , σελ. 6296
ΞΥΔΑΚΗΣ Ν. , σελ. 6282
ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ Γ. , σελ. 6273, 6275
ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ Θ. , σελ. 6280, 6282
ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ Π. , σελ. 6295, 6318
ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ Ν. , σελ. 6320
ΦΑΜΕΛΛΟΣ Σ. , σελ. 6311, 6312, 6313
ΦΩΤΗΛΑΣ Ι. , σελ. 6282

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ:

ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ Δ. , σελ. 6311
ΛΑΠΠΑΣ Σ. , σελ. 6295, 6305, 6308
ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ Ν. , σελ. 6295

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΖ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΘ'

Τρίτη 23 Φεβρουαρίου 2016

Αθήνα, σήμερα στις 23 Φεβρουαρίου 2016, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.22' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΑΡΕΜΕΝΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης: «Εθνικό Μητρώο Επιτελικών Στελεχών Δημόσιας Διοίκησης, βαθμολογική διάρθρωση θέσεων, συστήματα αξιολόγησης, προαγωγών και επιλογής προϊσταμένων (διαφάνεια - αξιοκρατία και αποτελεσματικότητα της Δημόσιας Διοίκησης)».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδριάσή της στις 19 Φεβρουαρίου 2016 τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε δύο συνεδριάσεις. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθεί το νομοσχέδιο επί της αρχής.

Αύριο θα γίνει η συζήτηση επί των άρθρων και των τροπολογιών.

Κύριε Υπουργέ, θέλετε να πάρετε τον λόγο στην αρχή ή αφού ακούσετε κάποιους ομιλητές;

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Μετά τους εισηγητές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ξεκινάμε, λοιπόν, τώρα με τον εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ, τον κ. Παπαηλιού.

Κύριε Παπαηλιού, έχετε τον λόγο για δεκαπέντε λεπτά.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Πώς θα γίνει η συζήτηση, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Το είπαμε. Δυστυχώς, δεν ακούσατε. Θα γίνει σε δύο συνεδριάσεις. Σήμερα επί της αρχής και αύριο επί των άρθρων.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Μέχρι ποια ώρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Μην περιμένετε από τώρα να σας πω μέχρι ποια ώρα. Μην χάνουμε, λοιπόν, χρόνο. Ορίστε, κύριε Παπαηλιού, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι κοινός τόπος ότι η δημόσια διοίκηση στη χώρα μας πάσχει σε βαθμό που να θεωρείται ο μεγάλος ασθενής της ελληνικής πολιτείας. Είναι, επίσης, κοινός τόπος ότι η επανοικοδόμηση της δημόσιας διοίκησης αποτελεί sine qua non όρο για την εξυπηρέτηση των πολιτών και την ανάπτυξη.

Διότι, σε πείσμα της νεοφιλελεύθερης αντίληψης ότι η Δημόσια Διοίκηση πρέπει να διευκολύνει την ιδιωτική πρωτοβουλία απλώς εφαρμόζοντας όσα αυτή επιτάσσει, η δημόσια διοίκηση οφείλει εκ του Συντάγματος, αλλά και της άσκησης του επιτελικού ρυθμιστικού ρόλου της, να διευκολύνει την ιδιωτική πρωτοβουλία στο πλαίσιο των νόμων και της εξυπηρέτησης του δημοσίου συμφέροντος.

Τα παθογενή δομικά χαρακτηριστικά της οργάνωσης, συγκρότησης και λειτουργίας της δημόσιας διοίκησης στη χώρα μας, όπως απ' όλους διαχρονικά ομολογείται, είναι ο υδροκεφαλισμός των δημοσίων υπηρεσιών, η λειτουργική εσωστρέφεια, η ανορθολογική και ανισομερής κατανομή των στελεχών της δημόσιας διοίκησης, ο συγκεντρωτισμός στις δομές και στη λήψη αποφάσεων, η γραφειοκρατία, δηλαδή ένα πλέγμα πολυνομίας, ασάφειας, επάλληλων επιπέδων και διαδικασιών διοίκησης και συναρμοδιοτήτων, τυπολατρίας, που οδηγεί και στην ευθυνοφοβία. Επίσης, είναι η έλλειψη ειδικευμένων στελεχών που να ανταποκρίνονται στις σύγχρονες ανάγκες, η απουσία πολιτικής διαχείρισης του ανθρώπινου δυναμικού, οι πελατειακές σχέσεις, η κομματικοποίηση με την έντονη μέχρι ασφυκτική παρουσία της εκάστοτε πολιτικής, κομματικής τάξης -δηλαδή το μεγάλο βάρος της τελευταίας σε σχέση με την καχεξία του διοικητικού μηχανισμού- ο κομματισμός και συνακόλουθα η ευνοϊκή μεταχείριση των «ημετέρων», των «δικών μας παιδιών» και αντίστοιχα η δυσμενής μεταχείριση των πολιτικών αντιπάλων, με αποτέλεσμα τον θεσμικό και εργασιακό καταμερισμό σε όλη την κλίμακα του δημόσιου τομέα.

Επιπλέον, παθογενή δομικά χαρακτηριστικά της λειτουργίας της δημόσιας διοίκησης είναι η δημιουργία παράλληλου διοικητικού μηχανισμού έναντι της διοικητικής ιεραρχίας, από σωρεία μετακλητών υπαλλήλων, η απουσία πνεύματος εξυπηρέτησης του πολίτη και δέσμευσης έναντι αυτού, με ταυτόχρονο πνεύμα εσωστρέφειας, καθώς και φαινόμενα διαφθοράς.

Τα τελευταία χρόνια, με την επικράτηση νεοφιλελεύθερων αντιλήψεων και τη θέση της χώρας υπό επιτροπεία, προστέθηκαν σε όλα αυτά η μείωση των θεσμικών αρμοδιοτήτων του δημοσίου, η από πλευράς δομών και λειτουργική υποβάθμισή του ως εγγυητή του δημοσίου συμφέροντος, η ανάθεση αρμοδιοτήτων στον ιδιωτικό τομέα, οι ανορθολογικές, καταχρηστικές, ακόμη και παράνομες πολιτικές μείωσης του αριθμού των δημοσίων υπαλλήλων και των αμοιβών τους, με αποτέλεσμα την επίταση των παθογενειών των οργανωτικών και διοικητικών λειτουργιών, που μετασχηματίστηκαν σε δομική κρίση της δημόσιας διοίκησης.

Όλα αυτά οδηγούν στο συμπέρασμα ότι η δημόσια διοίκηση χρειάζεται επανοικοδόμηση σε άλλες βάσεις, ώστε να απαλλαγεί

από τον ασφυκτικό εναγκαλισμό του εκάστοτε κόμματος που αναλαμβάνει τη διακυβέρνηση και να αυτοπροσδιοριστεί σχεδιάζοντας, εφαρμόζοντας και ελέγχοντας τη διοικητική πολιτική, εννοείται στο πλαίσιο επιλογών της εκάστοτε κυβέρνησης.

Είναι προφανές ότι το βασικότερο παθογενές χαρακτηριστικό που ταλανίζει τη δημόσια διοίκηση είναι η κομματικοποίησή της, η ασφυκτική ποδηγέτησή της από το πολιτικό-κομματικό υποσύστημα, με αποτέλεσμα τη μετατροπή της σε ένα στυγνό και στεγνό γραφειοκρατικό μόρφωμα χωρίς επαγγελματισμό, κοινωνική ευθύνη και κίνητρα. Επομένως, οποιαδήποτε σχετική μεταρρύθμιση δεν μπορεί να παραγάγει αποτελέσματα, αν δεν αντιμετωπίσει το πρόβλημα της κομματικοποίησης, αν δεν υπάρξει αναδιάταξη της ισορροπίας του πολιτικού-κομματικού στοιχείου έναντι του διοικητικού, υπέρ του τελευταίου. Μόνο η πραγματική αναδιοργάνωση και επανοικοδόμηση της δημόσιας διοίκησης μπορεί να την καταστήσει φιλική, πραγματικό υπηρέτη του πολίτη και να τη μετασχηματίσει οργανωτικά και λειτουργικά σε μοχλό ανάπτυξης και προόδου.

Η Κυβέρνηση έχοντας αντιληφθεί ότι η χώρα χρειάζεται ένα ολοκληρωμένο, μακρόπνοο, εφαρμόσιμο και αξιόπιστο σχέδιο διοικητικής αναδιοργάνωσης που να συμβάλει στην αποτελεσματική λειτουργία της δημόσιας διοίκησης ως απαραίτητο όρο για την ανάπτυξη, προχώρησε στην κατάθεση του παρόντος νομοσχεδίου.

Το νομοσχέδιο ανταποκρίνεται στις συνταγματικές αρχές της αντικειμενικότητας, της αξιοκρατίας, της αναλογικότητας, της αποτελεσματικότητας, της ισότητας, της διαφάνειας και της συμμετοχής, όπως αυτές ορίζονται από το Σύνταγμα.

Σε αυτό το πλαίσιο -βάσει αυτών των παραπάνω αρχών- εισάγονται οι παρακάτω τομές-μεταρρυθμίσεις και καθιερώνονται νέα θεσμικά εργαλεία.

Πρώτα από όλα, η δημιουργία του Εθνικού Μητρώου Επιτελικών Στελεχών Δημόσιας Διοίκησης από το οποίο θα αντλούνται τα στελέχη της δημόσιας διοίκησης που θα καλύπτουν θέσεις ευθύνης αυτής. Στο Εθνικό Μητρώο Επιτελικών Στελεχών Δημόσιας Διοίκησης εντάσσονται τακτικοί πολιτικοί υπάλληλοι με υψηλά προσόντα, μόνιμοι και υπάλληλοι ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου κατηγορίας ΠΕ και ΤΕ με βαθμό Α', με αξιολόγηση για δύο συνεχείς περιόδους με βαθμολογία τουλάχιστον εβδομήντα πέντε βαθμούς, κάτοχοι διδακτορικού ή μεταπτυχιακού τουλάχιστον ετήσιας φοίτησης ή απόφοιτοι της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης ή διατελέσαντες προϊστάμενοι γενικής διεύθυνσης επί τουλάχιστον τρία έτη ή προϊστάμενοι διευθύνσεων επί τουλάχιστον δέκα έτη.

Ακόμη εντάσσονται και κάποιοι άλλοι, επίσης με υψηλά προσόντα, όπως καθηγητές ΑΕΙ, ΤΕΙ, ερευνητές, το επιστημονικό προσωπικό των ανεξάρτητων αρχών και απόστρατοι, απόφοιτοι της Ανωτάτης Διακλαδικής Σχολής Πολέμου και της Ανωτάτης Σχολής Πολέμου.

Από τη δεξαμενή του Εθνικού Μητρώου Επιτελικών Στελεχών Δημόσιας Διοίκησης θα καλύπτονται οι θέσεις γενικών γραμματέων, ειδικών γραμματέων αλλά και διοικητών, προέδρων διοικητικών συμβουλίων, νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ή νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου των οποίων η διοίκηση επιλέγεται από την κυβέρνηση.

Ειδικότερα, με αυτόν τον τρόπο η θέση του γενικού γραμματέα -και αυτό θα έλεγα ότι είναι μια πραγματική επανάσταση- μετασχηματίζεται από αμιγώς πολιτική, -μέχρι σήμερα μάλλον κομματική με ρόλο την προώθηση του κομματικού κράτους- σε θέση επικεφαλής της διοικητικής δομής, που συνδέει την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου με τη διοικητική ιεραρχία.

Έτσι, προωθείται η αποκομματικοποίηση της δημόσιας διοίκησης, αίτημα και πρόταγμα τόσο πολιτικών δυνάμεων όσο και της ίδια της δημόσιας διοίκησης. Η άντληση στελεχών για θέσεις ευθύνης από το Εθνικό Μητρώο, πραγματοποιείται με τρόπο αδιάβλητο, αφού η επιλογή γίνεται με αντικειμενικές διαδικασίες από το Ειδικό Συμβούλιο Επιλογής Διοικήσεων υπό την αιγίδα του ΑΣΕΠ.

Δεύτερο σημείο-τομή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που εισάγεται με το παρόν νομοσχέδιο είναι το νέο σύστημα αξιολόγησης. Με πλέγμα διατάξεων ρυθμίζεται κατά τρόπο ενιαίο, συνε-

κτικό, άρτιο, ορθολογικό και αξιοκρατικό το σύστημα αξιολόγησης τόσο των δομών και του έργου της δημόσιας διοίκησης όσο και του υπαλλήλικου προσωπικού, κάτι που συνιστά προαπαιτούμενο για την εύρυθμη και δημοκρατική λειτουργία της.

Με το σύστημα αυτό προβλέπεται αντικειμενική και αμφίδρομη αξιολόγηση των δημοσίων υπαλλήλων με τρόπο που να λαμβάνει υπ' όψιν συνδυαστικά τόσο τα τυπικά προσόντα -ιδίως τις σπουδές, την επιμόρφωση και την εμπειρία/προϋπηρεσία- όσο και την προσωπικότητα του αξιολογούμενου. Η αξιολόγηση γίνεται από τους δύο ιεραρχικά προϊστάμενους και για τους προϊστάμενους και από το σύνολο των άμεσα υφισταμένων τους.

Η αξιολόγηση και η συμμετοχή των δημοσίων υπαλλήλων στη διαδικασία θέσης στόχων, όπως και γενικότερα στη λειτουργία της δημόσιας διοίκησης, αποσκοπούν στη βελτίωση της απόδοσης τόσο της δημόσιας υπηρεσίας όσο και του ίδιου του δημοσίου υπαλλήλου ατομικά.

Το εισαγόμενο αντικειμενικό σύστημα αξιολόγησης, σε συνδυασμό με τη στοχοθεσία και την αντικειμενική, αξιοκρατική επιλογή στελεχών, μπορεί να μεταλλάξει καθοριστικά τη νοοτροπία της δημόσιας διοίκησης και των στελεχών της με την καταπολέμηση του νεποτισμού και των πελατειακών σχέσεων. Το νέο σύστημα δεν έχει τιμωρητικό χαρακτήρα και δεν αποτελεί πρόσχημα για απολύσεις, όπως έγινε στο πρόσφατο παρελθόν.

Σε αυτό το πλαίσιο, η συμβουλευτική συνέντευξη που συνίσταται σε συζήτηση μεταξύ του αξιολογούμενου και του άμεσα ιεραρχικά προϊσταμένου του για τους τρόπους βελτίωσης της απόδοσής του, διαδραματίζει σημαντικό ρόλο. Τα κριτήρια αξιολόγησης είναι κοινά αποδεκτά, μετρήσιμα, αντικειμενικά και ελεγχόμενα ως προς την εφαρμογή τους, με αποκλειστικό γνώμονα την αναβάθμιση των δημοσίων υπηρεσιών.

Με αυτή τη μέθοδο, σε συνδυασμό με τον σαφώς προβλεπόμενο τρόπο βαθμολόγησης των κριτηρίων, σκιαγραφείται η εικόνα του κάθε υπαλλήλου ατομικά και αναδεικνύονται πλήρως οι προσωπικές ικανότητες σε σχέση με τα καθήκοντα που καλείται να αναλάβει.

Συνακόλουθα, η αξιολόγηση γίνεται με τρόπο που τα αποτελέσματά της να ανταποκρίνονται στις αρχές της ισότητας, της αντικειμενικότητας, της αξιοκρατίας, βάσει του βιογραφικού των υποψηφίων, των τυπικών προσόντων τους, του επιστημονικού-ερευνητικού έργου τους, συναφούς προς τις απαιτήσεις και τα καθήκοντα της θέσης, καθώς επίσης και της εν γένει προσωπικότητάς τους.

Τρίτο άξονα-τομή του νομοσχεδίου αποτελεί το βαθμολόγιο και το σύστημα προαγωγών. Το βαθμολόγιο συνιστά ουσιώδες οργανωτικό στοιχείο που συναρτάται άμεσα με την αξιοκρατική και αποτελεσματική λειτουργία της δημόσιας διοίκησης. Το ισχύον βαθμολόγιο αποδείχθηκε δύσκαμπτο, πολύ περισσότερο αφού κατέληγε σε ουσιαστική στέρηση του δικαιώματος ανέλιξης του συνόλου του προσωπικού, στέρηση αμφίβολης συνταγματικότητας.

Επιπλέον, η εξάρτηση από πελατειακά δίκτυα και το σύστημα των ποσοστώσεων στη βαθμολογική εξέλιξη είχαν επιδράσει διαλυτικά, αφού οι νέοι υπάλληλοι καθλώνονταν στις κατώτερες βαθμολογικές κατηγορίες. Μάλιστα, λόγω της αναποτελεσματικής δόμησης αυτού του συστήματος, προκειμένου να διατηρηθεί ο αριθμός των υπαλλήλων που είχαν δικαίωμα υποβολής αίτησης για κρίση σε θέση ευθύνης δόθηκε η σχετική δυνατότητα και σε υπαλλήλους, παραδείγματος χάριν με βαθμό Δ', με αποτέλεσμα υπάλληλοι κατώτερου βαθμού να προϊστανται ανωτέρων τους.

Το αποτέλεσμα ήταν η γενικότερη αποσύνθεση του διοικητικού μηχανισμού της χώρας.

Προτείνεται λοιπόν, ένα βαθμολόγιο που συνδέεται και με το σύστημα αξιολόγησης, αφού και η επί δύο έτη εξαιρετική επίδοση οδηγεί σε ταχύτερη εξέλιξη και απόκτηση του καταληκτικού βαθμού Α', που αποτελεί προαπαιτούμενο για τη συμμετοχή στις κρίσεις προϊσταμένων, αλλά και την ένταξη στο Εθνικό Μητρώο Επιτελικών Στελεχών Δημόσιας Διοίκησης. Έτσι, το δημοσιοϋπαλλήλικό σώμα επανακτά την οργανωτική βάση που ανταποκρίνεται στο αξιοκρατικό σύστημα εξέλιξης των δημοσίων υπαλλήλων.

Το σύστημα επιλογής προϊσταμένων ήταν διαχρονικά πεδίο

ανταγωνισμού και αντιπαράθεσης, αφού σε αυτό το πεδίο το πολιτικό σύστημα επαφτόταν με τη Δημόσια Διοίκηση. Βάσει αυτής της ανορθόδοξης επαφής οι διοικητικές υπηρεσίες υστερούσαν ποιοτικά, κυριαρχούσαν πελατειακά και άλλα δίκτυα, που λυμάνωνταν τον χώρο, γεγονότα που οδήγησαν στην αποδόμηση της αξιοπιστίας της δημόσιας διοίκησης προς τους πολίτες.

Ο χρόνος διοικητικής εμπειρίας ως κριτήριο για την επιλογή προϊσταμένων παρείχε τη δυνατότητα επιλογής συγκεκριμένου αριθμού προϊσταμένων που υπηρετούσαν στον συγκεκριμένο χώρο επί πολλά χρόνια, ίσως χωρίς ιδιαίτερες ικανότητες. Αυτό το κριτήριο, με τη στήριξη των πελατειακών δικτύων, οδηγούσε σε αναπαραγωγή συγκεκριμένου στελεχικού δυναμικού που είχε συγκεκριμένο, απαρχαιωμένο τρόπο δράσης και διαχείρισης διαφόρων καταστάσεων.

Με το παρόν νομοσχέδιο αντικαθίσταται ο παραδοσιακός τρόπος επιλογής προϊσταμένων από ένα σύγχρονο, ορθολογικό, αξιοκρατικό σύστημα που παρέχει τη δυνατότητα, ιδίως σε νέους και προικισμένους επιστήμονες, να αποκτήσουν και να ασκήσουν συγκεκριμένα καθήκοντα.

Τα κριτήρια για την επιλογή προϊσταμένων χωρίζονται σε τέσσερις ομάδες, ανάλογα με τη συγκεκριμένη βαθμίδα διοίκησης, δηλαδή τα τυπικά προσόντα, την εργασιακή εμπειρία, την αξιολόγηση και τη δομημένη συνέντευξη. Κάθε μία ομάδα κριτηρίων φέρει ειδικό συντελεστή βαρύτητας προκειμένου η αξιολόγηση να είναι κατά το δυνατόν αμερόληπτη, αντικειμενική και ισορροπημένη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Δύο λεπτά είναι πολλά, κύριε Παπαηλιού.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ: Ειδικότερα, για τη δομημένη συνέντευξη και επειδή στο παρελθόν οι συνεντεύξεις αποτελούσαν όχημα ευνοιοκρατίας και αναξιοκρατίας, να σημειωθεί ότι δεν έχει σχέση με τις συνεντεύξεις του παρελθόντος.

Με το σύστημα επιλογής προϊσταμένων διασφαλίζεται η επιλογή των πλέον αξίων και ικανών που θα μπορέσουν να σηκώσουν το βάρος μίας διαφορετικής δημόσιας διοίκησης. Συνακόλουθα, το σύστημα προαγωγών εισάγεται με τρόπο που να επιτρέπει την προαγωγή νεότερων και πλέον προικισμένων.

Τέταρτος και βασικός πυλώνας του νομοσχεδίου είναι η συμμετοχή και η κοινωνική λογοδοσία. Η συμμετοχή των ίδιων των υπαλλήλων υλοποιείται μέσω της σύγκλησης της ολομέλειας των τμημάτων και των διευθύνσεων στις οποίες αξιολογείται η πορεία υλοποίησης των στόχων που πρέπει να επιτευχθούν και οι οποίοι τίθενται από τους προϊσταμένους, στο πλαίσιο των στρατηγικών στόχων που έχουν τεθεί από τον Υπουργό ή το όργανο διοίκησης.

Η δε συμμετοχή των χρηστών των υπηρεσιών της Δημόσιας Διοίκησης και της κοινωνίας υλοποιείται μέσω της ακρόασης κοινωνικών φορέων και πολιτών που εντοπίζουν προβλήματα εύρυθμης λειτουργίας ή κακοδιοίκησης, μέσω ηλεκτρονικών ή μη ερευνών με τις οποίες οι πολίτες αξιολογούν τις παρεχόμενες υπηρεσίες, μέσω του Παρατηρητηρίου Δημόσιας Διοίκησης που παρακολουθεί επιστημονικά τη διοικητική λειτουργία και τον συντονισμό των διαδικασιών αξιολόγησης.

Με αυτά τα εργαλεία και αυτούς τους τρόπους διασφαλίζεται η συμμετοχή των ίδιων των υπαλλήλων στη διαδικασία του σχεδιασμού και υλοποίησης των στόχων της δημόσιας διοίκησης, αλλά και η κοινωνική λογοδοσία έναντι των χρηστών των υπηρεσιών της Δημόσιας Διοίκησης και της κοινωνίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο αποτελεί ένα σημαντικό βήμα προς την κατεύθυνση της θεσμικής ανασυγκρότησης της χώρας, που μαζί...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Παπαηλιού, πέρασαν και τα δύο λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ: ...με την παραγωγική ανασυγκρότηση έχουν εξαγγελθεί και θα υλοποιηθούν βήμα-βήμα από την Κυβέρνηση. Τα κόμματα της Αντιπολίτευσης καλούνται να στηρίξουν, αφού είναι γνωστό ότι η δημόσια διοίκηση είναι ο μεγάλος «ασθενής» του ελληνικού κράτους αλλά και απαραίτητος

μοχλός για την ανάπτυξη, που μπορεί και πρέπει να θεραπευθεί. Ψηφίζουμε, συνεπώς, το νομοσχέδιο και καλούμε και την Αντιπολίτευση να το υπερψηφίσει.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Ο κ. Γεωργαντάς έχει τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Διαφάνεια, αξιοκρατία και αποτελεσματικότητα στη δημόσια διοίκηση. Πρέπει να παραδεχθούμε ότι στους τίτλους των σχεδίων νόμων πραγματικά η Κυβέρνηση σηματοδοτεί τις προθέσεις της. Δυστυχώς, όμως, η ανάγνωση του κειμένου του νόμου δεν οδηγεί πάντα στα στοιχεία αυτά και, δυστυχώς, τελευταία δεν οδηγεί ποτέ σε στοιχεία αναγκαία, σε στοιχεία στα οποία συμφωνούμε όλοι ότι πρέπει να διέπουν τη δημόσια διοίκηση.

Κύριε Υπουργέ, έγιναν τρεις συνεδριάσεις, εκτός από την ακρόαση των φορέων. Έγινε μία ουσιαστική συζήτηση και τέθηκαν ζητήματα. Θεωρώ ότι πραγματικά τα κόμματα -όλα τα κόμματα- με το πολιτικό εφελτήριο και την ιδεολογία του καθενός είχαν τη διάθεση να συνεισφέρουν στην προσπάθεια αυτή.

Η Νέα Δημοκρατία από την πρώτη στιγμή -στο καινοτόμο στοιχείο αυτού του νομοσχεδίου-, το οποία κατά βάση είναι το Μητρώο Επιτελικών Στελεχών, έδειξε με μία ειλικρινή διάθεση για συνεργασία και σύγκλιση, έτσι ώστε πραγματικά να πάμε ένα βήμα παραπέρα τη δημόσια διοίκηση.

Σας είπαμε. Συμφωνούμε μέχρι ενός σημείου στο να υπάρχει θητεία στα επιτελικά στελέχη της δημόσιας διοίκησης, τουλάχιστον σε πολλά εξ αυτών, γιατί είχαμε μία διαφωνία για τη θέση του γενικού γραμματέα. Όμως, έχουμε δύο πολύ σημαντικές ενστάσεις, οι οποίες θεωρούμε ότι είναι απαραίτητο να επιλυθούν με δική σας πρωτοβουλία, έτσι ώστε να μπορούμε να προχωρήσουμε στις λεπτομέρειες του σχεδίου νόμου και να τύχει μιας καθολικής ίσως αποδοχής από τη Βουλή.

Το πρώτο ζήτημα, το οποίο θέσαμε και το οποίο έχει να κάνει με τις πραγματικές προθέσεις σας, ήταν το ζήτημα της εφαρμογής αυτού του σχεδίου νόμου. Δεν μπορούμε να λέμε ότι είναι τομή στη δημόσια διοίκηση να επιλέγονται τα στελέχη από τους δημοσίους υπαλλήλους με θητεία από μία εννεαμελής επιτροπή, από ένα συμβούλιο επιλογής, όπου τον μεγαλύτερο ρόλο τον έχουν τα στελέχη του ΑΣΕΠ και αυτό το μητρώο να συσταθεί και να αρχίσει με αυτό να πληρούνται οι κενές θέσεις του δημοσίου από 31-7-2016 και να έλθει σε πλήρη λειτουργία το καλοκαίρι του 2018.

Γιατί, κύριε Υπουργέ, αν είναι ένας καλός νόμος, να μην θέλετε εσείς πρώτος να ξεκινήσει η εφαρμογή του από τώρα, να ξεκινήσει η εφαρμογή του άμεσα, σταδιακά, μέσα στο επόμενο διάστημα, μέσα στους επόμενους μήνες; Γιατί, αν, πράγματι, με αυτόν τον τρόπο θα έχουμε μία αποκομματικοποίηση της δημόσιας διοίκησης, αυτό το να το αφήσουμε για τους επόμενους, όποιοι κι αν είναι αυτοί; Γιατί να μην αποφασίσουμε να το εφαρμόσουμε από τώρα;

Σε ένα μήνα, κύριε Υπουργέ -και διαψεύστε με, αν κάνω λάθος- θα πληρωθούν οι κενές θέσεις των διοικητών των νοσοκομείων και των αναπληρωτών διοικητών. Μιλάμε για εκατόν πενήντα θέσεις. Για ποιον λόγο αυτές οι θέσεις να μην πληρωθούν μέσα από τη διαδικασία -με τις επισημάνσεις που θα κάνουμε στην πορεία, όπως εμείς θεωρούμε ότι είναι οι σωστές- απ' αυτό το μητρώο; Γιατί να πρέπει το καλοκαίρι του 2018 να αρχίσει η εφαρμογή του, όταν ένας από τους όρους και τις προϋποθέσεις για τη συμμετοχή στο μητρώο αυτό είναι και η καλή αξιολόγηση των υπαλλήλων αυτών για δύο συνεχόμενες χρονιές; Ποιες χρονιές; Για τα έτη 2016 - 2017. Θα έρθουν μετά, το 2018 οι υπάλληλοι οι οποίοι θα αξιολογηθούν με τον συγκεκριμένο τρόπο, ο οποίος προβλέπεται στο νομοσχέδιο, να διεκδικήσουν τις θέσεις αυτές.

Σας έκανα και μία ερώτηση, στην οποία η αλήθεια είναι ότι με ειλικρίνεια απαντήσατε ότι, δυστυχώς, τα αποτελέσματα δεν είναι θετικά για την Κυβέρνησή σας.

Η ερώτηση ήταν η εξής: Μπορείτε να μου πείτε, κύριε Υπουργέ, αυτούς τους δώδεκα μήνες, που ασκείτε ουσιαστικά τη διακυβέρνηση της χώρας, πόσα επιτελικά στελέχη για τις θέσεις της

δημόσιας διοίκησης επιλέξατε με βάση τις προϋποθέσεις, όπως τις θέτετε σε αυτό το σχέδιο νόμου; Πόσοι είναι από τη δημόσια διοίκηση; Πόσοι έχουν τον συγκεκριμένο βαθμό; Πόσοι έχουν τα συγκεκριμένα πτυχία; Πόσοι έχουν τον χρόνο αυτόν υπηρεσίας; Να μου πείτε πόσοι έχουν μπει στα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, στα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, στους οργανισμούς στους οποίους έχει την ευθύνη τη δημόσιο. Εκατό, διακόσια, χίλια στελέχη;

Θέλω να μου πείτε ένα στέλεχος –ένα, σας προκαλώ– το οποίο επιλέξατε. Ενώ είχατε τη δυνατότητα επιλογής σε ένα νομοσχέδιο, το οποίο ξεκίνησε να βρίσκεται σε διαβούλευση από τον Δεκέμβριο του 2015 –άρα, στη σκέψη σας ήταν πολύ νωρίτερα– ενδιάμεσα εσείς καλύπτατε τις κενές θέσεις στο δημόσιο απευθείας και ενώ είχατε τη δυνατότητα, χωρίς να μπει το σχέδιο νόμου σε εφαρμογή, να επιλέξετε στελέχη από τη δημόσια διοίκηση. Κανείς δεν σας στέρησε αυτό το δικαίωμα. Όποιος ήθελε, μπορούσε να επιλέξει πράγματι για μία επιτελική θέση ένα στέλεχος από τη δημόσια διοίκηση.

Εγώ σας προκαλώ πάλι και σας λέω: Πείτε μου έναν που επιλέξατε από τη δημόσια διοίκηση!

Δεύτερο ζήτημα το οποίο θέσαμε και δεύτερη ένσταση. Γιατί, κύριε Υπουργέ, να αποκλείσουμε –γιατί κατά βάση αποκλείουμε από το μητρώο...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Πείτε μας εσείς που τοποθετήσατε!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Κύριε Υπουργέ, θα πάρετε τον λόγο αργότερα, φαντάζομαι.

Εάν είναι στους διακόσιους ένας ή δύο και αυτό θα αξιολογηθεί. Εγώ περιμένω και προκαλώ να ακούσω!

Αρχές Δεκεμβρίου του 2015 μπήκε σε διαβούλευση, πολύ νωρίτερα ήταν στο μυαλό σας και φαντάζομαι ότι υπήρχαν ικανά στελέχη από τη δημόσια διοίκηση για να επιλέξετε γι' αυτές τις θέσεις.

Το δεύτερο σημαντικό ζήτημα είναι το εξής: Γιατί να αποκλείεται ο ιδιωτικός τομέας; Έχω, κύριε Υπουργέ, στα χέρια μου τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής. Νομίζω ότι είναι η πιο τεκμηριωμένη άποψη που υπάρχει επί του νομοσχεδίου, η οποία βοήθησε όλα τα μέλη της επιτροπής και όλα τα μέλη του Κοινοβουλίου να αξιολογήσουν το νομοσχέδιο αυτό.

Έγινε η ακρόαση φορέων και εκεί ακούστηκαν πραγματικά πολύ σωστές σκέψεις –αναλύθηκαν οι σκέψεις της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής– οι οποίες έτυχε να ταυτίζονται σχεδόν με τις θέσεις της Νέας Δημοκρατίας, οι οποίες είχαν αναφερθεί στην πρώτη συζήτηση, η οποία είχε προηγηθεί.

Γιατί δεν λαμβάνετε υπ' όψιν και εκεί την παρατήρηση ότι δεν μπορούν να αποκλείονται τα στελέχη από τον ιδιωτικό τομέα; Δεν είπαμε να είναι μόνο από τον ιδιωτικό τομέα. Αλλά, γιατί να είναι και μόνο από τη δημόσια διοίκηση; Γιατί δεν μπορεί να υπάρχει αυτή η εξισορρόπηση και η επιτροπή αυτή να μπορεί να αξιολογεί, ανάλογα με το προφίλ της κάθε θέσης, τα προσόντα του καθενός, είτε ιδιώτη είτε δημοσίου υπαλλήλου, και να τον επιλέγει για την επιτελική αυτή θέση;

Για ποιο λόγο αυτή τη δυνατότητα την έχουν μόνο τα μέλη ΔΕΠ, το επιστημονικό προσωπικό κάποιων ανεξάρτητων αρχών ή κάποιοι απόστρατοι;

Γιατί να μην το ανοίξουμε; Τι φοβόμαστε; Γιατί να υπάρχει αυτή η ιδεοληψία; Γιατί να μην έχουμε και στελέχη του ιδιωτικού τομέα μαζί με τα στελέχη της δημόσιας διοίκησης σε ένα μητρώο ή σε δύο παράλληλα μητρώα; Γιατί αυτή επιτροπή, στην οποία έχουμε εμπιστοσύνη –το λέμε όλοι, καθώς είναι μια εννεαμελής επιτροπή, η οποία κατά βάση απαρτίζεται από τρία μέλη του ΑΣΕΠ και εν πάση περιπτώσει έχει την επίβλεψη το ΑΣΕΠ– να μην μπορεί να επιλέξει από αυτό το μικτό μητρώο;

Αυτές οι δύο ενστάσεις μας, οι οποίες προβλήθηκαν από την πρώτη στιγμή, σε σχέση με τον αποκλεισμό του ιδιωτικού τομέα και σε σχέση με τον χρόνο εφαρμογής του νομοσχεδίου αυτού, κύριε Υπουργέ, είναι ενστάσεις οι οποίες δυστυχώς δεν έγιναν δεκτές από εσάς και δεν μας επιτρέπουν να έχουμε θετική στάση απέναντι στο νομοσχέδιο.

Υπάρχει και μια τρίτη παρατήρηση επί του μητρώου, που έχει

να κάνει με το πρόσωπο του γενικού γραμματέα: Εδώ υπάρχει μια αντίληψη, η οποία είναι διαμετρικά αντίθετη, ας πούμε λόγω ιδεολογικής θεώρησης του καθενός.

Βλέπουμε στο άρθρο 6, όπου περιγράφονται τα καθήκοντα του γενικού γραμματέα, ότι ουσιαστικά μέσα στους ρόλους του γενικού γραμματέα είναι να επιβλέψει την εφαρμογή της κυβερνητικής πολιτικής από τη δημόσια διοίκηση. Μα, αυτός ο χαρακτηρισμός από μόνος του δηλώνει ότι γενικός γραμματέας είναι ένα πολιτικό πρόσωπο!

Θεωρούμε, λοιπόν –και το θέτουμε και στη δημόσια αυτή συζήτηση– ότι μόνο ο γενικός γραμματέας πρέπει να είναι επιλογή της κυβέρνησης, επιλογή του Υπουργού. Είναι το πρόσωπο, το οποίο αποτελεί ουσιαστικά τον σύνδεσμο ανάμεσα στην κυβέρνηση και τη δημόσια διοίκηση, ακριβώς για την παρακολούθηση και εφαρμογή της κυβερνητικής πολιτικής και ότι είναι το μόνο πρόσωπο, το οποίο πρέπει να ακολουθεί τον Υπουργό.

Βεβαίως, τα επιχειρήματα περί θεσμικής μνήμης της δημόσιας διοίκησης στο πρόσωπο του γενικού γραμματέα νομίζουμε ότι είναι έωλα. Ξέρουμε πού υπάρχει θεσμική μνήμη στη δημόσια διοίκηση.

Κύριε Υπουργέ, σε σχέση με τα υπόλοιπα τμήματα του νομοσχεδίου για την αξιολόγηση, για το βαθμολόγιο και την επιλογή των προϊσταμένων, δεν νομίζω να αποκόμισε ουδείς από τους παρισταμένους στην Αίθουσα, ουδείς από όσους συμμετείχαν στη συζήτηση αυτή την αίσθηση και την εντύπωση ότι πάμε ένα βήμα μπροστά.

Δεν πάμε ένα βήμα μπροστά. Ουσιαστικά στο ζήτημα της αξιολόγησης επανερχόμαστε στο προεδρικό διάταγμα 318/1992 και ταυτοχρόνως έχουμε καινούργια δικά σας εφευρήματα και στην αξιολόγηση και στο βαθμολόγιο και στην επιλογή των προϊσταμένων, τα οποία δεν μπορούν να τύχουν ουσιαστικής αξιολόγησης από εμάς.

Για παράδειγμα, αυτό περί ολομελειών διεύθυνσης και τμήματος, οι οποίες θα αξιολογούν τους εαυτούς τους για το έργο αυτών που τοποθετούν, δεν μπορεί να το καταλάβω, δεν μπορώ να το παρακολουθήσω. Δεν μπορώ να καταλάβω την πρακτική του, τον τρόπο εφαρμογής του και τον σκοπό τον οποίο υπηρετεί.

Σε κάθε περίπτωση, αυτό το οποίο πρέπει να γίνει κατανοητό είναι ότι εμείς στο προηγούμενο νομοσχέδιο, το οποίο εσείς ουσιαστικά καταργείτε, είχαμε δώσει βαρύτητα στα ουσιαστικά και όχι στα τυπικά προσόντα. Η γραπτή δοκιμασία και η δομημένη συνέντευξη, με τις προϋποθέσεις τις οποίες περιγράψαμε και είχαμε θεσμοθετήσει, νομίζαμε ότι υπηρετούσαν πολύ καλύτερα να έχουμε πράγματι μία εικόνα για τα προσόντα κάθε υπαλλήλου και τη δυνατότητα ή όχι να υπηρετήσει μία συγκεκριμένη θέση.

Δυστυχώς, αυτή η προσπάθεια η οποία έγινε ακυρώθηκε στην έναρξή της. Θεωρούμε ότι με βάση το σύστημα αξιολόγησης, όπως το φέρνεται, θα έχουμε πάλι άριστους όλους τους δημοσίου υπαλλήλους, αλλά συγχρόνως θα έχουμε ένα δημόσιο, για το οποίο οι πολίτες ξέρουν πολύ καλά ότι πράγματι δεν είναι άριστο στις υπηρεσίες τις οποίες προσφέρει προς τους πολίτες.

Εκείνο, όμως, που έχει πολύ μεγάλο ενδιαφέρον, κύριε Υπουργέ, είναι οι λεγόμενες «λοιπές διατάξεις». Να πω κάτι; Είναι ευτύχημα που σήμερα, μέχρι αυτήν τη στιγμή που μιλάμε, έχουμε μόνο πέντε υπουργικές τροπολογίες. Θεωρώ ότι είναι το αρνητικό ρεκόρ σας με θετικό, βέβαια, πρόσχημο για εμάς και ελπίζουμε κατά τη διάρκεια της συζήτησης μέχρι αύριο να μην έχουμε αύξηση αυτού του αριθμού.

Όμως, αυτό που δεν έγινε με τις τροπολογίες στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο έχει γίνει με τις λοιπές διατάξεις, οι οποίες αφορούν τα άρθρα από το 32 μέχρι το 55. Δυστυχώς, αυτές οι λοιπές διατάξεις, οι οποίες δεν βγήκαν σε διαβούλευση, αφορούν ζητήματα τα οποία δεν μπόρεσαν να τύχουν αξιολόγησης από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, ακριβώς επειδή, όπως παρατηρεί η έκθεσή του, δεν δόθηκαν επαρκή στοιχεία από το Υπουργείο, έτσι ώστε να μπορέσει να γίνει η επιμέτρηση της επίπτωσης στον προϋπολογισμό, ταυτοχρόνως δε η Επιστημονική Επιτροπή έχει κάνει πολλές παρατηρήσεις επί των συγκεκριμένων νομοσχεδίων, οι οποίες νομίζω ότι τουλάχιστον πρέπει να τύχουν μίας με-

λέτης.

Είμαι υποχρεωμένος μέσα στον λίγο χρόνο που έχω να αναφερθώ σε τρία από αυτά τα άρθρα.

Στο άρθρο 32 -στο οποίο, ευτυχώς, κάνατε μία ουσιαστική αλλαγή, γιατί άλλως θα ήταν πραγματικά απαράδεκτο- για πρώτη φορά δίνεται μία καινούργια δυνατότητα στον Υπουργό να μετακινεί, να αποσπά, χωρίς χρονικό περιορισμό, χωρίς ιδιαίτερη αιτιολογία οποιονδήποτε υπάλληλο είναι στο οικείο Υπουργείο ή στα νομικά του πρόσωπα και να τον τοποθετεί όπου αυτός νομίζει, ευτυχώς βέβαια μετά από αίτηση του υπαλλήλου, πράγμα το οποίο μπορεί να υποκρύπτει και οποιαδήποτε συνεννόηση.

Το αρχικό κείμενο έλεγε «με πρωτοβουλία της υπηρεσίας». Εάν είναι δυνατόν με πρωτοβουλία της υπηρεσίας, χωρίς τη συναίνεση του υπαλλήλου, χωρίς την αίτηση του υπαλλήλου να μπορέσει αυτός να μετακινηθεί οπουδήποτε! Ευτυχώς, έμεινε μόνο το «με αίτηση του υπαλλήλου», αλλά παρ' όλα αυτά, έχουμε μία απαράδεκτη παρέμβαση σε ένα σύστημα μετακινήσεων, το οποίο είναι θεσμοθετημένο, νομοθετημένο με βάση συγκεκριμένα στοιχεία και κανόνες και τώρα εσείς το παραβιάζετε.

Εκεί, όμως, όπου πραγματικά υπάρχει μία δική σας πρωτοβουλία –και απορώ πώς τομήσατε και τη φέρατε στο Κοινοβούλιο– είναι στο άρθρο 36. Σύμφωνα με το άρθρο 36, όποιοι από τους υπαλλήλους που ήταν να συνταξιοδοτηθούν λόγω τριακονταπενταετίας ή λόγω της συμπληρώσεως του ορίου ηλικίας δύνανται να ζητήσουν να παραμείνουν και για τα επόμενα έτη. Και ποιο είναι το παράδοξο, ποιο είναι το απαράδεκτο; Το αν ο υπάλληλος αυτός που κανονικά συνταξιοδοτείται θα παραμείνει ή όχι στην υπηρεσία του και μάλιστα για ένα έτος και μετά με δεύτερη ανανέωση και για άλλο έτος ή τρίτη ανανέωση και για άλλο ένα ακόμα έτος το αποφασίζει μόνο ο Υπουργός -μόνο ο Υπουργός!- με βάση τις υπηρεσιακές ανάγκες αορίστως, έτσι όπως αναφέρεται και μετά από γνώμη –όχι σύμφωνη γνώμη ούτε αιτιολογημένη γνώμη- με απλή γνώμη του υπηρεσιακού συμβουλίου, που και αυτό προστέθηκε, δεν υπήρχε στο αρχικό κείμενο. Έτσι, λοιπόν, θα έρθει ο Υπουργός και θα αποφασίσει ποιοι από τους υπαλλήλους, ποιοι από τους διευθυντές που πρέπει να συνταξιοδοτηθούν θα παραμείνουν και ποιοι όχι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Δεν το έχετε διαβάσει καλά!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Κύριε Υπουργέ, γίνονται όμηροί σας οι υπάλληλοι με αυτόν τον τρόπο, ναι ή όχι; Έχετε το αποκλειστικό δικαίωμα της επιλογής αυτών οι οποίοι θα παραμείνουν, ναι ή όχι; Είστε εσείς αυτός που θα αποφασίζει ποιοι θα συνταξιοδοτηθούν και ποιοι όχι;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Να διαβάσετε καλά. Έχει διορθωθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Υπουργέ, θα πάρετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Το διάβασα πολύ και πρέπει να απολογηθείτε στο Κοινοβούλιο. Είστε εσείς, ο κάθε Υπουργός, που θα αποφασίζει ποιοι υπάλληλοι θα συνταξιοδοτηθούν και ποιοι όχι. Πού ακούστηκε αυτό το απαράδεκτο; Πηγαίνουμε μπρος ή πίσω με κάτι τέτοιο;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Να δούμε στο τέλος ποιος θα είναι αδιάβατος!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτού)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Και βεβαίως, θεωρώ –τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- ότι έχετε μία τελευταία ευκαιρία –σας το επισήμανε και ο κ. Βορίδης στις προηγούμενες συζητήσεις-, κύριε Υπουργέ, να αποσύρετε το άρθρο 48, που είναι μία ωμή παρέμβαση σε δικαστικές εκκρεμότητες, σε πειθαρχικές διώξεις. Είναι μία ωμή παρέμβαση χωρίς επαρκή αιτιολογία, που σας αφήνει έκθετο ηθικά. Έχετε μία τελευταία ευκαιρία να το αποσύρετε.

Κύριοι συνάδελφοι, μία τελευταία κουβέντα. Κατάγομαι από την Ειδομένη του Κιλκίς. Αυτήν τη στιγμή η Ειδομένη γίνεται σύμβολο της ανικανότητας, της ανευθυνότητας και της ανυπαρξίας για πάρα πολλούς μήνες μεταναστευτικής πολιτικής από αυτήν την Κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Γεωργάντα, παρακαλώ πολύ! Τελείωσε ο χρόνος σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Μην εκνευρίζεστε!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Θέλω να πιστεύω ότι άμεσα θα δώσετε λύση σε αυτό το θέμα το οποίο εσείς δημιουργήσατε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, δεκατρείς μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το Γυμνάσιο Καρουσάδων Κέρκυρας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Αϊβατίδης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΪΒΑΤΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σήμερα εισάγεται στην Ολομέλεια της Εθνικής Αντιπροσωπείας σχέδιο νόμου για τη δημόσια διοίκηση, που εμφανίζεται από την Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ ως ρηθιζόμενο και καινοτόμο, κυρίως λόγω της εγκαθίδρυσης του Εθνικού Μητρώου Επιτελικών Στελεχών της Δημόσιας Διοίκησης.

Εισάγεται προς ψήφιση σύστημα αξιολόγησης, βαθμολογική διάρθρωση θέσεων των υπαλλήλων και σύστημα επιλογής προϊσταμένων, που σε κάθε περίπτωση προσομοιάζει σε ικανό βαθμό με το ήδη υπάρχον.

Στη συνοδευτική αιτιολογική έκθεση υπερτονίζεται και στηλιτεύεται ο υδροκεφαλισμός των δημοσίων υπηρεσιών, η λειτουργική εσωστρέφεια, τα φαινόμενα διαφθοράς και η κομματικοποίηση των επιλογών της διοίκησης ανθρώπινου δυναμικού.

Έχοντας υπηρετήσει ως ιατροδικαστής στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σε μάχιμη πάτα θέση, σε τρεις διαφορετικές ιατροδικαστικές υπηρεσίες της χώρας, συνολικώς δεκαεπτά συναπτά έτη, σας διαβεβαιώνω πως, μεταφέροντας την προσωπική μου υπηρεσιακή εμπειρία, όλα τα ανωτέρω ισχύουν σε υπερθετικό μάλιστα βαθμό.

Στην εν λόγω αιτιολογική έκθεση υποβαθμίζεται σκοπίμως η καθοριστική αρνητική επίδραση των μνημονιακών μέτρων στις κρατικές υπηρεσίες κατά τα τελευταία έτη τόσο όσον αφορά στα λειτουργικά τους έξοδα όσο και στις εξοντωτικές μειώσεις των μισθών των κρατικών λειτουργών και υπαλλήλων, που εμμέσως πλήττουν την υπηρεσιακή απόδοση, λόγω των προβλημάτων της καθημερινότητας που απορρέουν από το μνημόνιο ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, που βύθισε στην απογοήτευση και τον σκεπτικισμό, ακόμη και τους φανατικότερους των ψηφοφόρων των δύο κομμάτων της Συγκυβέρνησης.

Ο υπάλληλος δεν είναι μόνο υπάλληλος. Είναι συγχρόνως ενεργός πολίτης, με κοινωνικές και οικογενειακές υποχρεώσεις, στις οποίες δεν μπορεί να ανταποκριθεί επαρκώς ακριβώς λόγω της μνημονιακής πολιτικής.

Τα γενικά χαρακτηριστικά του εν λόγω νομοσχεδίου δεν έχουν αριστερό πρόσημο, όπως διατείνεται η Συγκυβέρνηση, αλλά παρήχουν χαρακτήρα κακώς εννοούμενου και νεοφιλελεύθερου συντηρητισμού και επιβεβαιώνουν τη γνωστή αναφορά περί ερμαφρόδιτης εντιμότητας της πολιτικής της Συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ.

Η εφαρμογή συστήματος στοχοθεσίας και λογοδοσίας σηματοδοτεί εξελίξεις με τις οποίες ο ήδη στοχοποιημένος μέσος υπάλληλος θα στοχοποιηθεί περισσότερο και θα καταστεί υπόλογος έτι περαιτέρω. Δηλαδή η κατ' ευφημισμόν αριστερή Κυβέρνηση, που ευπειθώς αναφέρεται στο ανθελληνικό τέθριππο των επονομαζόμενων «Θεσμών», θα ασκήσει τρομερή, αφόρητη πίεση στον κρατικό λειτουργό και υπάλληλο με τις αλληπάλληλες αξιολογήσεις αμφιβόλου αμεροληψίας και φερεγγυότητας, με σκοπό να τον καταστήσει μέσω ευέλκτων τιμωρητικών διατάξεων που υφέρπουν στο νομοσχέδιο, όμηρο και πειθήνιο όργανο της εκάστοτε κυβέρνησης και κατ' επέκταση, των δανειστών.

Από την άλλη πλευρά, ο κρατικός λειτουργός και υπάλληλος θα ελέγχεται και από το προς εγκαθίδρυση Παρατηρητήριο Δη-

μόσιας Διοίκησης, όπου οι πολίτες θα κάνουν αναφορές αξιολόγησης της ποιότητας των υπηρεσιών που χρησιμοποίησαν.

Φρονώ πως θα γίνει κατάχρηση του θεσμικού αυτού φορέα και διάφοροι πολίτες με «κρυψιφανή» κίνητρα θα καταστούν κακώς εννοούμενοι πληροφοριοδότες της εκάστοτε συγκυβέρνησης ή κυβέρνησης, στοχοποιώντας πρόσωπα και όχι επίπεδο παρεχόμενων υπηρεσιών.

Το *modus operandi* της δημόσιας διοίκησης, όπως σκιαγραφείται στο εν λόγω νομοσχέδιο, δεν προδίδει προοδευτικότητα και αριστερό πρόσημο. Δεν συνιστά παρά μόνο μία ακραία μνημονιακή έκφανση, στην οποία υφέρπει αποκλειστική στοχοποίηση του κρατικού λειτουργού και υπαλλήλου ως δήθεν αποκλειστικού υπεύθυνου για τα δεινά της δημόσιας διοίκησης και της κρατικής μηχανής, που υπολειπουργεί με αποκλειστική ευθύνη των μεταπολιτευτικών κυβερνήσεων.

Όσον αφορά στους χαλεπούς μνημονιακούς καιρούς που διάγουμε, την απόλυτη ευθύνη φέρνει ο συσφιγκτήρ βόας των μνημονιακών πολιτικών, που επιβάλλουν οι διεθνείς τοκογλύφοι και οι εγχώριοι συνεργάτες τους. Στην παρούσα χρονική περίοδο ευθύνεται αποκλειστικά η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, που αυθαίρετα μετέτρεψε το θαρραλέο «όχι» του λαού σε ένα δειλό «να» καταστρατηγώντας τη λαϊκή κυριαρχία.

Κύριοι της Συγκυβέρνησης, σας δηλώνουμε πως σεβόμαστε την πρόσφατη λαϊκή ετυμηγορία των εκλογών του Σεπτεμβρίου, με την οποία ο λαός έδωσε στην Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ μία δεύτερη ευκαιρία. Απαιτούμε, όμως, όλοι οι πολιτικοί φορείς και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης να σέβονται τη βούληση του λαού και να ακούγεται αβίαστα η φωνή της Χρυσής Αυγής, του λαϊκού εθνικισμού, χωρίς παρεμβολές του τύπου της πολιτικής διαβολής και συκοφαντίας από γνωστούς πολιτικούς και παραπολιτικούς κύκλους.

Η Κυβέρνηση τη δεύτερη αυτή ευκαιρία που της έδωσε ο ελληνικός λαός, δυστυχώς, τη χρησιμοποιεί σε βάρος της πατρίδος, προς όφελος των διεθνών τοκογλύφων, για να πραγματώσει και να ολοκληρώσει το μνημονιακό, καταστροφικό, εθνοφθόρο και αντιλαϊκό της έργο. Προβλέπω πως τρίτη ευκαιρία δεν θα την δοθεί από τον λαό, που αισθάνεται προδομένος και εξαπατημένος από την αριστεροδεξιά Συγκυβέρνηση με το ερμαφρόδιτο πολιτικό πρόσημο. Διαφαίνεται πως ο χειρότερος εφιάλτης των ανθελληνικών τοκογλύφων οσονούπω γίνεται πραγματικότητα.

Η Χρυσή Αυγή, πιστή στα ιδεώδη του έθνους, στοχοπροσηλωμένη στο καλό της πατρίδος και του κυρίαρχου ελληνικού λαού, που υφίσταται μία ιδιότυπη γενοκτονία λόγω των μνημονιακών μέτρων, ανθίσταται και γιγαντώνεται, παρά την υβριστική και αήθη πολιτική συμπεριφορά του αμοραλιστικού, δήθεν συνταγματικού πολιτικού τόξου και των διαπλεκόμενων μέσων μαζικής συκοφάντησης της Χρυσής Αυγής.

Εν κατακλείδι, καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο επί της αρχής. Πιστεύουμε στον εθνοπατριωτισμό, την ευσυνειδησία και το φιλότιμο του αφυπνισμένου Έλληνα κρατικού λειτουργού και υπαλλήλου, που δεν ευθύνεται για το κατάντημα της κρατικής μηχανής, κατάντημα για το οποίο πλήρη και αποκλειστική ευθύνη φέρει το διεφθαρμένο μεταπολιτευτικό πολιτικό κατεστημένο της πατρίδος μας και οι κομματικοί του εγκάθετοι. Καθόλου συμπωματικά, αυτό τα πολιτικό κατεστημένο αντιμάχεται λυσσαλέα και με αθέμιτα μέσα τη Χρυσή Αυγή, τη μόνη γνήσια εθνικιστική φωνή εντός και εκτός Κοινοβουλίου.

Η Χρυσή Αυγή θα αντισταθεί σε κάθε ανθελληνικό μνημονιακό μέτρο, όπως αυτό το νομοσχέδιο, που καθιστά τον κρατικό λειτουργό και υπάλληλο όμηρο στο πλαίσιο εφαρμογής των μνημονιακών πρακτικών. Θα αντισταθεί έως την τελική νίκη, τη νίκη του απλού Έλληνα που θα σπάσει οριστικά και αμετάκλητα τα μνημονικά δεσμά.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Ο κ. Παπαθεοδώρου έχει τον λόγο, αλλά λείπει από την Αίθουσα, όπως βλέπω.

Ας προχωρήσουμε στον επόμενο, ο οποίος είναι ο κ. Δελής από το ΚΚΕ.

Ορίστε, κύριε Δελή, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριες και κύριοι Βουλευτές, στο νομοσχέδιο το οποίο συζητήσαμε στις Επιτροπές που προηγήθηκαν, συζητάμε και σήμερα εδώ, στην Ολομέλεια, φαίνεται να μην τηρούνται και τόσο πιστά οι αντιπολιτευτικές παραδόσεις για τέτοιου είδους νομοσχέδια. Μιλώ για τον θόρυβο περί άλωσης του κράτους που συνόδευε τα προηγούμενα χρόνια τέτοιου είδους νομοθετήματα, θόρυβο για την κομματικοποίηση, έναν θόρυβο στον οποίο, βέβαια, το κόμμα μας ποτέ δεν συμμετείχε.

Δεν λείπουν, φυσικά, εντελώς οι παλαιές αντιπολιτευτικές σας συνήθειες για ένα νομοσχέδιο που επιχειρεί αρκετές αλλαγές στη δημόσια διοίκηση, αλλά το κλίμα είναι ολοφάνερα διαφορετικό. Αν εξαιρέσει κανείς αυτά που ακούστηκαν και πιθανά να ακουστούν, όπως είναι οι κορώνες για τους μετακλητούς υπαλλήλους ή για επιμέρους διατάξεις του, κατά τα άλλα για τους βασικούς άξονες του νομοσχεδίου και την κεντρική του κατεύθυνση υπάρχει συναίνεση και ένας πολύ εποικοδομητικός διάλογος μεταξύ σας.

Κατά τη γνώμη μας, δύο είναι οι βασικοί λόγοι που εξηγούν αυτήν τη στάση σας.

Ο πρώτος είναι ότι το υπό συζήτηση νομοσχέδιο αποτελεί φυσική εξέλιξη και συνέχεια των προηγούμενων νομοθετημάτων - μνημονιακών και μη - όλων των προηγούμενων κυβερνήσεων και συγκυβερνήσεων Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ, στη γνωστή, βέβαια, κατεύθυνση των αντιδραστικών αλλαγών στο δημόσιο που κανοναρχεί η Ευρωπαϊκή Ένωση για τις συνολικές ανάγκες του κεφαλαίου.

Και αυτό το νομοσχέδιο κινείται στις ίδιες ράγες και πηγαίνει στην ίδια κατεύθυνση. Εναρμονίζεται με όλα τα σχετικά νομοθετήματα των προηγούμενων, κάτι που ομολογείται, άλλωστε, πάμπολλες φορές στα ίδια του τα άρθρα. Αυτό ομολογείτε κι εσείς όλοι όταν μιλάτε -κομπάζω, είναι η αλήθεια- για τη διαφύλαξη της θεσμικής μνήμης της κρατικής διοίκησης.

Ο δεύτερος λόγος είναι ότι το σημερινό νομοσχέδιο -για να μην ξεχνιόμαστε, δηλαδή- αποτελεί προαπαιτούμενο και δέσμευση του τρίτου μνημονίου, του μνημονίου Τσίπρα, το οποίο και ψηφίστηκε από όλους σας, δηλαδή το ΣΥΡΙΖΑ, τους ΑΝΕΛ, τη Νέα Δημοκρατία, το ΠΑΣΟΚ, το Ποτάμι. Συνεπώς, η επικινδυνότητα και η αντιλαϊκότητά του είναι δεδομένες τόσο για τους εργαζόμενους στο δημόσιο, όσο και για το λαό.

Ακολουθούν, δε, το επόμενο διάστημα, σύμφωνα με κυβερνητικά χείλη, και άλλες, ανάλογες παρεμβάσεις για τη δημόσια διοίκηση, πάντα βέβαια στην ίδια κατεύθυνση.

Τι επιχειρείτε με το παρόν νομοσχέδιο; Με πρόσημα την καταπολέμηση της κομματικοποίησης, της σπατάλης, των διάφορων σκανδάλων και τις κακές υπηρεσίες - υπαρκτά προβλήματα, φυσικά, στον έναν ή τον άλλο βαθμό - προωθείτε και εσείς αναδιαρθρώσεις για να υπηρετήσετε τους στόχους και τις ανάγκες της άρχουσας τάξης, της πραγματικής ιδιοκτήτριας του κράτους σε κάθε ταξική κοινωνία. Τι θέλει η άρχουσα τάξη; Τι επιδιώκει; Μάλιστα, δεν παραλείπει να το υπογραμμίζει σε κάθε ευκαιρία, όπως δείχνουν όλες οι ανακοινώσεις, για παράδειγμα του ΣΕΒ, αλλά και άλλων ενώσεων του κεφαλαίου. Αγωνία και σας πιέζει για τον εκσυγχρονισμό της κρατικής διοίκησης, ώστε με καλύτερο τρόπο αυτή, πιο αποτελεσματικά, να υπηρετεί τις γενικές ανάγκες του κεφαλαίου και της καπιταλιστικής ανάπτυξης, ιδιαίτερα, μάλιστα, τώρα, σε συνθήκες καπιταλιστικής κρίσης και οξέτατου ανταγωνισμού.

Σε αυτό έρχεται να απαντήσει και το παρόν νομοσχέδιο με τις αλλαγές που προωθεί.

Τι σχέση μπορεί να έχουν αυτές οι αναδιαρθρώσεις και αλλαγές με τις πραγματικές ανάγκες του λαού; Απολύτως καμιά. Τις αντιστρατεύονται, γιατί δεν υπάρχει ουδέτερο κράτος, δεν υπάρχει κράτος που να στέκεται έξω ή πάνω από τις κοινωνικές, τις ταξικές αντιθέσεις. Κι αν αυτό δεν είναι τόσο ευδιάκριτο σε περιόδους καπιταλιστικής ανάπτυξης, είναι ολοφάνερο σε περιόδους καπιταλιστικής κρίσης.

Υπάρχει έστω ένας νόμος, από τότε που ξέσπασε η οικονομική κρίση, που να μην έχει ταξική σφραγίδα υπέρ του κεφαλαίου και κατά του λαού; Αυτό δεν είναι τα μνημόνια, οι αντιλαϊκοί κρατικοί

προϋπολογισμοί, οι στραγγαλισμένες κοινωνικές δαπάνες για την υγεία, την παιδεία, την πρόνοια, οι άγριες περικοπές μισθών και συντάξεων, η φοροληλασία, η κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων, η απελευθέρωση των απολύσεων και τόσα άλλα; Τι να λέμε τώρα δηλαδή; Για τα ψίχουλα που πετάτε στον λαό για να τον κρατάτε φρόνιμο και υποταγμένο;

Κομμάτι αυτής της πολιτικής είναι και το σημερινό νομοσχέδιο για τη δημόσια διοίκηση. Περισεύουν οι λεκτικές ακροβασίες και χρησιμοποιείτε αρκετά παραπλανητικά έννοιες που έχουν γενικά ένα θετικό περιεχόμενο.

Σύμφωνα, όμως, με την αιτιολογική έκθεση και τις τοποθετήσεις σας μέχρι τώρα, θεωρείτε και θέλετε -και νομίζουμε ότι είστε ειλικρινείς σε αυτό- το κρατικό διοικητικό σύστημα μοχλό ανάπτυξης. Ποιας ανάπτυξης; Μα, φυσικά της καπιταλιστικής ανάπτυξης, που σημαίνει ανάπτυξη των κερδών του κεφαλαίου. Και αυτά τα κέρδη, ξέρετε, βγαίνουν μονάχα από την ένταση της εκμετάλλευσης των εργαζομένων. Και για να μη μένει και η παραμικρή αμφιβολία για αυτό, το ομολογείτε κυνικά στην ίδια την έκθεση πάλι του νομοσχεδίου και περηφανεύεστε για τον ρεαλιστικό χαρακτήρα του, λέγοντας ότι εναρμονίζεται με τις εν γένει κοινωνικοπολιτικές συνθήκες, τη σημερινή, δηλαδή, καπιταλιστική βαρβαρότητα. Το ότι είστε, βέβαια, εναρμονισμένοι με αυτήν τη βαρβαρότητα, δεν χρειαζόταν αυτό το νομοσχέδιο για να το αποδείξει. Το αποδεικνύετε κάθε μέρα με την πολιτική σας.

Τι είναι τώρα αυτά τα αντιεπισημονικά που λέτε εδώ μέσα και που γράφετε στη αιτιολογική έκθεση, ότι τάχα για την κρίση φταίει η παθογένεια του κρατικού διοικητικού μηχανισμού; Καλά, δεν ξέρετε ότι η αιτία των κρίσεων είναι πάντα η υπερσυσσώρευση κεφαλαίων, κερδών, δηλαδή, που λιμνάζουν και δεν επενδύονται λόγω έλλειψης προσδοκίας νέων, μεγαλύτερων κερδών; Τα παραφουσκωμένα σεντούκια της πλουτοκρατίας στην Ελβετία το φωνάζουν!

Το κακό σύστημα επιλογής προϊσταμένων στην κρατική διοίκηση είναι που ευθύνεται για την ποιοτική υστέρηση των υπηρεσιών της δημόσιας διοίκησης, όπως λέτε, ή η ταξική φύση του αστικού κράτους που στέκεται σούζα στις απαιτήσεις του κεφαλαίου, ενώ την ίδια στιγμή έχει στο περίμενε τις λαϊκές κοινωνικές ανάγκες στην υγεία, την παιδεία και αλλού;

Ό,τι και αν έδωσε αυτό το κράτος στον λαό κάτω από την πίεση των λαϊκών αγώνων και την επίδραση, βεβαίως, των εργατικών κατακτήσεων των χωρών της σοσιαλιστικής οικοδόμησης, τώρα το παίρνετε πίσω και εσείς, μαζί με τους προηγούμενους.

Αυτό το κράτος θέλετε να θωρακίσετε, να αναδιοργανώσετε, να εκσυγχρονίσετε, για τα συμφέροντα των λίγων, των κεφαλαιοκρατών και του συστήματός τους και όχι για τους πολλούς, τη λαϊκή πλειοψηφία, που τη ρημάζετε στους φόρους, στα χαράτσια, τη δουλειά ως τα βαθιά γεράματα με όλους τους νόμους που ψηφίζετε.

Μιλάτε για τομές, για αξιοκρατία, για αποκομματικοποίηση, για αποτελεσματικότητα. Για να τα δούμε λίγο:

Μια απλή ανάγνωση να κάνει κάποιος στο νομοσχέδιο, εύκολα διαπιστώνει κατ' αρχάς ότι είναι πλήρως εναρμονισμένο με τον δημοσιονομικό κώδικα που ισχύει από το 2007 και το Πειθαρχικό Δίκαιο. Αντιδραστικά και τα δυο.

Εισάγετε το Εθνικό Μητρώο Επιτελικών Στελεχών Δημόσιας Διοίκησης και ισχυρίζεστε ότι έτσι γίνεται αντικειμενική η επιλογή των κρατικών διοικητικών στελεχών. Μόνο που το Ειδικό Συμβούλιο Επιλογής Διοικήσεων που συστήνετε για αυτόν τον σκοπό, απλώς προτείνει και ο Υπουργός τελικά κάνει την επιλογή.

Και επειδή δεν σας αρκεί αυτό, βάζετε και μία συμφωνία δέσμευσης από πάνω, για να δέσετε ακόμα περισσότερο την εφαρμογή της αντιλαϊκής πολιτικής, στην εφαρμογή αυτή τα κρατικά στελέχη.

Και όπως «δεν λείπει και κανένας μάρτυς από καμιά Σαρακοστή», έτσι δεν λείπει και ο ΣΕΒ και οι υπόλοιποι εργοδοτικοί φορείς και από αυτό το Ειδικό Συμβούλιο Επιλογής, για να έχει και αυτός λόγο και εικόνα για τη δημόσια διοίκηση.

Όσο για τη συνέντευξη των υποψηφίων πανταχού παρούσα στο νομοσχέδιο, είτε ως συμβουλευτική είτε ως δομημένη, δεν μπορεί να είναι αντικειμενική ειδικά όταν εξετάζει, όπως γράφεται, την προσωπικότητα των υποψηφίων.

Για να μην πούμε γι' αυτό που γράφεται περί αποτελεσματικότητας στη διαχείριση κρίσεων που έρχεται και επανέρχεται στο κείμενο ως βασικό κριτήριο αξιολόγησης και αποτελεσματικότητας. Τι εννοείτε αλήθεια όταν μιλάτε για διαχείριση κρίσεων; Φυσικές καταστροφές; Και αν ναι, γιατί δεν το αναφέρετε συγκεκριμένα και το αφήνετε αόριστα; Περιμένουμε ακόμα μια απάντηση.

Lifting κάνετε στην προηγούμενη αξιολόγηση. Το λέω «αξιολόγηση» για να συνεννοούμαστε, γιατί είναι ένας αντιδραστικός κρατικός έλεγχος των δημοσίων υπαλλήλων. Αυτήν την αξιολόγηση που συνάντησε τόσες δίκαιες αντιδράσεις, την επαναφέρετε με τη συσκευασία της στοχοθεσίας και τη συναρτάτε άμεσα με την αποτελεσματικότητα της δημόσιας διοίκησης και τη βαθμολογική, άρα μισθολογική εξέλιξη των δημοσίων υπαλλήλων.

Ποιος, όμως, θέτει τους στόχους; Το νομοσχέδιο απαντά. Οι στόχοι καθορίζονται ανά Υπουργείο από τους εκάστοτε Υπουργούς και εξειδικεύονται από πάνω μέχρι κάτω για όλους τους τομείς και τις υπηρεσίες των Υπουργείων για όλα τα στελέχη, για όλους τους υπαλλήλους. Καθιερώνεται επιπλέον και το αντίστοιχο Παρατηρητήριο για τον καλύτερο έλεγχο υλοποίησης αυτών των στόχων.

Όμως, το βασικό ερώτημα είναι άλλο και είναι και πολύ κρίσιμο. Ποιοι μπορεί να είναι αυτοί οι στόχοι; Αυτοί οι στόχοι δεν καθορίζονται από τη γενική κυβερνητική πολιτική, από τη γενικότερη αντιλαϊκή στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Μια αντιλαϊκή πολιτική και στρατηγική μόνο αντιλαϊκούς στόχους μπορεί να θέτει στην κρατική διοίκηση. Όταν, για παράδειγμα, έχεις στόχο την αυτοχρηματοδοτούμενη λειτουργία των νοσοκομείων για να φτάνεις να μη δίνεις σ' αυτά ούτε ένα ευρώ από τον κρατικό προϋπολογισμό, τότε η αξιολόγηση των υγειονομικών υπαλλήλων θα κρίνεται κυρίως από το πόσο μοχθούν για την επιχειρηματική λειτουργία των δημόσιων νοσοκομείων, παρά τη διάθεσή τους και τις ηρωικές τους προσπάθειες να βοηθήσουν τους ασθενείς.

Ο στόχος της αύξησης της εισπραξιμότητας στο Υπουργείο Οικονομικών δεν σημαίνει ένταση της φοροληλασίας, κυνήγι για την είσπραξη των χαρατσιών; Ο στόχος για την πιστή υλοποίηση του κρατικού προϋπολογισμού δεν σημαίνει μειωμένες δαπάνες για υγεία, παιδεία, πρόνοια;

Ο στόχος επιπλέον των ισοσκελισμένων προϋπολογισμών των δήμων δεν σημαίνει λιγότερους και ακριβότερους παιδικούς σταθμούς, τροφεία και ανταποδοτικότητα στο φουλ; Αποτελεσματικότητα, λοιπόν, για ποιον; Για τον λαό και τις ανάγκες του; Όχι βέβαια! Για το κεφάλαιο μόνο! Για να μπορεί να αλωνίζει ανεμπόδιστα παντού, να ροκανίζει τον κρατικό προϋπολογισμό ματώνοντας το λαό. Αυτή είναι η χρηματοδότηση της ανάπτυξης που λέτε, η χρηματοδότηση δηλαδή του κεφαλαίου.

Να τι εξυπηρετεί η αξιολόγηση αυτή μέσω της στοχοθεσίας. Όσο για το βαθμολόγιο των δημοσίων υπαλλήλων που φέρνετε, κατηγοριοποιούνται ακόμα περισσότεροι οι εργαζόμενοι και πλήττονται ιδιαίτερα οι χαμηλόμισθοι της υποχρεωτικής εκπαίδευσης.

Εδώ οφείλουμε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μία διευκρίνιση. Εμείς βεβαίως όταν κάνουμε κάθε φορά κριτική στις αλλαγές και τη λειτουργία του κρατικού μηχανισμού, δεν υπερασπιζόμαστε το δημόσιο τομέα που υπάρχει σήμερα ούτε κλείνουμε τα μάτια σε υπαρκτά φαινόμενα διαφθοράς ούτε αδιαφορούμε για τους αναγκαίους λειτουργικούς εκσυγχρονισμούς αυτού του κράτους που σχετίζονται με τις λαϊκές ανάγκες ούτε αγνοούμε τις φιλοτίμες και ηρωικές πολλές φορές προσπάθειες των εργαζομένων στο δημόσιο που έρχονται καθημερινά σε επαφή με το λαό, τους οποίους βέβαια δεν τους ταυτίζουμε συλλήβδην με την αντιλαϊκή φύση και την αποστολή του αστικού κράτους για την οποία δεν έχουμε την παραμικρή αυταπάτη. Αυτό που θέλουμε να υπερασπιστούμε είναι την αξιοπρέπεια τους στην εργασία, τα δικαιώματά τους και τις υποχρεώσεις τους που πηγάζουν ακριβώς από αυτήν την αξιοπρέπεια.

Αυτό που θέλουμε να δείξουμε, εν τέλει, στον λαό είναι ο βαθιά ταξικός, αντιλαϊκός χαρακτήρας αυτού του κράτους, ανεξαρτήτως διαχειριστή ή πολιτικής μορφής, που αυτό παίρνει διαχρονικά ως όργανο κυριαρχίας, της κυρίαρχης τάξης.

Η ουσία του προβλήματος στο δημόσιο τομέα δεν είναι η απουσία αξιολόγησης. Έχει να κάνει με τον προσανατολισμό που αυτός ο δημόσιος τομέας έχει, με το γεγονός, δηλαδή, ότι αυτός υπηρετεί τις στρατηγικές στοχεύσεις της άρχουσας τάξης και όχι τη φιλολαϊκή ανάπτυξη και τα κοινωνικά λαϊκά δικαιώματα.

Με το νομοσχέδιο που προωθείτε στις δομές, υπηρεσίες και στους δημόσιους υπαλλήλους, δεν έχετε στόχο την ικανοποίηση των διευρυμένων λαϊκών αναγκών, την παροχή ποιοτικών κοινωνικών υπηρεσιών. Άλλωστε, η συνολική σας πολιτική κάθε μέρα όλα αυτά τα τσακίζει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Οι εργαζόμενοι στο δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα, όλα τα λαϊκά στρώματα, βεβαίως και έχουν συμφέρον και ανάγκη από μία κρατική δημόσια διοίκηση που βασική της αποστολή θα είναι να υπηρετεί μία ανάπτυξη σε όφελος του λαού. Προϋπόθεση, όμως, γι' αυτό είναι να αλλάξει χέρια και τάξη η εξουσία. Προϋπόθεση είναι η εργατική λαϊκή εξουσία.

Με βάση όλα τα παραπάνω, καταψηφίζουμε επί της αρχής το προτεινόμενο σχέδιο νόμου.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Και εμείς ευχαριστούμε.

Ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό για την Τρίτη 23 Φεβρουαρίου 2016 και την Τετάρτη 24 Φεβρουαρίου 2016. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Ο κ. Παπαθεοδώρου έχει τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, απολογούμαι για τη στιγμιαία απουσία.

Κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι φιλοδοξία κάθε Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης στον τομέα ευθύνης του θα ήταν να μπορέσει να προωθήσει μία διοικητική μεταρρύθμιση με προσδεδεμένο πρόσημο, να μπορέσει να έχει από την άλλη πλευρά τη συναίνεση της μεγαλύτερης δυνατής μερίδας του Σώματος, όπως επίσης και των ενδιαφερομένων και των εργαζομένων και της δημόσιας διοίκησης και τελικά να επιτύχει να θέσει τις βάσεις για την εφαρμογή της.

Σε αυτά τα τρία στοιχεία, στο προσδεδεμένο πρόσημο της μεταρρύθμισης -της πραγματικής μεταρρύθμισης- της συναίνεσης -την οποία σε πάρα πολλά σημεία την υποστηρίξαμε και σας κατάρθεσμε προτάσεις- όπως επίσης και στη δυνατότητα εφαρμογής, νομίζω, κύριε Υπουργέ, ότι στο παρόν σχέδιο νόμου υπάρχουν πολύ μεγάλα κενά.

Η Κυβέρνηση με το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου εμφανίζεται να ανακαλύπτει και να διαπιστώνει τις μεγάλες παθογένειες της δημόσιας διοίκησης και βεβαίως να αποπειράται να τις θεραπεύσει. Είναι άκρως ενδιαφέροντες οι παραδοχές των χρόνιων προβλημάτων της δημόσιας διοίκησης, όπως αυτές καταγράφονται στην αιτιολογική έκθεση. Παράλληλα, όμως, αυτές οι παραδοχές προφανώς αντιφάσκουν με τις τελικές επιλογές της Κυβέρνησης και αποδυναμώνουν την αξιοπιστία των επιλογών της.

Κατά την Κυβέρνηση η δημόσια διοίκηση πάσχει από αναξιοκρατία, έντονη παρέμβαση του πολιτικού υποσυστήματος στο διοικητικό υποσύστημα, γραφειοκρατία, συγκεντρωτισμό, απουσία κουλτούρας υπηρετήσης του δημόσιου αγαθού, πολυνομία και κακονομία, καθώς και επικυριαρχία μίας παράλληλης διοίκησης από μετακλητούς συνεργάτες Υπουργών, οι οποίοι φθάνουν τελικά να ασκούν την πραγματική διοίκηση και την πραγματική εξουσία έναντι της αρμόδιας τυπικής διοίκησης. Αυτά τα λέει η αιτιολογική έκθεση.

Είμαι σίγουρος, κύριε Υπουργέ, ότι αυτή η παραδοχή και μόνο στην αιτιολογική έκθεση, θα έπρεπε να σας είχε οδηγήσει σε διαφορετικές επιλογές, δηλαδή σε επιλογές που να έχουν τη δυνατότητα να εξαλείψουν αυτές τις παθογένειες ή τουλάχιστον να θέσουν τη βάση για την εξάλειψή τους.

Νομίζω ότι η τελευταία αυτή παραδοχή για την παράλληλη διοίκηση των πολιτικών αρμοδίων και αναρμοδίων στελεχών απο-

τελεί μία δημόσια αυτοκριτική για τον τρόπο της παρέμβασης των πάσης φύσεως μετακλητών συνεργατών Υπουργών και άλλων πολιτικών προσώπων της Κυβέρνησης, οι οποίοι πολλαπλασιάζονται σκανδαλωδώς τελευταία με στόχο την υποκατάσταση, καθοδήγηση και χειραγώγηση της δημόσιας διοίκησης.

Βεβαίως, η κριτική και αυτοκριτική είναι καλοδεχούμενες όταν ο σκοπός είναι η προώθηση ουσιαστικών μεταρρυθμίσεων. Σε αυτό νομίζω ότι χρειάζεται να δώσουμε μια απάντηση σήμερα.

Πράγματι, η κομματοκρατία στη δημόσια διοίκηση επηρεάζει αρνητικά την ποιότητα της δημοκρατίας και προσβάλλει τον σεβασμό στον πολίτη και την προστασία των εννόμων αγαθών και των δικαιωμάτων. Η κομματοκρατία καθιστά τον πολίτη ανίσχυρο απέναντι στο κράτος, όμηρο του κράτους και της διοίκησης, όμηρο των παράλληλων μηχανισμών που υποβαθμίζουν το περιεχόμενο των παρεχόμενων υπηρεσιών, δημιουργούν πελατειακές εξαρτήσεις, οι οποίες καταργούν κάθε έννοια αξιοκρατίας.

Αν σε αυτό συμφωνούμε, θα πρέπει να δούμε σε ποιο σημείο το συγκεκριμένο νομοσχέδιο προσπαθεί να εξαφανίσει αυτό το φαινόμενο. Αυτού του είδους η παθογένεια τροφοδοτεί και ανατροφοδοτείται και από την πολυνομία και από την κακονομία των τυπικών νόμων -έχω να κάνω στο τέλος μια παρατήρηση γι' αυτό- καθώς και των κανονιστικών ρυθμίσεων, την προχειρότητα των νομοθετικών παρεμβάσεων, προς εξυπηρέτηση ορισμένες φορές πολύ ορατών αλλότριων συμφερόντων. Πρόκειται για αυτό το οποίο ο Ελευθέριος Βενιζέλος χαρακτήριζε «απομείωση της ηθικής του κράτους», πρόβλημα το οποίο διαπερνά διαχρονικά τη λειτουργία των θεσμών τουλάχιστον τα τελευταία εκατό χρόνια στην πατρίδα μας. Και αυτό είναι ώρα, επιτέλους να αλλάξει.

Η κρίση στην οποία έχει περιέλθει σήμερα το σύνολο των λειτουργιών του κράτους, καθιστά αναγκαία την επαναθέσμιση των κανόνων που διέπουν τη δημόσια διοίκηση αλλά και την εμπέδωση της διαφάνειας στην κρατική λειτουργία, ώστε να μπορούμε να επιδιώξουμε την ανάκτηση της αξιοπιστίας στη δημόσια υπηρεσία.

Στην κατεύθυνση αυτή οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ -και το γνωρίζετε- προώθησαν μείζονες μεταρρυθμίσεις, όπως αυτή της ίδρυσης του ΑΣΕΠ ως Ανεξάρτητης Αρχής, της «ΔΙΑΥΓΕΙΑΣ» ως βασικού εργαλείου διαφάνειας και κοινωνικού ελέγχου των αποφάσεων της διοίκησης, όπως η λειτουργία της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης αλλά και η λειτουργία των ΚΕΠ, του ελέγχου των δημόσιων συμβάσεων και προμηθειών για τα δημόσια έργα ή ακόμη της αξιολόγησης στη δημόσια διοίκηση.

Η ποιότητα της δημοκρατίας και η προστασία των δικαιωμάτων του πολίτη συναρτώνται άμεσα με τη διαφάνεια στην καθημερινή λειτουργία της διοίκησης. Οι βάσεις της αποκομματικοποίησης και της διαφάνειας, οι οποίες είχαν τεθεί στο παρελθόν, δημιουργούν σήμερα το πλαίσιο για τη διεύρυνση των νομοθετικών πρωτοβουλιών σε αυτή την κατεύθυνση, αλλά με τον όρο ότι οι πρωτοβουλίες αυτές δεν θα ενδώσουν στον πειρασμό ενός νέου καθοδηγούμενου μανάτζμεντ της δημόσιας διοίκησης με την επίφαση της αποκομματικοποίησης και της επίπλαστης διαφάνειας.

Σε αυτόν τον πειρασμό νομίζω ότι έχετε υποπέσει, κύριε Υπουργέ. Αναφέρομαι στα παραπάνω, γιατί παρά τις διακηρυκτικές αναλύσεις στην αιτιολογική έκθεση, η Κυβέρνηση με τις ρυθμίσεις του παρόντος σχεδίου νόμου, επιλέγει την προσαρμογή, την εμμονή στο δικό της σύστημα κομματοκρατίας, μεταθέτοντας χρονικά την εφαρμογή ουσιαστικών ρυθμίσεων του παρόντος σχεδίου νόμου για την επόμενη κυβέρνηση, για αυτούς που θα έρθουν ενδεχομένως να την εφαρμόσουν ή αν δεν τους συμφέρει, να το αλλάξουν.

Ενδεικτικό παράδειγμα αποτελεί η διατήρηση όλων των γενικών και ειδικών γραμματέων κατά τη διάρκεια της παρούσας Κυβέρνησης και η πρόβλεψη ότι η εφαρμογή ολοκληρωτικά του συστήματος θα γίνει ουσιαστικά από το 2018 και μετά. Ενδεχομένως, πιστεύετε ότι θα είστε ακόμη εκεί. Ενδεχομένως, όμως, και να μην είστε.

Αν πράγματι πιστεύετε ότι πρέπει να χτυπηθεί ο κομματισμός τώρα, αν πράγματι πιστεύετε ότι το πελατειακό κράτος θα πρέπει να εξαφανιστεί ή να συρρικνωθεί, τότε γιατί δεν συναινείτε στην άμεση εφαρμογή; Και αν δεν συναινείτε στην άμεση εφαρμογή,

γιατί δεν συναινείτε σε ένα σύντομο χρονοδιάγραμμα εφαρμογής αυτών των ρυθμίσεων που εσείς προτείνετε, ιδιαίτερα για τους γενικούς και ειδικούς γραμματείς, προέδρους και αντιπροέδρους των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου;

Σας καταθέσαμε συγκεκριμένες προτάσεις και για το μητρώο και για τον τρόπο επιλογής, αλλά και για τον χρόνο εφαρμογής. Και σε αυτές τις προτάσεις, κύριε Υπουργέ, αν είχατε τη διάθεση και τη θέληση, θα μπορούσε να υπάρξει η συναίνεση του Σώματος. Εμείς πιστεύουμε ότι η σύσταση Εθνικού Μητρώου Επιτελικών Στελεχών της Δημόσιας Διοίκησης -το είχαμε προτείνει για τους γενικούς γραμματείς με θητεία- θα μπορούσε να είναι ένα θετικό βήμα στην κατεύθυνση της διασφάλισης της αρχής της διαφάνειας, της συνέχειας του κράτους, της αξιοπιστίας και της αποκομματικοποίησης της δημόσιας διοίκησης.

Όμως, η Κυβέρνηση, αφού τοποθέτησε -χωρίς καμμία αξιολόγηση και με κομματικά κριτήρια, απολύτως κομματικά κριτήρια- πρόσωπα της επιλογής της, όπως είναι το σύστημα σήμερα, ως γενικούς και ειδικούς γραμματείς Υπουργείων, προέδρους και διοικητές, διευθύνοντες συμβούλους στα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, προστρέπει να τους προστατεύσει, μεταθέτοντας χρονικά την επιλογή των νέων από την επόμενη θητεία. Γιατί αυτό;

Επίσης, αν πράγματι, κύριε Υπουργέ, επιθυμείτε να κάνετε μια πραγματική τομή στα ανώτερα κλιμάκια της δημόσιας διοίκησης, τότε γιατί περιορίζετε τη δυνατότητα υποψηφιότητας για το μητρώο για τις σχετικές θέσεις σε δημοσίου υπαλλήλους υψηλών προσόντων, καθηγητές ΑΕΙ, ΤΕΙ και ερευνητές ΕΕΔΙΠ από προχθές και ΕΜΠ και δεν διευρύνετε τον κύκλο των υποψηφίων και σε πρόσωπα που προέρχονται από τον ιδιωτικό τομέα, από την κοινωνία, αλλά και από την αυτοδιοίκηση ανάλογων υψηλών προσόντων; Υπάρχουν κραυγαλέες αντιφάσεις στη λογική και στον τρόπο νομοθέτησης.

Προβλέπετε μεταξύ άλλων στο άρθρο 2 τη συμπερίληψη στο Εθνικό Μητρώο τακτικών πολιτικών υπαλλήλων και ΙΔΑΧ, αποφοίτων -και σωστά- της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης, αλλά και αποστράτων αξιωματικών που έχουν κάνει ορισμένες σχολές, αλλά αποκλείετε ταυτόχρονα τους αιρετούς της τοπικής αυτοδιοίκησης, οι οποίοι ειρήσθω εν παρόδω έχουν επιτελέσει, έχουν αναλάβει και έχουν αποτελέσει κομμάτι της ευρύτερης δημόσιας διοίκησης. Έχετε αποκλείσει, επίσης, τους δικηγόρους, τα μέλη του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, αλλά και τους ανθρώπους που προέρχονται από τον κοινωνικό χώρο με εγνωσμένη εμπειρία και τεχνογνωσία. Αυτός ο αποκλεισμός είναι και παράλογος και ανατιολόγητος, στερεί δε τη δημόσια διοίκηση ενδεχομένως από πολύ σοβαρά και ικανά στελέχη.

Σας δηλώνουμε ότι εμείς είμαστε υπέρ της ένταξης στο εθνικό μητρώο και προσώπων, πέραν αυτών που προτείνετε, από τον ιδιωτικό και κοινωνικό τομέα, καθώς και προσώπων τα οποία προέρχονται από την τοπική αυτοδιοίκηση. Είμαστε υπέρ της εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος νόμου με συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα, έτσι ώστε να προχωρήσουμε άμεσα στην καταπολέμηση των πελατειακών εξαρτήσεων και στην αποκομματικοποίηση του κράτους.

Στις σχετικές με το εθνικό μητρώο διατάξεις προκαλούν απορία ορισμένες ρυθμίσεις, όπως παραδείγματος χάριν η εξαίρεση από το Μητρώο της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, του ΤΧΣ και άλλων φορέων που επιλέξατε, καθώς και η προκήρυξη μόνο των κενών θέσεων από το τέλος σχεδόν του 2016.

Κύριε Υπουργέ, επίσης -και σε αυτό νομίζω ότι μπορείτε να δώσετε μια απάντηση και τώρα- δεν αποφύγατε τα νομοθετικά κενά. Η θητεία των γενικών γραμματέων, σύμφωνα με τη δική σας ρύθμιση, προσδιορίζεται σε τέσσερα χρόνια -πολύ σωστά- με δικαίωμα ανανέωσης -πολύ σωστά- για μια άλλη δεκαετία. Δεν προβλέπεται, όμως, ούτε πώς ούτε με ποια κριτήρια ούτε από ποιον θα ανανεωθεί η θητεία κάποιων. Πώς θα πάμε στην ανανέωση; Ή θα πρέπει να ξανάρθουμε για να νομοθετήσουμε αργότερα;

Επίσης, σημειώνουμε ότι οι συγκεκριμένες θέσεις ευθύνης δεν εμπλέκονται ρητά στη διαδικασία στοχοθεσίας, γεγονός που δημιουργεί μια ανακολουθία σύνδεσης του επιτευγματος και αξιολόγησης για την ανανέωση της θητείας. Γιατί και αυτοί αξιολο-

γούνται και αξιολογούνται από τον Υπουργό.

ΕΞ άλλου, για τη συγκρότηση και λειτουργία του μητρώου θα απαιτηθεί ένα σημαντικό δημοσιονομικό κόστος -το γνωρίζουμε όλοι αυτό-, το οποίο δεν έχει προϋπολογιστεί σήμερα, καθώς θα απαιτηθεί και η σημαντική, σχεδόν αποκλειστική, απασχόληση ενός μεγάλου αριθμού υπαλλήλων και επιτροπών στο Υπουργείο και στο ΑΣΕΠ, γεγονός που ενέχει τον κίνδυνο μεγάλων καθυστερήσεων και αναποτελεσματικότητας του όλου εγχειρήματος.

Αναφορικά με τη διαδικασία επιλογής του γενικού και ειδικού γραμματέα, η πολιτική παρέμβαση του Υπουργού παραμένει παρούσα στον βαθμό που τελικά είναι αυτός ο οποίος επιλέγει από τη λίστα των τριών επικρατέστερων υποψηφίων και τελικά διορίζει. Το στοιχείο αυτό της πολιτικής υποκειμενικότητας μας βρίσκει αντίθετους, εφ' όσον η διαδικασία έχει ανατεθεί εξολοκλήρου στο ΑΣΕΠ και τελεί υπό την εγγύησή του.

Τέλος, επί των διατάξεων αυτών σας έχουμε ήδη επισημάνει ότι πρέπει και μπορεί να αξιοποιηθεί η αποκτηθείσα εμπειρία και τεχνογνωσία όσων στελεχών επιστρέφουν στις θέσεις τους μετά τη λήξη της θητείας τους σε θέση ευθύνης, όπως και ότι η θέση σε λειτουργία του εθνικού μητρώου από 31-7-2016 πρέπει να ακολουθηθεί από συγκεκριμένο και σύντομο χρονοδιάγραμμα προκήρυξης και πλήρωσης όλων των αναφερόμενων θέσεων και όχι μόνο των κενών. Έτσι θα διασφαλιστεί η πραγματική και ορατή προοπτική αποκομματικοποίησης της δημόσιας διοίκησης, χωρίς την παρένθετη διατήρηση των προσώπων που έχουν διοριστεί μέχρι σήμερα με πολιτικά κριτήρια.

Δεν θα μιλήσω σήμερα για τα κεφάλαια Β', Γ' και Δ', διότι θα τα εξετάσουμε κατά την επί των άρθρων συζήτηση. Όμως, υπάρχουν ζητήματα τα οποία σήμερα μας γενούν πάρα πολλά ερωτηματικά. Ζητήματα τα οποία έχουν να κάνουν, κύριε Υπουργέ, με τις λοιπές διατάξεις. Δεν μιλάω για τις τροπολογίες, διότι θα μιλήσουμε αύριο και εκεί υπάρχει πραγματικά ένα πολύ μεγάλο πεδίο.

Οι λοιπές διατάξεις, πέρα από το γεγονός ότι θα πρέπει κάθε φορά διαβάζοντας μια διάταξη να ξεδιαλύνουμε πραγματικά και το τι θέλει να πει ο νομοθέτης, θα πρέπει κυρίως, κύριε Υπουργέ, να ξεδιαλύνουμε για ποιον θέλει να το πει ο νομοθέτης. Γιατί το πρόβλημα σε πάρα πολλές από αυτές τις διατάξεις είναι πρόβλημα καλής νομοθέτησης. Κύριε Υπουργέ, αυτό το Υπουργείο θα έπρεπε να δώσει μαθήματα καλής νομοθέτησης και όχι μόνο δεν τα δίνει, αλλά σε πάρα πολλές περιπτώσεις λοιπών διατάξεων, νομοθετεί *ad personam* και όχι *in rem*. Νομοθετεί για ατομικότητες, όχι για το γενικό συμφέρον και αυτό είναι το πρόβλημα.

Όταν διαβάζουμε, παραδείγματος χάριν, στο άρθρο 32 ότι μπορεί ο Υπουργός να μεταθέτει έστω και με αίτησή του οποιονδήποτε όπου θέλει, τι θα πείραζε να υπάρχει η ασφάλεια δικαίου μέσα σε μια δημόσια διοίκηση, που τόσο έχει ταλαιπωρηθεί, έτσι ώστε να υπάρχει ένα υπηρεσιακό συμβούλιο και το οποίο θα στηρίζαμε; Αλλά ξέρετε, φαίνεται ότι τελικά η στοχοθεσία σας δεν είναι να προστατεύσετε τη δημόσια διοίκηση και εκεί υπάρχει το πρόβλημα της μεταρρύθμισης, που δεν έχει κανένα πρόσχημο παρά μόνο την εξυπηρέτηση ενός κομματικού πολιτικού συμφέροντος. Παραδείγματος χάριν, στη διάταξη η οποία αναφέρεται στο άρθρο 36 -θα τα πούμε εν εκτάσει και αύριο- όπου θέλετε να δώσετε τη δυνατότητα να επανέλθουν από τη σύνταξη μια σειρά από υπάλληλοι, οι οποίοι θα ολοκληρώσουν μέχρι τα 67 τους χρόνια την υπηρεσία τους, γιατί δεν το ταυτίζετε και δεν το συνδυάζετε με το συνταξιοδοτικό νομοσχέδιο, έτσι ώστε όλοι να βγαίνουν στην προκαθορισμένη ημερομηνία; Έχει αξία αυτή η ερώτηση.

Τέλος, κύριε Υπουργέ -δεν θέλω να υπερβώ τον χρόνο, το σφείλω στον κύριο Πρόεδρο- σας είχα πει και την προηγούμενη φορά ότι το άρθρο για το Ανοικτό Πανεπιστήμιο ψηφίστηκε. Ψηφίστηκε προχθές. Έπρεπε να το είχατε αποσύρει, γιατί εκτός από τα ξεψηφίσματα σε αυτήν τη Βουλή, θα δούμε διπλοψηφίσματα και, ξέρετε, για νομοσχέδιο διοικητικής μεταρρύθμισης δεν αποτελεί τίτλο τιμής αυτό. Θα σας έλεγα λοιπόν ότι ξεκίνησαμε από την επιφύλαξη. Σας κάναμε συγκεκριμένες προτάσεις. Σας κάναμε συγκεκριμένες προτάσεις, τις οποίες θα μπορούσατε να έχετε αποδεχτεί. Στην παρούσα μορφή καταψηφίζουμε

επί της αρχής το νομοσχέδιο και πράγματι θεωρούμε ότι δεν πρέπει να χαθεί άλλη ευκαιρία για τη μεταρρύθμιση στη δημόσια διοίκηση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κύριε Πρόεδρε, να κάνω μια παρατήρηση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Παρακαλώ.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κύριε Παπαθεοδώρου, έχει αποσυρθεί το άρθρο για το Ανοιχτό Πανεπιστήμιο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Έχει αποσυρθεί;

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Ναι.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Έχει μοιραστεί;

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Ναι. Έχει αποσυρθεί.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Πότε;

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Έχει αποσυρθεί. Όπως και το άρθρο 32.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Όταν μιλάμε, σηκωνόμαστε όρθιοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Εντάξει, τέλειωσε. Την επόμενη φορά θα εγερθείτε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Τα έχετε ισοπεδώσει όλα!

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Γιατί αυτή η ανησυχία; Δεν καταλαβαίνω.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: ...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Γύρνα μπροστά σου!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ορίστε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Σκουρολιάκο. Παρακαλώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Να ζητήσετε συγγνώμη! Και να γραφτεί στα Πρακτικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Παρακαλώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Κόπτεστε για τον Υπουργό!

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κύριε Πρόεδρε, να ζητήσω εγώ συγγνώμη, γιατί ήθελα να πω μια λέξη, δεν ήθελα να μιλήσω. Συγγνώμη.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, να έχω τον λόγο για τριάντα δευτερόλεπτα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Όχι, κύριε Παπαθεοδώρου, δεν έχετε τον λόγο, ούτε για δύο.

ΙΑΣΩΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Φωτήλα, τι θέλετε;

ΙΑΣΩΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Να μας πει ποια άρθρα έχουν αποσυρθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Δεν τα ακούσατε;

ΙΑΣΩΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Να μοιραστούν, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ωραία, να μοιραστούν.

Σε αυτό το σημείο θα δώσουμε τον λόγο στον Αναπληρωτή Υπουργό Εξωτερικών κ. Ξυδάκη, ο οποίος έχει επείγον πρόβλημα αναχώρησης.

Έχετε τον λόγο για λίγο, κύριε Ξυδάκη, να υποστηρίξετε την τροπολογία που έχουν οι συνάδελφοι μπροστά τους.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Αγαπητοί συνάδελφοι και αγαπητές συναδέλφισσες, ευχαριστώ που μου δίνετε την ευκαιρία να υποστηρίξω στο Σώμα αυτήν την τροπολογία. Πρόκειται για μια τροπολογία πρακτικής χρησιμότητας, διευκόλυνσης και της λειτουργίας της διοική-

σεως, αλλά και με άμεσο σκοπό την εξυπηρέτηση της εθνικής οικονομίας και συγκεκριμένα της τουριστικής οικονομίας.

Υπήρξε την περασμένη χρονιά μια μεταβολή στον τρόπο έκδοσης τουριστικών θεωρήσεων -Visa- για την οποία έπρεπε να προσαρμοστεί και ο διοικητικός μηχανισμός, δηλαδή οι προξενικές αρχές που εκδίδουν τις τουριστικές θεωρήσεις για τις χώρες εκτός Σένγκεν. Το νέο σύστημα θεωρήσεων -VIS- περιλαμβάνει ένα πλήθος βιομετρικών στοιχείων και συμπερίληψη και διασταύρωση με τις ευρωπαϊκές βάσεις δεδομένων.

Άρα λοιπόν έπρεπε να προσαρμοστεί όλο το σύστημα των γενικών προξενείων και προς αυτήν την κατεύθυνση διαπιστώσαμε ότι θα υπήρχε έλλειψη προσωπικού. Έχουμε πόρους για κάποια χρόνια από το Ευρωπαϊκό Ταμείο ISF Visa, το οποίο χρηματοδοτεί και την αγορά εξοπλισμού και τη δαπάνη για τα τηλεπικοινωνιακά τέλη και ένα μέρος για field workers, δηλαδή εργαζόμενους επί του πεδίου, και άρα μπορούσαμε να ξεκινήσουμε με αρκετά καλούς οίονους, τουλάχιστον στην οικονομική εξασφάλιση και να μην έχουμε επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού.

Το σημείο στο οποίο χρειάζεται η συναίνεση του νομοθετικού Σώματος είναι αυτό το οποίο εισάγουμε τώρα: να μπορέσει το Υπουργείο Εξωτερικών με μια τροποποίηση του οργανισμού του να προσλαμβάνει εποχικούς εργαζόμενους για να καλύπτονται οι εποχικές ανάγκες στις θεωρήσεις τουριστικής βίζας. Δεν υπήρχε αυτή η δυνατότητα. Εισάγουμε στο Σώμα μια τροπολογία που είναι και κάπως συναφής με την ουσία και το περιεχόμενο του πολύ ουσιαστικού και φιλόδοξου σχέδιο νόμου. Και θεωρώ ότι θα αφήσει ιστορία αυτή η νομοθετική παρέμβαση του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης.

Έχει διανεμηθεί σε εσάς, είμαι στη διάθεση οποιουδήποτε για διευκρινίσεις. Δεν προκαλείται δαπάνη. Αντιθέτως, μπορώ να σας πω ότι με τους εξήντα, ογδόντα, εκατό ή εκατονταπενήντα μάλιστα -που προβλέπουμε στην τροπολογία- εποχικούς ανθρώπους θα παραχθεί ένα άμεσο έσοδο πολλών εκατομμυρίων ευρώ για το ελληνικό κράτος.

Κυρίως θα μπορέσουμε να είμαστε έτοιμοι να παράσχουμε τις υπηρεσίες μας κυρίως στη Ρωσία, όπου υπάρχει μια εκτίμηση ότι θα έχουμε αυξημένο τουριστικό ρεύμα. Είναι γύρω στα τέσσερα με πέντε εκατομμύρια Ρώσοι τουρίστες, οι οποίοι είναι σχεδόν βέβαιο ότι δεν θα κατευθυνθούν προς την Τουρκία και την Αίγυπτο και θα αναζητήσουν άλλους προορισμούς. Η Ελλάδα είναι ένας προσφιλής προορισμός για τους Ρώσους τουρίστες. Πιστεύω να είμαστε έτοιμοι να τους δώσουμε αυτήν την υπηρεσία, να βγάλουν εγκαίρως βίζα, να έρθουν στην Ελλάδα και να ενισχύσουν το εθνικό εισόδημα μέσω του τουρισμού.

Αυτή είναι η ουσία και το πνεύμα της τροπολογίας. Παρακαλώ για την προσοχή σας και τη συναίνεση του Σώματος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να κάνω μια ερώτηση στον κύριο Υπουργό για την τροπολογία;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Όχι τώρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα τρεις μαθήτριες και μαθητές και τέσσερις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 2^ο Λύκειο Ρόδου «Το Καζούλειο».

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Φωτήλας.

ΙΑΣΩΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να ξεκινήσω με δυο παρατηρήσεις που αφορούν στην επικαιρότητα. Η πρώτη έχει να κάνει με τη δήλωσή σας πριν λίγες μέρες στην επιτροπή ότι η αυτονόμηση των ιδιωτικών ΜΜΕ αποτελεί παθογένεια της δημοκρατίας.

Εκτός των τεράστιων προβλημάτων στην οικονομία που έχει προκαλέσει η Κυβέρνησή σας, όσο κι αν προσπαθείτε να το κρύψετε, γνωρίζετε ότι η τροπολογία που φέρατε για τα κανάλια είναι κατάφορα αντισυνταγματική. Σας το λένε, όχι μόνο έμπειροι νομικοί του Συμβουλίου της Επικρατείας, αλλά και προσωπικότητες εγνωσμένου κύρους, όπως ο συνταγματολόγος κ. Κασιμά-

της. Ξέρετε, δεν είναι Ποτάμι αυτός, αριστερός είναι. Αφήστε, λοιπόν, τη διχαστική ορολογία και τις πρωτοφανείς θεωρίες και κοιτάξτε να δείτε πώς θα επανορθώσετε το πρόβλημα.

Η δεύτερη παρατήρηση έχει να κάνει με τη σύλληψη ως εκβιαστική εκδότη εφημερίδας με δυο δημοσιογράφους. Δεν θα το σχολιάζα, αλλά επειδή γνωρίζαμε σ' αυτόν τον τόπο, ο ίδιος εκδότης προβαλλόταν συχνά από το δημόσιο κανάλι ως έγκυρη μάλιστα πηγή ενημέρωσης και του διαφημιζάτε μάλιστα και την εφημερίδα. Ο λαός μας λέει σ' αυτές τις περιπτώσεις «δείξε μου το φίλο σου, να σου πω ποιος είσαι».

Έρχομαι τώρα στο νομοσχέδιο που θα συζητήσουμε σήμερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, «η ελληνική δημόσια διοίκηση είναι υπερβολικά εκτεταμένη, κακοπληρωμένη και αποθαρρυνόμενη. Ποτέ άλλοτε δεν έχω δει δημόσια διοικητική δομή που είναι λόγω ανικανότητας και αναποτελεσματικότητας τόσο απαράδεκτη. Είμαι απολύτως πεπεισμένος πως ουδεμία βελτίωση των οικονομικών της χώρας θα καταστεί δυνατή, αν δεν λυθεί το βασικό πρόβλημα της πλημμελούς λειτουργίας της κρατικής μηχανής».

Ξέρετε, τα λόγια αυτά δεν ανήκουν σε κάποιον τωρινό μελετητή του προβλήματος της δημόσιας διοίκησης. Ανήκουν στον Κυριάκο Βαρβαρέσο, πρώην Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος και Υπουργό των Οικονομικών, και αποτελούν μέρος μόνο των διαπιστώσεων που έκανε στην περίφημη έκθεσή του το 1952 επί του οικονομικού προβλήματος της Ελλάδας από το 1952. Εύστοχα από τότε ο ίδιος επεσήμανε, πρώτον, τον υπερβολικά μεγάλο αριθμό δημοσίων υπαλλήλων σε ορισμένες υπηρεσίες -μερικοί απ' αυτούς χωρίς προσόντα- και τη μεγάλη έλλειψη σε άλλες. Δεύτερον, το προβληματικό στοιχείο με τα ανώτερα στελέχη της διοίκησης να μη στέκονται στο ύψος των περιστάσεων μετατρεπόμενα σε όργανα των κομματικών επιδιώξεων.

Ήρθε έπειτα η περίοδος της Μεταπολίτευσης που σε συνθήκες ομαλότητας θα έπρεπε να αντιμετωπίσει το πρόβλημα. Η περίοδος αυτή έχει δυο πρόσωπα, θα έλεγα. Από τη μια πλευρά, χαρακτηρίστηκε από τη δημιουργία σημαντικών δομών για τη στελέχωση της δημόσιας διοίκησης, όπως η Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης το 1983 ή το ΑΣΕΠ για την πρόσληψη με αντικειμενικά κριτήρια δημοσίων υπαλλήλων το 1996. Όμως, δυστυχώς, το κυρίαρχο στοιχείο της ήταν η αποτυχία της να επιλύσει το μείζον θέμα του κομματικού κράτους. Τουναντίον, το γινάντωσε, αρχίζοντας από την περίοδο 1981-1985, όπου αυξήθηκε κατά 35% ο αριθμός των δημοσίων υπαλλήλων.

Ακολούθησαν προσπάθειες εξυγίανσης τη δεκαετία του 1990, προκειμένου η χώρα να καταφέρει να μπει στον πυρήνα κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Παρά όμως την επιτυχία της εισόδου της χώρας στην ΟΝΕ, η θεσμική και κυρίως η διοικητική ανεπάρκεια παρέμεναν ακλόνητες. Αντί η χώρα να δει ως αφετηρία την εισόδο της στην ΟΝΕ για την πραγματοποίηση μεταρρυθμίσεων, ώστε να περιοριστεί το κομματικό κράτος και η διαφθορά, η κατάσταση επιδεινώθηκε. Αποκορύφωμα της χαλαρότητας αυτής η διακυβέρνηση Καραμανλή, όπου όχι μόνο δεν περιορίστηκε το κομματικό κράτος, αλλά διευρύνθηκε με νέες προσλήψεις εκατοντάδων χιλιάδων δημοσίων υπαλλήλων, μονίμων και μη, με οργανωτή το σημερινό Πρόεδρο της Δημοκρατίας και τότε Υπουργό Εσωτερικών κ. Προκόπη Παυλόπουλο.

Ο λογαριασμός ή, όπως λένε στη λαϊκή, η λυπητερή ήρθε το 2008 με τον εκτροχιασμό της οικονομίας συνέπεια της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης. Λίγο αργότερα θα γίνει φανερό η χρεοκοπία του ελληνικού κράτους. Η υπαγωγή της χώρας σε καθεστώς μνημονίου έγινε η μόνη επιλογή προκειμένου να μην γίνει στάση πληρωμών. Είναι αλήθεια πως έγιναν προσπάθειες μέσα στην εξαετία της κρίσης 2010-2016 προς την κατεύθυνση αντιμετώπισης της δυσλειτουργίας της δημόσιας διοίκησης.

Η διαύγεια και το *orengon*, για παράδειγμα, συνέβαλαν σε μια πιο σύγχρονη λειτουργία του κράτους. Όμως, ξανά, το πολιτικό σύστημα και μεγάλο μέρος της κοινωνίας -είναι αλήθεια- αντιδρούσαν και αντιδρούν έντονα σε κάθε προσπάθεια αλλαγής, ακολουθώντας στερεοτυπική συμπεριφορά. Πολλές, άλλωστε, αλλαγές έγιναν υπό την πίεση των δανειστών, ενώ θα έπρεπε να είχαν γίνει από εμάς. Θα αναφέρω, για να μην πλατειάσω, το θέμα της απογραφής των δημοσίων υπαλλήλων. Να ξέρεi, δη-

λαδή, το δημόσιο πόσους και ποιους πληρώνει. Αποτελεί ντροπή ότι έπρεπε να έρθουν ξένοι για να μας υπαγορεύσουν την πραγματοποίησή τους και να μην είχε γίνει ήδη από εμάς.

Εμείς, το Ποτάμι, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, γνωρίζοντας τα αδιέξοδα που σας περιέγραψα, θέσαμε ως βασικό στόχο του προγράμματός μας τη ριζική μεταρρύθμιση του κράτους και της δημόσιας διοίκησης. Απαραίτητη προϋπόθεση αναγνωρίζαμε πως ήταν η σύγκρουση με όλες τις παθογένειές του, με πρώτη και χειρότερη την πλήρη κομματικοποίησή του.

Η σημερινή Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ είχε πρωτοστατήσει στην καταψήφιση του συνόλου των μεταρρυθμίσεων που προτάθηκαν για τον εκσυγχρονισμό της δημόσιας διοίκησης την προηγούμενη περίοδο. Σήμερα φέρνει ένα νομοσχέδιο που αναγνωρίζει στα λόγια όσα η ίδια κατήγγειλε πριν. Δείτε την αιτιολογική της έκθεση.

Ανταποκρίνεται, λοιπόν, το συγκεκριμένο νομοσχέδιο στις απαιτήσεις για ριζικές και σε βάθος αλλαγές που χρειαζόμαστε ως χώρα; Υποστηρίζουμε πως όχι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρά τις μεγαλόστομες διακηρύξεις του. Δεν αποτελεί ένα συνολικό σχέδιο ανάταξης της δημόσιας διοίκησης. Ας δούμε, όμως, τα βασικά του σημεία και θα μιλήσουμε αναλυτικά στην επί των άρθρων συζήτηση αύριο.

Το πρώτο κεφάλαιο, άρθρα 1-13, αφορά στην επιλογή των επιτελικών στελεχών της δημόσιας διοίκησης, με τη δημιουργία σχετικού εθνικού μητρώου και διαδικασία επιλογής όσων εντάσσονται υπό την εποπτεία του ΑΣΕΠ. Αναβάλλετε, όμως, την εφαρμογή του μετά από δύο αξιολογικές περιόδους, δηλαδή μετά από δύο χρόνια, με τις μεταβατικές διατάξεις του άρθρου 13.

Γνωρίζετε καλά πως ήταν πάγια τακτική των παλαιών κομμάτων να φέρνουν μεταβατικές διατάξεις, ώστε να εφαρμόζουν όποτε αυτοί ήθελαν τους σχετικούς νόμους. Το συνεχίζετε κι εσείς. Η παλιά κακή νοοτροπία νομοθέτησης. Είστε κομμάτι του παλαιού καθεστώτος, όσο κι αν στα λόγια λέτε μεγάλες κουβέντες περί δήθεν αλλαγής. Τα είδατε τα σχόλια στη διαβούλευση. Ακόμα και δικό σας άνθρωποι σημειώνουν πως «ναι, είναι ενδιαφέρουσα ιδέα το μητρώο, αλλά μακάρι να προχωρήσει» ή «ας ελπίσουμε να εφαρμοστεί», γιατί γνωρίζουν πολύ καλά πως, με αυτές τις μεταβατικές διατάξεις, θα το εφαρμόσετε, αφού πρώτα βάλετε τις θέσεις των γραμματέων και διευθυντών όσους θέλετε να θολέψετε.

Αν συνδυαστεί η διάταξη του άρθρου 13 με τον αποκλεισμό από το μητρώο στελεχών του ιδιωτικού τομέα, είναι προφανές ότι θέλετε να έχετε ένα κλειστό σύστημα στελεχών για την κάλυψη θέσεων στη δημόσια διοίκηση, λόγω των εμμονών σας ενάντια στον ιδιωτικό τομέα.

Εμείς, σε αντιπαράθεση με τις εμμονές σας αυτές και τα στεγανά που προσπαθείτε να δημιουργήσετε, υποστηρίζουμε πως είναι απόλυτα εφικτό μέσα σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα να δημιουργηθεί ένα συνολικό ψηφιακό οργανόγραμμα του δημόσιου, στο οποίο θα αποτυπώνεται πλήρως η διάρθρωση και στελέχωση όλων των φορέων και οργανισμών που χρησιμοποιούνται από το δημόσιο. Το οργανόγραμμα θα περιλαμβάνει όλες ανεξαιρέτως τις οργανικές μονάδες και όλους τους μισθοδοτούμενους από το δημόσιο και θα μπορεί πολύ εύκολα να αποτυπώνεται πάντοτε, επακριβώς και πλήρως τη δομή ολόκληρης της δημόσιας διοίκησης έως το επίπεδο του κάθε ατόμου.

Η διαφάνεια, άλλωστε, που είναι κι ένα από τα βασικά ζητούμενα, επιτυγχάνεται με την καθαρότητα της δομής. Εάν συνδυαστεί το οργανόγραμμα με την απογραφή των δημοσίων υπαλλήλων, θα μπορεί εύκολα να οργανωθεί το μητρώο που προτείνετε. Επίσης, τα συναρμόδια Υπουργεία θα έχουν μια πλήρη εικόνα των δομών και των προσώπων που υπηρετούν, ούτως ώστε να μπορούν να προβούν σε ορθό σχεδιασμό της δράσης των Υπουργείων και δεν θα αφήνουν, για παράδειγμα, μονοπρόσωπα τμήματα ή μονοτμηματικές διευθύνσεις να λειτουργούν.

Με τα δεδομένα αυτού του οργανογράμματος, μαζί με ένα μητρώο στελεχών του ιδιωτικού τομέα, θα μπορούσατε εύκολα να καθορίσετε σε ποιες θέσεις χρειαζόμαστε ποιους. Θα μπορούσατε ακόμα να καθορίσετε -και εύλογα, θα έλεγα- ότι σε μερικές θέσεις θα θέλατε η στελέχωση να γίνεται αποκλειστικά από δημόσιους υπαλλήλους ή σε άλλες και από τον ιδιωτικό τομέα, με

συγκεκριμένα κριτήρια. Δεν θέλετε αυτό, όμως. Θέλετε μια απολύτως ελεγχόμενη δεξαμενή στελεχών του δημοσίου. Το κομματικό κράτος θα συνεχίζεται, με αριστερό πρόσημο πια.

Εμείς, ως Κοινοβουλευτική Ομάδα του Ποταμιού, καταθέσαμε σχετική τροπολογία για τροποποίηση του νόμου Τσοχατζόπουλου και μείωση των μετακλητών υπαλλήλων, με τους οποίους η τότε κυβέρνηση γέμισε τα πολιτικά γραφεία των Υπουργών και Υφυπουργών εντάσσοντάς τα στο δημόσιο. Όμως και εσείς την ίδια ακριβώς τακτική ακολουθείτε, τη λογική των κομματικών διορισμών.

Αλήθεια, χθες ανακοινώσατε και νέο Πρόεδρο του Μεγάλου Μουσικής, πάλι έναν από τους δικούς σας φίλους.

Με το δεύτερο κεφάλαιο του νομοσχεδίου, άρθρα 14 έως 24, εισάγετε ένα σύστημα αξιολόγησης για μερικές κατηγορίες δημοσίων υπαλλήλων. Εδώ εκφράσαμε την απογοήτευσή μας για δύο λόγους. Ο πρώτος είναι γιατί η αξιολόγηση δεν προκύπτει ως αποτέλεσμα ενός συνεκτικού περιγράμματος θέσης, το οποίο σημειωτέον θα ήταν πολύ εύκολο αν εξαρχής προχωρούσατε στη δημιουργία του ψηφιακού οργανογράμματος που προανέφερα, αλλά ακολουθείτε και εσείς την πεπατημένη των προηγούμενων κυβερνήσεων: πρώτα το πτυχίο, ο χρόνος προϋπηρεσίας και μετά η θέση για την οποία χρειάζεται ο υπάλληλος, προκειμένου να τον αξιολογήσετε.

Επιμένουμε σε αυτό το ζήτημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί, αν δεν προχωρήσουμε σε σαφή περιγράμματα θέσεων, η αξιολόγηση με μόνο κριτήριο τη στοχοθεσία θα αποτελέσει κενό γράμμα. Επιτέλους, για να λειτουργήσει σωστά το δημόσιο, για να χρησιμοποιηθεί στο έπακρο το δυναμικό του, οφείλουμε να τοποθετούμε στις σωστές θέσεις τους σωστούς ανθρώπους και φυσικά ο αριθμός των υπαλλήλων να συμβαδίζει με το πλήθος των αρμοδιοτήτων της κάθε θέσης.

Το δεύτερο ζήτημα που μας προκαλεί, εύλογα, ερωτήματα είναι οι διατάξεις σχετικά με όσους υπαλλήλους θα αξιολογούνται ως ακατάλληλοι. Έγινε μια αναλυτική συζήτηση στην επιτροπή, στην οποία ακούσαμε έκπληκτοι τον Υπουργό να μας λέει πως σε κάθε περίπτωση και μηδέν να παίρνεις μέσα από συνεχιζόμενες αξιολογήσεις στο δημόσιο, δεν θα έχεις επιπτώσεις.

Δεν εισηγούμαστε μια εκδικητική πολιτική απέναντι στους δημόσιους υπαλλήλους, γιατί δεν συμφωνούμε με μια τέτοια πολιτική, αλλά, αλίμονο, όσοι αξιολογούνται αρνητικά για δύο συνεχόμενες φορές και δεν κατορθώνουν να βελτιωθούν ούτε μετά την τοποθέτησή τους σε άλλη θέση ούτε μετά την επανεκπαίδευσή τους, πιστεύουμε πως δεν μπορούν να έχουν θέση στο δημόσιο.

Ποιος ο λόγος άλλωστε να φτιάχνουμε κλίμακες με συγκεκριμένη βαθμολόγηση, αν δεν υπάρχουν σχετικές συνέπειες; Ναι, πρέπει να προχωρήσουμε σε συνταγματική Αναθεώρηση και σε αυτόν τον τομέα, γιατί δεν μπορεί να κρατούμε ανθρώπους που αποδεδειγμένα δεν μπορούν να εξυπηρετήσουν και να συνεισφέρουν στην εξυπηρέτηση των πολιτών.

(Στο σημείο αυτό τον Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Το τρίτο κεφάλαιο, σχετικά με τη βαθμολογική εξέλιξη και το σύστημα προαγωγών, δεν επιφέρει ουσιαστικές αλλαγές στο υπάρχον σύστημα. Έχουμε μόνο μερικές παρατηρήσεις, που θα τις αναπτύξουμε στην επί των άρθρων συζήτηση. Το μόνο θέμα που θέλαμε να θίγουμε και το οποίο νομίζουμε ότι χρήζει νομοτεχνικής βελτίωσης είναι η δυνατότητα τοποθέτησης υπαρχιφύλακα στα καταστήματα κράτησης μετά από επιλογή από το υπηρεσιακό συμβούλιο. Για τη θέση αυτή άλλωστε δεν προβλέπεται σχετικό επίδομα ευθύνης, ενώ η ίδια η θέση είναι απαραίτητη, για να μπορέσει κάποιος να πάρει μετά τη θέση ευθύνης του αρχιφύλακα.

Στο τέταρτο κεφάλαιο ισχύουν και για την επιλογή των προϊσταμένων όσα είπα για την αξιολόγηση των στελεχών, με την αναγκαιότητα δηλαδή σαφών περιγραμμάτων θέσεως. Μια και μιλάμε όμως για επιλογή προϊσταμένων, ας δούμε πού στηριχθήκατε για τη δημιουργία σαράντα εννέα διευθυντών, σαράντα εννέα διευθύνσεων-τμημάτων στην ΕΡΤ, σαράντα εννέα διευθύνσεις-τμήματα, με κύριο Υπουργό, με ευφάνταστους τίτλους, ώστε να μπορείτε να καλύψετε ολόκληρη την οικογένεια.

Ακούστε παράδειγμα. Η Γενική Διεύθυνση Νέων Μέσων θα έχει πια τέσσερις Προϊσταμένους: Πρωτότυπου Περιεχομένου, Ψηφιακών Εκδόσεων, Ροής Επικαιρότητας και Δημιουργικού Σχεδιασμού. Δηλαδή, άλλος προϊστάμενος θα παρακολουθεί το ΑΠΕ και τους ρεπόρτερ, άλλος θα ζητά από τους ρεπόρτερ αποκλειστικά θέματα, άλλος θα έχει τον σχεδιασμό και άλλος τις ψηφιακές εκδόσεις, άλλος επίσης προϊστάμενος θα υπάρχει για τις τηλεοπτικές διαφημίσεις και άλλος για τις αμοιβαίες διαφημίσεις. Το παλιό καλό ελληνικό δημόσιο! Τίποτα δεν έχετε καταλάβει ή μάλλον έχετε καταλάβει, αλλά δεν θέλετε να αλλάξετε.

Έρχομαι στο πέμπτο και τελευταίο κεφάλαιο του σχεδίου νόμου, που πραγματικά αποτελεί από μόνο του τον λόγο καταψήφισης του νομοσχεδίου, σε πλήρη αντίθεση πάντα με τις διακηρύξεις σας περί ανάγκης ρυθμίσεων, που δεν θα είναι ρουσφετολογικές.

Θα μπορούσα να πω πολλά για το άρθρο 32, παραδείγματος χάριν. Τώρα ακούω ότι απεσύρθη. Τίποτα δεν αποσύρεται, αν δεν το φέρετε εδώ να το δούμε, κύριε Υπουργέ. «Στα λόγια χτίζω ανώγια και κατώγια.»!

Θα μπορούσα, λοιπόν, να πω πολλά για το άρθρο 32, που με αντισυνταγματικό τρόπο δίνετε εξουσία στον Υπουργό να κάνει μετατάξεις και αποσπάσεις, ή για το άρθρο 36, που, σε αντίθεση με το άρθρο 43, αποφασίζει ο Υπουργός και όχι το υπηρεσιακό συμβούλιο.

Βλέπεις, είναι δεκαπέντε χιλιάδες υπάλληλοι. Είναι πολλές οι ψήφοι, Χριστόφορε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

Θα δώσω δύο μικρά παραδείγματα, γιατί αναλυτικότερα θα τα πούμε και στην κατ' άρθρον συζήτηση. Με τη διάταξη του άρθρου 35 τακτοποιείτε δύο δημοσιογράφους στο Υπουργείο Εσωτερικών, επειδή, όπως αναφέρετε στην αιτιολογική έκθεση, έχουν συγχωνευτεί τα δύο Υπουργεία, Εσωτερικών και Διοικητικής Μεταρρύθμισης. Μα, κύριε Υπουργέ, σας το είπαμε και στην επιτροπή, γι' αυτό το κάνατε. Εσείς μάλιστα το κάνατε, δεν κάναμε εμείς τις συγχωνεύσεις των Υπουργείων, για να μειώνονται οι δαπάνες λειτουργίας, όχι για να τις διπλασιάσουμε.

Το δεύτερο παράδειγμα είναι το άρθρο 45 για το Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο στην Πάτρα, που δημιουργούνται τρεις νέες θέσεις αντιπροέδρων, απαλλάσσοντάς τους από διδακτικά καθήκοντα και οι οποίοι είναι προερχόμενοι από άλλα πανεπιστήμια. Δεν έχουμε ανάγκη από τακτοποιήσεις ημετέρων, κύριε Υπουργέ. Έχουμε ανάγκη από ρυθμίσεις που θα προωθούν την αυτοδυναμία του Ανοικτού Πανεπιστημίου στην Πάτρα.

Τέλος, στο άρθρο 48 θα αναφερθώ αναλυτικά αύριο. Σήμερα αρκούμε μόνο να πω: «Βερναρδάκης κερνάει, Κατρούγκαλος πίνει.».

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Με τις παραπάνω σκέψεις και απόψεις που ανέπτυξα, είναι φανερό πως πρόκειται για νομοσχέδιο κατώτερο των περιστάσεων, γι' αυτό κι εμείς το καταψηφίζουμε επί της αρχής.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς καλησπέρα σας.

Θα κλείσει ο κατάλογος με τους δύο εναπομείναντες ειδικούς αγορητές, τον κ. Κόκκαλη και τον κ. Γεωργιάδη. Μετά θα αρχίσουμε εναλλάξ πέντε ομιλητές Βουλευτές, ένας Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Ο κύριος Υπουργός είναι αυτονόητο πως θα μιλήσει, απλώς να με ενημερώσετε εγκαίρως, ένα τέταρτο πριν, τότε θέλετε να κάνετε την ομιλία σας. Έχω ζητήσει από τη Γραμματεία της Κυβέρνησης να μου στείλει κατάλογο με τους Υπουργούς, γιατί δεν έχει σταλεί μέχρι τώρα, για να κάνουμε και την κατανομή, μην πέσουμε «ανμπλόκ» όλοι αύριο ή απόψε. Υποθέτω αύριο θα θέλουν, αλλά δεν μπορεί να γίνει «ανμπλόκ».

Θα πάμε τουλάχιστον μέχρι τις 12 η ώρα τα μεσάνυχτα απόψε και όσοι συνάδελφοι απομείνουν από τον κατάλογο θα συνεχίσουν εφ' όλης της ύλης αύριο το πρωί. Βεβαίως, αυτονόητο είναι ότι οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι μιλάνε και σήμερα και αύριο και οι εισηγητές και οι ειδικοί αγορητές.

Να μη χάνουμε, λοιπόν χρόνο. Απλώς, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να σας παρακαλέσω –γι' αυτό καλά κάνετε και δεν μιλάτε αμέσως μετά τους ειδικούς αγορητές– όταν πάρετε τον λόγο, να σας δώσω και δύο λεπτά παραπάνω, για να μας πείτε και ποιες τροπολογίες κάνετε δεκτές, να ξέρουν οι συνάδελφοι από απόψε, τουλάχιστον από τις μέχρι στιγμής κατατεθειμένες, γιατί ακούω ότι έρχονται κι άλλες αύριο. Γελάτε; Μάλιστα.

Ο κ. Βασίλειος Κόκκαλης έχει τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι παθογένειες του ελληνικού διοικητικού συστήματος έχουν επισημανθεί εδώ και δεκαετίες. Στο πλαίσιο αυτό αρκετές φορές προτείνονταν οι απαραίτητες μεταρρυθμίσεις, που θα εκσυγχρόνιζαν τη δημόσια διοίκηση και θα καθιστούσαν το κράτος αποτελεσματικό, πλην όμως καμμία δεν εφαρμόστηκε στην πράξη.

Η έξοδος από την κρίση υπαγορεύει μία σειρά από μεταρρυθμίσεις, που αφορούν στην οργάνωση και λειτουργία της δημόσιας διοίκησης. Αναγκαστικά η αναμόρφωση της ελληνικής δημόσιας διοίκησης, μέσω ενός ευέλικτου και αποτελεσματικού συστήματος οργάνωσης και λειτουργίας, θα συμβάλει στην έξοδο από την κρίση. Αν μη τι άλλο, η δημόσια διοίκηση αναδεικνύεται σε καθοριστικό ρόλο αναφορικά με την επιτάχυνση της ελληνικής οικονομίας, τον εξορθολογισμό των δαπανών αλλά και την αύξηση της ανταγωνιστικότητας. Η ελληνική κρίση και η εξ αυτής ύφεση έθεσε στο προσκήνιο μια πιο επιτακτική ανάγκη υλοποίησης μεταρρυθμίσεων σε τομείς νευραλγικούς, των οποίων η αποτελεσματική λειτουργία θα μπορούσε να συμβάλει στη μείωση του δημοσίου χρέους και του ελλείμματος. Άλλωστε, όσες χώρες βρίσκονται υπό δεσμεύσεις, έχουν ως προαπαιτούμενο ριζικές αλλαγές και στον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της δημόσιας διοίκησης.

Σίγουρα τελικός στόχος είναι η οικονομική ανάπτυξη, η ενίσχυση της απασχόλησης, της ανταγωνιστικότητας και η βελτίωση των επενδύσεων. Δυστυχώς μέχρι σήμερα η πληθώρα δομών και προσώπων, ο κατακερματισμός των αρμοδιοτήτων, η απουσία πολιτικού σχεδιασμού και η διαχείριση ανθρωπίνων και υλικών πόρων συνιστούσαν γνωρίσματα του τρόπου οργάνωσης και λειτουργίας της δημόσιας διοίκησης.

Σήμερα η Ελλάδα καλείται να προβεί στον σχεδιασμό, συντονισμό, εφαρμογή αλλά και στην παρακολούθηση μιας σειράς τέτοιων μεταρρυθμίσεων.

Ωστόσο, το παρελθόν αναδεικνύει την έλλειψη οργάνωσης και λειτουργίας της δημόσιας διοίκησης. Δυστυχώς η ελληνική δημόσια διοίκηση στηρίχθηκε σε αντινομίες και άστοχες μεταρρυθμιστικές παρεμβάσεις. Η κυριαρχία του πελατειακού συστήματος στις προσλήψεις και στους διορισμούς αποτέλεσε το αναστραμμένο είδωλο της πολιτικής ζωής.

Στο επίκεντρο όλων των ελληνικών κυβερνήσεων αναφορικά με το σχέδιο εξόδου από την κρίση, προτείνονταν μεταρρυθμίσεις σε ευρύτατο επίπεδο. Πιο συγκεκριμένα: Πρώτον, στο επικαιροποιημένο Ελληνικό Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης του Υπουργείου Οικονομικών και, δεύτερον, στο Εθνικό Πρόγραμμα Μεταρρυθμίσεων 2011-2014 του Υπουργείου Οικονομικών.

Σε σχετική έκθεση του ΟΟΣΑ, η προφανής ανικανότητα των διαδοχικών ελληνικών κυβερνήσεων να εφαρμόσουν μέτρα που θεσπίστηκαν μπορεί να αναζητηθεί σε σημαντικές διαρκείς αδυναμίες της λειτουργίας της δημόσιας διοίκησης. Η ελληνική κεντρική διοίκηση χαρακτηρίζεται από αναποτελεσματικές δομές, ανεπαρκή πρόσβαση στην πληροφόρηση αλλά και έλλειψη, πάνω απ' όλα, συντονισμού.

Αυτά τα προβλήματα υπήρξαν το χαρακτηριστικό γνώρισμα του ελληνικού διοικητικού συστήματος πολύ πριν από την οικονομική κρίση, με σημαντικό κόστος για την ελληνική οικονομία αλλά και για την κοινωνία. Η χαμηλή αποδοτικότητα και η χαμηλή ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών προς τους πολίτες αναδεικνύουν την άμεση ανάγκη για εκσυγχρονισμό αλλά και πλήρη αξιολόγηση των δημοσίων υπαλλήλων όλων των βαθμίδων.

Μια σχετική απάντηση στην κρίση επιχειρήθηκε να δοθεί με το Μνημόνιο Οικονομικής και Χρηματοπιστωτικής Πολιτικής, Μάιος 2010, όπως συμπληρώθηκε με το Μνημόνιο Συνεννόησης στις

συγκεκριμένες προϋποθέσεις της οικονομικής πολιτικής τον Φεβρουάριο του 2012. Όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται, οι μεταρρυθμίσεις στη δημόσια διοίκηση συνιστούν ορφανές μεταρρυθμίσεις, καθώς κανείς στον πολιτικό στίβο δεν εναντιώνεται ρητά σε αυτές, αλλά και κανείς δεν τις υποστηρίζει σθεναρά.

Οι βασικοί στόχοι με το παρόν σχέδιο νόμου είναι:

Πρώτον, ένα ευέλικτο σύστημα μέσω της βελτίωσης της αποτελεσματικότητας, της λογοδοσίας, της ακεραιότητας της διοίκησης και η απλούστευση των διαδικασιών στη λήψη αποφάσεων από αυτή.

Δεύτερον, η δημιουργία ενός ισχυρού κέντρου λήψης αποφάσεων και η επικοινωνία των Υπηρεσιών μεταξύ τους. Κάθε αρμοδιότητα θα είναι σαφώς διαχωρισμένη και εκ των προτέρων επιφορτισμένη με σαφείς στόχους, προκειμένου να αποφευχθεί το άτοπο της πρακτικής του παρελθόντος, δηλαδή η ρύθμιση ίδιων ή παρόμοιων τομέων από πολλούς.

Η ύπαρξη και σε αυτή τη περίπτωση ενός κεντρικού συντονιστικού οργάνου είναι καθοριστική. Η συλλογή, η επεξεργασία και η ανάλυση δεδομένων και πληροφοριών που αφορούν στο σύνολο της διοικητικής δράσης συνεπάγονται τη λήψη αποφάσεων και τη διαμόρφωση πολιτικών που θα αποφέρουν αποτελέσματα θετικά, με στόχο τη συνεχή βελτίωση και αποτελεσματική αντιμετώπιση των ζητημάτων που αναφύονται.

Επίσης, η ηλεκτρονική διακυβέρνηση μπορεί να αξιοποιηθεί στον προγραμματισμό των επιχειρησιακών πόρων, στη διαχείριση των σχέσεων με τον πολίτη και στις ηλεκτρονικές δημόσιες συμβάσεις.

Παράλληλα, η στοχοθεσία, η συστηματική ανάλυση και παρακολούθηση-αξιολόγηση των μεταρρυθμίσεων αποτελούν τα εχέγγυα μιας ενισχυμένης αξιοπιστίας της δημόσιας διοίκησης. Η εποπτεία, ο έλεγχος καθώς επίσης και η συνεχής αξιολόγηση των δημοσίων υπαλλήλων αποτελούσαν πάγιο και επιτακτικό αίτημα, πλην, όμως, καμμία, μα καμμία, κυβέρνηση δεν έκανε πράξη όλα όσα κατά περιόδους διατεινόταν.

Η ενίσχυση μάλιστα των υψηλόβαθμων στελεχών δίπλα στα πολιτικά στελέχη και η αξιοποίηση των ικανών μέσα από αδιάβλητες διαδικασίες επιλογής κινούνται αναμφισβήτητα προς τη σωστή κατεύθυνση. Η δημιουργία μιας διοικητικής «ελίτ» στην ελληνική δημόσια διοίκηση θα αποτελέσει το ανάχωμα στο πελατειακό σύστημα, ώστε να εξασφαλιστεί η αυτονομία και η συνέχεια της διοίκησης κατά την εναλλαγή των κομμάτων στην κυβέρνηση.

Επίσης, η συμμετοχή της κοινωνίας στο παρόν εγχείρημα, μέσω ηλεκτρονικών παρατηρήσεων και προτάσεων, αποτελεί καινοτόμο ιδέα, της οποίας η πρακτική αξία κρίνεται σημαντική. Και οι κρίνοντες κρίνονται.

Η ανάγκη για τυποποίηση και απλούστευση των διοικητικών διαδικασιών δίνει μεγάλη αξία στην αξιοποίηση εργαλείων συμμετοχικής αξιολόγησης, με τη λειτουργία ενός μόνιμου φορέα διαβούλευσης με τη συμμετοχή των πολιτών.

Παράλληλα, ενισχύεται η διαφάνεια και η λογοδοσία μέσω της υποχρεωτικής δημοσίευσης στο διαδίκτυο όλων των αποφάσεων της διοίκησης.

Ο κοινωνικός έλεγχος και η απομάκρυνση της πολιτικής παρέμβασης στη δημόσια διοίκηση αναφορικά με τους διορισμένους γενικούς διευθυντές και τους συμβούλους τους όπως επίσης και η κάλυψη όλων των θέσεων μέσω αδιάβλητων διαδικασιών, υπό την αιγίδα του ΑΣΕΠ, αποτελούν τους κεντρικούς άξονες ενός διοικητικού εκσυγχρονισμού.

Αναμφίβολα πρόκειται για τομείς, η μεταρρύθμιση των οποίων θα έπρεπε ήδη να έχει πραγματοποιηθεί στο πλαίσιο της αποτελεσματικής οργάνωσης και λειτουργίας της δημόσιας διοίκησης. Οι σύγχρονες κοινωνικοοικονομικές συνθήκες καθιστούν πιο επιτακτική από ποτέ την υιοθέτηση εκείνων των μέτρων που θα αναδείξουν την ελληνική διοίκηση σε κινητήριο μοχλό για έξοδο από την κρίση.

Η επιτυχία του μεταρρυθμιστικού εγχειρήματος εμφανίζεται ως μονόδρομος στην περίπτωση της ελληνικής δημόσιας διοίκησης, λαμβάνοντας υπ' όψιν και τον καταλυτικό ρόλο που μπορεί να διαδραματίσει στην ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, στη βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος αλλά και στην ενί-

σχυση της εμπιστοσύνης των πολιτών -που δυστυχώς είχε χαθεί στο κράτος.

Οι προϋποθέσεις της επιτυχίας και της αποτελεσματικότητας των διοικητικών μεταρρυθμίσεων ερείδονται και στο διεθνές περιβάλλον αλλά και πρωτίστως στο εθνικό και σε επίπεδο πολιτικό, οργανωτικό και κοινωνικό. Η πρόταση της παρούσας Κυβέρνησεως είναι να εφαρμοστούν άμεσα τα υπό ψήφιση μέτρα, που θα συμβάλουν στην ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και της ανάπτυξης. Έχουμε ανάγκη άμεσων μεταρρυθμίσεων και μακροπρόθεσμων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η δημόσια διοίκηση και ιδιαίτερα τα ζητήματα που αφορούν το ανθρώπινο δυναμικό της, έχουν διαχρονικά αποτελέσει εξαιρετικό αντικείμενο μεταρρυθμιστικών παρεμβάσεων. Οι θεμιτές και καλοπροαίρετες στοχεύσεις πάρα πολύ συχνά κατέληγαν σε μια διαρκή μεταβολή των κανόνων συγκρότησης και οργάνωσης του ανθρώπινου δυναμικού -είτε ήταν προσλήψεις είτε ήταν το βαθμολόγιο είτε ήταν οι προαγωγές-, που οδηγούσαν την ίδια τη δημόσια διοίκηση σε μια εσωστρέφεια, δηλαδή, στην ενασχόλησή της με τα εσωτερικά της ζητήματα, στην αύξηση του διοικητικού της βάρους, τόσο για την ίδια όσο και για τους συναλλασσόμενους.

Οι εκάστοτε μεταβολές δεν είχαν τον χρόνο να εφαρμοστούν -είχαν πολύ περιορισμένο χρόνο-, ώστε να αξιολογηθούν, πριν αντικατασταθούν από κάποια άλλη μεταρρύθμιση.

Η δημόσια διοίκηση -και αυτό είναι πολύ σημαντικό- αποτελεί ένα πεδίο στο οποίο η σταθερότητα των κανόνων είναι σημαντική, για να εκδοθεί το πλαίσιο στο οποίο αναπτύσσουν τη δραστηριότητά τους τα στελέχη τους, έχοντας σαφή αντίληψη των προοπτικών εξέλιξής τους, που λειτουργούν και ως κίνητρα, ούτως ώστε να προγραμματίσουν τη σταδιοδρομία τους.

Αντιθέτως η διαρκής μεταβολή «απο-κινητοποιεί», ενώ ευνοεί ευκαιριακές συμπεριφορές και αναζητήσεις άλλου είδους σταθερών, όπως, παραδείγματος χάριν, κομματική στήριξη. Με το παρόν σχέδιο νόμου εξυπηρετείται η αρχή αυτής της σταθερότητας και της συνέχειας της δημόσιας διοίκησης. Εξυπηρετείται πάνω απ' όλα η αρχή της διαφάνειας και της αξιοκρατίας.

Καλούνται τα κόμματα της Αντιπολίτευσης να ψηφίσουν κάτι το οποίο όλοι οι Έλληνες, όλες οι Ελληνίδες φωνάζουν, ότι δεν είχαμε αξιοκρατική δημόσια διοίκηση. Είναι πάρα πολλοί σε αυτή την Αίθουσα οι οποίοι συμφωνούν με διατάξεις του παρόντος νο-

μοσχεδίου.

Σας καλούμε να ψηφίσετε τα εύκολα, τα αυτονόητα, τα νόμιμα, αυτά τα οποία έπρεπε ήδη να είχαν γίνει εδώ και χρόνια και τα υλοποιεί η παρούσα Κυβέρνηση. Αυτά τα οποία οδήγησαν τη δημόσια διοίκηση σε αυτό το τέλμα, αυτά η παρούσα Κυβέρνηση τα αντιστρέφει. Και σας καλούμε να συμβάλετε και εσείς σε αυτή την προσπάθεια, στον εκσυγχρονισμό της δημόσιας διοίκησης και στην εμπέδωση της αξιοκρατίας.

Γι' αυτό και ψηφίζουμε το παρόν σχέδιο νόμου επί της αρχής. Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κι εγώ, κύριε Κόκκαλη, που μας χαρίσατε και πέντε λεπτά.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κύριε Πρόεδρε, μια ανακοίνωση για τις νομοτεχνικές βελτιώσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ναι. Τον λόγο έχει ο κύριος Υπουργός για ένα λεπτό, για να καταθέσει τις νομοτεχνικές βελτιώσεις.

Χρειάζεται να τις διαβάσετε;

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Απλά να αναφέρετε ότι τις καταθέτετε στα Πρακτικά και μετά να διανεμηθούν.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Ακριβώς.

Θα σας καταθέσω αυτές τις νομοτεχνικές βελτιώσεις του σχεδίου νόμου μαζί με την αιτιολογική.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Εάν υπάρχει κάποια ουσιαστική, να μας την πει ο κύριος Υπουργός.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Είναι αρκετά ουσιαστικές. Είναι το άρθρο 32, για το οποίο θα μιλήσω, και το άρθρο 48, αλλά και διάφορες ακόμα που θα δείτε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Το άρθρο 48;

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Απαλείφεται.

(Στο σημείο αυτό ο Αναπληρωτής Υπουργός κ. Χριστόφορος Βερναρδάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

«ΕΘΝΙΚΟ ΜΗΤΡΩΟ ΕΠΙΤΕΛΙΚΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ, ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΚΗ ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΘΕΣΕΩΝ, ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ, ΠΡΟΑΓΩΓΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΩΝ (ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ – ΑΞΙΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ)»

1. Στην περίπτωση α. της παραγράφου 1 του άρθρου 2 μετά τη φράση «ανά αξιολογική περίοδο» τίθεται κόμμα «,».
2. Στην αρχή της παραγράφου 1 του άρθρου 9 η φράση «Τα μέλη του Μητρώου, τα οποία» αντικαθίσταται από τη λέξη «Όσοι».
3. Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 9 προστίθεται εδάφιο ως εξής:
«Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης καθορίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής της παρούσας παραγράφου».
4. Στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 23 η φράση «ή αδείας που σχετίζεται με τοκετό» αντικαθίσταται από τη φράση «ή αδείας μητρότητας ή ανατροφής τέκνου».
5. Στην παράγραφο 2 του τροποποιούμενου με την παράγραφο 2 του άρθρου 25 άρθρο 82 του Κώδικα κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. διαγράφονται οι λέξεις «του ν. 3528/2007 (Α' 26)».
6. Στο τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 13 προστίθεται εδάφιο ως εξής:
«Σε περίπτωση κένωσης των ως άνω θέσεων με οποιονδήποτε τρόπο πριν τη θέση σε λειτουργία του Μητρώου του άρθρου 1, αυτές πληρούνται σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, όπως αυτές ίσχυαν μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου και οι τοποθετούμενοι σε αυτές εκτελούν κανονικά τα καθήκοντά τους έως τη λήξη της θητείας τους και πάντως όχι πέραν της 30ης.6.2018.».
7. Στο τέλος του άρθρου 17 προστίθεται παράγραφος 16 ως εξής:
«16. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, η οποία εκδίδεται εντός τριών (3) μηνών από την

έναρξη ισχύος του παρόντος, καθορίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής του άρθρου αυτού».

8. Στην παράγραφο 4 του τροποποιούμενου με **την παράγραφο 1 του άρθρου 26** άρθρου 98 του Κώδικα κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. πριν τη φράση «ή άλλες συναφείς εργασίες» προστίθεται η λέξη «μουσειακές».
9. Η υποπερίπτωση ηη) της περίπτωσης α) της παραγράφου 3 του τροποποιούμενου με **την παράγραφο 2 του άρθρου 29** άρθρου 85 του Κώδικα κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. επαναδιατυπώνεται ως κάτωθι:
«Η πιστοποιημένη γλωσσομάθεια μοριοδοτείται ως εξής:
Η άριστη γνώση κάθε ξένης γλώσσας με 40 μόρια,
η πολύ καλή γνώση με 30 μόρια και
η καλή με 10 μόρια,
με ανώτατο όριο τα 100 μόρια».
10. Στην περίπτωση γ) του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 2 του τροποποιούμενου με **την παράγραφο 3 του άρθρου 29** άρθρου 86 του Κώδικα κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. μετά τις λέξεις «έναν (1) Νομικό Σύμβουλο» προστίθεται η λέξη «ή Πάρεδρο».
11. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 6 του τροποποιούμενου με **την παράγραφο 3 του άρθρου 29** άρθρου 86 του Κώδικα κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. επαναδιατυπώνεται ως κάτωθι:
«Ομοίως για τα Πανεπιστήμια και τα Τ.Ε.Ι. αρμόδιο όργανο επιλογής α) προϊσταμένων Γενικών Διευθύνσεων και β) προϊσταμένων Διευθύνσεων ορίζονται η Σύγκλητος και η Συνέλευση αντίστοιχα με ανάλογη εφαρμογή της διαδικασίας του παρόντος».
12. Η υποπερίπτωση ηη) της περίπτωσης α) της παραγράφου 3 του τροποποιούμενου με **την παράγραφο 5 του άρθρου 29** άρθρου 88 του Κώδικα Κατάστασης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων επαναδιατυπώνεται ως κάτωθι:
«Η πιστοποιημένη γλωσσομάθεια μοριοδοτείται ως εξής:
Η άριστη γνώση κάθε ξένης γλώσσας με 40 μόρια,
η πολύ καλή γνώση με 30 μόρια και
η καλή με 10 μόρια,
με ανώτατο όριο τα 100 μόρια».

13. Το **άρθρο 32** διαγράφεται και γίνεται η αντίστοιχη αναρίθμηση στα επόμενα άρθρα.

14. Το **άρθρο 36** επαναδιατυπώνεται ως εξής:

«1. Οι υπάλληλοι που απολύθηκαν αυτοδικαίως από την υπηρεσία κατά το χρονικό διάστημα από τις 19.8.2015 έως την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 και του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 155 του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων ν.π.δ.δ., όπως κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 3528/2007 (Α' 26), δύνανται να επανέλθουν στη υπηρεσία με αίτησή τους που υποβάλλεται εντός αποκλειστικής προθεσμίας ενός (1) μηνός από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου. Οι υπάλληλοι που αιτούνται να επανέλθουν, μπορούν να παραμείνουν στην υπηρεσία μέχρι την αυτοδίκαιη απόλυσή τους σύμφωνα τις διατάξεις του άρθρου 155 του Κώδικα Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. (ν.3528/2007), όπως αυτό τροποποιείται με τον παρόντα νόμο. Η αίτηση μπορεί να γίνει δεκτή με απόφαση του οικείου Υπουργού ή του αρμοδίου οργάνου κατόπιν γνώμης του οικείου Υπηρεσιακού Συμβουλίου με βάση την εκτίμηση των υπηρεσιακών αναγκών. Η επαναφορά στην υπηρεσία σύμφωνα με τα προηγούμενα εδάφια ισχύει από τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της απόφασης του οικείου Υπουργού ή του αρμοδίου οργάνου, με την οποία γίνεται αποδεκτή η αίτηση του υπαλλήλου. Η επαναφορά αφορά αποκλειστικά στην οργανική θέση που κατείχε ο υπάλληλος, χωρίς να παρέχεται δικαίωμα επανάκτησης τυχόν καθηκόντων ευθύνης που ασκούσε κατά την αυτοδίκαιη απόλυσή του ή τυχόν θέσεων και ιδιοτήτων που κατείχε κατά την αυτοδίκαιη απόλυσή του. Το χρονικό διάστημα από την αυτοδίκαιη απόλυση μέχρι την επαναφορά στην υπηρεσία δεν αποτελεί χρόνο πραγματικής δημόσιας υπηρεσίας. Οι υπάλληλοι που επανέρχονται κατ' εφαρμογή της παρούσας διάταξης λαμβάνουν τις αποδοχές που λάμβαναν πριν την αυτοδίκαιη απόλυσή τους πλην αυτών που συνδέονται με την ενεργό άσκηση καθηκόντων ευθύνης».

15. Το **άρθρο 41** διαγράφεται και γίνεται η αντίστοιχη αναρίθμηση στα επόμενα άρθρα.

16. Το **άρθρο 43** επαναδιατυπώνεται ως εξής:

«1. Ο τίτλος του άρθρου 145 του ν. 2812/2000 (Α' 67) «Απόλυση λόγω ορίου ηλικίας και τριακονταπενταετίας» τροποποιείται σε «Αυτοδίκαιη απόλυση λόγω ορίου ηλικίας».

2. Η παράγραφος 1 του άρθρου 145 του ν.2812/2000 (Α' 67) αντικαθίσταται ως εξής:

« 1. Ο δικαστικός υπάλληλος απολύεται αυτοδικαίως από την υπηρεσία με τη συμπλήρωση του εξηκοστού έβδομου (67^{ου}) έτους της ηλικίας του».

3. Οι παράγραφοι 2 και 5 του άρθρου 145 του ν.2812/2000 (Α' 67) καταργείται.

4. Στο τέλος του άρθρου 145 προστίθεται παράγραφος ως εξής:

«Οι δικαστικοί υπάλληλοι που απολύθηκαν αυτοδικαίως από την υπηρεσία κατά το χρονικό διάστημα από τις 19.8.2015 έως την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 και του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 145 του ν. 2812/2000 (Α' 67), δύνανται να επανέλθουν στη υπηρεσία με αίτησή τους που υποβάλλεται εντός αποκλειστικής προθεσμίας ενός (1) μηνός από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου. Οι δικαστικοί υπάλληλοι που αιτούνται να επανέλθουν, μπορούν να παραμείνουν στην υπηρεσία μέχρι την αυτοδίκαιη απόλυσή τους σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 145 του ν.2812/2000 (Α' 67), όπως αυτό τροποποιείται με τον παρόντα νόμο. Η αίτηση μπορεί να γίνει δεκτή με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κατόπιν γνώμης του οικείου υπηρεσιακού συμβουλίου με βάση την εκτίμηση των υπηρεσιακών αναγκών. Η επαναφορά στην υπηρεσία σύμφωνα με τα προηγούμενα εδάφια ισχύει από τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της απόφασης του Υπουργού, με την οποία γίνεται αποδεκτή η αίτηση του υπαλλήλου. Η επαναφορά αφορά αποκλειστικά στην οργανική θέση που κατείχε ο δικαστικός υπάλληλος, χωρίς να παρέχεται δικαίωμα επανάκτησης τυχόν καθηκόντων ευθύνης που ασκούσε κατά τη στιγμή της αυτοδίκαιης απόλυσής του ή τυχόν θέσεων και ιδιοτήτων που κατείχε κατά τη στιγμή της αυτοδίκαιης απόλυσής του. Το χρονικό διάστημα από την αυτοδίκαιη απόλυση μέχρι την επαναφορά στην υπηρεσία δεν αποτελεί χρόνο πραγματικής δημόσιας υπηρεσίας. Οι δικαστικοί υπάλληλοι που επανέρχονται κατ' εφαρμογή της παρούσας διάταξης λαμβάνουν τις αποδοχές που λάμβαναν πριν την αυτοδίκαιη απόλυσή τους πλην αυτών που συνδέονται με την ενεργό άσκηση καθηκόντων ευθύνης».

17. Το **άρθρο 45** διαγράφεται και γίνεται η αντίστοιχη αναρίθμηση στα επόμενα άρθρα.
18. Το **άρθρο 48** διαγράφεται και γίνεται η αντίστοιχη αναρίθμηση στα επόμενα άρθρα.
19. Το **άρθρο 50** διαγράφεται και γίνεται η αντίστοιχη αναρίθμηση στα επόμενα άρθρα.

Αθήνα, **23.2.2016**

Ο Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης

Χριστόφορος Βερναρδάκης

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ
ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ

Α.Π.: 358

Αθήνα, 23 Φεβρουαρίου 2016

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΠΡΟΣ: Διεύθυνση Νομοθετικού Έργου
Βουλής

ΘΕΜΑ : Αιτιολογική έκθεση του σχεδίου νόμου «ΕΘΝΙΚΟ ΜΗΤΡΩΟ ΕΠΙΤΕΛΙΚΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ, ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΚΗ ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΘΕΣΕΩΝ, ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ, ΠΡΟΑΓΩΓΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΩΝ (ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ – ΑΞΙΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ).

Σας ενημερώνω ότι η υποβληθείσα αιτιολογική έκθεση του αναφερόμενου στο θέμα σχεδίου νόμου τροποποιείται ως προς τα κάτωθι σημεία της:

1. Στη δεύτερη παράγραφο της ανάλυσης επί του άρθρου 2 μετά τη φράση «ΕΠ ΤΕΙ» προστίθεται η φράση «καθώς και μέλη Ε.ΔΙ.Π. και Ε.Ε.Π. των Πανεπιστημίων και Τ.Ε.Ι.,».
2. Στην ίδια παράγραφο διαγράφεται η φράση «συνταγματικά κατοχυρωμένων».
3. Στο τέλος της ανάλυσης επί του άρθρου 14 προστίθεται η φράση «Με την παράγραφο 4 διατηρούνται σε ισχύ ειδικά συστήματα αξιολόγησης».
4. Στο τέλος της πρώτης παραγράφου της ανάλυσης επί του άρθρου 20 η φράση «είναι μικρότερος του εβδομήντα (70)» αντικαθίσταται από τη φράση «είναι μικρότερος του εβδομήντα πέντε (75)».
5. Στην πρώτη παράγραφο της ανάλυσης επί του άρθρου 26 μετά τη φράση «ως πραγματική δημόσια υπηρεσία νοείται κάθε υπηρεσία που έχει διανυθεί στο Δημόσιο, νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου ή σε Ο.Τ.Α.» προστίθεται η φράση «ή σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου του Δημοσίου».
6. Η ανάλυση επί του άρθρου 28 τροποποιείται ως εξής: «Το άρθρο 28 περιλαμβάνει τις τελικές και τις καταργούμενες διατάξεις. Με αυτές, καταργούνται τα άρθρα 6-11 και 28 του ν. 4024/2011 που αναφέρονται στο καταργούμενο σύστημα βαθμολογίου με εξαίρεση τις διατάξεις των άρθρων 6, 7 του ν. 4024/11 σε ό,τι αφορούν στον υπολογισμό του πλεονάζοντος χρόνου στον κατά περίπτωση βαθμό ένταξης. Τα σχετικά θέματα ρυθμίζονται από τα άρθρα 40 και 89 έως 95 του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ., καθώς και τα άρθρα 45 και 91 έως 97 του Κώδικα Κατάστασης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων. Για να αντιμετωπιστούν τυχόν δυσχέρειες κατά την εφαρμογή του νέου συστήματος βαθμολογικής διάρθρωσης, ορίζεται ότι, όπου για τη συμμετοχή σε συλλογικό όργανο ή την κατάληψη θέσης απαιτείται ως τυπική προϋπόθεση η κατοχή συγκεκριμένου βαθμού, οι υπάλληλοι συνεχίζουν να ασκούν

τα καθήκοντά τους, ανεξαρτήτως του βαθμού, στον οποίον κατατάσσονται, μέχρι τη λήξη της θητείας τους. Επίσης, συμπληρώνεται το πεδίο εφαρμογής, δηλαδή καταλαμβάνονται και οι υπάλληλοι με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου του Δημοσίου, συμπεριλαμβανομένων υπηρετούντων στις Ανεξάρτητες Δημόσιες Αρχές και σε Ν.Π.Δ.Δ. που κατέχουν οργανική θέση, με εξαίρεση το προσωπικό μερικής απασχόλησης.

7. Στην ανάλυση του άρθρου 85 του Κώδικα κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ., όπως τροποποιείται με τον παρόντα νόμο, και συγκεκριμένα στην ανάλυση της μοριοδότησης των προσόντων, η φράση «Η άριστη γνώση κάθε ξένης γλώσσας 30 μόρια, η πολύ καλή γνώση με 20 μόρια» τροποποιείται ως εξής «Η άριστη γνώση κάθε ξένης γλώσσας 40 μόρια, η πολύ καλή γνώση με 30 μόρια».
8. Η ανάλυση του άρθρου 32 διαγράφεται, καθώς αποσύρεται από το νομοσχέδιο.
9. Η ανάλυση του άρθρου 36 τροποποιείται ως εξής: «Με την εν λόγω ρύθμιση δίνεται η δυνατότητα σε υπαλλήλους που απολύθηκαν αυτοδικαίως από την υπηρεσία μετά την ισχύ των νέων συνταξιοδοτικών ρυθμίσεων έως και την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου να επανέλθουν στην υπηρεσία τους με αίτηση που γίνεται δεκτή με απόφαση του οικείου Υπουργού ή του αρμόδιου οργάνου κατόπιν γνώμης του οικείου Υπηρεσιακού Συμβουλίου με βάση την εκτίμηση των υπηρεσιακών αναγκών.
10. Στην ανάλυση του άρθρου 40 διαγράφεται η πρώτη φράση «Με τις προωθούμενες ρυθμίσεις συμπληρώνεται ως προς τις συνέπειες του το περιεχόμενο των άρθρων 14, 17, 18 και 21 του ν. 4325/2015 που ορίζουν την επαναφορά στις υπηρεσίες τους υπαλλήλων που ετέθησαν σε καθεστώς διαθεσιμότητας». Συμπληρώνονται μετά τις λέξεις «ν. 4316/2014» οι λέξεις «καθώς και τις διατάξεις του άρθρου 70 του ν. 4257/2014».
11. Η ανάλυση του άρθρου 41 διαγράφεται, καθώς αποσύρεται το σχετικό άρθρο.
12. Η ανάλυση του άρθρου 43 τροποποιείται ως εξής: «Με το εν λόγω άρθρο τροποποιείται το όριο ηλικίας αυτοδίκαιης απόλυσης, το οποίο ανέρχεται στα 67 έτη και εναρμονίζει το καθεστώς των δικαστικών υπαλλήλων με εκείνο των υπαλλήλων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Υπαλληλικού Κώδικα».
13. Η ανάλυση του άρθρου 45 διαγράφεται, καθώς αποσύρεται το σχετικό άρθρο.
14. Η ανάλυση του άρθρου 48 διαγράφεται, καθώς αποσύρεται το σχετικό άρθρο.
15. Η ανάλυση του άρθρου 50 διαγράφεται, καθώς αποσύρεται το σχετικό άρθρο.

Ο Αναπληρωτής Υπουργός
Εσωτερικών και Διοικητικής
Ανασυγκρότησης

Χριστόφορος Βερναρδάκης

>>

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Άλλωστε, ούτως ή άλλως είναι προτιμότερο, κύριε Βορίδη, εντός δεκαλέπτου να έχουν διανεμηθεί και να τις έχετε μπροστά σας, για να τις διαβάσετε. Ο Υπουργός αναγκαστικά απόψε μαζί με τον Προεδρεύοντα θα κλείσουν τη Βουλή. Εδώ θα είναι μέχρι τις 12 τα μεσάνυχτα. Επομένως δεν υπάρχει θέμα.

Κύριε Γεωργιάδη, έχετε τον λόγο.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Καλησπέρα και από μένα. Κύριε Υπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι, καλησπέρα σας.

Πριν ξεκινήσω με το σημερινό θέμα όσον αφορά το επικείμενο νομοσχέδιο, θα ήθελα να καταθέσω στα Πρακτικά της Βουλής κάτι σημαντικό. Στην προηγούμενη ομιλία μου, σας είχα κάνει μια επισημάνση, ότι, αν πέρυσι –είχα πει– μειώνατε την ετήσια επιδότηση-επιχορήγηση των ασφαλιστικών ταμείων, των ΔΕΚΟ, ΟΤΕ και ΔΕΗ, κατά 8% περίπου, θα λύνατε το πρόβλημα των αστέγων. Κάποιοι από εσάς αμφισβήτησαν ότι πέρυσι προνοήσατε να δώσετε 1,1 δισεκατομμύριο ευρώ για τα εν λόγω ασφαλιστικά ταμεία και τρέξατε να προλάβετε να γράψετε και κάποια πράγματα σε μια εφημερίδα φίλα προσκείμενη της Κυβερνήσεως, ότι δηλαδή είχα έρθει αδιάβατος για το παράλληλο πρόγραμμα.

Δεν ήμουν καθόλου αδιάβατος, κυρίες και κύριοι, και καταθέτω στα Πρακτικά την επίμαχη δημοσίευση της εφημερίδας «ΤΟ ΒΗΜΑ», που αφορά τον κ. Σκουρλέτη, τον τώως Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης. Πρόκειται για το έγγραφο που διαβιβάστηκε στη Βουλή από τον ίδιο και δημοσιεύτηκε σε όλα τα έντυπα και τον ηλεκτρονικό τύπο τον προηγούμενο Απρίλιο.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μάριος Γεωργιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αν τον αμφισβητείτε, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, και τον ίδιο τον Υπουργό, με γεια σας, με χαρά σας! Αν από την άλλη θέλετε πραγματικά να ακούσετε την πρότασή μου και να την λάβετε υπ' όψιν σας, να φροντίστε άμεσα να βρείτε κάποιες δεκάδες εκατομμύρια ευρώ, για να λύσετε το πρόβλημα των αστέγων, μπορείτε και αυτό να το κάνετε.

Εμείς σας προτείνουμε να κόψετε ένα μικρό ποσό από τις επιδοτήσεις των ΔΕΚΟ. Εσείς τώρα μπορείτε να βρείτε και κάποια άλλη λύση, όπως, για παράδειγμα, να μη δώσετε αυτά τα 50, 100 ευρώ στους διοικητικούς υπαλλήλους του δημοσίου για το τρέχον έτος. Αποφασίζετε και πράττετε αντίστοιχα.

Αν, από την άλλη, θεωρείτε σωστό στην Αθήνα, που είναι η επιτομή του πολιτισμού και ανακάλυψε τον πολιτισμό, να βλέπετε αστέγους τυλιγμένους σε μια κουβέρτα στους δρόμους και να πίνουμε όλοι εμείς –συμπεριλαμβανομένου και του εαυτού μου, θα πω– τον ζεστό καφέ μας μέσα στο Κοινοβούλιο, μπορείτε να με αγνοήσετε. Σήμερα κιόλας θα έπρεπε να ήσαστε έξω και να παρέχετε στέγη, τροφή, θέρμανση, υπηρεσίες και φροντίδα σε αυτούς τους ανθρώπους. Μιλάμε για ένα θέμα πολιτιστικό και όχι πολιτικό, κύριοι. Περιμένω άμεσα τις ενέργειές σας.

Όμως, δεν εννοούσα, όταν είπα να κόψετε κάποιες επιδοτήσεις, να τις κόψετε από όλα τα ταμεία των ΔΕΚΟ, γιατί υπάρχουν και κάποια ταμεία του ΟΓΑ, που οι αγρότες, όπως βλέπετε αυτή τη στιγμή, είναι στον δρόμο, είναι στα μπλόκα και βλέπετε τι συμβαίνει.

Μια και αναφέρθηκα στους αγρότες, θα ήθελα να πω το εξής. Σας έχω μια λύση για το πώς μπορείτε να περνάτε από τα μπλόκα. Αυτή τη στιγμή μια και ανοίγει και το Τριώδιο, μια και έρχονται και Απόκριες, μπορείτε να βγείτε και να προμηθευτείτε μάσκες του Προέδρου...

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: Αρκετά! Αρκετά!

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ: Δεν ντρέπεστε λιγάκι!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: Λίγο πιο ευγενικά!

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Μια χαρά ευγενικά μιλάω. Δεν ντρέπομαι καθόλου. Μπορείτε να πάρετε μάσκες του Προέδρου...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Απαγορεύεται ο διάλογος με τους συναδέλφους από την Αίθουσα, κύριε Γεωργιάδη. Συνεχίστε την ομιλία σας.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Μα, με διακόπτουν, κύριε Πρόεδρε. Εγώ δεν κάνω διάλογο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εντάξει αλλά, αν θέλετε, μπιείτε και στο νομοσχέδιο.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Βεβαίως, θα μπω και στο νομοσχέδιο σε ένα λεπτό.

Οι αγρότες χθες ήταν πολύ καυστικοί, όπως επιστρέψαμε από τα Γιάννενα και σταματήσαμε στον Εύηνο, και αυτά που είπαν, αν τα πω, δεν θα σας αρέσουν καθόλου και θα πείτε ότι προκαλώ. Υπάρχει και σχετικό βίντεο για το πώς συμπεριφέρθηκαν σε εμάς οι αγρότες στον Εύηνο και το πώς συμπεριφέρθηκαν σε συνάδελφό σας, ο οποίος πήγε να βγει στο «ΚΡΗΤΗ TV».

Ας έρθουμε και στο προκείμενο νομοσχέδιο μιας και θεωρείται...

(Θόρυβος – διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Τι είναι αυτά που λέω; Δεν υπάρχουν...

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ: Από το Βήμα της Βουλής! Συγχαρητήρια!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, ηρεμία!

Χάνουμε χρόνο. Αφήστε τον να τελειώσει και θα απαντήστε όταν έρθει η ώρα μόνοι σας για να γράφονται και στα Πρακτικά αυτά που θα πείτε. Νομιμοποιείστε να δώσετε απάντηση.

Συνεχίστε, κύριε Γεωργιάδη.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Φαίνεται ότι θέλετε να ακούσετε τι είπαν οι αγρότες για εσάς, έτσι; Με προκαλείτε.

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ: Ποιος προκαλεί;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Γεωργιάδη, σας παρακαλώ, συνεχίστε.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Λοιπόν, να συνεχίσουμε στο προκείμενο νομοσχέδιο, γιατί θα χτυπήσει το καμπανάκι και θα μου πείτε ότι δεν φτάνει ο χρόνος μου.

Η δημόσια διοίκηση, λοιπόν, ταλαιπωρείται όλα αυτά τα χρόνια από πολλαπλές περιπτώσεις αναξιοκρατίας, αργομοθίας και πελατειακής αντίληψης. Η κάθε κυβέρνηση των τελευταίων ετών τη θεωρεί ως μια προέκταση του εαυτού της. Γι' αυτόν τον λόγο, οι διοικήσεις των δημοσίων οργανισμών αλλάζουν σαν τα παουκάμισα. Ακόμη και σε κρίσιμους τομείς, όπως είναι αυτός της παιδείας, παρατηρούμε εξίσου συχνές αλλαγές στη διοικητική ηγεσία.

Εμείς, αγαπητοί, υποστηρίζουμε ότι σε κάποια πράγματα χρειάζεται πολιτική σταθερότητα. Ακόμη και να μην θελήσετε να προχωρήσετε σε κυβέρνηση ευρείας συνεργασίας, όπως προτείνουμε –και ο ίδιος ο αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης εχθές τάχθηκε υπέρ αυτού, αλλά δεν θέλετε να κάνετε μία κυβέρνηση συνασπισμού– πρέπει τουλάχιστον να παραδεχτείτε ότι τομείς όπως η παιδεία και η εξωτερική πολιτική πρέπει να διοικούνται από ανθρώπους ευρύτατης διακομματικής αποδοχής, δηλαδή από τεχνοκράτες, οι οποίοι γνωρίζουν το αντικείμενο. Διαφορετικά, δεν είναι βιώσιμη μια χώρα. Δεν γίνεται να πειραματίζεστε με το καθετί σαν να είσατε μαθητευόμενοι μάγοι.

Μας λέτε, δηλαδή, ότι θέλετε αξιολόγηση. Αυτή η λέξη, μάλιστα, είναι κυρίαρχη στο επίμαχο νομοσχέδιο. Όμως, εσείς ερμηνεύετε την αξιολόγηση με ένα τελείως δικό σας σκεπτικό. Σε ολόκληρο το νομοσχέδιο ως αξιολογητές ορίζονται οι ιεραρχικά ανώτατοι διοικητικοί παράγοντες του εκάστοτε οργανισμού.

Υποστηρίζετε, δηλαδή, με άλλα λόγια ότι το δημόσιο, όπως είναι σήμερα, μπορεί να εξυγιανθεί εκ των έσω, ότι μπορεί να προβεί σε αυτοκάθαρση με λίγα λόγια, ότι δηλαδή τα υγιή κομμάτια της δημόσιας διοίκησης αυτήν τη στιγμή βρίσκονται μέσα στο δημόσιο και μάλιστα σε κυρίαρχη θέση κι εκεί, από τη θέση ισχύος, θα μπορούν να εξυγιάνουν τη μειοψηφία των κακών υφισταμένων τους.

Συγγνώμη, κύριοι, με όλο τον σεβασμό, αλλά αυτό είναι εμπαιγμός. Όλα αυτά τα χρόνια, με τα όργια που έχουν γίνει στο πελατειακό κράτος το ελληνικό δημόσιο δεν χρειάζεται μερικές πινελιές βελτίωσης. Πρόκειται για ένα σύστημα σαθρό συθέμελα. Και στην πλειοψηφία του δεν αφορά τους τελευταίους τροχούς της αμάξης, αλλά τους διοικητικούς υπεύθυνους του κάθε οργανισμού, τους οποίους εσείς θεωρείτε αρμόδιους για την αξιολόγηση του έργου των δημοσίων υπαλλήλων.

Να σας φέρω ένα τραγελαφικό παράδειγμα, το άρθρο 17, παράγραφος 12. Εκεί αναφέρεται ότι ακόμη και μέσα από το συγ-

κεκριμένο σαθρό σύστημα αξιολόγησης, αν τυχόν κάποιος δημόσιος υπάλληλος αξιολογηθεί κάτω από 60, πρέπει να τεκμηριωθεί με πραγματικά περιστατικά και αντικειμενικά στοιχεία. Το ίδιο συμβαίνει και αν κάποιος αξιολογηθεί με άριστα άνω των 90 βαθμών. Σε καμία άλλη βαθμολογική κλίμακα δεν υπάρχει κάποια τέτοια ρητή επισήμανση.

Δηλαδή παροτρύνετε de facto τους αξιολογητές να βαθμολογήσουν μεταξύ 60 και 90 βαθμούς. Έτσι, δεν θα μπουν σε καμία βάση να βρουν λεπτομερή αποδεικτικά στοιχεία για να τα καταθέσουν ή να προβούν στις λοιπές διαδικασίες. Εξαιρετική πατέντα. Πολύ ευρηματική. Είναι άξια θαυμασμού.

Και μετά ενόχλησε μερικούς από εσάς η έκφρασή μου περί «cosa nostra». Προφανώς, είναι μία ιταλική διατύπωση, η οποία δεν σας αρέσει. Την ανακαλώ μέσω του Βήματος.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Μα είναι δυνατόν να μιλάτε για εγκληματική οργάνωση;

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Την ανακαλώ, σας είπα. Το κατανοώ και επαναδιατυπώνω. Θέλετε να αντιμετωπίζετε το δημόσιο ως το δικό σας μαγαζί και αυτό ετοιμάζετε και χιτίζετε αυτήν τη στιγμή μέσω αυτού του νομοσχεδίου. Για να καταλάβει δηλαδή ο κόσμος που παρακολουθεί, το σύστημα αξιολόγησης, θα περιλαμβάνει...

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Πείτε μας έναν δημόσιο υπάλληλο που μήκτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Έλα, εσύ είσαι λόγιος τώρα.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Θα έχετε τον λόγο σας.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Μα να μιλάει, κύριε Πρόεδρε, για «cosa nostra» μέσα στο ελληνικό Κοινοβούλιο;

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Σας είπα ότι ανακαλώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Για οικογένειες μιλάει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Σκουρολιάκο!

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ: Ξέρει από οικογένειες...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Συνεχίστε, κύριε Γεωργιάδη.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το δικό σας σύστημα αξιολόγησης, λοιπόν, θα περιλαμβάνει αξιολόγηση από το ίδιο το δημόσιο εσωτερικά. Οι βαθμολογικές κλίμακες, μάλιστα, θα είναι, όπως σας ανέφερα, στη πλειοψηφία προδιαγεγραμμένες. Έχει κάποιο λόγο κάποιος αξιολογητής να βάλει κάτι παραπάνω από 90 ή λιγότερο από 60; Υπάρχει λόγος να βάλει τον εαυτό του αυτήν τη στιγμή σε όλη αυτήν τη διαδικασία; Ποιος δημόσιος υπάλληλος θα θέλει να μπει σε αυτήν την ταλαιπωρία; Να σας απαντήσω εγώ. Κανένας!

Η ειδική επιτροπή αξιολόγησης που προβλέπεται στο άρθρο 21, άλλωστε, θα αφορά μόνο αυτές τις περιπτώσεις. Και για να μας ρίξετε και στάχτη στα μάτια, βρίσκετε και άλλη πατέντα εσείς. Στο άρθρο 24 έχετε έναν βαρύγδουπο τίτλο περί λογοδοσίας και κοινωνικού ελέγχου.

Εκεί αναφέρετε ότι οι κοινωνικοί φορείς και οι πολίτες θα μπορούν να εκφράζουν τη γνώμη τους για την ποιότητα παροχής υπηρεσιών του δημοσίου, αλλά και να διατυπώνουν προτάσεις για την καλύτερη λειτουργία του. Αυτές οι προτάσεις και η διαδικασία που προβλέπεται και με τεχνολογικά μέσα, θα ήθελα να μου πείτε πού αποσκοπεί. Το μέγιστο, που αναφέρετε, είναι ότι θα ληφθεί υπ' όψιν για μελλοντικές νομοθετικές προσαρμογές και παρεμβάσεις. Πραγματικά, μας θεωρείτε ιθαγενείς και όλους τους πολίτες που μας παρακολουθούν ότι θα θαμπωθούμε από τα μιχλιμπίδια;

Η γνώμη του πολίτη που εξυπηρετείται από μια δημόσια υπηρεσία πρέπει να λαμβάνεται υπ' όψιν σαν πρώτος αξιολογικός παράγοντας, όπως συμβαίνει και στον ιδιωτικό τομέα: Αν ένας ιδιώτης δεν λάβει καλή υπηρεσία, είναι υπόλογος τόσο ο ιδιωτικός υπάλληλος όσο και η ίδια η εταιρεία που δίνει την εν λόγω υπηρεσία.

Όμως, εσείς θέλετε να δημιουργήσετε ένα «κουτί παραπόων», ενδεχομένως διαδικτυακό, για να δείξετε ότι νοιάζεστε για τη γνώμη του πολίτη. Όχι απλώς δεν νοιάζεστε, αλλά τουναντίον τους εμπαίζετε όλους.

Πλησιάζοντας προς το τέλος της σημερινής μου ομιλίας, θα

ήθελα να αναφέρω κάτι άλλο που μου έκανε εντύπωση. Θα αναφερθώ στο άρθρο 40. Στο άρθρο 40, αναφέρετε ότι επαναφέρονται στο δημόσιο κάποιοι άνθρωποι που είχαν τεθεί σε διαθεσιμότητα βάσει νόμου το 2013. Σε αυτούς, λοιπόν, τους ανθρώπους, ο χρόνος διαθεσιμότητας, θα ληφθεί -λέτε- υπ' όψιν ως κανονικός εργάσιμος χρόνος, ο οποίος θα μετρήσει και για στη μισθολογική, αλλά και στη βαθμολογική εξέλιξη του κάθε υπαλλήλου.

Και σας λέω εγώ: Άντε να παραδεχτούμε ότι τέθηκαν αδικώς σε διαθεσιμότητα. Άντε να άρουμε αυτήν την αδικία και να τους προσλάβουμε εκ νέου. Πώς είναι δυνατόν, κυρίες και κύριοι, να θεωρούμε αυτά τα τρία χρόνια κανονικό εργάσιμο χρόνο, ώστε να τους εξελίσσουμε και βαθμολογικά; Δηλαδή μπορεί να επιστρέψουν ως προϊστάμενοι σε κάποια υπηρεσία, για την οποία πραγματικά θα έχουν ξεχάσει τις λειτουργίες της. Μας λέτε δηλαδή ότι από το σπίτι τους αυτά τα τρία χρόνια οι άνθρωποι είναι σε θέση να επιστρέψουν προϊστάμενοι...

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ: Έχουν προσληφθεί ήδη.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ναι, έχουν προσληφθεί ήδη, αλλά τρία χρόνια ήταν σε αργία και διαθεσιμότητα. Αυτό μας λέτε.

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ: Μάλλον δεν το ξέρετε.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Προφανώς, δεν ξέρω τίποτα. Για εσάς δεν ξέρουμε τίποτα εμείς. Τέλος πάντων, δεν θα συνεχίσουμε τον διάλογο.

Θέλετε να επιβραβεύσετε για την αδικία που έγινε σε αυτούς τους ανθρώπους όλα αυτά τα χρόνια; Δώστε τους μπόνους. Δώστε τους κάποιο άλλο δώρο. Δεν μπορείτε να τους αναβαθμίσετε βαθμολογικά, γιατί αυτό είναι εναντίον των υπολοίπων δημοσίων υπαλλήλων που βρίσκονταν στα πόστα τους όλα αυτά τα χρόνια και πραγματικά παρήγαγαν έργο.

Η αξιολόγηση του δημοσίου και η εξυγίανση της δημόσιας διοίκησης δεν γίνεται με αυτόν τον τρόπο. Και έτσι δεν μπορούμε να μιλάμε για αυτοκάθαρση. Αν θέλετε όντως αξιολόγηση, υπάρχουν παγκοσμίως γνωστοί, διεθνείς επιστημονικοί τρόποι στη βιβλιογραφία που θα μπορούσατε να βρείτε, οι οποίοι να συγκλίνουν στο ότι κάθε αξιολόγηση χρειάζεται τη συνδρομή εξωτερικών επιστημονικών παραγόντων εγνωσμένου κύρους, με λίγα λόγια, τεχνοκρατών, τόσο από την εγχώρια όσο από τη διεθνή επιστημονική κοινότητα.

Υπάρχουν ειδικοί επιστήμονες για να κάνουν αυτήν τη δουλειά. Και εκτός από αυτό, χρειάζεται η ενεργή αξιολόγηση και από τον ίδιο τον πολίτη που είναι δέκτης εκάστοτε υπηρεσίας, όχι προσημαστικά όπως εσείς προβλέπετε, αλλά ουσιαστικά. Δεν βλέπουμε να κινείστε προς αυτήν την κατεύθυνση δυστυχώς. Δεν σας ενδιαφέρει, προφανώς, η αξιολόγηση ούτε το υγιές δημόσιο. Συνεχίζετε απλά τις παθογένειες των προκατόχων σας.

Καταψηφίζουμε επί της αρχής το εν λόγω νομοσχέδιο, διότι πιστεύουμε ότι πρόκειται απλώς για μία τακτοποίηση και όχι για ουσιαστική διοικητική μεταρρύθμιση και θα τοποθετηθούμε επί των άρθρων στην αυριανή συζήτηση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ένωσης Κεντρώων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία. Τελειώσαμε με τους αγορητές και θα μπορούμε, όπως είπαμε, κατ' αρχάς, στους πρώτους...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τι θέλετε, κύριε Ηγουμένιδη. Το κάλυψα εγώ το θέμα και θα το καλύψω καλύτερα.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Πρέπει να γίνει αυτή η δήλωση, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ένα λεπτό. Θα την κάνω εγώ εκ μέρους όλης της Βουλής.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Να σας ακούσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ανεξαρτήτως τι μπορεί να συνέβαινε ή να συμβαίνει, η Βουλή οφείλει, αν όχι στην ολότητά της, αλλά στη συντριπτική της πλειοψηφία να μην επιχαιρεί, αλλά να καταδικάζει προπηλακισμούς συναδέλφων επειδή εκφέρουν την άποψή τους. Άλλοτε, μπορεί να αρέσει στον λαό αυτή η άποψη, άλλοτε να μην αρέσει. Άλλοτε να είναι σωστή, άλλοτε να μην είναι σωστή.

Όμως, δεν μπορεί να γίνεται η αντιμετώπιση μέσω προπηλατισμών και αυτό αφορά όλους τους συναδέλφους από όλες τις πτέρυγες. Αυτή πρέπει να είναι και η γραμμή μας, άσχετα τώρα τι μπορεί να συνέβη. Έτσι πρέπει να σκεφτόμαστε νομίζω.

Τον λόγο έχει ο κ. Αντώνιος Μπαλωμενάκης.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΠΑΛΩΜΕΝΑΚΗΣ: Καλησπέρα σας!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αυτό το σχέδιο νόμου η Ελλάδα αφήνει, επιτέλους, πίσω της τον 19^ο αιώνα, όσον αφορά τη δημόσια διοίκηση. Τελειώνει με έναν τύπο διοίκησης, που οικοδομήθηκε με τους πολιτικούς απογόνους των τζουμπέδων, συνεχίστηκε με τα παιδιά και τα εγγόνια των νικητών του Εμφυλίου, που συγκρότησαν την πολιτική ελίτ μεταπολεμικά και αργότερα με τα περίφημα νέα τζάκια του ΠΑΣΟΚ. Από εδώ και μετά και χάρη σε αυτό το νομοθέτημα η καταγωγή και η πολιτική ταυτότητα θα πάψουν να είναι το διαβατήριο για την κορυφή της διοικητικής ιεραρχίας.

Η Κυβέρνηση καινοτομεί ευχάριστα, όχι απλώς υπόσχεται, αλλά και δεσμεύεται ότι μέσα από τη θεμελιώδη δημοκρατική μεταρρύθμιση, που σήμερα εισάγεται, η διοίκηση θα αποκτήσει συνέχεια και αποτελεσματικότητα, ιδιότητες που απαιτούνται στις σημερινές συνθήκες.

Η Ελλάδα, πράγματι, εισέρχεται στην κατηγορία των σύγχρονων κρατών. Η ανεξαρτησία από την κεντρική κυβέρνηση διασφαλίζεται με απλό και τελεσίδικό τρόπο, με την κατάρτιση Εθνικού Μητρώου Επιτελικών Στελεχών, που θα συγκροτείται με διαφάνεια, ισοτιμία και δημοκρατικό τρόπο, με συγκεκριμένη θητεία και κριτήρια την επιστημονική επάρκεια και το εργασιακό ήθος.

Είναι μία δομή πρωτότυπη για την ελληνική κοινωνία και γρήγορα θα αποδειχθεί ότι θα αποτελέσει τη βάση για την επιτυχία του εγχειρήματος αναμόρφωσης συνολικά του διοικητικού συστήματος.

Όλοι, τουλάχιστον, στα λόγια παραδεχόμαστε ότι είναι ο κομματισμός, που αποτελεί τον κυριότερο ανασταλτικό παράγοντα για μία σύγχρονη διοίκηση. Αυτή ακριβώς η καινοτομία είναι που θέτει οριστικά τέλος στον μακροχρόνια ανθεκτικό και αυτοαναπαραγόμενο φαινόμενο του κομματικού εναγκαλισμού της δημόσιας διοίκησης.

Επειδή όλα τα μέχρι σήμερα κόμματα εξουσίας στην ουσία βολεύονταν με την υπάρχουσα κατάσταση, που επέτρεπε εύκολη και σχεδόν καθολική πρόσβαση των κομματικών τους δυνάμεων στη διοικητική μηχανή, καμμία επιμέρους διοικητική μεταρρύθμιση δεν μπόρεσε να πετύχει παρά τις σε ορισμένες περιπτώσεις ειλικρινείς προθέσεις και προσπάθειες. Ο λόγος ήταν προφανώς ότι δεν μπόρεσαν και δεν θέλησαν να αποκόψουν τον ομφάλιο λώρο της δημόσιας διοίκησης από τον κομματισμό.

Θέλω σύντομα και συνοπτικά να αναφέρω τι καινούργιο φιλοδοξεί να επιφέρει σε βάθος χρόνου, φυσικά, ο νέος θεσμός του εθνικού μητρώου.

Πρώτον, η νέα μεθοδολογία στελέχωσης του δημοσίου θα μπορεί να αξιοποιήσει σύγχρονα εργαλεία επιλογής προσώπων. Όπως είναι γνωστό, τα κριτήρια και οι μεθοδολογίες επιλογής αποτελούν εδώ και καιρό αντικείμενο επιστημονικών ερευνών, που θα μπορούν να αξιοποιούνται και στη χώρα μας.

Δεύτερον, επειδή η αναφορά της ανώτερης υπαλληλικής ιεραρχίας θα είναι προς την κοινωνία και όχι προς το κόμμα, θα αναπτυχθεί το αίσθημα κοινωνικής ευθύνης των ανώτερων και ανωτάτων στελεχών της διοίκησης.

Τρίτον, η πραγμάτωση των πολιτικών επιλογών της Κυβέρνησης θα είναι καλύτερη και περισσότερο αξιόπιστη.

Τέταρτον, το διοικητικό σύστημα θα συμβάλει ουσιαστικά στην παραγωγική ανάπτυξη, εφόσον καθιερωθεί αντικειμενικό και όχι ευνοιοκρατικό σύστημα αξιολόγησης των επενδυτικών προτάσεων.

Πέμπτον, η εμπιστοσύνη των πολιτών στη διοίκηση, στις επιλογές και στις υποδείξεις της, θα αυξηθεί.

Έκτον, οι δυνάμεις της εργασίας στη δημόσια διοίκηση θα αναζωογονηθούν.

Φυσικά, δεν μας διαφεύγει ότι κανένα σύστημα δεν μπορεί να είναι εκ προοιμίου τέλειο. Κυρίως δεν μας διαφεύγει ότι θα υπάρξουν αντιδράσεις και υπονομεύσεις, για τις οποίες είμαστε υποχρεωμένοι να προειδοποιήσουμε τον καλόπιστο πολίτη, την ίδια

στιγμή που δεσμευόμαστε ότι θα αγωνιστούμε να τις προλάβουμε και να τις καταπολεμήσουμε.

Είναι βέβαιο πως θα αντιδράσει το παλιό πολιτικό σύστημα. Ειδικά το παραδοσιακό κομματικό κατεστημένο, που διατηρεί -και για όσο διάστημα ακόμα διατηρεί- βλέψεις επανόδου στην εξουσία είναι σίγουρο πως θα το υπονομεύσει το σύστημα αυτό, ακριβώς επειδή γνωρίζει ότι η εδραίωσή του θα απειλήσει ευθέως τα θεμέλια της δικής του ύπαρξης.

Ακόμα, θα αντιδράσουν οι κάθε λογής και είδους πολιτικές απόχρωσης διαπλεκόμενοι κρατικοδίαιτοι. Για εμάς το να υπερνικήσουμε τις αντιδράσεις είναι το δεύτερο μεγάλο στοίχημα.

Η αντιμετώπιση των παλινорρωτικών αυτών βλέψεων θα γίνει με την εδραίωση του νέου θεσμού και όταν θα έχει αποδείξει στην πράξη τη μεγάλη του αξία. Και βεβαίως η θωράκιση των μεταρρυθμίσεων ελπίζω -από κοινού μέσα από έναν δημοκρατικό διάλογο- αλλά και θα πρέπει να απασχολήσει και ενδεχόμενη μελλοντική συνταγματική Αναθεώρηση.

Με αυτό το σχέδιο νόμου, συνάδελφοι, κονιορτοποιείται κυριολεκτικά ένα από τα αγαπημένα επιχειρήματα της Αντιπολίτευσης: Το επιχειρήμα περί της δήθεν επέλασης του ΣΥΡΙΖΑ στο κράτος με σκοπό την κομματικοποίηση της διοίκησης. Τι θα έχουν τώρα να πουν όσοι, κρίνοντας από τα δικά τους, έβλεπαν παντού συνωμοσίες, κομισάριους και εφόδους παιδιών του κομματικού σωλήνα;

Αναρωτιόμουν αυτές τις ημέρες τι θα έλεγαν οι διάφορες πολιτικές δυνάμεις. Δεν είχα δυσκολία να φανταστώ ότι οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας θα ανακάλυπταν κάτι δυσώδυνο και σκοτεινό, κινούμενοι μέσα στη λογική τού τι θα έπρατταν οι ίδιοι. Και ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας το επιβεβαίωσε, κινούμενος πραγματικά ανάμεσα σε μια επιδερμική κριτική, μια νοσταλγία για ένα σύστημα, που κατά τα άλλα ομολόγησε εν πολλοίς ότι είναι αποτυχημένο και βεβαίως μια προβολή των προτερημάτων του ιδιωτικού τομέα, που πιστεύω να υπάρχει σε μια ιδιαίτερη απάντηση στις αυριανές τοποθετήσεις.

Όμως, η αντιδραση των ευπρεπών και προβληματισμένων και συνήθως ανοικτών σε δημοκρατικές και εκσυγχρονιστικές μεταρρυθμίσεις συναδέλφων, ποια θα είναι άραγε; Θα λάβουν το θάρρος να αναγνωρίσουν ότι προτείνεται μια βαθιά δημοκρατική τομή, ότι με αυτό το σχέδιο νόμου ανοίγει ο δρόμος για μια πραγματικά νέου τύπου δημόσια διοίκηση με βαθιά δημοκρατικά χαρακτηριστικά; Αναμένονται συγκεκριμένες προτάσεις.

Τελειώνω, συνάδελφοι, λέγοντας ότι με αυτό το σχέδιο νόμου δεν αναδεικνύουμε απλώς το διαχρονικά βαθύ δημοκρατικό ήθος της παράταξής μας, που με τόση ελαφρότητα διάφοροι εδώ μέσα προσπαθούν να αποδομήσουν. Αποδεικνύουμε το αίσθημα ευθύνης μας απέναντι στο μέλλον αυτού του τόπου. Αυτή και οι υπόλοιπες επιλογές μας κτίζουν σιγά σιγά και θα εξακολουθήσουν να οικοδομούν εκείνο που εγγυηθήκαμε εξαρχής, ότι δηλαδή στο τέλος της τετραετίας θα παραδώσουμε μια άλλη, καλύτερη Ελλάδα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Διακόπτω το ενδιαφέρον διαλογικό τετ-α-τετ Νίκου Βούτση και Μάκη Βορίδη.

Κύριε Βορίδη, παρακαλώ ελάτε στο Βήμα. Έχετε τον λόγο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατετέθησαν νομοτεχνικές βελτιώσεις εξαιρετικά ενδιαφέρουσες. Το άρθρο 32 διαγράφεται, το άρθρο 41 διαγράφεται, το άρθρο 45 διαγράφεται, το άρθρο 48 διαγράφεται, το άρθρο 50 διαγράφεται. Πάλι καλά που σταματήσατε εκεί! Υπάρχει ελπίδα να μείνει κάτι από το υπόλοιπο νομοσχέδιο.

Βεβαίως, όμως, όταν ξεκινάει μια αιτιολογική έκθεση, η οποία λέει τα εξής: «Η δημόσια διοίκηση στη χώρα μας ενσαρκώνει σήμερα ένα δυσλειτουργικό, γραφειοκρατικό και αναποτελεσματικό μηχανισμό, με υποτίμηση του παραγωγικού ανθρώπινου δυναμικού της, χωρίς σύγχρονες πολιτικές στελέχωσης, χωρίς σύγχρονα εργαλεία κοινωνικά υπεύθυνου και λειτουργικά παραγωγικού μάντζεμεντ, ένα μηχανισμό αδύναμο να επεξεργαστεί και να πραγματοποιήσει δημόσιες πολιτικές και εν γένει να εκπληρώσει τη δημόσια αποστολή της».

Και ξαφνικά άρχισα να αισθάνομαι ΣΥΡΙΖΑ! Διότι λέω «τι καλά που τα λέει αυτή η αιτιολογική έκθεση»!

Κύριε συνάδελφε, δυστυχώς δεν κράτησε πολύ!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Δεν έχετε φόβο. Μη φοβάστε!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Γιατί δεν κράτησε πολύ; Διότι εν συνεχεία διάβασα ορισμένες πολύ ενδιαφέρουσες διατάξεις, που είναι νομίζω ακριβώς στο πνεύμα της αιτιολογικής έκθεσης.

Μία από αυτές ήταν, παραδείγματος χάριν, το αποσυρθέν άρθρο 32, όπως επίσης το άρθρο 35, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Στο Γραφείο Τύπου του Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης συνιστώνται αναδρομικά –στο πλαίσιο του σύγχρονου και λειτουργικού μανάτζμεντ, φαντάζομαι- από 23-9-2015 δύο επιπλέον θέσεις δημοσιογράφων με σχέσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου, στο πλαίσιο του καινούργιου δημοσίου, που ευαγγελίζεται το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Όμως και στο άρθρο 36 –πλέον διαμορφωθέν με νέο τρόπο, διότι και αυτό αναδιατυπώθηκε- παραμένει κριτήριο για τους υπαλλήλους πλέον που απολύθηκαν αυτοδικαίως και την επιστροφή τους –ποιο;- η απόφαση του Υπουργού, διότι δεν έχει σημασία τι λέει το υπηρεσιακό συμβούλιο, στο πλαίσιο της αποκομματικοποίησης και απολιτικοποίησης της διοίκησης. Όσοι μας αρέσουν επανέρχονται, αλλά έχουμε μία απλή γνώμη του υπηρεσιακού συμβουλίου.

Και προσέξετε τη θεμελιακή αντίφαση: Σε τέσσερα άρθρα παρακάτω για τους δικαστικούς υπαλλήλους δεν υπάρχει, βέβαια, η απόφαση του Υπουργού. Ορθώς! Υπάρχει μόνο η απόφαση του υπηρεσιακού συμβουλίου. Γιατί δεν γινόταν, άραγε και αυτό παραπάνω, ώστε να πάμε στον εξορθολογισμό της διοίκησης;

Και βέβαια, μετά από όλα αυτά ήταν η κατακλείδα αυτό το οποίο απεσύρθη, το άρθρο 48. Πού είναι ο κ. Λάππας; Έφυγε. Κρίμα, διότι ο άνθρωπος υπερασπίστηκε μετά φανατισμού το άρθρο 48 στην επιτροπή, με εκτενή νομικά επιχειρήματα, με μεγάλες αναλύσεις, με αναφορές σε κείμενα δικονομίας του κ. Σαμουήλ, σε ένα ωραίο κλασικό βιβλίο που έχουμε για την έφεση.

Εκεί, λοιπόν, διδάσκεται και κανείς –το λέω στους νεότερους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ- να προσέχει τι υποστηρίζει στην Κυβέρνησή του, διότι συχνά οι Βουλευτές, διαρρηγνύοντας τα μιάτιά τους σε ένθεο πόθο υπερασπίσεως της Κυβερνήσεως, καταλήγουν να ακούν την Κυβέρνησή τους να λέει «άσε, το παίρνω πίσω, ξέχασέ το».

Εδώ συνέβη αυτό εν προκειμένω για το σκανδαλώδες άρθρο 48, το οποίο ουσιαστικά «άνοιγε παράθυρο» μαζικών μονιμοποιήσεων σε υποθέσεις, στις οποίες είχαν γίνει παράνομες προσλήψεις, παράνομες τοποθετήσεις και είχαν υπάρξει δικαστικές μεθοδεύσεις, προκειμένου να παραμείνουν δημόσιοι υπάλληλοι, που δεν έπρεπε να παραμείνουν στις τοποθετήσεις αυτές με συμβάσεις, οι οποίες ήταν εντελώς στον αέρα. Εκεί αφαιρείτο – αυτό ήταν το άρθρο 48- η υποχρέωση εφέσεως στα συγκεκριμένα νομικά πρόσωπα, δηλαδή στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, στους δήμους, στους οποίους έπρεπε να κάνουν αυτές τις εφέσεις.

Και –ακόμα χειρότερα!- τι προέβλεπε το άρθρο 48; Προέβλεπε ότι σε εκκρεμείς διώξεις για όσους δημάρχους είχαν κάνει τέτοιου τύπου τοποθετήσεις, παραβιάζοντας το καθήκον τους, παρενέβαινε και τους έδινε το παμώρητο. Ευτυχώς, απεσύρθη!

Και στο άρθρο 32 και στο άρθρο 48 Νέα Δημοκρατία-ΣΥΡΙΖΑ είμαστε 2-0, ευτυχώς για την πατρίδα! Ευτυχώς έγιναν αυτές οι αποσύρσεις, γιατί ακριβώς αυτές ήταν σκανδαλώδεις διατάξεις.

Τι άλλο έχει, όμως, αυτό το νομοσχέδιο, εκτός από αποσυρμένες σκανδαλώδεις διατάξεις, που διαψεύδουν τις συριζαϊκές και κυβερνητικές μεγαλοστομίες; Έχει το μητρώο. Ακούστε τι λέει ο κύριος Υπουργός, γιατί ήθελε να επισημάνει μία αντίφαση: «Εσείς ασκείτε κριτική στο μητρώο». Αλήθεια!

Γιατί ασκούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κριτική στο μητρώο; Διότι λέμε τα εξής: Ο γενικός γραμματέας, κατά την άποψή μας και σύμφωνα με τις διατυπώσεις που υπάρχουν μέσα στον ίδιο τον νόμο, παραμένει πολιτικό όργανο, δηλαδή υπεύθυνος για την εκτέλεση πολιτικής, άρα θα έπρεπε να παραμείνει πολιτικό πρόσωπο. Αυτή είναι η άποψή μας για τον γενικό γραμματέα. Και αν κάποιος θα ήθελε να τον μετατρέψει –που είναι μία

σκέψη, εγώ το δέχομαι- σε κορυφή της διοικητικής ιεραρχίας, τότε έπρεπε να προβλέψει μία άλλη διαδικασία διοικητικής εξέλιξης και όχι αυτή. Αυτή είναι η αντίρρησή μας για τον γενικό γραμματέα.

Έχουμε μία δεύτερη αντίρρηση, πολύ σημαντική, κατά τη γνώμη μας και η οποία δεν είναι ιδεολογική, είναι λειτουργική. Ποια είναι; Δεν ανοίγετε το μητρώο στον ιδιωτικό τομέα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, έχω χρόνο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ένα λεπτό το έχετε, όπως και οι προηγούμενοι.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Λέει ο κύριος Υπουργός στην επιχειρηματολογία του: Δεν το ανοίγω γιατί θέλω να αξιοποιήσω κατά το δυνατόν το μέγιστο των στελεχών της δημόσιας διοίκησης. Είναι μία υπόθεση εσωτερική. Είναι μία υπόθεση μέσα στο εσωτερικό της διοίκησης αυτό. Άρα γιατί να υπάρχουν από τον ιδιωτικό τομέα;

Μα, αυτό αφορά νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου και νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, που, ανεξαρτήτως του ποιος τα ελέγχει, βγήκαν από το στενό πυρήνα του δημοσίου ακριβώς για να επιτελέσουν μία άλλη λειτουργία, γιατί χρειαζόμασταν μια μεγαλύτερη ευελιξία, γιατί έπρεπε να βγουν από τους στενούς κανόνες λειτουργίας της εσωτερικής ιεραρχίας του δημοσίου. Αυτό έγινε ως διοικητική επιλογή γιατί ο νομοθέτης τότε, όταν δημιούργησε αυτά τα νομικά πρόσωπα αναγνώριζε τις εγγενείς δυσλειτουργίες του δημοσίου. Να γιατί πρέπει να είναι και από τον ιδιωτικό τομέα.

Διαφωνεί ο κύριος Υπουργός και η Κυβέρνηση σε αυτό. Μάλιστα. Αφού διαφωνεί και πιστεύει τη νομοθεσία του, γιατί δεν την εφαρμόζει άμεσα; Λέει ότι θα είναι έτοιμο το μητρώο τον Ιούνιο, άντε τον Σεπτέμβριο. Γιατί μετακινεί την εφαρμογή δύο χρόνια μετά; Έχετε πεποίθηση νομοθετική; Λέτε ότι τα κάνετε καλά; Λέτε ότι είναι σωστή η ρύθμισή σας; Γιατί δεν την εφαρμόζετε αμέσως;

Και μάλιστα –προσέξετε- στις τροπολογίες το επιδεινώνει, για να μην υπάρξει στις νομοτεχνικές βελτιώσεις και κανένα πρόβλημα! Τι λέει; Αν κενωθεί και καμμία θέση μέχρι τότε, προσοχή, θα την αναπληρώσουμε με την παλιά νομοθεσία όχι με την καινούργια, αυτήν που εισηγόμαστε να ψηφίσει η Βουλή! Ο Θεός φυλάξοι, μην εφαρμοστεί η ρύθμιση που εισηγόμαστε στο Κοινοβούλιο σήμερα!

Και τελειώνω με μία κουβέντα για την αξιολόγηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κλείστε, όμως.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Αξιολόγηση δίχως ποσόστωση, αυτήν που εισηγήθηκε ως Υπουργός ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας Κυριάκος Μητσοτάκης, δεν είναι αξιολόγηση. Ας μην κοροϊδευόμαστε. Εισηγείστε αντιμεταρρύθμιση. Εισηγείστε την επιστροφή στις χειρότερες πρακτικές του ελληνικού δημοσίου, στις χειρότερες πρακτικές της διοίκησης και καταργείτε τη σημαντική προσπάθεια, η οποία είχε γίνει όλο το προηγούμενο χρονικό διάστημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ολοκληρώστε, όμως, κύριε Βορίδη.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Γι' αυτό καταψηφίζουμε φανατικά και αφοσιωμένα το συγκεκριμένο νομοσχέδιο!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα πάρουμε κι εμείς τον χρόνο μας...

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, τρία λεπτά παραπάνω μίλησε ο κ. Βορίδης. Εμένα προχθές μου βγάλαν την ψυχή!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Αγαπητέ Αλέξανδρε, δύο λεπτά και δεκαεπτά δευτερόλεπτα μίλησε παραπάνω ο κ. Βορίδης.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κύριε συνάδελφε, ήλπιζα ότι θα εκτιμούσες κάποια πράγματα αντί να διαμαρτύρεσαι για το μικρό ζήτημα του χρόνου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Βορίδη, τώρα θα τσακωθείτε για τον χρόνο;

Κύριε Κεγκέρογλου, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να ξεκινήσω από τα λεγόμενα του κ. Βορίδη, όχι τόσο από το περιεχόμενο όσο από το «2-0», που ανέφερε, και να πω ότι πράγματι σε αυτήν την περίοδο είναι 2-0, γιατί υπήρξαν και προηγούμενοι περίοδοι. Στο πλαίσιο και της κυβέρνησης συνεργασίας που είχαμε υπήρξαν αποσύρσεις. Αυτό σημαίνει ότι υπάρχει παθογένεια σε όποιους βρίσκονται σε αυτά τα έδρανα πάνω.

Εγώ απαιτώ την απόσυρση διατάξεων από το νομοσχέδιο του κ. Μητσotάκη για την κατάργηση φορέων, τις απολύσεις, τις αξιολογήσεις, για τις οποίες εκ των υστέρων αποδέχθηκαν οι ιθύνοντες του Υπουργείου ότι ήταν σωστή η άποψή μου. Υπάρχει μια γενικότερη παθογένεια που έχει να κάνει με τη νομοθέτηση.

Αυτό συνέβη και την προηγούμενη Παρασκευή. Πριν από δύο μήνες βρήκα τον κ. Ξανθό, από τον οποίο ζήτησα να υπάρξει έγκαιρα νομοθετική ρύθμιση για τη συνέχιση της ιατροφαρμακευτικής κάλυψης όσων καλύπτονται από τον ν.4254/2014. Κατέθεσα ερώτηση προς το Υπουργείο Εργασίας και το Υπουργείο Υγείας και την προηγούμενη Κυριακή, που τον συνάντησα σε έναν τηλεοπτικό σταθμό, του επεσήμανα συγκεκριμένα ότι «το άρθρο, όπως το έχετε διατυπώσει στο λεγόμενο παράλληλο πρόγραμμα, δεν είναι τίποτε, δεν καλύπτει τη μεγάλη μάζα των ανθρώπων, που είναι ασφαλισμένοι σε ταμεία αλλά έχουν χάσει την ασφαλιστική ικανότητα».

Το ίδιο έπραξα και κατά τη συζήτηση την Παρασκευή και το Σάββατο. Θυμάστε ότι με υπερβολική ένταση, αν θέλετε, κατέθεσα αυτή μου την άποψη. Τότε πολλοί διαμαρτύρονταν για την ένταση. Ήταν γεγονός ότι το πάθος μου, για να δείξω ότι δεν είναι σωστή η διάταξη, με οδήγησε στο να έχω περισσότερη ένταση από τα καθωσπρέπει.

Όμως, δεν πέρασαν σαράντα οκτώ ώρες και δικαιώθηκα. Έσκασε η «φούσκα» του λεγόμενου παράλληλου προγράμματος ως προς την ιατροφαρμακευτική κάλυψη, κύριε Πρόεδρε.

Χθες βράδυ, ο Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κ. Πετρόπουλος εξέδωσε εγκύκλιο -και σωστά- απευθυνόμενος προς τις διοικήσεις όλων των ταμείων με το νούμερο 4612/164/22-2-2016, δύο ημέρες μετά την ψήφιση του παράλληλου προγράμματος, με το οποίο παρακαλεί τις διοικήσεις των ασφαλιστικών ταμείων να συνεχίσουν την ιατροφαρμακευτική κάλυψη των ανθρώπων αυτών, που είναι δεκάδες χιλιάδες -για να μην πω εκατοντάδες χιλιάδες- μέχρι να γίνει η αναγκαία νομοθετική ρύθμιση επέκτασης της διάρκειας ισχύος του ν.4254/2014.

Την Παρασκευή δεν μπορούσε να με ακούσει ο κ. Ξανθός, έστω το Σάββατο και να πει: «Βρε παιδιά, αυτός ο άνθρωπος γιατί φωνάζει; Έχει κάποιο ψυχολογικό πρόβλημα και φωνάζει»; Με ρώτησε ο κ. Καρράς: «Μήπως είσαι υπερβολικός;». Του είπα: «Κύριε Καρρά, ορίστε» και μου είπε ο άνθρωπος: «Έχεις δίκιο».

Αυτό οι «Υπουργάρες» δεν μπορούν να το δουν; Το λέω, διότι μας κοιτάζουν αφ' υψηλού, όταν τους κάνουμε προτάσεις. Γι' αυτό χρησιμοποίησα τη λέξη «Υπουργάρες».

Προχωρώ, λοιπόν...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Η λέξη «Υπουργάρες» είναι «Υπουργοί» στα Πρακτικά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ναι, κύριε Πρόεδρε, «Υπουργοί». Να μη μας κοιτάζουν αφ' υψηλού, λοιπόν.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Μέγιστοι!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Προχωρήστε, κύριε Κεγκέρογλου, γιατί δεν θα σας φτάσει ο χρόνος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Θα μου φτάσει, κύριε Πρόεδρε.

Θα μιλήσω για τις μεταρρυθμίσεις. Θα ήθελα να πω, κατ' αρχάς, για το θέμα της διοίκησης, ότι εφονεύθη μαζί με τον Καποδίστρια, άμα τη ιδρύσει το ελληνικό κράτος, στα πρώτα του βήματα και έκτοτε δολοφονείται συνεχώς, με μικρές ή μεγάλες δολοφονίες, νομοθετικές και μη και σήμερα και χθες και παραπροχθές και τα προηγούμενα χρόνια. Αυτό πρέπει να το πούμε πάντες.

Ταυτόχρονα, όμως, πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι οι μεγάλες αλλαγές που έγιναν και που έχουν όχι μόνο επίκαιρο περιεχόμενο, αλλά είναι και ο στυλοβάτης σήμερα της δημόσιας διοίκησης, πρέπει να αποτελέσουν παράδειγμα για τις επόμενες μεταρρυθμίσεις.

Μεταρρύθμιση δεν είναι μια τυχαία αλλαγή της ρύθμισης των

θεμάτων για έναν τομέα. Προοδευτική μεταρρύθμιση είναι η μη αντιστρεπτή αλλαγή, αυτή η οποία καθίσταται μη αντιστρεπτή από τα πράγματα, η οποία διέπεται από τις αξίες της δικαιοσύνης, της αξιοκρατίας, της διαφάνειας και, βεβαίως, της αποτελεσματικότητας.

Τέτοιες αλλαγές έγιναν πολλές φορές σε αυτό τον τόπο, αλλά δεν είχαν συνέχεια. Δεν είναι αλλαγή, παραδείγματος χάριν, ούτε οι απολύσεις με βάση την αξιολόγηση της υποχρεωτικής απόλυσης, που λέει ότι υποχρεωτικά υπάρχουν 15% κακοί μαθητές στην τάξη -που το είχα καταρρίψει και τότε, ως εκπαιδευτικός, από κοινού με τον Μανώλη- αλλά δεν είναι και μεταρρυθμίσεις αυτές, οι οποίες γίνονται σήμερα με τις ρυθμίσεις που κάνετε, συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, με τις κατά παρέκκλιση συνεχώς διατάξεις. Κατά παρέκκλιση οι προσλήψεις στα νοσοκομεία, γιατί δεν προλαβαίναμε, κατά παρέκκλιση στα Υπουργεία, κατά παρέκκλιση των ρυθμίσεων.

Αυτά δεν είναι μεταρρυθμίσεις. Αυτά είναι παλιννόρθωση μίας εποχής, η οποία, δυστυχώς, φαίνεται ότι σήμερα προβάλλει ως αναγκαία. Όχι, δεν είναι αναγκαία. Αν υπάρχει πίστη στην αξιοκρατία και τη διαφάνεια, όλα αυτά δεν είναι αναγκαία.

Εξηγούμαι, λοιπόν: Το ΑΣΕΠ, αγαπητοί φίλοι και συνάδελφοι, είναι μία μη αντιστρεπτή αλλαγή. Έληξε το θέμα, εφόσον υπάρχει σεβασμός εαυτού, της εισαγωγής στη δημόσια διοίκηση των στελεχών του ανθρώπινου δυναμικού.

Δεν υπήρξε, όμως, η ανάλογη ρύθμιση -και, μάλιστα, συνταγματικά κατοχυρωμένη, για να καταστεί και μη αντιστρεπτή- για το θέμα της αξιολόγησης και της προαγωγής. Άρα όλα τα νομοθετήματα, που έρχονταν, άλλα με περισσότερη και άλλα με λιγότερη δικαιοσύνη, τα άλλαζε ο επόμενος Υπουργός θεωρώντας ότι αυτός θα είναι ο μεγάλος μεταρρυθμιστής που θα μείνει στην Ιστορία.

Κατ' αρχάς θα πρέπει να πω ότι νομοσχέδιο που θέλει να εισαγάγει μεταρρύθμιση και περιέχει λοιπές διατάξεις, ρουσφετολογικές και μη, αναγκαίες και μη αναγκαίες, δεν είναι μεταρρύθμιση. Ο Υπουργός που πιστεύει στη μεταρρύθμιση βάζει φρένο και δεν δέχεται καμμία τροπολογία του τύπου που μας ήρθε, δηλαδή των λοιπών διατάξεων και των ρυθμίσεων. Αυτό το λέω, γιατί αν πάρετε κείμενα νόμων από την εποχή του Ελευθερίου Βενιζέλου και ύστερα, θα δείτε πώς νομοθετούσαν, πώς πρόσεχαν και πώς σέβονταν μία διαδικασία και μία μεταρρύθμιση παλαιότερα. Είναι κάτι προς μελέτη.

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, για να μη με διακόψετε βιαίως, αναφέροντας ότι το νομοσχέδιο εισάγει κάποιες θετικές ιδέες, όπως είναι η συγκρότηση του Μητρώου Επιτελικών Στελεχών. Θα ήταν μεγάλη αλλαγή, αν πράγματι το εντάσσαμε αποκλειστικά στο ΑΣΕΠ. Δεν εννοώ να μετέχει και το ΑΣΕΠ στη διαδικασία, όπως την προβλέπει, αλλά όλη αυτή η διαδικασία να είναι εντός ΑΣΕΠ. Αυτή θα ήταν μία μεγάλη αλλαγή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Βέβαια, η αξιοκρατία, η αξιολόγηση και το μεταρρυθμιστικό στοιχείο της ρύθμισης και γενικότερα του νομοσχεδίου, είναι κοινόβια. Δηλαδή, δεν άντεξε στον πειρασμό να βάλει τη συνέντευξη. Η συνέντευξη, είτε είναι «πράσινη» είτε είναι «μπλε» είτε «ροζ» -είτε δεν ξέρω τι-, δεν είναι στοιχείο αξιοκρατίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ολοκληρώστε, κύριε Κεγκέρογλου, σας παρακαλώ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Το δεύτερο -και ολοκληρώνω- είναι ότι μετατίθεται στο μέλλον. Θα μπορούσε, δηλαδή, να πει κανείς ότι αυτό το νομοσχέδιο εισάγει μία μεταρρύθμιση κολοβή, λόγω συγκεκριμένων παρεμβάσεων και τη μεταθέτει κι αυτή για το μέλλον.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σα-

ράντα οκτώ μαθήτριες και μαθητές και τέσσερις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 1^ο Γυμνάσιο της όμορφης Κέρκυρας.

Η Βουλή σας καλωσορίζει!

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Παρ' ότι κινδυνεύω να κατηγορηθώ ότι εμμέσως μπορεί να δικαιολογώ τον κ. Βερναρδάκη, θα μου επιτρέψετε να σας πω -με τα είκοσι δύο χρόνια που είμαι σ' αυτή την Αίθουσα- ότι δεν θεωρείται κατ' ανάγκην κακό αν οι εκάστοτε Υπουργοί της όποιας κυβέρνησης, έχοντας πειστεί από τις αιτιάσεις συναδέλφων της Αντιπολίτευσης και ενίοτε και των κυβερνητικών Βουλευτών, αποσύρουν άρθρα από το νομοσχέδιό τους μέσα στη Βουλή, στην Ολομέλεια, αντί να συμβαίνει αυτό που είπατε, κύριε Κεγκερόγλου, δηλαδή να ψηφίζονται και την επομένη ημέρα να αναρρούνται. Δεν είναι κατ' ανάγκην κακό. Αυτό ήθελα να πω ως εμπειρία.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για ένα δευτερόλεπτο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Κεγκερόγλου, δεν μπορείτε να πάρετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Αναφέρθηκα στον κ. Βερναρδάκη...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Κεγκερόγλου, λυπούμαι, αλλά δεν έχετε τον λόγο. Μη με φέρνεται σε δύσκολη θέση.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Θέλω τον λόγο για να αναφερθώ στα άρθρα 97 και 39...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Δεν έχετε τον λόγο. Σας άφησα να μιλήσετε για εννέα λεπτά. Μπορεί να τα πει ο Κοινοβουλευτικός σας Εκπρόσωπος. Δώστε τού τα μετά.

Η κ. Μανωλάκου έχει τον λόγο.

ΔΙΑΜΑΝΤΟΣ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Η Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι αυτό το νομοσχέδιο εισάγει τις έννοιες του εκσυγχρονισμού και της αξιοκρατίας στην επιλογή και στελέχωση του δημοσίου. Όμως, το αστικό κράτος ούτε ουδέτερο είναι ούτε ισορροπίες κρατάει μεταξύ αστικής και εργατικής τάξης. Εκπροσωπεί τη δικτατορία του κεφαλαίου και έτσι δομείται. Και όταν χρειαστεί, οξύνει με αυταρχισμό και καταστολή, για να ικανοποιήσει ανάγκες, συμφέροντα και απαιτήσεις του κεφαλαίου. Υποφέρουν οι πολλοί για να ζει πλουσιοπάροχα και να κερδοφορεί μια χούφτα καπιταλιστών. Αυτών τα συμφέροντα εξυπηρετείτε και εσείς.

Παραδείγματος χάριν, με νόμους ιδιωτικοποιήθηκαν κεντρικοί οδικοί άξονες. Πληρώνει ο κόσμος διόδια για να τους διαβεί. Δεν τους πέρασε, βεβαίως, αυτούς τους νόμους η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, τους συντηρείτε, όμως, και επαυξάνετε. Δώσατε 300 εκατομμύρια ευρώ -δωρεάν, τσάμπα λεφτά- για αναπλήρωση απωλειών στους μεγαλοεργολάβους των διοδίων, γιατί λιγότερος κόσμος έβγαине έξω για να πληρώνει διόδια. Δεν αναπληρώσατε, όμως, το μειωμένο επίδομα ανεργίας ή τις μειώσεις στους χαμηλοσυνταξιούχους. Σε αυτούς κόβετε και το ΕΚΑΖ.

Ρωτήστε έναν απλό άνθρωπο, έναν λαϊκό άνθρωπο τι γνώμη έχει για τη δημόσια διοίκηση. Τι θα σας πει; Θα σας πει ότι πάσχει από έλλειψη κυρίως προσωπικού -κόσμος παιδεύεται για να βγάλει ένα χαρτί, για να λύσει απλά προβλήματα, για να πάρει τη σύνταξη του που καθυστερεί δύο και τρία χρόνια ή να φροντίσει την υγεία του, αφού υπάρχουν τεράστιες λίστες αναμονής- και βέβαια, πάσχει από ιδιωτικοποίηση κρατικών και δωρεάν υπηρεσιών, από ελλείψεις στην παιδεία, στα σχολεία και άλλα -να μην τα απαριθμώ.

Θα μου πείτε: «Τώρα με τον ΣΥΡΙΖΑ εμφανίστηκαν;» Όχι βέβαια, προϋπήρχαν, αλλά εντάθηκαν γιατί υπάρχει αντιδραστικοποίηση στην οικονομία και συνολικά στο καπιταλιστικό σύστημα. Είναι πιο άγριο, αμακιστικό, δείχνει τη βαρβαρότητα και τη σαπίλα του, τη μεγαλύτερη και στυγνότερη εκμετάλλευση της εργατικής τάξης και λαϊκών στρωμάτων.

Το αστικό κράτος δεν είναι φιλολαϊκό ούτε ουδέτερο, είναι ταξικό. Συνεπώς, όσες αξιολογήσεις και να κάνετε, σε καμιά περίπτωση δεν έχετε στόχο να ικανοποιήσετε τις λαϊκές ανάγκες. Απλώς χρησιμοποιείτε νέα εργαλεία για την ίδια αντιλαϊκή πολιτική, με μία σάλτσα ξανασερβιρισμένη και από άλλους προηγούμενους με «τομές», «αξιοκρατία», «αποκομματικοποίηση», «αποτελεσματικότητα».

Η ουσία είναι ότι το αστικό κράτος εξυπηρετεί τις ανάγκες και

τις απαιτήσεις του κεφαλαίου, που σήμερα έχει την εξουσία μέσω των κομμάτων του, σήμερα ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, χθες Νέα Δημοκρατία-ΠΑΣΟΚ κ.ο.κ..

Μήπως το αστικό κράτος δεν καταργεί δικαιώματα που κατακτήθηκαν με αγώνες και αίμα, για να ενισχυθεί ακόμα πιο πολύ το κεφάλαιο, όπως είναι η κατάργηση του οκτάωρου, των συλλογικών συμβάσεων, η κατάργηση της μόνιμης και σταθερής δουλειάς και άλλα; Εδώ οι δημόσιες υπηρεσίες και το ευρύτερο δημόσιο και οι ΟΤΑ με πενταμηνίτες δουλεύουν και σε πολλές περιπτώσεις απλήρωτους για μεγάλο χρονικό διάστημα. Πέντε μήνες έχει ανάγκη διατροφής ένας άνθρωπος;

Σε αυτό, λοιπόν, το νομοσχέδιο, που είναι «παιδί» του τρίτου μνημονίου, δημιουργείτε νέα εργαλεία. Εισάγετε το Εθνικό Μητρώο Επιτελικών Στελεχών Δημόσιας Διοίκησης για αντικειμενική επιλογή των κρατικών διοικητικών στελεχών, όπως λέτε. Ωστόσο, το Ειδικό Συμβούλιο Επιλογής Διοικήσεων, που συστήνεται για αυτό τον σκοπό, είναι γνωμοδοτικό όργανο. Ο Υπουργός τελικά επιλέγει. Ταυτόχρονα, η συνέντευξη των υποψηφίων παίζει καθοριστικό ρόλο και μπορεί να ανατρέπει αντικειμενικά προσόντα, λόγω των πολλών μορίων που έχει.

Όμως και σ' αυτόν τον αντιδραστικό κρατικό έλεγχο των δημοσίων υπαλλήλων, που ονομάζεται «αξιολόγηση» και συνδέεται άμεσα με την αποτελεσματικότητα της δημόσιας διοίκησης και τη μισθολογική εξέλιξη των δημοσίων υπαλλήλων, ποιος θέτει τους στόχους και με ποια κριτήρια; Να σας πω! Την προηγούμενη εβδομάδα επισκέφθηκα την Υπηρεσία Πρασίνου στον Δήμο Νίκαιας. Το προσωπικό είναι λειψό και δεν φτάνει. Μεγάλες είναι οι ελλείψεις. Και δίπλα δύο νέα παιδιά, των οποίων τελειώνει το πεντάμηνο και απορούσαν γιατί δεν τους κρατάνε και δεν τους μονιμοποιούν, αφού χρειάζονται προσωπικό. Και ρωτάω το εξής: Για εργαλεία και υποδομές, τι έχουν; Και η απάντηση; Τρέχουμε ποιος θα πρωτοπάρει το ψαλίδι ή το πριόνι που κόβει. Πώς θα τους αξιολογήσετε αυτούς τους ανθρώπους; Ή μήπως θα είναι το άλλοθι για ιδιωτικοποίηση; Τελικά μάλλον την πολιτική σας πρέπει να πριονίσουν.

Λόγω χρόνου δεν θα μιλήσω και για άλλα άρθρα, αλλά θα μιλήσω για τις δύο τροπολογίες που έχει καταθέσει το ΚΚΕ και υπερασπίζεται δικαιώματα δημοσίων υπαλλήλων. Αφορά τους υπαλλήλους κατηγορίας δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και κατόχους αποφοιτηρίου δημοσίου ΙΕΚ με διάρκεια σπουδών δύο έτη. Προβλέπει ότι αυτοί οι δημόσιοι υπάλληλοι θα πρέπει να αντιμετωπίζονται αντίστοιχα, όπως οι υπάλληλοι ΠΕ ή ΤΕ κατηγορίας, και για τον λόγο αυτό να μειωθεί κατά δύο έτη ο χρόνος που απαιτείται για τη βαθμολογική τους εξέλιξη.

Η άλλη τροπολογία λύνει το πρόβλημα εργαζομένων της εταιρείας του δημοσίου «Κτιριακές Υποδομές Α.Ε.», οι οποίοι αν και έχουν δικαιωθεί από τα δικαστήρια και αναγνωρίζουν τις συμβάσεις εργασίας ως αορίστου, εξακολουθούν ωστόσο να εργάζονται ως συμβασιούχοι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τέλος, θα θυμίσω ότι ο προηγούμενος νόμος για την αξιολόγηση, που θεσπίστηκε από τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, έμεινε στα χαρτιά, γιατί υπήρχε μαζική αντίδραση των δημοσίων υπαλλήλων. Αυτό το μήνυμα πρέπει να γίνει πείρα, ότι ο συντονισμένος μαζικός αγώνας φέρνει αποτελέσματα. Όμως, δεν αρκεί ενάντια σε έναν νόμο, αλλά στο σύνολο της πολιτικής που φέρνει μνημόνια, φτώχεια, προσφυγιά, δυστυχία, δηλαδή ρήξη και ανατροπή της καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Έτσι, υπάρχει ελπίδα να οικοδομηθεί κράτος για τον λαό και τις ανάγκες του με μόνιμη και σταθερή δουλειά, με μισθούς αξιοπρέπειας, με υγεία, παιδεία, πρόνοια αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν, πολιτιστικές και αθλητικές υποδομές για τον λαό και όχι για τα κέρδη των επιχειρηματικών ομίλων.

Σε αυτό το κράτος θα εξουσιάζει ο λαός και αξίζει να παλέψει οργανωμένα, μαζικά και να το επιβάλει. Δεν λέω ότι είναι εύκολος δρόμος. Έχει θυσίες. Όμως, έχει αποτελέσματα πραγματικής λαϊκής ευημερίας.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κλείνουμε την πρώτη πεντάδα ομιλητών που ήταν εναλλάξ ένας από κάθε κόμμα, όπως

Ξέρετε, με τον κ. Μαυρωτά.

Ορίστε, κύριε Μαυρωτά, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Εγώ έχω συνηθίσει επτάδα και όχι πεντάδα, αλλά δεν πειράζει.

Συζητάμε, λοιπόν, σήμερα ένα νομοσχέδιο που αφορά την αποπολιτικοποίηση της δημόσιας διοίκησης, που ήταν μια από τις επιταγές της Συμφωνίας του Αυγούστου. Γενικά πρόκειται για ένα νομοσχέδιο που έχει και καλά στοιχεία, όπως είναι το Εθνικό Μητρώο Στελεχών, η αξιολόγηση, ο ενισχυμένος ρόλος του ΑΣΕΠ. Όμως, έχει και τις συνηθισμένες παθογένειες, τις οποίες έχουμε συνηθίσει, με τις μικροδιευθετήσεις και τα ρουσφετάκια κυρίως στο κεφάλαιο Ε'.

Μια βασική απορία, που εκφράστηκε ήδη, είναι ο χρόνος εφαρμογής των όσων θετικών υπάρχουν. Παραπέμπονται ουσιαστικά στο 2018. Γιατί αυτός ο νεκρός χρόνος; Τα ψηφίζουμε τώρα για να πούμε ότι προχωράμε στην αποπολιτικοποίηση της κρατικής μηχανής, αλλά παραπέμπουμε την εφαρμογή στις καλές δυνάμεις. Και στο ενδιάμεσο μπορούμε να κλείνουμε τα μάτια σε διορισμούς «ημετέρων», όπως καλά ξέρουμε να κάνουμε!

Ας ξεκινήσουμε όμως από το Εθνικό Μητρώο Στελεχών. Η χρησιμότητα του Εθνικού Μητρώου θα μπορούσε να βελτιστοποιηθεί αν παντρευόταν με ένα ψηφιακό οργανόγραμμα, όπου θα υπήρχε χαρτογράφηση όλων των δημοσίων υπηρεσιών.

Στο Ποτάμι πιστεύουμε ότι στο κράτος η γραμμή μεταξύ πολιτικής εξουσίας και διοίκησης πρέπει να είναι ξεκάθαρη. Το να προέρχεται γενικός γραμματέας από τη διοίκηση μας, βρίσκει σύμφωνους και θα συμβάλει στη συνέχεια του κράτους. Εκεί, δηλαδή στο επίπεδο του γενικού γραμματέα, πρέπει να τραβήξουμε τη γραμμή και όχι να έχουμε περιφερειακούς διευθυντές εκπαίδευσης επιλεγμένους από την πολιτική ηγεσία.

Θα ήθελα να κάνω, όμως, μια παρατήρηση για το πρώτο κεφάλαιο περί «Εθνικού Μητρώου Επιτελικών Στελεχών».

Στο άρθρο 8, παράγραφο 4, τα όργανα διοίκησης φορέων αθλητικού σκοπού εξαιρούνται από τον παρόντα νόμο. Για τους καλλιτεχνικούς και πολιτιστικούς φορείς το καταλαβαίνω, αλλά για τους αθλητικούς φορείς γιατί;

Για να διοικήσει, παραδείγματος χάριν, κάποιος ένα αθλητικό κέντρο πρέπει να είναι φίλος του εκάστοτε Υπουργού ή να είναι ένας αξιοκρατικά επιλεγμένος κρατικός υπάλληλος; Ποιο είναι καλύτερο; Εγώ ξέρω καλά την απάντηση. Αναρωτηθείτε και εσείς.

Στο δεύτερο κεφάλαιο μιλάμε για συστήματα αξιολόγησης. Η αξιολόγηση έχει νόημα, όταν στοχεύει στη βελτίωση του συστήματος, γιατί πρέπει να μετρήσεις πρώτα κάτι για να μπορέσεις να το βελτιώσεις. Πρέπει, λοιπόν, η αξιολόγηση να είναι προσανατολισμένη στην κινητροδότηση και στη βελτίωση και όχι να είναι τιμωρητική, όπως έχουμε δει στο παρελθόν με συγκεκριμένα πλαφόν που πρέπει να κινούνται κάτω από τη βάση. Το είδαμε πρόσφατα. Ούτε, όμως, και η αξιολόγηση που παίρνουν όλοι «άριστα» έχει νόημα, γιατί αδικεί τους πραγματικά ικανούς και φιλότιμους δρώντας ισοπεδωτικά. Ίσως ευκαιρίες και δικαιοσύνη σημαίνει «όλοι ίσοι στη γραμμή της εκκίνησης» και όχι «ίσοι στη γραμμή του τερματισμού».

Κατά τη γνώμη μου, στην πλειονότητά τους οι δημόσιοι υπάλληλοι υπηρετούν σε θέσεις υποδεέστερες από τα προσόντα τους, γιατί ακριβώς δεν υπάρχει αξιοκρατία, και αυτός είναι ο μεγάλος στόχος: Πώς θα αποκαταστήσουμε την αξιοκρατία, που είναι η κινητήρια δύναμη οποιουδήποτε συστήματος.

Όμως, εάν κάποιος επανειλημμένα αξιολογείται στα περισσότερα κριτήρια του άρθρου 17 ως «ακατάλληλος», δηλαδή από 0 έως 24, τι συνέπειες θα έχει; «Τίποτα» λέει ο Υπουργός. «Θα του γίνονται συστάσεις, θα γίνει προσπάθεια να βελτιωθεί με επιμορφώσεις, με αλλαγή θέσης ή με ψυχολογική υποστήριξη εάν κρίνεται αναγκαίο».

Γιατί φοβόμαστε να πούμε ότι, εάν κάποιος κρίνεται επανειλημμένα «ακατάλληλος», πρέπει να φεύγει; Ή θα παραδεχθούμε ότι το προτεινόμενο σύστημα αξιολόγησης είναι αντικειμενικό και δίκαιο, οπότε, όταν κάποιος κρίνεται ως «ακατάλληλος», είναι πράγματι ακατάλληλος. Δεν κρύβεται, δηλαδή, πίσω από αυτό κάποια πολιτική δίωξη, όπως ισχυρίζονται όσοι υπερασπίζονται στη διατήρηση της μονιμότητας, ακόμα και γι' αυτούς που δεν

θέλουν να δουλέψουν. Όποιος υποστηρίζει, λοιπόν, ότι η άρση της μονιμότητας είναι επικίνδυνη και τη δαιμονοποιεί, επειδή κάποιος μπορεί να πέσει θύμα πολιτικής δίωξης, τότε δεν πιστεύει ότι το προτεινόμενο σύστημα είναι αντικειμενικό. Αποφασίστε, λοιπόν, τι θέλετε να ισχύει.

Το μήνυμα που περνάει ότι, δηλαδή, «αφού τρύπωσα, δεν με κουνάει κανείς, ό,τι και να γίνει» είναι ένα άστοχο μήνυμα, εάν θέλουμε πραγματικά τη βελτίωση του δημόσιου τομέα, απ' ενός επειδή δρα διαβρωτικά μέσα στις υπηρεσίες και απ' ετέρου επειδή στερεί τη δυνατότητα από ικανούς νέους να εισέλθουν στο δημόσιο, αναβαθμίζοντας τις υπηρεσίες.

Στις υπόλοιπες διατάξεις, το άρθρο 36 αναφέρθηκε και από τους προηγούμενους ομιλητές, για όσους δημοσίους υπαλλήλους συμπληρώνουν την τριακονταπενταετία πριν από τα εξήντα επτά χρόνια μπορούν να συνεχίσουν να εργάζονται, εάν θέλει ο αρμόδιος Υπουργός. Αντίθετα, στο άρθρο 43, που αναφέρεται ρητώς στους δικαστικούς υπαλλήλους, την αρμοδιότητα αυτή την έχει το οικείο Υπηρεσιακό Συμβούλιο. Τι πιο φυσιολογικό;

Γιατί για όλους τους άλλους δημόσιους υπαλλήλους να έχει την αρμοδιότητα αυτή ο Υπουργός και όχι το Υπηρεσιακό Συμβούλιο; Ακόμα μια φορά ο ΣΥΡΙΖΑ ανάγει τον Υπουργό σε υπέρτατο κριτή των πάντων. Το είδαμε στις τηλεοπτικές άδειες, στο νομοσχέδιο για τη βία στα γήπεδα, το βλέπουμε και εδώ. Η εξήγηση που δίνω είναι: έτσι ώστε να έχει την εξουσία επί των υπαλλήλων, να εξαρτώνται από τον Υπουργό, άρα να χρωστάνε και στον Υπουργό.

Το κεφάλαιο Ε' δεν θα το σχολιάσω. Έχει αρκετές, όπως είπα προηγουμένως, ρουσφετολογικές διατάξεις. Ο Υπουργός απέσυρε κάποιες από αυτές και μπράβο του.

Καταθέσαμε τροπολογία για την καταργηση του νόμου Τσοχατζόπουλου, που ισχύει από το 1985, επειδή πιστεύουμε ότι οι Υπουργοί μπορούν να έχουν συνεργάτες τα κατάλληλα στελέχη από τη δημόσια διοίκηση. Αυτό θα βοηθήσει και τη δημόσια διοίκηση, συμβάλλοντας στη συνέχεια και στην αποτελεσματικότητά της, γιατί εάν όλοι οι συνεργάτες του Υπουργού είναι μετακλητοί και φεύγοντας ο Υπουργός, φεύγουν και αυτοί, καταλαβαίνετε ότι χάνεται το νήμα της διοικητικής συνέχειας στα Υπουργεία.

Ένα θέμα παιδείας υπάρχει σε μια τροπολογία, σε αυτή με τις πανελλαδικές εξετάσεις των ΕΠΑΛ και με αφορμή αυτό θα ήθελα να θυμίσω το εξής: Ενώ στις πανελλαδικές εξετάσεις των γενικών λυκείων εάν κάποιος χάσει ένα μάθημα, έχει την ευκαιρία να το ξαναδώσει, στις εξετάσεις των ΕΠΑΛ δεν ισχύει αυτό και θα πρέπει να δίνεται και εκεί η αντίστοιχη ευκαιρία.

Εν κατακλείδι, λοιπόν, η αξιοκρατία στη δημόσια διοίκηση είναι από τα βασικά ζητούμενα. Γίνεται ένα βήμα με το παρόν νομοσχέδιο ή μάλλον δεν γίνεται το βήμα, αλλά δένουμε τα κορδόνια, για να κάνουμε το πρώτο βήμα, καθότι θα μπει σε ολοκληρωμένη λειτουργία το 2018.

Τα δείγματα που μας έχει δώσει ως τώρα ο ΣΥΡΙΖΑ στη στελέχωση του κράτους είναι ο κομματισμός στο τετράγωνο. Και αν ανατρέξουμε στο Google θα δούμε πολλούς διορισμούς υμετέρων. Γενικά το Google είναι μεγάλος μαρτυριάρχης και αυτό δεν αρέσει. Μάλιστα, κάποιος έγραψε ότι το Google εχθρεύεται τον ΣΥΡΙΖΑ. Όχι, όμως, και τα καλύτερα παιδιά, καθότι μερικές ώρες αργότερα συνελήφθησαν για εκβιασμό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Ελπίζουμε να είναι το νομοσχέδιο αυτό αρχή για την αποκομματικοποίηση του κράτους, έστω και αν είναι ντροπή το ότι μας επιβλήθηκε απ' έξω, αντί να το αποφασίσουμε μόνοι μας.

Τα καλά του νομοσχεδίου, λοιπόν, θα τα στηρίζουμε, ελπίζοντας ότι θα εφαρμοστούν σύντομα και σωστά. Τι χειρότερο, άλλωστε, μπορείτε να κάνετε στο δημόσιο απ' ό,τι κάνατε ως τώρα και απ' ό,τι έκαναν και οι προηγούμενοι με τη λαφυραγώγησή του. Το να είναι το κράτος λάφυρο της εκάστοτε κυβέρνησης είναι η βασική παθογένεια της χώρας μας. Για να παραφράσω μια γνώριμη φράση από τον περσινό Σεπτέμβριο: «το κράτος ως λάφυρο των κομμάτων ή θα το τελειώσουμε ή θα μας τελειώσουν».

Το Ποτάμι, λοιπόν, το έχει αποδείξει. Σε αυτή τη μάχη θα είναι στην εμπροσθοφυλακή.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ευχαριστούμε.

Μετά την κ. Κεραμέως, που έχει τώρα τον λόγο, μου ζήτησε τον λόγο –και, βεβαίως, θα τον πάρει– ο κύριος Υπουργός. Θα συνεχίσουμε όπως τα είπαμε: τρεις συνάδελφοι και ένας Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

Απλώς σας υπενθυμίζω, κύριε Υπουργέ, να πείτε και για τις τροπολογίες, ποιες κάνετε αποδεκτές και ποιες όχι.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Δεν τις έχω όλες, όμως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Όσες έχετε και μπορείτε να απαντήσετε απόψε. Θα μπορείτε να το κάνετε και αύριο το πρωί, αλλά αν για κάποιες μπορείτε, κυρίως τις υπουργικές ή των συναδέλφων, να πείτε μια κουβέντα. Καλό θα ήταν. Αλλιώς αύριο.

Τον λόγο τώρα έχει η κ. Κεραμέως.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχαμε πραγματικά την ελπίδα ότι το παρόν σχέδιο νόμου θα αποτελούσε για εμάς πεδίο συναίνεσης. Και το λέω αυτό για τους εξής λόγους:

Πρώτον, λόγω του τίτλου του σχεδίου νόμου, που είχε ανακοινωθεί: «Διαφάνεια, αξιοκρατία και αποτελεσματικότητα της δημόσιας διοίκησης». Και αυτό γιατί η αξιοκρατία, η διαφάνεια και η αποτελεσματικότητα της δημόσιας διοίκησης αποτελούν κεντρικούς πυλώνες του προγράμματός μας και της πολιτικής μας εν γένει.

Δεύτερον, οι ανακοινώσεις της Κυβέρνησης, σχετικά με τους στόχους του νομοσχεδίου που ετοιμαζόταν, αλλά και η εισηγητική έκθεση είχαν δημιουργήσει προσδοκίες ότι το παρόν σχέδιο νόμου θα μπορούσε να δώσει λύσεις στα εν γένει κακώς κείμενα του δημοσίου, ότι θα μπορούσε να αποτελέσει ένα σημαντικό βήμα για τη βελτίωση της λειτουργίας της δημόσιας διοίκησης, για τη βελτίωση της οργανωτικής και θεσμικής ικανότητας του κράτους, τόσο σε κεντρικό όσο και σε περιφερειακό επίπεδο.

Με απογοήτευση, όμως, κυρίες και κύριοι, διαπιστώσαμε ότι οι στόχοι αυτοί δεν εξυπηρετούνται από το παρόν σχέδιο νόμου. Είμαστε, συνεπώς, ενώπιον άλλης μιας περίπτωσης, που υπάρχει μεγάλη δυσαρμονία μεταξύ αφ' ενός ανακοίνωσης των προθέσεων της Κυβέρνησης, ωραίων τίτλων και διακηρύξεων και αφ' ετέρου πραγματικού νομοθετικού περιεχομένου.

Το παρόν νομοθέτημα απέχει πολύ από τις ειλικρινείς και ουσιαστικές παρεμβάσεις που έχει ανάγκη η δημόσια διοίκηση. Και θα τεκμηριώσω τη θέση μου με συγκεκριμένα παραδείγματα. Επιτρέψτε μου, όμως, εισαγωγικά μια αναφορά σε ζητήματα διαδικασίας, που αναδεικνύουν σοβαρότατα ζητήματα ουσίας.

Πρώτον, κύριε Υπουργέ, το νομοσχέδιο, το οποίο τέθηκε σε δημόσια διαβούλευση τον Δεκέμβριο του 2015, είχε τριάντα ένα άρθρα. Ξαφνικά, όταν το νομοσχέδιο κατατέθηκε στη Βουλή αργά το βράδυ της 3^{ης} Φεβρουαρίου, μόλις είκοσι τέσσερις ώρες προτού εισαχθεί προς συζήτηση στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής, το νομοσχέδιο δεν είχε πια τριάντα ένα άρθρα. Είχε πλέον ένα ολόκληρο καινούργιο πέμπτο κεφάλαιο, αποτελούμενο από είκοσι τρία άρθρα ποικίλης ύλης, τα οποία ουδέποτε είχαν τεθεί σε δημόσια διαβούλευση, κατά παράβαση του Κανονισμού της Βουλής.

Δεύτερη παρατήρηση επί της διαδικασίας, για πολλές από τις διατάξεις αυτές του πέμπτου κεφαλαίου δεν υπάρχει έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, δεν υπάρχει κοστολόγηση, κατά παράβαση και του Κανονισμού της Βουλής και του Συντάγματος. Δεν έχουμε ιδέα, λοιπόν, του πραγματικού οικονομικού κόστους των μέτρων προς ψήφιση.

Και ερωτώ, κύριε Υπουργέ: Γιατί δεν υπάρχει κοστολόγηση; Γιατί δεν δόθηκαν τα απαραίτητα στοιχεία στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους;

Προχωρώ στην ουσία του σχεδίου νόμου.

Πρώτος άξονας: Εθνικό Μητρώο Επιτελικών Στελεχών Δημόσιας Διοίκησης. Θα είμαι ειλικρινής. Η σύσταση του μητρώου αποτελεί μια καινοτομία για τη λειτουργία της δημόσιας διοίκησης και υπό προϋποθέσεις θα μπορούσε να συμβάλει στην εν-

δυνάμωση του δυναμικού του δημοσίου. Και το λέω αυτό, καθώς ορίζονται κριτήρια για την εγγραφή στο μητρώο, θεσπίζεται η υποχρέωση προκήρυξης με προσόντα συναφή προς τα προσόντα της θέσης και τη διαδικασία πρόκρισης των τριών επικρατέστερων, από τους οποίους στη συνέχεια θα επιλέξει ο Υπουργός και ακόμα προβλέπεται τετραετής θητεία για τις θέσεις αυτές.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το εν λόγω μητρώο έχει τέσσερα σημαντικότερα δομικά προβλήματα, τα οποία, δυστυχώς, ακυρώνουν το μητρώο εν τη γενέσει του.

Πρώτο δομικό πρόβλημα: Ο σχεδιασμός του μητρώου αποκλείει την πρόσβαση σε έμπειρο και καταξιωμένο ανθρώπινο δυναμικό από τον ιδιωτικό τομέα. Γιατί, όπως προκλητικά αναφέρεται στην εισηγητική έκθεση –και διαβάζω από την εισηγητική έκθεση– λέτε, κύριε Υπουργέ, «το δημόσιο συμφέρον εξυπηρετείται καλύτερα από το σώμα των δημοσίων υπαλλήλων».

Μα ειλικρινά, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, γιατί τέτοια ιδεοληψία εναντίον του ιδιωτικού τομέα και της ιδιωτικής οικονομίας; Θεωρείτε, δηλαδή, ότι έμπειρα στελέχη επιχειρήσεων, επιστήμονες, ερευνητές ιδιωτικού τομέα, εμπειρογνώμονες, πάσης φύσεως καταρτισμένοι επαγγελματίες, που διαπρέπουν στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, δεν θα εξυπηρετούσαν το δημόσιο συμφέρον; Δεν θα μπορούσαν να εισφέρουν τις γνώσεις και τις εμπειρίες τους για να βελτιώσουν την υπολειτουργούσα, σε πολλές περιπτώσεις, δημόσια διοίκηση;

Επιλέγετε, λοιπόν, μια διοίκηση εσωστρεφή, περιορισμένη στα στεγανά του δημοσίου τομέα, χωρίς δυνατότητες εισροής βέλτιστων πρακτικών και νέων γνώσεων. Επιλέγετε εν τέλει, κυρίες και κύριοι της συγκυβέρνησης, μια διοίκηση απαρχαιωμένη, απομονωμένη, με περιορισμένη αποτελεσματικότητα.

Δεύτερο δομικό πρόβλημα του μητρώου: Εξαιρείτε από το πεδίο εφαρμογής του μητρώου τις θέσεις των υπηρετούντων σε αυτοτελείς γενικές γραμματείες.

Κύριε Υπουργέ, άρθρο 6. Ποιος είναι ο λόγος; Γιατί να έχουμε δύο μέτρα και δύο σταθμά; Αν πραγματικά πιστεύετε το μοντέλο, το οποίο εισηγείστε, αν πραγματικά πιστεύετε στην αποπολιτικοποίηση της δημόσιας διοίκησης, τότε γιατί δεν το εφαρμόζετε σε όλες τις γενικές γραμματείες, αλλά το εφαρμόζετε μόνο σε μερικές;

Και για να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους, ο κίνδυνος που ελλοχεύει εδώ είναι ξεκάθαρος. Να ξεφυτρώσουν ξαφνικά αυτοτελείς γενικές γραμματείες, οι οποίες δεν θα υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής του μητρώου, και τότε σε αυτές τις περιπτώσεις η επιλογή κομματικού στελέχους θα είναι επιβεβλημένη.

Τρίτο δομικό πρόβλημα του μητρώου. Προβλέπετε τη δυνατότητα ανανέωσης για άλλη μια τετραετία των επιλεγμένων του μητρώου σε θέσεις ευθύνης. Για αυτήν, όμως, τη διαδικασία ανανέωσης, κύριε Υπουργέ, δεν θεσμοθετείτε ούτε συγκεκριμένα κριτήρια ούτε συγκεκριμένη διαδικασία.

Και φτάνω στο τέταρτο και κυριότερο δομικό πρόβλημα του μητρώου. Ετοιμάζετε αυτό το περίφημο μητρώο, το οποίο θεωρείτε ότι θα οδηγήσει έτσι στην αποπολιτικοποίηση της δημόσιας διοίκησης, στην εξυγίανση του δημοσίου. Επιβλήθηκε και προηγουμένως. Προβλέπετε, όμως, την εφαρμογή του τώρα μόνο για τις κενές θέσεις –που όλοι, βεβαίως, ξέρουμε ότι δεν υπάρχουν κενές θέσεις– ενώ η γενική εφαρμογή του μητρώου παραπέμπεται στον Ιούλιο του 2018 και μάλιστα πολλές από τις θέσεις που αφορά το μητρώο, πληρώθηκαν εντός του τελευταίου διμήνου, ενώ το νομοσχέδιο είχε ήδη τεθεί στη διαβούλευση.

Κύριε Υπουργέ, κύριοι της συγκυβέρνησης, αν πραγματικά θέλετε την αποπολιτικοποίηση της δημόσιας διοίκησης, γιατί δεν εφαρμόζετε το μητρώο αυτό αμέσως ή τέλος πάντων όταν είναι τεχνικά εφικτή η εφαρμογή του; Εσείς ο ίδιος, κύριε Υπουργέ, είπατε στην επιτροπή –και είναι προς τιμήν σας– ότι πολλά απ' τα στελέχη που έχει ορίσει η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ στις θέσεις αυτές, δεν πληρούν τις προϋποθέσεις του μητρώου. Μα τότε, κύριε Υπουργέ, ένας λόγος παραπάνω, γιατί να μην εφαρμοστεί αμέσως το μητρώο αυτό;

Γιατί διαφορετικά θα σήμαινε ότι εσείς θα ορίσετε δικούς σας ανθρώπους σε όλες τις θέσεις, όπως έχει γίνει μέχρι τώρα, και οι οποίοι θα είναι οι μόνοι που θα έχουν αξιολογηθεί –απαραίτητη

προϋπόθεση για να μπορέσεις εν συνεχεία να επιλεγείς για το μητρώο - και άρα θα υποχρεώσετε την όποια επόμενη κυβέρνηση να θέσει σε εφαρμογή το δικό σας μητρώο, του οποίου στελέχη θα μπορούν να είναι μόνο τα πρόσωπα τα οποία θα έχετε ορίσει εσείς.

Κύριε Υπουργέ -την προσοχή σας, παρακαλώ- είμαι σαφής. Εμείς θέλουμε την αποπολιτικοποίηση της δημόσιας διοίκησης. Θέλουμε την ενδυνάμωση του ανθρώπινου δυναμικού της δημόσιας διοίκησης και θα ήμασταν διατεθειμένοι να επανεξετάσουμε τη στάση μας απέναντι στο σχέδιο νόμου υπό τρεις προϋποθέσεις.

Η πρώτη, είναι η άμεση εφαρμογή του μητρώου για όλες τις θέσεις. Αμεσότητα.

Η δεύτερη προϋπόθεση, θα ήταν η δυνατότητα συμμετοχής στελεχών του ιδιωτικού τομέα στο μητρώο.

Και η τρίτη προϋπόθεση -την οποία ευτυχώς εκπληρώσατε, δεν αρκεί, όμως- ήταν η απόσυρση αυτού του προκλητικού -σκανδαλώδους θα έλεγα- άρθρου 48, για το οποίο θα μιλήσω σε λίγο.

Δεύτερος τομέας. Σύστημα αξιολόγησης και στοχοθεσία. Κύριοι συνάδελφοι, η εισαγωγή ενός δίκαιου και αντικειμενικού συστήματος αξιολόγησης και αποτελεσματικής στοχοθεσίας είναι βασική επιδίωξη. Ωστόσο, και σε αυτό το κεφάλαιο παρατηρούμε τη νομοθέτηση διατάξεων, χωρίς ουσιαστικό αντίκρισμα. Και εξηγούμαι.

Πρώτον, για το σύστημα αξιολόγησης. Πρόκειται για ένα απαρχαιωμένο σύστημα, που ούτε λίγο ούτε πολύ επαναφέρει τη λογική του π δ 318/1992.

Μα, κυρίες και κύριοι, περιμέναμε τόσο καιρό, για να δούμε τελικά μια ρέπλικα ενός συστήματος που ίσχυε πριν από είκοσι τέσσερα χρόνια; Αυτός είναι ο εκσυγχρονισμός του συστήματος; Το πεδίο εφαρμογής και τα κριτήρια παραμένουν ίδια με αυτά του προεδρικού διατάγματος του 1992. Τι αλλάζει; Κάποιες τροποποιήσεις στο λεκτικό και στην κλίμακα βαθμολόγησης. Αντί να λέμε στα «δέκα», λέμε στα «εκατό».

Αλλά, κυρίες και κύριοι, η μεγαλύτερη παθογένεια του προτεινόμενου συστήματος είναι το γεγονός, ότι δεν επιτυγχάνει να αντιμετωπίσει παθογένειες του προηγούμενου συστήματος. Και ποια ήταν η μεγαλύτερη παθογένεια; Ότι όλοι στον δημόσιο τομέα αξιολογούνταν με «άριστα». Το νομοσχέδιο που έχετε φέρει, λύνει αυτό το πρόβλημα; Όχι δεν το λύνει. Με το σύστημα που εισάγετε προς ψήφιση, είναι δυνατή και πάλι η αξιολόγηση όλων των υπαλλήλων του δημοσίου τομέα με «άριστα», με «δέκα» ή τώρα με «εκατό». Και επιπλέον, δεν υπάρχει και καμμία απολύτως πρόβλεψη για την αντιμετώπιση του προβλήματος, λόγω χάριν, εσωτερικός έλεγχος ούτε καμμία πρόβλεψη για την ενίστε πλημμελή εφαρμογή της αξιολόγησης.

Δεύτερον, στοχοθεσία. Δεν είναι η πρώτη φορά που λέμε για στοχοθεσία. Η παρούσα διαδικασία αποτελεί πανομοιότυπη εκείνη που είχε εισαχθεί με έναν νόμο του 2004 και η οποία δεν εφαρμόστηκε ποτέ. Σε κάθε περίπτωση είναι σημαντικό να προβλέπεται μια διαδικασία στοχοθεσίας αλλά αυτό που έχει σημασία δεν είναι απλά ένα κενό γράμμα. Πρέπει να υπάρχουν μηχανισμοί παρακολούθησης του βαθμού επίτευξης των στόχων, μηχανισμοί διόρθωσης τυχόν αποκλίσεων και εδώ δεν υπάρχει τίποτα από αυτά. Η στοχοθεσία, λοιπόν, είναι κενό γράμμα.

Τρίτος τομέας. Βαθμολογική διάρθρωση θέσεων, σύστημα προαγωγών. Και εδώ δύο βασικές παρατηρήσεις.

Πρώτον, η ιδιαίτερα ευνοϊκή μεταχείριση που επιφυλάσσεται προς τους αποφοιτούς της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης, τόσο ως προς τον εισαγωγικό βαθμό όσο και ως προς τον απαιτούμενο χρόνο για την υπηρεσιακή εξέλιξη, η οποία ευνοϊκή μεταχείριση δημιουργεί ανισότητες μέσα στο σώμα των δημοσίων υπαλλήλων.

Δεύτερον, με το άρθρο 26, κύριε Υπουργέ, ενώ αναγνωρίζετε στα λόγια την προϋπηρεσία στον ιδιωτικό τομέα -προ του διορισμού έως επτά έτη σε συναφές αντικείμενο- δεν αποδίδεται σε αυτήν την προϋπηρεσία κανένα, μα κανένα μισθολογικό αντίκρισμα. Και ερωτώ: Ποια είναι η σημασία της αναγνώρισης της προϋπηρεσίας στον ιδιωτικό τομέα;

Τέταρτος άξονας. Σύστημα επιλογής προϊσταμένων. Δύο συ-

νοπτικές παρατηρήσεις.

Πρώτον, ενισχύεται μια αναχρονιστική αντίληψη συλλογής μορίων, μέσα από τίτλους σπουδών και διαρκή επιμόρφωση και όχι τόσο μέσα από την εργασία.

Δεύτερον, και πάλι πριμοδοτείτε τους αποφοίτους της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης προκλητικά, με αποτέλεσμα να καθίσταται απαγορευτικό να διεκδικήσουν θέση ευθύνης έμπειροι υπάλληλοι με πολλά χρόνια προϋπηρεσίας.

Τέλος φθάνω στο περίφημο Πέμπτο Κεφάλαιο, το οποίο αποτελεί την μεγαλύτερη απόδειξη, ότι το υποψήφιο σχέδιο νόμου συνιστά άλλη μια έκφανση της διγλωσσίας της Κυβέρνησης. Κάτω από τον τίτλο «λοιπές διατάξεις» σωρεύονται άσχετες διατάξεις, ένα συμπύλημα αριθμήσεων, κάποιων φωτογραφικών, απόσπασμα του παράλληλου προγράμματος, όπως εισήχθη στη Βουλή τον Δεκέμβριο και αποσύρθηκε εν συνεχεία.

Σκόπευα να αναφερθώ και στα άρθρα 32 και 48, τα οποία θεωρώ τα πιο κραυγαλέα. Και χαίρομαι ιδιαίτερος, κύριε Υπουργέ, που τα αποσύρατε αυτά. Και χαίρομαι ιδιαίτερος, γιατί πραγματικά επρόκειτο για πρωτοφανείς διατάξεις. Το 32, με το οποίο είχατε δικαίωμα να αποσπάσετε, διαθέσετε, τοποθετήσετε από το Υπουργείο και αντίστροφα προς νομικά πρόσωπα και θυγατρικές εταιρίες αυτών, υπαλλήλους, κατά παρέκκλιση των κοινών διατάξεων, χωρίς γνώμη υπηρεσιακού συμβουλίου και πριν την πάροδο της δοκιμαστικής περιόδου και το 48, που ήταν πρωτοφανής διάταξη, τόσο λόγω της μονιμοποίησης υπαλλήλων από το παράθυρο, κατά παράβαση διατάξεων του ΑΣΕΠ, όσο και λόγω της παρέμβασης του νομοθέτη σε εκκρεμείς δίκες.

Κύριε Υπουργέ, όμως, μια παράκληση. Ελπίζω να μη δούμε το άρθρο 48 σε άλλο νομοθέτημα. Γιατί σας θυμίζω, ότι το άρθρο 48 αυτούσιο είχε εμφανιστεί στο παράλληλο πρόγραμμα, το οποίο αποσύρθηκε, όπως εμφανίστηκε και σε αυτό το νομοσχέδιο και αποσύρθηκε. Ελπίζω να μην το ξαναδούμε σε κανένα νομοθέτημα ούτε τροπολογία.

Θα μιλήσω αναλυτικά αύριο για τα λοιπά άρθρα του Κεφαλαίου Ε', καθώς και για τις τροπολογίες οι οποίες αποδεικνύονται άκρως ενδιαφέρουσες.

Κλείνω με το εξής: Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι της συγκυβέρνησης, θυμηθείτε την εντολή που έχετε λάβει. Είστε η Κυβέρνηση του συνόλου των Ελλήνων πολιτών και με την πολιτική σας οφείλετε να διασφαλίζετε το συμφέρον αυτονόητο δηλαδή της συμμετοχής και όχι μόνο ορισμένων υποστηρικτών σας.

Αν αποδείξετε έμπρακτα ότι θέλετε να θέσετε τέρμα στην έννοια του κόμματος-κράτους, αν δεχθείτε, για παράδειγμα, το αυτονόητο, δηλαδή να εφαρμόσετε αμέσως το μητρώο που εσείς οι ίδιοι θεσπίζετε και να επιτρέψετε το επίσης αυτονόητο δηλαδή τη συμμετοχή των στελεχών του ιδιωτικού τομέα, τότε θα μπορούσαμε να επανεξετάσουμε τη στάση μας απέναντι σε αυτό το νομοσχέδιο. Διαφορετικά πολύ φοβάμαι, ότι θα αποδειχθεί για άλλη μια φορά ότι βρισκόμαστε ενώπιον της διγλωσσίας της Κυβέρνησης, η οποία ντύνει με κομψές έννοιες, με κράχτες ευαισθησίας -θα έλεγα- τα νομοθετήματά της, για να μπορεί να θεσπίζει -επιτρέψτε μου- από την πίσω πόρτα τις επιθυμίες κομματικών στελεχών.

Πέρυσι τον Απρίλιο αυτός ο κράχτης ευαισθησίας λεγόταν αποκατάσταση αδικιών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ολοκληρώστε, κυρία Κεραμέως.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Την προηγούμενη εβδομάδα ήταν η επιτάχυνση του κυβερνητικού έργου και σήμερα αυτός ο κράχτης ευαισθησίας λέγεται αξιοκρατία και διαφάνεια. Αποδείξτε μας, λοιπόν, ότι θέλετε πραγματικά να αποπολιτικοποιήσετε τη δημόσια διοίκηση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο Υπουργός, κ. Βερναρδάκης.

Σας βάζω τον κανονικό χρόνο, δεκαοκτώ λεπτά. Αν μιλήσετε για τις τροπολογίες -όποιες τροπολογίες- θα έχετε και εσείς μία ανοχή.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Ευχαριστώ,

κύριε Πρόεδρε. Καλύτερα για τις τροπολογίες να έχουμε μια συνολική εικόνα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εντάξει. Επομένως, κάντε την πρωτολογία σας χωρίς τις τροπολογίες.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Ευχαριστώ.

Εξακολουθώ να πιστεύω ότι υπάρχουν ενδιαφέρουσες παρατηρήσεις και τοποθετήσεις και νομίζω ότι καλόπιστα βρίσκομαστε εδώ, για να νομοθετήσουμε καλώς. Και υπό αυτήν την έννοια θα κάνω μία τοποθέτηση σε σχέση με διάφορα που ακούγονται, τα οποία είναι κακόπιστα.

Αλλά ας ξεκινήσουμε, κατ' αρχάς, από το νομοσχέδιο. Θέλω να σας επισημάνω δέκα σημεία.

Πρώτον, τι δημόσιο θέλουμε; Είναι κρίσιμο ερώτημα. Για ποιόν; ρωτούν οι συνάδελφοι του ΚΚΕ. Απάντηση. Θέλουμε δημόσιο υπέρ των λαϊκών αναγκών και υπέρ του δημοσίου συμφέροντος. Τελεία.

Δεύτερον, ποια θα μπορούσαμε να πούμε ότι είναι τα στοιχεία που χαρακτηρίζουν αυτό το νομοσχέδιο σε σχέση με άλλες νομοθετικές πρωτοβουλίες του παρελθόντος; Διότι είναι προφανές ότι έχουν υπάρξει και άλλες νομοθετικές πρωτοβουλίες και σπεύδω εκ προοιμίου να σας πω, ότι ορισμένες εξ αυτών είχαν και πολύ θετικά στοιχεία. Δεν είναι κακό αυτό να το αναγνωρίσουμε. Ποιο είναι, όμως, το πρόβλημα;

Οι προηγούμενες νομοθετικές πρωτοβουλίες σε γενικές γραμμές χαρακτηρίζονταν από αποσπασματικότητα είτε από πολιτική ιδιοτέλεια, προκειμένου να αντικατασταθούν σε μια νύχτα ή σε μερικές νύχτες οι προϊστάμενοι για να ελεγχθεί η δημόσια διοίκηση είτε επειδή δεν υπήρχε μία ενιαία σύλληψη της δημόσιας πολιτικής για τη διοικητική μεταρρύθμιση, δεν υπήρξε ένα νομοθέτη που να προσπαθεί να αντιμετωπίσει συνολικά τα μείζονα ζητήματα της δημόσιας διοίκησης. Αυτό προσπαθούμε να θεραπεύσουμε με αυτό το νομοσχέδιο.

Το κυρίως νομοσχέδιο περιλαμβάνει τέσσερα μέρη -θα σας πω και ειδικότερα για τις άλλες διατάξεις- τα οποία είναι πλήρως λειτουργικά διασυνδεδεμένα μεταξύ τους. Από την άποψη αυτήν και μόνο για αυτόν τον λόγο, θα περίμενα να επισημανθεί αυτό ως μία από τις βασικές αλλαγές στη νομοθέτηση για τη δημόσια διοίκηση.

Τρίτον, πώς θα εφαρμοστούν αυτά τα χαρακτηριστικά του συστήματος αξιολόγησης, για τα οποία κάνουμε λόγο, στην ελληνική δημόσια διοίκηση και που κάποιοι από τους αγορητές την εμφανίζουν ως ανέτοιμη, ως δύσπιστη, δυσλειτουργική κ.ο.κ.;

Πράγματι, αυτό είναι αλήθεια και πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι η ελληνική δημόσια διοίκηση φέρει ακόμα βαρύ το φορτίο της προηγούμενης νομοθετικής πρωτοβουλίας για την αξιολόγηση, η οποία δεν ήταν μια μεταρρύθμιση αλλά μία βαθύτατη αντιμεταρρύθμιση. Ήταν μία αντιμεταρρύθμιση, η οποία ξεκινούσε από τη θέση, ότι ένα μεγάλο κομμάτι του δημόσιου τομέα είναι άχρηστο, πρέπει να ιδιωτικοποιηθεί, να περάσει σε λειτουργίες και αρμοδιότητες έξω από τη δημόσια διοίκηση και πρέπει να μειωθεί είτε σε αρμοδιότητες είτε σε μισθολογικό κόστος είτε σε ανθρώπινο δυναμικό.

Αυτή ήταν η πραγματικότητα. Έφτανε στο απαράδεκτο μεθοδολογικά, κύριε Βορίδη, πρόβλημα, να προβλέπει νομοθετικά κλειδωμένα ποσοστά αξιολόγησης είτε θετικής είτε αρνητικής. Αυτό είναι πρόβλημα. Μπορείτε να ρωτήσετε οποιονδήποτε ασχολείται με τα συστήματα αξιολόγησης. Το να προβλέπεις εξ ορισμού ότι ένα 10% ή ένα 15%, εκ προοιμίου είναι εκτός της βάσης την οποία θέτεις, δημιουργεί ένα πρόβλημα.

Αυτό, λοιπόν, το γεγονός οδήγησε στο να μην υιοθετηθεί κανένα σύστημα αξιολόγησης -το σύστημα αξιολόγησης- ενώ υπήρχαν σε παλιότερα συστήματα αξιολόγησης προφανώς θετικές αναφορές.

Άρα το πρόβλημα της ελληνικής δημόσιας διοίκησης παρέμεινε ως προς το ζήτημα αυτό.

Τέταρτο θέμα. Μητρώο Επιτελικών Στελεχών Δημόσιας Διοίκησης. Το μητρώο σχεδιάστηκε ως μηχανισμός, που περιλαμβάνει στις εγγραφές του τον δημόσιο τομέα, κυρίως, δηλαδή, τον χώρο ευθύνης δημοσίων υπαλλήλων ή δημοσίων λειτουργών με πολύ ειδικά προσόντα, όμως, όχι γενικώς και αορίστως και για

πολύ συγκεκριμένους λόγους.

Ο στόχος δεν είναι ένα μητρώο καταγραφής του ανθρώπινου δυναμικού της χώρας, το οποίο είναι προφανές ότι είναι πολύ και αξιόλογο. Και δεν δουλεύει μόνο στο δημόσιο τομέα. Εννοείται. Δουλεύει και σαν ελεύθερος επαγγελματίας, δουλεύει και στις ιδιωτικές επιχειρήσεις .κ.ο.κ.. Όμως, αυτό που μας ενδιαφέρει και από αυτό που ξεκινάμε, είναι η αξιοποίηση και καταγραφή του πολύ καλού, προσοντούχου δυναμικού, του στελεχιακού, που έχει αυτός ο δημόσιος τομέας. Κάθε άλλη πράξη οδηγεί σε αυτήν την παραμόρφωση -αν θέλετε- των ορίων μεταξύ δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, για την οποία κάνετε λόγο αυτήν τη στιγμή.

Μα ποια επιχείρηση, ποιος οργανισμός όταν χρειάζεται να κάνει μία αξιολόγηση των δυνάμεών του, μία αξιολόγηση οικονομίας κλίμακας, θα ξεκινήσει από μία άλλη επιχείρηση, από έναν άλλον οργανισμό και όχι από τον δικό του; Είναι δυνατόν;

Βάζετε το ζήτημα του ιδιωτικού τομέα και επανέρχεστε σε αυτό. Να συμφωνήσουμε σε κάτι. Προφανώς υπάρχει ένας ιδιωτικός τομέας -άνθρωποι που δουλεύουν στον ιδιωτικό τομέα ατομικά, ως νομικοί, ως γεωπόνοι, ως λογιστές- που είναι αξιόλογος και θα πρέπει το δημόσιο να βρει έναν τρόπο να έχει μία ώσμωση μαζί του.

Όμως αυτό προϋποθέτει δύο βασικά πράγματα.

Το πρώτο βασικό πράγμα που προϋποθέτει, είναι ότι θα πρέπει να φτιάξουμε, για να μην εκπτώσουμε συνέχεια σε περιέργα φαινόμενα διαπλοκής, που κανείς δεν το θέλει -έτσι δεν είναι,-, μία ειδική νομοθεσία, που να απαντήσει στο μεγάλο πρόβλημα -το οποίο δεν είναι ελληνικό, είναι παγκόσμιο- των λεγόμενων «περιστερόμενων θυρών». Πού αρχίζει το όριο του δημόσιου τομέα, του δημόσιου συμφέροντος δηλαδή, και πού αρχίζει και γίνεται μία ώσμωση συμφερόντων μεταξύ δημόσιου και ιδιωτικού τομέα; Αυτό είναι ένα σοβαρό πρόβλημα που πρέπει να το αντιμετωπίσουμε.

Δεν φτιάχνουμε, λοιπόν, ένα μητρώο, που έχει στην πραγματικότητα το Μητρώο του ΟΑΕΔ, που προφανώς και έχει πολύ καλούς επαγγελματίες, νέο κόσμο. Παρεμπιπτόντως, το πρόβλημα αυτό του δημοσίου πρέπει να αντιμετωπιστεί. Το δημόσιο και ηλίκια και στελεχιακά έχει ένα παλιό ανθρώπινο δυναμικό. Θα πρέπει να αναμοχλευθεί. Προφανώς θα πρέπει να υπάρξουν καινούργιες θέσεις εργασίας στο δημόσιο. Δεν μπορεί να υπάρχει ανάπτυξη χωρίς ισχυρό δημόσιο τομέα. Δεν υπάρχει αγορά χωρίς κράτος. Πιστεύω ότι είναι μία από τις βασικές ιδεοληψίες, με τις οποίες πρέπει αντίστροφα να αναμετρηθούμε.

Με ρωτάτε. Γιατί δεν παίρνει ο δημόσιος τομέας από τον ιδιωτικό; Σας ανταπαντώ. Γιατί δεν παίρνει ο ιδιωτικός τομέας από τον δημόσιο, όπως γίνεται σε άλλες χώρες του κόσμου ή όπως γινόταν, άλλωστε, και στην Ελλάδα για πολλά χρόνια; Υπήρχαν στελέχη του δημόσιου τομέα, που μετά από κάποιο διάστημα μεταφέρονταν κάλλιστα στον ιδιωτικό τομέα.

Πέμπτον, πώς θα εφαρμοστεί ο θεσμός της συνέντευξης -εμπώθηκε από κάποιους- που είναι λιδοδωρημένος και αναξιόπιστος στο ελληνικό πολιτικό σύστημα; Προφανώς και ο στόχος δεν είναι να τον αποκλείσουμε. Δηλαδή, λέει κάποιος για παράδειγμα, να αποκλείσουμε τη διαδικασία της συνέντευξης. Μα είναι δυνατόν; Από τη μια, εκθειάζουμε τον ιδιωτικό τομέα και τις πρακτικές του και από την άλλη μεριά, λέμε αυτό το καινοφανές. Το πρόβλημα ποιο είναι και πρέπει εδώ να είμαστε πολύ προσεκτικοί; Ότι δεν πρέπει να δημιουργήσουμε μία δομική μεροληψία.

Έχουμε, παραδείγματος χάριν, στις επιλογές προϊσταμένων τέσσερα μεγάλα κριτήρια. Τα τυπικά προσόντα, την προϋπηρεσία, την αξιολόγηση, τη συνέντευξη. Το μεγάλο πρόβλημα είναι να μη δημιουργήσουμε οργανική μεροληψία. Δηλαδή, να είχαμε τη συνέντευξη 70%, όπως προβλεπόταν σε κάποιους νόμους και μάλιστα σε μια ελληνική δημόσια διοίκηση που είναι τραυματισμένη από τις πελατειακές σχέσεις και από την κομματοκρατία. Πώς θα μπορούσαμε να το κάνουμε αυτό;

Πρέπει, λοιπόν, να δημιουργήσουμε ένα σύστημα, το οποίο να έχει τη δυνατότητα της αυτορρύθμισης ως προς τον τρόπο με τον οποίο κινείται. Να έχει μια λογική. Αν δεν έχει αυτή τη λογική, τότε πολύ εύκολα μπορεί να διολισθαίνει συνεχώς σε πρακτικές είτε πελατειακές είτε κομματικές είτε υποργικές κ.ο.κ..

Πώς θα διασφαλιστεί η έγκαιρη διενέργεια της στοχοθεσίας, προκειμένου να προκύψουν σαφείς, αντικειμενικοί και μετρήσιμοι στόχοι σε επίπεδο υπηρεσίας; Η στοχοθεσία δεν αντιμετωπίζεται ως αυτοσκοπός ούτε θα επιτρέψουμε να δημιουργήσει -και δεν πρέπει να επιτρέψουμε να δημιουργήσει- μια στοιβάδα γραφειοκρατίας που επικαθεται στις ζωτικές δημόσιες λειτουργίες και κατασπαταλά πολύτιμους πόρους. Αντίθετα είναι ένα βοήθημα και ένα εργαλείο ανάπτυξης και βελτίωσης, για να ανταποκρίνονται τα στελέχη του δημοσίου, οι άνθρωποι του δημοσίου και οι δομές του στα καθήκοντα και την αποστολή τους, για να μπορούμε να κάνουμε όχι αξιολόγηση ανθρώπων αλλά αξιολόγηση δομών και παραγόμενου έργου. Υπέρ ποιου; Υπέρ του δημοσίου συμφέροντος και υπέρ των λαϊκών αναγκών.

Άκουσα πριν από λίγο την αγαπητή εισηγήτρια του ΚΚΕ, που περιέγραψε μια πραγματική κατάσταση. Στο Δήμο Νίκαιας το Τμήμα Πρασίνου υπολειπόμενη, έχει δυο ανθρώπους, δεν έχει μέσα κ.λπ.. Μα αυτό είναι η αξιολόγηση. Αν θέλουμε αυτή τη συγκεκριμένη υπηρεσία να την κάνουμε καλύτερη, να την κάνουμε να λειτουργεί υπέρ του δημοσίου τοπικού συμφέροντος, θα πρέπει να την ενισχύσουμε. Αυτός είναι φάκελος αξιολόγησης αυτής της υπηρεσίας.

Ποια οικονομικά και διοικητικά κίνητρα θα συνδέονται με το σύστημα αξιολόγησης; Θα υπάρχει τέτοια περίπτωση; Πώς θα διασφαλιστεί η εφαρμογή μέτρων βελτίωσης των υπαλλήλων; Μα το απαντήσαμε. Το ξεχνάμε, όμως. Απαντήσαμε ότι στο νέο μισθολόγιο, αυτό που ψηφίστηκε το Δεκέμβριο, περιλαμβάνονταν μελλοντικές προβλέψεις για τη σύνδεση της αξιολόγησης με μια ταχύτερη μισθολογική εξέλιξη ή και με μια βαθμολογική εξέλιξη.

Επιπλέον η νέα αρχιτεκτονική του βαθμολογίου συνδέεται οργανικά με την αξιολόγηση, αφού αυτή η καλή βαθμολογία επιφέρει ταχύτερη ανέλιξη στο σύστημα σταδιοδρομίας.

Και τίθεται το μεγάλο ερώτημα. Και με τους κακούς τι θα κάνω; Με συγχωρείτε πολύ, η άποψή μου είναι σαφής. Κανείς δημόσιος υπάλληλος, κανείς εργαζόμενος, κανένας μισθωτός δεν πρέπει να φοβάται -και μάλιστα από τη θέση της κρατικής λειτουργίας- για τη θέση εργασίας του. Σε αυτό πρέπει να είμαστε απόλυτοι. Θα τον κάνουμε καλύτερο, θα κόψουμε το λαϊμό μας για να τον επιμορφώσουμε, να τον αλλάξουμε θέση, να δούμε πώς μπορούμε να λειτουργήσει. Γιατί αυτό; Διότι δεν υπάρχει ατομική αξιολόγηση. Ένας άνθρωπος είναι κακός ή καλός όχι επειδή γεννήθηκε καλός ή κακός αλλά επειδή λειτουργεί μέσα σε ένα πλαίσιο, λειτουργεί μέσα σε μια δομή. Δεν είναι από μόνος του καλός ή κακός. Κάποια συνθήκη τον κάνει καλό ή κακό.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Δεν υπάρχουν ατομικές δεξιότητες; Ατομικές ικανότητες δεν υπάρχουν;

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Δεν τις είδατε στο νομοσχέδιο αυτές; Κύριε Βορίδη, κάνουμε μια συζήτηση κοφτών; Εγώ μιλάω εντελώς καλόπιστα. Ειλικρινά. Κάνουμε μία συζήτηση κωφών; Δηλαδή δε διαβάσαμε, ότι εδώ προσπαθούμε να αντικειμενοποιήσουμε, πολλές φορές με κακό τρόπο γιατί δεν αντικειμενοποιούνται όλα ή δεν αντικειμενοποιούνται όλα ποσοτικά; Δεν μπορούμε να κάνουμε αυτό που λέμε, για παράδειγμα αποτελεσματικότητα; Γιατί πρέπει, δηλαδή, να τα εξηγούμε συνέχεια αυτά τα πράγματα; Με κάποιον τρόπο πρέπει να έχουμε κάποια αντικειμενικά συστήματα ελέγχου της λειτουργίας μιας δημόσιας υπηρεσίας. Όμως αυτό το πράγμα θα πρέπει να γίνεται με διαδικασίες εγγύησης των συμφερόντων, της εργασιακής ισορροπίας και των εργασιακών σχέσεων, δηλαδή ό,τι ορίζει η νομιμότητα. Μπορούμε, δηλαδή, να προβλέψουμε απολύσεις; Κατά τη γνώμη μας, είναι το μεγαλύτερο έγκλημα το οποίο θα κάναμε, ειδικά σήμερα σε ένα δημόσιο τραυματισμένο που έχουν αποχωρήσει τριακόσιες εβδομήντα χιλιάδες άνθρωποι, που δεν μπορεί να καλύψει τις στοιχειώδεις κοινωνικές ανάγκες, που δεν μπορούν να λειτουργήσουν τα σχολεία ειδικής αγωγής, οι βρεφονηπιακοί σταθμοί, τα Τμήματα Πρασίνου στους δήμους κ.ο.κ..

Δεν θα σας κουράσω, γιατί βλέπω ότι περνάει ο χρόνος. Θα παρακάμψω ορισμένα πράγματα, τα οποία ήθελα να πω. Θέλω να μιλήσω για ορισμένα ζητήματα τα οποία ετέθησαν.

Κατ' αρχάς, θα ήθελα να μιλήσω για τους γενικούς γραμματείς. Προσέξτε τώρα. Εδώ η Νέα Δημοκρατία έχει μια δομική αντίφαση. Έχει μια πολιτική αντίφαση κατ' αρχάς αλλά έχει και μια δομική αντίφαση. Λέει, δηλαδή, ότι «Δεν συμφωνώ με την έννοια του γενικού γραμματέα ως διοικητική κορυφή αλλά απαιτώ να εφαρμοστεί τώρα». Υπάρχει μια αντίφαση. Υπάρχει και μια πολιτική αντίφαση, η οποία έχει να κάνει με τις πάγιες θέσεις.

Αυτό που είχαμε που ξέραμε και είχε κατατεθεί κι επισήμως από τη Νέα Δημοκρατία στις προτάσεις για τη συνταγματική Αναθεώρηση, ήταν η κατάργηση της θέσης του γενικού γραμματέα ως θέσης επιτελικής και η αντικατάστασή της, ακριβώς επειδή είχε την έννοια της διοικητικής κορυφής από τον γενικό διευθυντή.

Εδώ αυτήν τη στιγμή έχουμε μια οβιδιακή μεταστροφή όχι προς την κατεύθυνση της αποπολιτικοποίησης ή της αποκομματικοποίησης αλλά από την κατεύθυνση της απόλυτης κομματικοποίησης, που λέει όπως διακηρύχθηκε από τους συναδέλφους, ότι η θέση του γενικού γραμματέα είναι πολιτική θέση και ως τέτοια πρέπει να παραμείνει.

Παραμιπτόντως, δε, τι είναι ο γενικός γραμματέας; Ο αρχηγός των μετακλητών. Για να μην το ξεχνάμε. Διότι κατά τα άλλα κάνουμε και κριτική στο πόσοι μετακλητοί υπάρχουν, πόσους δεν έχουμε, πόσους έχουμε και πόσους θα είχαμε κ.ο.κ.. Και όχι μόνο είναι ο αρχηγός των μετακλητών αλλά έχει και ο ίδιος τη δυνατότητα και την ευχέρεια να έχει μετακλητούς.

Επομένως υπάρχει μια σοβαρή αντίφαση που πρέπει να τη δείτε.

Το δεύτερο είναι ο χρόνος εφαρμογής. Πολύς λόγος γίνεται για τον χρόνο εφαρμογής. Έκανα έναν έλεγχο, πράγματι, για να δω και τον χρόνο εφαρμογής. Κατ' αρχάς κακώς λέτε ότι προβλέπεται τον Ιούνιο του 2018. Οι ρυθμίσεις οι οποίες προβλέπονται στον νόμο, λένε το εξής: Το μητρώο συγκροτείται. Προφανώς ελέγχεται. Είναι σε απόλυτη διαφάνεια και με όλες τις δυνατότητες της ψηφιοποίησης και της ανοιχτής πρόσβασης δεδομένων -αυτό είναι προφανές, μην το συζητάμε- όπως επιώθηκε, έχει εφαρμογή από την 1^η Αυγούστου, δηλαδή τελειώνει -υπολογίζουμε- στις 31 Ιουλίου και από κει και πέρα ξεκινάει η στελέχωση όλων των ανοιχτών θέσεων, αυτών που δεν έχουν καλυφθεί.

Και τώρα θα μου πείτε: Οι υπόλοιπες; Οι υπόλοιπες, λοιπόν, με βάση τον έλεγχο που έκανα σε όλα τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού και δημόσιου δικαίου, λένε ότι το 20% των θέσεων αυτών είναι προς προκήρυξη το 2016 -δηλαδή την τρέχουσα χρονιά- κι ένα 65% το 2017. Ποια ήταν η λογική; Άρα δεν είναι το 2018. Είναι έως το 2018. Έως τότε. Γιατί έως τότε; Διότι είχαμε το μεγάλο πρόβλημα -και πρέπει να έχουμε το μεγάλο άγχος, αν θέλετε ως σοβαρή συντεταγμένη πολιτεία- πράγματι να μην ακυρώσουμε θητείες συλλογικών οργάνων. Δηλαδή όταν το κάνουμε αυτό, δεχόμαστε κριτική για κομματικοποίηση. Όταν προσπαθούμε να το σεβαστούμε, δεχόμαστε κριτική γιατί δεν το κάνουμε τώρα, για κάτι το οποίο διαφανούμε.

Άλλες διατάξεις. Κάνουμε μια εκτεταμένη συζήτηση και στις επιτροπές αλλά εδώ είμαι πάρα πολύ απογοητευμένος, θέλω να σας πω, διότι μερικοί από τους εισηγητές -όχι όλοι ευτυχώς- επανέλαβαν τις πρωτολογίες που έκαναν στην πρώτη συνεδρίαση, ενώ έγινε ένας διάλογος, ακούστηκαν καλόπιστα, κακόπιστα, υπήρξαν εξηγήσεις κ.ο.κ..

Να επαναλάβω, λοιπόν, για τις άλλες διατάξεις. Το 85% με 90% των άλλων διατάξεων ήταν διατάξεις του Υπουργείου, που άφηναν τη δημόσια διοίκηση και ως τέτοιες προσπαθούσαμε να τις χειριστούμε. Υπάρχουν, πράγματι, ορισμένα προβλήματα. Όσον αφορά το άρθρο 32 για παράδειγμα, για το οποίο κάνετε λόγο και το θεωρείτε μάλιστα και λόγο μη ψήφισης του νομοσχεδίου, θέλω να πω τα εξής: Το άρθρο 32 τι έλεγε και τι θα λέει, γιατί θα επανέλθει στο νομοσχέδιο για την κινητικότητα;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

Λέει ότι είχαμε τη δυνατότητα στο εσωτερικό ενός Υπουργείου, μαζί με τους εποπτευόμενους οργανισμούς του, να έχουμε ένα σύστημα κινητικότητας κατά παρέκκλιση, δηλαδή

κατά παρέκκλιση της γραφειοκρατίας. Αυτό γίνεται για λόγους οικονομίας δυνάμεων.

Επειδή ο καιρός πέρασε και πράγματι το νομοσχέδιο από τις αρχές του Δεκεμβρίου ή από τα τέλη του Δεκεμβρίου έως σήμερα - έχουν περάσει δύο μήνες - δεν έχει τον χαρακτήρα μιας άμεσης εφαρμογής, αυτή η διάταξη δεν έχει νόημα. Θα επανέλθει και θα κατατεθεί στο νομοσχέδιο, για την κινητικότητα που θα συζητηθεί τις επόμενες εβδομάδες.

Θα αναφερθώ στο άρθρο 48. Για το άρθρο 48 ακούστηκε μια κριτική. Κι εδώ θέλω να ευχαριστήσω τον Πρόεδρο για την παρατήρηση που έκανε. Δηλαδή όταν ο Υπουργός δεν ακούει, είναι κακόπιστος. Όταν ακούει και προσπαθεί πράγματι να συνθέσει από οπουδήποτε κι αν ακούγεται και να δει πραγματικά το εύλογο ή το μη εύλογο μιας ένστασης που ακούγεται αδογματίστα, δέχεται το 2 - 0.

Κύριε Βορίδη, εκτός από το ποδόσφαιρό υπάρχει και το μπάσκετ. Και στο ράινγκ σήμερα της κατάταξής σας είσατε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Επειδή την Πέμπτη παίζει Ολυμπιακός - Άντερλεχτ, μας βολεύει το 2 - 0.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Τι είμαστε; Για πείτε, τι είμαστε;

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Είσατε σε αρνητικό δείκτη, διότι...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κάνετε και δημοσκοπήσεις παλιά.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Βεβαίως.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Για ρίξτε μια ματιά.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Αυτό τι σημαίνει δηλαδή;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Επειδή λέτε για την κατάταξή μου.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Για την κατάταξη εννών σε σχέση με τους μπασκετικούς όρους. Μην τα συνδέετε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Στήνονται οι δημοσκοπήσεις...

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Μεγάλο θέμα αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Μην ανοίγετε τώρα τέτοια κουβέντα, κύριε Υπουργέ. Ολοκληρώστε σας παρακαλώ.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Ολοκληρώνω, λοιπόν, με αυτές τις διαπιστώσεις.

Εγώ θέλω να σας πω, ότι το νομοσχέδιο προσπαθεί να κινηθεί στην κατεύθυνση μιας σοβαρής, συνεκτικής στρατηγικής αλλαγής του δημόσιου τομέα με κριτήριο τον σεβασμό στην εργασία, τον σεβασμό στη διαφάνεια, τον σεβασμό στην αξιοκρατία και έχοντας ως πιλότο το γεγονός, ότι μπορεί παλιές και καλές νομοθετικές πρωτοβουλίες που υπήρξαν, να τις ενσωματώσει. Δεν θα μπει ποτέ σε μια διαδικασία κατασταλτικής και καταχρηστικής χρήσης του δημοσίου που σημαίνει απολύσεις, που σημαίνει καταχρηστικές αξιολογήσεις, που σημαίνει προσχήματα για αυτήν την ιδεοληψία, που διακατέχει ένα μεγάλο κομμάτι του σημερινού πολιτικού φάσματος, το οποίο λέγεται νεοφιλελευθερισμός και μικρότερο και λιγότερο δημόσιο, δηλαδή μικρότερο δημόσιο συμφέρον και μεγαλύτερη έκταση της ιδιωτικής παραοικονομίας.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ξεκινάμε με τρεις συναδέλφους. Τους αναγινώσκω. Ο κ. Καβαδέλλας, η κ. Μαρία Θελερίτη και ο κ. Γεωργιάδης. Μετά θα ακολουθήσει ο κ. Δανέλλης.

Πάντως, κύριε Υπουργέ, επειδή δώσατε μια άλλη ερμηνεία για τον χρόνο έναρξης του μητρώου, η οποία όμως δεν προκύπτει από την λεκτική διατύπωση, μήπως αύριο την ερμηνεία που δώσατε, την περάσατε μέσα στο αντίστοιχο άρθρο, γιατί έτσι όπως το διαβάζει κανείς, λέει άλλο πράγμα. Έτσι όπως δώσατε την ερμηνεία απόψε, είναι άλλο πράγμα. Δείτε μήπως το διορθώσετε από λεκτικά αύριο.

Τον λόγο έχει ο κ. Καβαδέλλας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΒΑΔΕΛΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Λίγες ημέρες μετά το πραξικόπημα όπου παραβιάζεται από την Κυβέρνηση με ωμό τρόπο το Σύνταγμα, παρακάμπτοντας το Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο, ο κ. Παππάς, ως απόλυτος πλέον άρχων, μεταβιβάζει στον εαυτό του και άλλες αρμοδιότητες. Μας έφερε τροπολογία όπου ο ίδιος δύναται να προσδιορίζει τα κριτήρια που επιτρέπουν στους υποταγμένους δημοσιογράφους του δημοσίου, που απασχολούνται στην ΕΡΤ, στη Γενική Γραμματεία Επικοινωνίας και Ενημέρωσης, στο ΑΡΒ, να εργάζονται παράλληλα και σε άλλα μέσα μαζικής ενημέρωσης.

Αυτή η τροπολογία ακυρώνει ουσιαστικά τον ν.4339/2015 και ιδιαίτερα το άρθρο 55, την παράγραφο 3. Μέσω, λοιπόν, της τροπολογίας αυτής που εισάγεται, μεταφέρονται στην κρίση του Υπουργού οι αρμοδιότητες θέσπισης κριτηρίων για τη χορήγηση της σχετικής αδειάς που είναι πάρα πολύ φυσικό να δίδεται πλέον από τον απόλυτο άρχοντα, τον Υπουργό, μόνο στους υποτελείς δημοσιογράφους. Είναι ένα σύστημα «bonus malus», κάτι σαν «point system», και έχει και ένα αριστερό πρόσχημα γιατί εισάγεται για πρώτη φορά από μια αριστερή Κυβέρνηση.

Δεν έχετε καμμία ευαισθησία. Κουβαλάτε κομμουνιστικά πρότυπα, ίσως, από το παρελθόν και δεν σας αφήνουν οι ιδεοληψίες σας να αποδεχθείτε ότι η δημοκρατία συνυπάρχει με την ελευθερία λόγου και, βεβαίως, με την ελεύθερη διακίνηση ιδεών. Το λέω αυτό διότι εγώ σε καιρούς δύσκολους ανέβαινα στα βουνά κι έστηνα κεραίες ως παράνομος τότε. Παρ' όλα αυτά, η τότε κυβέρνηση, παρόλο ότι ήταν δεξιά, ήταν πιο δημοκρατική από εσάς και ανέχθηκε πολλά πράγματα.

Σας λέω, λοιπόν, να ξανασκεφθείτε πού μπορεί να οδηγήσουν οι απολυταρχικές αυτές ενέργειες και τάσεις.

Θα μπορούσε, πάντως, ένας καλοπροαίρετος συνομιλητής να επικαλεστεί τις δημοκρατικές σας ευαισθησίες. Όμως, αν κρίνει κάποιος από τη συμπεριφορά σας, όσον αφορά τα εθνικής εμβελείας κανάλια, «αποφασίζομεν και διατάσσομεν». Τέσσερα είναι τα κανάλια. Το είπε η έκθεση της Φλωρεντίας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Απευθύνομαι, λοιπόν, στον ελληνικό λαό, που μας παρακολουθεί, γιατί και να το πω σε εσάς, δεν έχει νόημα. Λοιπόν, ελληνικές λαέ σε κοροϊδεύουν όσον αφορά τα κανάλια και την έκθεση της Φλωρεντίας. Είναι για πέταμα, είναι διάτρητη. Η αλήθεια είναι ότι θέλουν να στήσουν το δικό τους δίκτυο διαπλοκής. Εμάς, ως κόμμα, μερικά από τα κανάλια αυτά, τα οποία θέλετε να κλείσετε, μας κατακρεούργησαν.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Ποιοι;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΒΑΔΕΛΛΑΣ: Θα το λέω συνέχεια, γιατί πρέπει να μάθει ο ελληνικός λαός την αλήθεια. Εμάς μας διαπόμευσαν, κύριοι. Και σας ρωτώ: Πού ήσασταν εσείς, όταν μας διαπόμευσαν; Μετά το γύρισαν και είπαν, «Δεν έχετε στελέχη, κύριε Πρόεδρε». Εμείς δεν είμαστε στελέχη; Μοιάζουμε αγράμματοι, έχουμε καμμία ουρά από πίσω; Είμαστε φαιδροί Είμαστε υποδότεροι από εσάς;

Πού ήσασταν, λοιπόν, εκείνο τον καιρό που μας λοιδορούσαν και μας απέκλειαν; Αν είχατε δημοκρατικές ευαισθησίες και βλέπατε ότι ένα κόμμα μάχεται για κάποιες δημοκρατικές αξίες, θα έπρεπε να συμβάλετε. Εγώ έβλεπα μόνο εσάς -όχι εσάς προσωπικά, το κόμμα-...

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Δυστυχώς, αυτά υπερασπιζόσασταν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΒΑΔΕΛΛΑΣ: Υπερασπιζόμαστε το δίκιο του ελληνικού λαού, διότι η θεραπεία που ζητούμε είναι η λύση και όχι η φίμωση. Το δημόσιο συμφέρον εξυπηρετείται καλύτερα με την πολυφωνία.

Έχω ζήσει στην Ιταλία. Τον ελληνικό λαό μπορεί να τον κοροϊδεύετε με κάτι ψευτοφυλλάδες που φέρνετε από τη Φλωρεντία, όμως η Ιταλία έχει εκατόν τέσσερα κανάλια εθνικής εμβελείας εκ των οποίων τα ευρωζωνικά, τα high definition, τα υψηλής ευκρίνειας είναι είκοσι τέσσερα.

Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Καβαδέλλας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εμείς είμαστε διατεθειμένοι να θέσουμε κανόνες πολυφωνίας

μαζί σας, να δουλέψουμε για την ποιότητα, τον εκδημοκρατισμό της τηλεόρασης και όχι για να κλείσουν τα μέσα. Διότι όποιος αρχίσει από την τηλεόραση, πάει μετά στο ραδιόφωνο, μετά πάει στο ίντερνετ, στις εφημερίδες κ.λπ..

Πάντως, η στάση του κ. Παππά είναι αλαζονική. Πιστεύω ότι ζήτησε τη δόξα του Αρκουδέα που έριχνε κεραίες τότε και κοιτάζεται στον καθρέφτη και φαντάζεται ότι είναι ο Υπουργός της Βόρειας Κορέας.

Να μπορούμε τώρα στην ουσία. Θεσπίζετε ένα διάτρητο ρουσφετολογικό σύστημα αξιολόγησης στελεχών δημόσιας διοίκησης και μας ζητάτε να ψηφιστεί σήμερα εφαρμογή μέχρι το 2018. Εγώ θα δώσω μια απάντηση στο γιατί αυτό το τοποθετείτε τόσο μακριά. Είναι για να τάζετε με ορίζοντα το 2018 και να κρατάτε σε ομηρία αφελείς ψηφοφόρους, ότι έως το 2018 θα τους βολέψετε κάπου και θα τους τακτοποιήσετε, όπως ξέρετε εσείς.

Όσον αφορά τις επιτελικές θέσεις, παρουσιάζετε ένα δίθεν αξιokratικό σύστημα. Εδώ, όμως, υπάρχει όρος που προβλέπει ότι ο υποψήφιος για επιτελική θέση πρέπει να έχει τουλάχιστον δύο χρόνια αξιολόγησης. Δηλαδή, μόνο όποιος ήδη υπηρετεί. Και ποιος υπηρετεί σήμερα; Τα δικά σας παιδιά! Καταργείτε ένα αντικειμενικό κριτήριο αξιολόγησης, αυτό της γραπτής εξέτασης και κατά την επιλογή πλέον του προϊσταμένου, διενεργείται δομημένη συνέντευξη. Υπάρχει μια φθνή δικαιολογία ότι κρίνεται από μια επιτροπή. Ποια επιτροπή; Τη δική σας επιτροπή. Τίποτα γραπτό. Όλα προφορικά. Έτσι, δεν μπορεί κάποιος ούτε ένσταση να κάνει.

Επίσης, αποκλείονται αξιόλογα στελέχη του ιδιωτικού τομέα με τον ψευδή ισχυρισμό ότι το δημόσιο συμφέρον εξυπηρετείται καλύτερα από τα στελέχη που προέρχονται από το σώμα των δημοσίων υπαλλήλων.

Έχετε μια τάση να ενισχύετε το δημόσιο και να θεωρείτε εχθρική την τάξη των ελευθέρων επαγγελματιών.

Εν πάση περιπτώσει, ευτυχώς που διαγράψατε το άρθρο 32. Εγώ θα το αναφέρω για να δείξω τον χαρακτήρα και την πρόθεση. Υπήρχε, λοιπόν, η πρόθεση με απόφαση έκτακτης ανάγκης, δηλαδή με απλή υπογραφή του Υπουργού, χωρίς γνωμοδότηση Συμβουλίου, να πραγματοποιούνται τοποθετήσεις, αποσπάσεις, τακτοποιήσεις κ.λπ..

Δεν θα πάω πολύ μακριά, γιατί δεν έχω τον χρόνο. Πάντως, εκεί που θέλω να επιστήσω την προσοχή σας είναι ότι από την Κυριακή είμαστε πρακτικά εκτός Σένγκεν, κύριοι, γιατί τα όμορα κράτη έκλεισαν τα βόρεια σύνορα της χώρας.

Εμείς το επισημαίνουμε αυτό γιατί είναι καμπανάκι σαν αυτό που κτυπάει ο κύριος Πρόεδρος και καταψηφίζουμε επί της αρχής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Καβαδέλλα από την Ένωση Κεντρώων.

Τον λόγο έχει η κ. Μαρία Θελερίτη από τον ΣΥΡΙΖΑ για επτά λεπτά.

ΜΑΡΙΑ ΘΕΛΕΡΙΤΗ: Αγαπητοί και αγαπητές συνάδελφοι, σήμερα συζητάμε το νομοσχέδιο που αφορά τη διαφάνεια, την αξιοκρατία και την αποτελεσματικότητα στη δημόσια διοίκηση.

Με το σχέδιο νόμου που σήμερα ακριβώς συζητάμε επιχειρείται μια ιστορική, θα τολμούσα να πω, τομή στη δημόσια διοίκηση της χώρας μας, που εδώ και δεκαετίες βιώνει μια μεγάλη δομική κρίση, σύμφωνα με τις εκθέσεις που κατά καιρούς έχουν εκπονηθεί από πλήθος πολιτικών επιστημόνων και εμπειρογνομώνων ήδη από τη δεκαετία του 1960 και μάλιστα αναφέρθηκε προηγουμένως από συνάδελφο ο Βαρβαρέσσος και άλλοι εμπειρογνώμονες που ακριβώς έχουν εντοπίσει τις παθογένειες της δημόσιας διοίκησης.

Είναι μια τομή η οποία ανταποκρίνεται στο πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ για τον εκδημοκρατισμό, τη μεταρρύθμιση της δημόσιας διοίκησης, γιατί στοχεύει στην καταπολέμηση της διαπλοκής, της διαφθοράς, της γραφειοκρατίας και του πελατειακού κράτους.

Ποιος είναι ο στόχος του; Ο στόχος του είναι να αντιμετωπίσει το πρόβλημα της κομματικοποίησης, να καταπολεμήσει την πελατειακή λογική, που για δεκαετίες κυριάρχησε στις διαδικασίες εισόδου στη δημόσια διοίκηση, να εξαλείψει την αναξιοκρατία στην υπηρεσιακή εξέλιξη των υπαλλήλων. Με άλλα λόγια, επιχειρεί να ανατρέψει την κυριαρχία του πολιτικού υποσυστήματος

έναντι του διοικητικού, το οποίο έχει επισημανθεί επανειλημμένως και επιχειρεί δηλαδή να καταργήσει αυτό που λέμε κομματικοποίηση, η οποία συνιστά ένα από τα βασικότερα, θα λέγαμε, χαρακτηριστικά της παθογένειας στη δημόσια διοίκηση.

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, όπως όλοι και όλες γνωρίζουμε, καμιά σοβαρή προσπάθεια μεταρρύθμισης στη δημόσια διοίκηση δεν μπορεί να καρποφορήσει, αν δεν αντιμετωπιστεί αποφασιστικά το πρόβλημα της κομματικοποίησης, αν δηλαδή δεν εφαρμοστεί μια συνθήκη που να περιορίζει την ασφυκτική κομματική κυριαρχία, αναπτύσσοντας ταυτόχρονα τη διοικητική, αν δεν επιτευχθεί αυτό που πολλοί επιστήμονες της δημόσιας διοίκησης λένε αναδιάταξη της ισορροπίας του κομματικού και του διοικητικού υπέρ του δεύτερου.

Αυτό, λοιπόν, που επιχειρείται σήμερα έχει διττό στόχο. Πρώτον, την αποφασιστική αντιμετώπιση της κομματικοποίησης, δεύτερον, την ταυτόχρονη ανάπτυξη της διοίκησης, δηλαδή του διοικητικού υποσυστήματος έναντι του πολιτικού, δηλαδή του κομματικού. Διότι μόνο με αυτόν τον τρόπο μπορεί να έχει θετικά αποτελέσματα η προσπάθεια αυτής της μεταρρύθμισης.

Επίσης, επιχειρεί να εφαρμόσει κι άλλη μια κεντρική στρατηγική, η οποία είναι η αποκατάσταση της οργανικής ενότητας της δημόσιας διοίκησης, δηλαδή να ενοποιήσει τον σχεδιασμό των πολιτικών με την εφαρμογή και με τον έλεγχο, δηλαδή αυτό που λέμε να κάνει τη συγκόλληση της κατακερματισμένης διοικητικής ύλης, που οι προηγούμενες κυβερνήσεις κατάφεραν να δομήσουν έτσι, ώστε να την δώσουν στον ιδιωτικό τομέα.

Ποιοι είναι οι βασικοί πυλώνες του προτεινόμενου εγχειρήματος;

Πρώτον, οργανώνεται ένας νέος τρόπος επιλογής των στελεχών στη δημόσια διοίκηση, οι οποίοι θα στελεχώσουν τις βασικές επιτελικές θέσεις. Πώς γίνεται αυτό; Με το μητρώο.

Δεύτερον, επιχειρείται το ριζικό εκτόπισμα του πελατειακού συστήματος και της ευνοιοκρατίας, που χρόνια τώρα διέπει τη δημόσια διοίκηση, μέσω του συστήματος αξιολόγησης.

Τρίτον, με το βαθμολόγιο, το οποίο είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με την αποτελεσματική και αξιοκρατική λειτουργία της δημόσιας διοίκησης, συνιστά ένα από τα πιο ουσιαστικά και θεμελιώδη οργανωτικά στοιχεία της δημόσιας διοίκησης. Αυτό είναι η βαθμολογική διάρθρωση των θέσεων.

Τέτατον, με την πλήρη αντικατάσταση του παραδοσιακού και βασισμένου σε προσωπικά πελατειακά, πολιτικά, παραπολιτικά και άλλα είδη δικτύων του αναξιοκρατικού συστήματος επιλογής των προϊσταμένων μέσα από το σύστημα επιλογής προϊσταμένων.

Πέμπτον, με τις λοιπές διατάξεις. Με τις λοιπές διατάξεις δεν επιχειρείται να λύσουμε αριστοτελεολογικά παιχνίδια, αλλά επιχειρείται να αντιμετωπίσουμε τα άμεσα προβλήματα που χρήζουν άμεση λύση για να λειτουργήσει η δημόσια διοίκηση. Αυτά τα προβλήματα δεν προέρχονται από τη διακυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ αλλά από τη δική σας διακυβέρνηση, συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, που τόσα χρόνια ήσασταν στην εξουσία.

Πρώτον, το Εθνικό Μητρώο Επιτελικών Στελεχών Δημόσιας Διοίκησης τι κάνει, τι επιχειρεί; Να αντιμετωπίσει ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα της δημόσιας διοίκησης, μία από τις κυριότερες αιτίες της αναξιοκρατίας, γραφειοκρατίας και αναποτελεσματικότητας που οφείλεται καθαρά στην επιλογή προσωπικού με αποκλειστικά κομματικά κριτήρια ή κριτήρια που ευνοούν οργανωμένες ομάδες συμφερόντων και δημιουργούν παραδιοικήσεις.

Επισημαίνεται ότι αυτές οι πρακτικές -που διασφαλίζονται μέσω του μητρώου, δηλαδή κανόνες διαφάνειας, που ακριβώς υπάρχει αξιοκρατία στην επιλογή τους- έχουν εφαρμοστεί με μεγάλη επιτυχία εδώ και δεκαετίες σε διάφορες ευρωπαϊκές χώρες και αυτές οι πρακτικές είναι που διασφαλίζουν τη θεσμική μνήμη και τη συνέχεια στη διοίκηση, γιατί κάθε φορά που αλλάζει το κράτος, η διοίκηση πρέπει να συνεχίζει να λειτουργεί και πρέπει να εξυπηρετεί τον πολίτη.

Επίσης, δημιουργείται για πρώτη φορά χάρτης της ανθρωπογεωγραφίας της δημόσιας διοίκησης, όπου θα έχουμε στη διάθεσή μας σαφή εικόνα για το ανθρωπινό δυναμικό ανά ειδικότητα, ανά υπηρεσία, εμπειρία και τυπικά προσόντα.

Εδώ θα ήθελα να σταθώ στην κριτική που επιχειρείται από την Αντιπολίτευση σχετικά με το μητρώο. Λέει η Αντιπολίτευση: «Γιατί δεν κάνουμε άνοιγμα στον ιδιωτικό τομέα;».

Εγώ ρωτώ: Πρέπει οποιοδήποτε άνοιγμα στον ιδιωτικό τομέα να διασφαλίσει το δημόσιο συμφέρον; Αλήθεια, γιατί αυτή η επιμονή της Αντιπολίτευσης με οποιοδήποτε κόστος για το άνοιγμα στον ιδιωτικό τομέα; Πρέπει να διασφαλίσουμε, ναι ή όχι, το δημόσιο συμφέρον; Και αν πρέπει να το διασφαλίσουμε, τότε πρέπει να έχουμε κανονιστικό πλαίσιο, ναι ή όχι; Και αν πρέπει να έχουμε κανονιστικό πλαίσιο, τότε δεν απαιτείται η ρύθμιση των σχέσεων ιδιωτικού και δημοσίου τομέα; Δεν πρέπει αυτή η ρύθμιση να γίνει μέσα από μια σχετική νομοθεσία που θα ορίζει με σαφήνεια και προϋποθέσεις τους όρους και τους στόχους; Εξάλλου, η ίδια η ζωή έχει αποδείξει –και στο δημόσιο έχουμε πάρα πολλά παραδείγματα– ότι αυτές οι σχέσεις, που τόσο καιρό ήταν αρρυθμιστές, πάντα αποβαίνουν εις βάρος του δημοσίου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Δύο είναι πολλά. Ένα λεπτό και...

ΜΑΡΙΑ ΘΕΛΕΡΙΤΗ: Συγγνώμη, θα μου δώσετε δύο λεπτά. Έχετε δώσει και εννέα σε κάποιους άλλους.

Αφίση που έχουμε πολλά παραδείγματα τέτοιου τύπου. Μετακλητοί σύμβουλοι που υπηρέτησαν μια θέση, αργότερα την εκμεταλλεύτηκαν προς όφελος ιδίων πόρων και όχι του δημοσίου. Άρα, είναι στόχος μας να περιφρουρήσουμε το δημόσιο και να ρυθμίσουμε αυτές τις σχέσεις.

Η δεύτερη κριτική που έχει να κάνει η Νέα Δημοκρατία σχετικά με την επιλογή των γενικών γραμματέων είναι «πολιτικά πρόσωπα ή κορυφή της πυραμίδας της διοίκησης;». Εγώ θέλω να υπενθυμίσω τις τριάντα μία προτάσεις της Νέας Δημοκρατίας για τη συνταγματική Αναθεώρηση. Προτείνετε την κατάργηση του θεσμού των γενικών γραμματέων των Υπουργείων και αντίστοιχη αναβάθμιση του ρόλου των γενικών διευθυντών. Είναι η πρόταση νούμερο 18. Σήμερα βλέπουμε μια οπισθοδρόμηση σε σχέση με αυτήν τη θέση. Γιατί άραγε;

Αλήθεια, σε σχέση με όλο αυτό το επικοινωνιακό παιχνίδι που έχετε αναδείξει με τους μετακλητούς την τελευταία περίοδο, τελικά εσείς τι προτείνετε; Θέλετε δηλαδή να είναι μετακλητός ο γενικός γραμματέας, δηλαδή πολιτικό πρόσωπο; Και τότε πώς θα ρυθμιστεί η σχέση του διοικητικού και του πολιτικού συστήματος, όταν όλοι έχουμε παραδεχθεί ότι θέλουμε την αποκομματικοποίηση της δημόσιας διοίκησης;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ολοκληρώνετε τη σκέψη σας παρακαλώ.

ΜΑΡΙΑ ΘΕΛΕΡΙΤΗ: Ολοκληρώνω.

Γιατί για εμάς, για την Κυβέρνηση οι νέοι και οι νέες γενικοί γραμματείς θα είναι πλέον ένα υβρίδιο του πολιτικού και διοικητικού συστήματος. Δεν θα είναι όπως ήταν. Πλέον θα είναι η κορυφή της διοίκησης που θα διασφαλίζει και θα εκφράζει τη συνέχεια και τη θεσμική μνήμη.

Τέλος, νομίζω ότι αυτό θα πρέπει να λυθεί με μια επόμενη νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης, όπου οι σχέσεις πολιτικού υποσυστήματος και διοικητικού θα ρυθμιστούν μέσα από τη ρύθμιση των κυβερνητικών οργάνων με οργανογράμματα για τα πολιτικά γραφεία.

Τέλος, θέλω να πω όσον αφορά την αξιολόγηση δύο λέξεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Έχετε υπερβεί τον χρόνο σας. Σας παρακαλώ, ολοκληρώστε μόνο την πρότασή σας.

ΜΑΡΙΑ ΘΕΛΕΡΙΤΗ: Αξιολόγηση όχι ατόμων αλλά παραγόμενου έργου και δομών. Είναι αυτονόητο ότι η αξιολόγηση δεν μπορεί να γίνει χωρίς στοχοθεσία και περιγράμμα εργασίας και αυτό θα πρέπει οι συνάδελφοι του Ποταμιού να αντιληφθούν ότι είναι αυτονόητο σε αυτό το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε, κυρία Θελερίτη.

Δεν έχετε άλλο χρόνο. Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΑ ΘΕΛΕΡΙΤΗ: Απλά θα ήθελα να αναφέρω –και με αυτό αποχωρώ– ότι ο κ. Βορίδης ανέφερε ότι δεν υπάρχει αξιολόγηση

χωρίς ποσόστωση. Αυτό δεν είναι αντιμεταρρύθμιση. Είναι απορρύθμιση και αυτό πετύχατε....

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Σας παρακαλώ, δεν έχετε άλλο χρόνο.

Ευχαριστούμε την κ. Θελερίτη.

Τον λόγο έχει ο κ. Άδωνις Γεωργιάδης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, δυστυχώς, όταν υπάρχει ιδεοληψία στην πολιτική και ξεχνάμε την πραγματικότητα, γίνονται τραγωδίες. Σας το λέγαμε επί σειρά μηνών, όταν ήσασταν στην αντιπολίτευση. Εγώ θυμάμαι τον εαυτό μου τουλάχιστον πενήντα φορές –μπορεί και περισσότερες– να ακούω κάποιον Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ στα παράθυρα να λέει ότι θα ανοίξουμε τα σύνορα. Και τι θα γίνουν αυτοί που θα έρθουν; Θα τους δώσουμε χαρτιά να πάνε στην Ευρώπη.

Μάλιστα. Τους λέγαμε ότι «μα, αν δώσετε σε όλους χαρτιά να πάνε στην Ευρώπη, μετά η Ευρώπη θα κλείσει τα σύνορα και για μας όχι μόνο γι' αυτούς». «Είστε κινδυνολόγοι, είστε υπερβολικοί, είστε εκτός πραγματικότητας». Ήρθατε, ανοίξατε τα σύνορα, τους προσκαλέσατε και ανακοινώσατε ότι θα τους δώσετε και χαρτιά.

Μην κουνάτε το κεφάλι, κύριοι συνάδελφοι, τα έχει πει ο κ. Πανούσης, ο Υπουργός σας, που του είχατε δώσει ψήφο εμπιστοσύνης. Και όταν η κ. Τασία Χριστοδουλοπούλου έβγαλε το χαρτί της εξάμηνης νόμιμης άδειας παραμονής, της είπα ότι θα έρθουν ένα εκατομμύριο και δεν την ενδιέφερε. Αυτό έγινε στην συνέντευξή της με τον κ. Κουβαρά. Άρα, μην κουνάτε το κεφάλι. Εσείς φταίτε γι' αυτό που ζούμε! Είστε αποκλειστικά υπεύθυνοι! Ανοίξατε τα σύνορα και ξεκινήσατε τη διαδικασία. Για ποιο λόγο; Μην κουνάτε το κεφάλι σας! Αυτά λέγατε, ότι θα τους δώσετε χαρτιά να πάνε στην Ευρώπη. Τους δώσατε τα χαρτιά και καταλάβατε τώρα!

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Γιατί αναφέρομαι στην ιδεοληψία, κύριε Υπουργέ; Είπε η προλαλήσασα συνάδελφος ότι είναι ιδεοληψία η ποσόστωση. Πάμε να δούμε, πρώτα απ' όλα, γιατί μπήκε η ποσόστωση για να καταλάβουμε αν αυτό που φέρνετε σήμερα θα φέρει οποιουδήποτε είδους αξιολόγηση.

Η ποσόστωση δεν μπήκε γιατί ήταν ένας Υπουργός κακός και ήθελε να βάλει τους υπαλλήλους σε μια ταλαιπωρία. Μπήκε διότι σε όσες απόπειρες αξιολογήσεως είχαμε εφαρμόσει στο παρελθόν στο ελληνικό δημόσιο σχεδόν όλοι, το 99,9%, έπαιρνε άριστα. Ίσως να ήταν και το 100% και να πέφτω έξω στο 99,9%. Μάλιστα, θα θυμάστε ότι βάζαμε και κάτι επιδόματα, όπως έγκαιρης προσέλευσης –όλοι το έπαιρναν– επιδόματα καλής εργασίας –όλοι το έπαιρναν. Για ποιο λόγο; Διότι δεν είχε κανένας οποιουδήποτε είδους κίνητρο, συμφέρον ή λόγο να κάτσει να τασακωθεί με τους συναδέλφους του και να κάνει μια πραγματική αξιολόγηση.

Τι προσπάθησε να φέρει η ποσόστωση, η οποία δεν είναι καμμία ιδεοληψία και εφαρμόζεται ως μέτρο σε μερικά από τα μεγαλύτερα πανεπιστήμια της γης, όπως παραδείγματος χάριν στο Πανεπιστήμιο του Χάρβαρντ;

Λέτε το Πανεπιστήμιο του Χάρβαρντ, που την εφαρμόζει, να μην ξέρει; Δεν σας γνώρισαν εκεί στο Χάρβαρντ να μάθουν ότι είναι ιδεοληψία! Δεν σας γνώριζαν! Δεν τα βρήκε η προηγούμενη κυβέρνηση. Είναι μέτρο που εφαρμόζεται και σε άλλα μέρη του κόσμου με πολύ μεγάλη επιτυχία. Δεν το θέλατε για την εκλογική σας πελατεία, όχι για κανέναν άλλο λόγο. Το σταματήσατε και φέρατε το σημερινό σας σύστημα.

Με το χέρι στην καρδιά, πιστεύετε ότι θα έχει οποιαδήποτε επίπτωση στην αξιολόγηση του δημοσίου αυτό που φέρατε;

ΜΑΡΙΑ ΘΕΛΕΡΙΤΗ: Θα εφαρμοστεί τουλάχιστον. Το δικό μας θα εφαρμοστεί.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Δεν θα έχει καμμία επίπτωση στην αξιολόγηση. Αξιολόγηση που δεν θα συνδέεται με τον μισθό, που δεν θα συνδέεται με την παραγωγικότητα, που δεν θα συνδέεται με την ατομική στοχοθεσία, δεν θα έχει καμμία

αξία. Είναι απλώς για να συζητάμε εδώ πέρα και να χάνουμε χρόνο.

Και είπατε πριν -και μου έκανε μεγάλη εντύπωση, κύριε Υπουργέ- ότι δεν υπάρχουν -λέει- ατομικές αξιολογήσεις, όλες θα είναι σε ένα πλαίσιο. Έτσι λέτε; Αυτό νομίζετε; Στην Κυβέρνησή σας είστε όλοι οι Υπουργοί το ίδιο καλοί; Δεν έχετε έναν καλύτερο Υπουργό και κάποιον λίγο χειρότερο; Όλοι το ίδιο είσαστε; Πρέπει να είστε θαύμα ομάδας! Σε όλα τα σύνολα ανθρώπων κάποιος έχει μια δεξιότητα παραπάνω και μια δεξιότητα λιγότερη. Αυτό που προσπαθήσατε να κάνετε με την αξιολόγηση είναι να προσπαθήσετε να βάλετε τους ανθρώπους αυτούς σε μια τέτοια θέση.

Να πάμε τώρα και στο δεύτερο ερώτημα. Ρωτήσατε τι δημόσιο θέλουμε. Θέλουμε ένα δημόσιο με το μικρότερο δυνατό κόστος για τον φορολογούμενο πολίτη, έτσι ώστε να μειώνονται οι φόροι όσο γίνεται περισσότερο, που θα έχει την κατά το δυνατόν μεγαλύτερη απόδοση για το κράτος και για το σύνολο της κοινωνίας. Αυτό θέλουμε. Το κατά το δυνατόν λιγότερο για να μπορούμε να μειώνουμε τους φόρους όσο μπορούμε περισσότερο με την αντίστοιχη κατά το δυνατόν μεγαλύτερη παραγωγικότητα και αποτελεσματικότητα. Αυτό το δημόσιο θέλουμε.

Πάμε τώρα να δούμε πώς θα το επιτύχουμε. Δεν λέω ότι είναι εύκολος στόχος. Είναι προφανώς δύσκολος στόχος. Πρώτα απ' όλα, το να φτιάξεις το δημόσιο είναι εξ ορισμού δύσκολο. Συνήθως το δημόσιο είναι προβληματικό σε όλον τον πλανήτη. Δεν μπορεί να δουλέψει καλά το δημόσιο, ιδιαίτερα αν μπλέξει με τις επιχειρήσεις, αλλά υπάρχουν κάποιοι που βρήκαν τον τρόπο με πραγματική αξιολόγηση να βάλουν τους καλούς υπαλλήλους μπροστά.

Σας ερωτώ, κύριε Υπουργέ: Σήμερα με το δικό σας σύστημα πώς κινητροδοτείτε τον καλό υπάλληλο; Γιατί υπάρχουν και πολλοί καλοί υπάλληλοι στο δημόσιο, εξαιρετικοί. Εγώ διοίκησα και στο Υπουργείο Ναυτιλίας και στο Υπουργείο Υγείας και βρήκα εξαιρετικά καλούς υπαλλήλους, όπως βρήκα και εξαιρετικά αδιάφορους υπαλλήλους. Πώς μπορείτε να κινητροδοτήσετε τη διαφορά και να κάνετε τον καλό να είναι παράδειγμα για τους πολλούς; Ούτε με το δικό σας σύστημα γίνεται. Εκεί έμπαινε η ποσότητα.

Πάμε όμως τώρα στο μείζον. Είπε η προλαλήσασα συνάδελφος ότι δεν θέλουμε -λέει- να καθορίζουμε τη σχέση με τον ιδιώτη και το δημόσιο συμφέρον και το έμπλεξε αυτό με το μη-τρώ, που ποια είναι η βασική μας διαφορά; Ότι εσείς θέλετε να φτιάξετε ένα μητρώο στο οποίο θα συμμετέχουν μόνο δημόσιοι υπάλληλοι, ενώ εμείς θέλουμε να φτιάξουμε ένα μητρώο στο οποίο θα μπορεί να μπει και ένας ιδιωτικός υπάλληλος, από τον ιδιωτικό τομέα, που θα έχει προσόντα και θα μπορεί και αυτός αύριο να επιλεγεί για μια σπουδαία θέση.

Και όλο το επιχείρημα της συναδέλφου και απ' ό,τι κατάλαβα και το δικό σας είναι «Δεν θα προασπίσουμε το δημόσιο συμφέρον;». Δεν κατάλαβα, γιατί; Οι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα αδιαφορούν για το δημόσιο συμφέρον; Αυτή είναι η αντίληψή σας; Αδιαφορούν;

ΜΑΡΙΑ ΘΕΛΕΡΙΘΗ: Έχουν σύγκρουση συμφερόντων.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Σύγκρουση συμφερόντων έχουν μόνο οι ιδιωτικοί υπάλληλοι; Οι δημόσιοι υπάλληλοι δεν έχουν σύγκρουση συμφερόντων; Τεράστια! Όλο το φακελάκι στο δημόσιο στη σύγκρουση συμφερόντων εδράζεται. «Σε καθυστερώ για να σου παίρνω λεφτά». Δεν το ξέρετε; Δεν το έχετε ακούσει ποτέ στη ζωή σας αυτό;

ΜΑΡΙΑ ΘΕΛΕΡΙΘΗ: Όχι.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Α, δεν το ξέρετε. Μα πώς δεν το ξέρετε;

ΜΑΡΙΑ ΘΕΛΕΡΙΘΗ: Είμαι από άλλη χώρα εγώ!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Πρώτα απ' όλα, είναι ρατσιστικό αυτό που είπατε. Δηλαδή το δημόσιο συμφέρον μπορούν να το υπερασπίζονται μόνο οι του δημοσίου υπάλληλοι και εμείς που είμαστε του ιδιωτικού τομέα αδιαφορούμε για το δημόσιο συμφέρον; Πού το είδατε αυτό γραμμένο;

ΜΑΡΙΑ ΘΕΛΕΡΙΘΗ: Αυτό είπα;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Και πώς αποκλείετε, κύριε Υπουργέ, άξιους ανθρώπους, Έλληνες πολίτες, οι οποίοι θα μπο-

ρούσαν να προσφέρουν στη δημόσια διοίκηση, επειδή εσείς δεν συμπαθείτε τον ιδιωτικό τομέα; Πώς το εξηγείτε αυτό ακριβώς; Για ποιον λόγο δεν μπορεί κάποιος να επιλέξει με διαφάνεια, με αξιοκρατικά κριτήρια, με βιογραφικό, με προϋπηρεσία, με πτυχία έναν καλό υπάλληλο που τα έχει όλα αυτά από τον ιδιωτικό τομέα; Τι είναι οι υπάλληλοι του ιδιωτικού τομέα; Παιδιά κατώτερου θεού; Έτσι τους βλέπει ο ΣΥΡΙΖΑ;

Βέβαια, εσάς είναι γνωστές οι αντιλήψεις σας. Τις μάθαμε. Ομολογώ ότι δεν μπορώ να μην σας το πω αυτό. Προσωπικά, θεωρώ ότι η δήλωσή σας για τον έλεγχο των μέσων μαζικής επικοινωνίας είναι η πιο ανατριχιαστική δήλωση Υπουργού δυτικού κράτους που έχω ακούσει στη ζωή μου.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Συμπέρτο Έκο δεν διαβάζετε;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Σε οποιαδήποτε άλλη χώρα της Ευρώπης εάν Υπουργός έλεγε αυτό που είπατε εσείς και με τον τρόπο που το είπατε, ότι πρέπει να ρυθμίσετε τα μέσα μαζικής επικοινωνίας, γιατί έχουν αυτονομηθεί -λέει- πολιτικοί και οικονομικοί κύκλοι μέσω αυτών και αυτήν τη ρύθμιση θα την κάνει το κράτος, είπατε μετά για τον Κώδικα Δεοντολογίας, την επόμενη μέρα. Δεν ρυθμίζεται από το κράτος ο Κώδικας Δεοντολογίας. Ρυθμίζεται από την ΕΣΗΕΑ, από τα δικά τους σώματα, των δημοσιογράφων. Ναι, αυτορρύθμιση λέγεται. Δεν θα έρθει ο Υπουργός -όχι ο Βερναρδάκης, ο Γεωργιάδης- και θα τους πει τι θα λένε στα μικρόφωνα. Είναι ανατριχιαστικές, κύριε Βερναρδάκη, οι απόψεις αυτές.

Και μου κάνει μεγάλη εντύπωση -για να κλείσω- ότι ο κύριος Πρωθυπουργός σε δύο συνεχόμενες ημέρες άκουσε δύο Υπουργούς του να κάνουν δύο δηλώσεις. Η πρώτη δήλωση, η δική σας, ότι πρέπει να ρυθμίσετε με κάποιον τρόπο -λέει- τα μέσα μαζικής επικοινωνίας και η δεύτερη του κ. Σγουρίδη, ότι είπατε και πολλά ψέματα, για να εκλεγείτε, όπως οι προηγούμενοι. Ο κ. Τσίπρας μεταξύ των δύο δηλώσεων ανατριχιαστική θεώρησε τη δεύτερη και από τον κ. Σγουρίδη ζήτησε παραίτηση, ενώ προφανώς θα έπρεπε να εξεγερθεί, αν είχε ίχνος δημοκρατίας στη συνειδησή του από την πρώτη, τη δική σας, και να έχει ζητήσει τη δική σας παραίτηση.

Προφανώς έχετε τις ίδιες αντιλήψεις περί ολοκληρωτισμού και περί ελέγχου της ελευθερίας του λόγου. Το νομοσχέδιό σας τελικά αυτό στην ουσία αποπνέει: Ξεχωρίζετε τους ανθρώπους και θέλετε να φτιάξετε το δικό σας κομματικό στρατό. Ε, εμείς δεν θα σας αφήσουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κύριε Γεωργιάδη, αντιπαράχομαι τα τελευταία. Δεν τα θεωρώ ιδιαίτερα ισχυρά.

Θέλω να μου πείτε το εξής, επειδή με ενδιαφέρει: Τα στοιχεία τα οποία έχετε για το 99% των υπαλλήλων που βαθμολογήθηκε με «άριστα» από τις προηγούμενες αξιολογήσεις τα έχετε από κάπου; Θα με ενδιέφερε να μου τα δώσετε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Θα σας τα δώσω.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Παρακαλώ, τα περιμένω αύριο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Το επίδομα έγκαιρης προέλευσης και παραγωγικότητας το ξέρετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Μην κάνετε διάλογο, σας παρακαλώ.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να απαντήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κύριε Γεωρ-

γιάδη, μην αλλάζετε θέμα. Είστε αρκετά έξυπνος. Μην υιοθετείτε τη θεωρία του ψύλλου. Περιμένω αύριο τα στοιχεία της αξιολόγησης του δημοσίου που έχετε, τα οποία τεκμηριώνουν ότι το 100% ή το 99% των δημοσίων υπαλλήλων από τα συστήματα αξιολόγησης που χρησιμοποιήθηκαν βαθμολογήθηκε με «άριστα».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Θα τα πούμε αύριο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος από το Ποτάμι κ. Σπυρίδων Δανέλλης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χθες ο κύριος Πρωθυπουργός υποδέχθηκε τους αγρότες, λέγοντας πως και ο ίδιος προσέρχεται από τα κινήματα. Έτσι, έστειλε άθελά του -και όχι μονάχα στους αγρότες- το μήνυμά πως η αυθαιρεσία, η ανομία και η ισχύς της βίας μπορούν να οδηγήσουν όσους τις ασκούν ακόμη και στην πρωθυπουργική καρέκλα.

Συνομιλείτε και συνδιαλέγεστε -και καλά το κάνετε, επιβάλλεται- με τους αγρότες των μπλόκων. Πότε συνομιλήσατε με τους άλλους, με τους εκπροσώπους του αγροτικού κόσμου, με εκείνους που καινοτομούν, που παράγουν, που εξάγουν και δημιουργούν εθνικό πλούτο και μέσα στη ζοφερή πραγματικότητα της Ελλάδας της κρίσης;

Και η δήλωση, όμως, της Κυβερνητικής Εκπροσώπου αμέσως μετά τη συνάντηση των αγροτών στο Μαξίμου έκανε φανερό πως οι ιδέες της Κυβέρνησης για το ασφαλιστικό και το φορολογικό των αγροτών δεν αποτελούσαν προϊόν σοβαρού σχεδιασμού. Οι βελτιωτικές προτάσεις της Κυβέρνησης δεν δημιουργούν επίσης ένα ολοκληρωμένο ρεαλιστικό πλαίσιο.

Όσο για τις εξαγγελίες μέτρων στήριξης της αγροτικής παραγωγής, δεν αποτελούν παρά έναν διαπιστωτικό κατάλογο παθογενειών και τίτλων για τις διαχρονικές εκκρεμότητες που ταλανίζουν τον πρωτογενή τομέα, αλλά επιβεβαιώνουν απλώς την για ενάμιση χρόνο καθυστέρηση και αξιοποίηση των θεσμικών εργαλείων της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής. Επιβεβαιώνουν και την πλήρη απραξία του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης που δεν έχει αποφασίσει ακόμα ποιος είναι ο ενεργός αγρότης, το πρώτο.

Το Ποτάμι, από την ίδρυσή του υποστηρίζει πως η βιωσιμότητα του αγροτικού τομέα προϋποθέτει τη λειτουργία ισχυρών ομάδων παραγωγών και οργανώσεων παραγωγών, ισχυρών συλλογικών σχημάτων, ένα σύστημα παροχής συμβουλών προς τους αγρότες, που είναι σήμερα αναγκαίο, όσο ποτέ και που δεν υπήρξε ποτέ στην ατζέντα του Υπουργείου Γεωργίας, την ενθάρρυνση των νέων αγροτών που είναι ανοιχτοί στη γνώση και την καινοτομία. Αλλιώς, ανταγωνιστική γεωργία δεν μπορούμε να στήσουμε. Αυτά όφειλε η Κυβέρνηση να τα δρομολογήσει από την πρώτη στιγμή της ανάληψής της εξουσίας.

Βέβαια, η αδιαφορία για το αγροτικό ζήτημα έρχεται από πολύ μακριά. Όλες οι κυβερνήσεις ανεξαιρέτως, στηρίχθηκαν στο βολικό περιβάλλον χειραγώγησης που δημιουργούσε η κατασπατάληση των επιδόσεων, αγνοώντας τα θεσμικά εργαλεία που προσφέρονταν από την ένταξή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αν αυτό στο παρελθόν ήταν άδικο και αναποτελεσματικό, σήμερα είναι εγκληματικό. Πολύ γρηγορότερα απ' ό,τι υπέθεταν όλοι, το μεταναστευτικό τείνει να γίνει ανεξέλεγκτο. Σε συνδυασμό με την εκτράχυνση των αγροτικών κινητοποιήσεων, αποτελεί ένα εκρηκτικό μείγμα. Είναι «γαία πυρί μεχρήτω». Είναι εφιαλτικό το σκηνικό που στήνεται.

Βέβαια, οφείλουμε να παραδεχθούμε ότι η σημερινή Κυβέρνηση δεν παρατηρεί απλώς τους μετανάστες «να λιάζονται στον ήλιο», όπως η προηγούμενη. Όμως, μετατρέπομαστε σε ένα άτυπο στρατόπεδο συγκέντρωσης προσφύγων και μεταναστών και η πραγματικότητα είναι αμείλικτη. Για να την αποτρέψουμε πρέπει να συνεννοηθούμε όλοι μαζί και να δράσουμε όλοι μαζί τάχιστα.

Γιατί, δεν θα έχει προφανώς καμμία αξία εάν τελικά το πολιτικό σύστημα της χώρας εξαναγκαστεί να συνεννοηθεί πάνω στα ερείπιά της. Όσο ακόμα παραλαβάνουμε, λοιπόν, και αυτό πρέπει να το συνεδηγοποιήσουμε.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, ο τρόπος που νομοθετείτε

μας επιφυλάσσει διαρκώς εκπλήξεις. Έχουμε κατακλυστεί κατά καιρούς από πληθώρα πράξεων νομοθετικού περιεχομένου, από νομοσχέδια που ο τίτλος δεν έχει καμμία σχέση με το περιεχόμενο, νομοσχέδια χωρίς διαβούλευση, νομοσχέδια δίχως ίχνος κοστολόγησης, νομοσχέδια-συρραφές εμβαλωματικών διατάξεων.

Σήμερα βλέπουμε κάτι άλλο: Διατάξεις προς τη σωστή κατεύθυνση, τις οποίες υποστηρίζετε με πάθος στην αιτιολογική σας έκθεση, που ωστόσο αναιρείτε στη συνέχεια ή κάνετε εκπτώσεις σε αυτές στη συνέχεια, θεσμοθετώντας την εφαρμογή τους σε δύο χρόνια περίπου από σήμερα.

Εξηγήσατε, κύριε Υπουργέ, προ ολίγου τους λόγους για τους οποίους θεωρείτε ότι έτσι πρέπει να γίνει. Εμείς θεωρούμε ότι τα μεγάλα βήματα, που οφείλουμε να κάνουμε για τη μεταρρύθμιση του δημοσίου τομέα, θα πρέπει να είναι και άμεσα, αλλιώς δεν ξέρω εάν θα προλάβουμε στο μέλλον να υλοποιήσουμε αυτές τις αλλαγές, τι θα φέρουν και τι θα προλάβουμε.

Φοβάμαι ότι αυτοακυρώνετε τις προθέσεις σας με αυτόν τον τρόπο. Πώς αλλιώς να εξηγήσουμε τις πραγματικά ορθές διαπιστώσεις σας; Λέτε στην αιτιολογική έκθεση: «Τα δομικά χαρακτηριστικά γνωρίσματα που συνθέτουν διαχρονικά τον τρόπο οργάνωσης, συγκρότησης και λειτουργίας του διοικητικού συστήματος της χώρας μας, κατά γενική ομολογία είναι ο υδροκεφαλισμός των δημοσίων υπηρεσιών, η λειτουργική εσωστρέφεια, οι πελατειακές σχέσεις, τα φαινόμενα διαφθοράς, η κομματικοποίηση σχεδόν του συνόλου των επιλογών διοίκησης ανθρώπινου δυναμικού».

Διαπιστώνετε ορθά, αναβάλλετε ωστόσο τη λύση. Και αναβάλλετε, γιατί φοβάμαι ότι θέλετε να διαφυλάξετε ένα κομματικό κράτος, που έχετε αρχίσει να στήνετε.

Οι εν λόγω διατάξεις του νομοσχεδίου θα μπορούσαν να οδηγήσουν στην απεξάρτηση της δημόσιας διοίκησης από την κομματική πατρωνία. Τολμήστε το -μην αδικείτε τον εαυτό σας- και κάνετε ένα βήμα παραπέρα. Καταργήστε τους ειδικούς γραμματείς. Είναι θέσεις που δεν προσθέτουν τίποτα στις αντίστοιχες θέσεις των γενικών γραμματέων, όπως εξάλλου και οι διοικητικοί τομείς δεν προσφέρουν τίποτα στη δομή της δημόσιας διοίκησης.

Σε σχέση με το δεύτερο μέρος του συζητούμενου νομοσχεδίου, που αφορά στην αξιολόγηση των δημοσίων υπαλλήλων, πρόκειται για ένα θέμα πολύ μεγάλης βαρύτητας για τη δημόσια διοίκηση, που όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις ανέβαλαν να πραγματοποιήσουν, τουλάχιστον με τρόπο ουσιαστικό, υποστηρίζοντας μικροκομματικά τη συνέχιση της ασυδοσίας.

Βεβαίως, συμφωνώ απόλυτα ότι αυτό που επιχειρήθηκε από την προηγούμενη κυβέρνηση δεν περιποιεί ούτε τιμή ούτε ουσιαστική υποστήριξη στην αναγκαιότητα της αξιολόγησης. Διότι, όπως είπατε και εσείς, αξιολόγηση με προειλημμένες αποφάσεις σε σχέση με ποσοστά, τα οποία θα έπρεπε είτε να δίνουν τους άριστους είτε τους προβληματικούς υπαλλήλους, δεν μπορεί να θεωρηθεί αξιόπιστη αξιολόγηση και δεν είναι μεταρρύθμιση. Αυτό είναι αλήθεια.

Όλα αυτά οδηγούν τον όρο «μεταρρύθμιση» -και εκεί έχουν ευθύνες όχι μονάχα οι ελληνικές κυβερνήσεις, αλλά συνολικά το ελληνικό πολιτικό σύστημα, μηδέν των εκάστοτε αντιπολιτεύσεων εξαιρουμένων, αλλά βεβαίως και οι εταίροι μας- στην απαξίωσή του, ενώ είναι ένας όρος που όσο ποτέ στο παρελθόν έχουμε ανάγκη σήμερα. Τις ουσιαστικές, τις πραγματικές μεταρρυθμίσεις, που θα μας οδηγήσουν στην ευρωπαϊκή κανονικότητα.

Είναι γνωστό πως η αποδοτικότητα ενός υπαλλήλου αποτελεί συνάρτηση τριών κυρίως παραγόντων: Πρώτον, λειτουργικότητα και ορθολογική οργάνωση της δομής της υπηρεσίας στην οποία ο υπάλληλος υπηρετεί. Δεύτερον, ολοκληρωμένο υπηρεσιακό σχεδιασμό και τρίτον σωστή διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού.

Λάθος άνθρωποι σε λάθος θέση δεν μπορούν να είναι αποδοτικοί. Πρέπει να υπάρξει σαφής θεσμοθέτηση των περιγραμμάτων θέσης. Έτσι, θα λύνονταν πολλά προβλήματα.

Και όμως, καμμία από αυτές τις παραμέτρους δεν θίγεται στο παρόν νομοσχέδιο. Η αναδιάρθρωση των δομών και τα επιτελικά σχέδια, αλλά και ο στρατηγικός επανασχεδιασμός των Υπουρ-

γείων θα έπρεπε να προηγούνται, για να τοποθετηθούν στη συνέχεια τα σωστά πρόσωπα στις σωστές θέσεις.

Ερωτηματικά δημιουργούνται, επίσης και με το πώς θα αντιμετωπίζονται εφεξής οι υπάλληλοι, οι οποίοι αξιολογούνται αρνητικά, με βαθμολογία κάτω από «40» κατ' επανάληψη και κατόπιν εκπαίδευσής τους, διότι βεβαίως θα πρέπει η διά βίου μάθηση να ακολουθεί και τους δημοσίου υπαλλήλους.

Δεν υπάρχει καμμία πρόβλεψη για τις επιπτώσεις που αυτό θα έπρεπε να έχει σε ό,τι αφορά τη μετέπειτα πορεία, τη βαθμολογική τους εξέλιξη, τις επιπτώσεις στο μισθολογικό τους, ή ακόμη για τη συνολικότερη πορεία τους στη δημόσια διοίκηση, γιατί αυτό οδηγεί μαθηματικά και διά της διολισθήσεως –και το έχουμε δει πολλές φορές– σε μία προς τα κάτω εξίσωση της ποιότητας της δημόσιας διοίκησης.

Δεν νοείται αξιολόγηση δίχως κίνητρα και αντικίνητρα. Και αν υπάρχουν θετικές ρυθμίσεις στα τέσσερα πρώτα κεφάλαια, έρχεστε με το πέμπτο και τελευταίο κεφάλαιο με τον τίτλο «Λοιπές Διατάξεις» και χύνετε την καρδάρ με το γάλα.

Αποσύρατε ήδη κάποια κραυγαλέα άρθρα –και πολύ καλά κάνατε, κύριε Υπουργέ– όμως, καταθέσατε νέες προβληματικές υπουργικές τροπολογίες. Θα μιλήσουμε γι' αυτές αύριο.

Τι άραγε συνιστά η εμβόλιμη εισαγωγή διατάξεων στο κύριο σώμα του νομοσχεδίου, πραγματικά την τελευταία στιγμή και μετά το πέρας της διαβούλευσης; Τι συνιστά ο εξόφθαλμος πελατειακός χαρακτήρας των περισσότερων από αυτές;

Εσείς, κύριε Υπουργέ και το Υπουργείο σας, οφείτε –και νομίζω ότι το αντιλαμβάνεστε περισσότερο από οποιονδήποτε– να δίνετε μαθήματα του «ευ νομοθετείν», γιατί αν δεν το κάνετε εσείς, ποιο άλλο Υπουργείο θα το κάνει; Το δικό σας έργο είναι κατ' εξοχήν εκπαιδευτικό στη λειτουργία της Κυβέρνησης.

Είναι καιρός, οι εφησυχαστικές αυταπάτες και οι αναπαικτικές αφέλειες να τελειώσουν και αυτό, βεβαίως, αναφέρεται στην Κυβέρνηση, αλλά αφορά και όλους μας. Αριστερή πολιτική δεν σημαίνει προσκόλληση σε στερεότυπα που αποδεδειγμένα έχουν αποτύχει και δημιουργούν εκ των πραγμάτων ανισότητες.

Προσέξτε, γιατί δίνετε μάχες οπισθοφυλακών, προσπαθώντας να συντηρήσετε έναν παρωχημένο κρατισμό, που στο παρελθόν έστησαν ακραία συντηρητικές πολιτικές δυνάμεις. Δεν πρέπει να ξεχνάτε πως ο ελληνικός κρατισμός, που φοβάμαι ότι υποστηρίζεται με πάθος ακόμα, έχει όντως πολυεπίπεδα ταξικά χαρακτηριστικά και για τους εκτός δημοσίου, αλλά και για τους εντός.

Μέσα στο δημόσιο υπάρχουν χαμηλά αμειβόμενες μη προνομιούχες θέσεις εργασίας με μηδενικές δυνατότητες ανέλιξης, όπως βέβαια και θέσεις εργασίας με κύρος, δυνατότητες επιρροής, δυνατότητες εξέλιξης και υψηλές αμοιβές, οι οποίες όμως δίνονται με πελατειακά κριτήρια.

Αριστερή πολιτική σημαίνει ανάπτυξη με αλλαγή του παραγωγικού μοντέλου, που μαθηματικά οδηγεί στο προοδευτικό πρόταγμα της κοινωνικής κινητικότητας με την αρωγή σοβάρων δημοσίων υπηρεσιών, με δημόσιο τομέα που μπορεί να διασφαλίσει ένα φιλικό για την υγιή επιχειρηματικότητα περιβάλλον.

Το συζητούμενο νομοσχέδιο θα περιμέναμε να αποτελεί τον καταλύτη για την πραγματοποίηση της «μητέρας» όλων των μεταρρυθμίσεων, που αναμφίβολα είναι η μεταρρύθμιση της δημόσιας διοίκησης. Δυστυχώς, δεν τα καταφέρνει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Δανέλλη.

Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Κοντογεώργος από τη Νέα Δημοκρατία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι γενική διαπίστωση –νομίζω– ότι ο χώρος της δημόσιας διοίκησης δεν πρέπει να είναι πεδίο αντιπαραθέσεων, αλλά πεδίο συνθέσεων και πεδίο συναινέσεων, αν πράγματι θέλουμε ένα κράτος ευέλικτο, ένα κράτος στην υπηρεσία του πολίτη, ένα κράτος-υπόδειγμα τήρησης του Συντάγματος και των νόμων του ίδιου του κράτους.

Και βεβαίως, βασική προϋπόθεση για όλα αυτά, κύριε Υπουργέ –και θα περιοριστώ στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο– είναι ότι θα

έπρεπε να έχει ένα βασικό κεφάλαιο, το πρώτο και βασικότερο κεφάλαιο, αυτό που αντιμετωπίζει κάθε λειτουργός του Δημοσίου, δηλαδή την πολυνομία, την πανοπερμία των νόμων και των διατάξεων. Αυτή καθ' εαυτή η λειτουργία όλων αυτών των διαδικασιών καθιστά προβληματική τη λειτουργία της διοικήσεως και την εξυπηρέτηση του πολίτη. Δηλαδή, με λίγα λόγια, με δύο λέξεις χρειάζεται σαφής κωδικοποίηση του νομοθετικού πλαισίου, μέσα στο οποίο λειτουργεί η δημόσια διοίκηση. Και αυτό, δυστυχώς, για άλλη μία φορά δεν το βλέπουμε και σε αυτό το νομοθέτημα, το οποίο πράγματι –και θα συμφωνήσω με τον προλαλήσαντα– θα έπρεπε να είναι η μητέρα των μεταρρυθμίσεων στη δημόσια διοίκηση.

Κύριε Υπουργέ, εγώ θέλω να πιστέψω ότι πράγματι, η προσπάθεια που κάνετε με τις ελλείψεις αυτές νομοθετικές ρυθμίσεις που φέρνετε, είναι καλοπροαίρετη και καλόπιστη. Και πράγματι, έβλεπα πιστέψω ότι έχετε ορθάνοχτα ώτα για να ακούσετε τις επιστημονικές και από απλούς Βουλευτές που διατυπώνονται σε αυτήν την Αίθουσα και που μπορούν να αποτελέσουν βελτιώσεις στο ελλείψεις νομοθέτημα που φέρνετε.

Κύριε Υπουργέ, θα μου επιτρέψετε, όμως, να πω ότι όσον αφορά τον πρώτο άξονα –και θα περιοριστώ σε αυτό γιατί οι εκλεκτοί συνάδελφοι που προηγήθηκαν ανέλυσαν εμπεριστατωμένα τις απόψεις πάνω σε όλα τα θέματα με τα οποία ασχολείται το παρόν σχέδιο νόμου– το Εθνικό Μητρώο Επιτελικών Στελεχών της Δημόσιας Διοίκησης, έχω την εντύπωση ότι οι διατάξεις του νομοσχεδίου και ιδιαίτερα αυτές που αφορούν όσους μπορεί να είναι υποψήφιοι στο Εθνικό Μητρώο Επιτελικών Στελεχών, έχουν ένα ρατσισμό απέναντι στην αυτοδιοίκηση.

Είναι βαριά η έκφραση που χρησιμοποιώ, αλλά αυτή είναι η πραγματικότητα. Και το λέω αυτό λόγω της προηγούμενης ιδιότητάς μου, καθώς επί δέκα χρόνια υπηρέτησα την ελληνική πολιτεία και τον τόπο μου ως νομάρχης. Οι δήμαρχοι, οι περιφερειάρχες, στελέχη τα οποία έχουν, κατά τη γνώμη μου, τη μεγαλύτερη δημοκρατική νομιμοποίηση από οποιονδήποτε άλλον βρίσκεται σε αυτήν την Αίθουσα, καθώς εκλέγονται με ποσοστά πάνω από 50%, στελέχη τα οποία έχουν αποκτήσει από το πολυσχιδές τους έργο και από την παρουσία τους στην περιφερειακή διοίκηση του κράτους και με την τεράστια εμπειρία τους σε όλη την γκάμα των αρμοδιοτήτων του κράτους, δεν πρέπει να αποκλείονται από το Εθνικό Μητρώο Επιτελικών Στελεχών της Δημόσιας Διοίκησης.

Εάν πράγματι ακούτε και τις παρατηρήσεις των απλών Βουλευτών, εάν πράγματι έχετε καλοπροαίρετη διάθεση για όλα αυτά που επικαλείσθε και στην εισηγητική έκθεση του σχεδίου νόμου σας, πρέπει αυτό το ζήτημα να το επανεξετάσετε και να ανακοινώσετε μάλιστα από απόψε ότι δέχεστε αυτήν την έλλειψη και ότι θα αποκαταστήσετε άμεσα αυτήν την αδικία απέναντι στην αυτοδιοίκηση.

Και δεν είναι μόνο ότι είναι παράλειψη του σχεδίου νόμου, όσον αφορά το Εθνικό Μητρώο. Υποτιμάτε την αυτοδιοίκηση στο σύνολό της, τη στιγμή κατά την οποία εσείς είστε ο άμεσος προϊστάμενος της Αυτοδιοίκησης στο σύνολο της διοίκησης του κράτους, η οποία είναι αρωγός σας. Και μην μου πείτε ότι δήμαρχοι με δύο θητείες ή νομάρχες με δύο θητείες ή περιφερειάρχες με δύο θητείες δεν έχουν τη δυνατότητα να ανταποκριθούν σε μια επιτελική θέση του δημοσίου και ενώ ο ίδιος έρχεστε να πείτε ότι επιστημονικοί συνεργάτες των ανεξαρτήτων αρχών είναι ικανοί να πάρουν ένα υψηλό ποσοστό στη δημόσια διοίκηση, πέραν όσων άλλων έχουν επισημάνει πάρα πολλοί συνάδελφοι. Αυτήν την κατάσταση αδικία παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, να την ξαναδείτε.

Έχω την άποψη ότι η εμπειρία που αποκομίζουν τα στελέχη της αυτοδιοίκησης θα πρέπει να αξιοποιηθεί για τη δημόσια διοίκηση και βεβαίως σε συνάρτηση με τις δύο βασικές μας παρατηρήσεις:

Πρώτη και πάνω απ' όλα –το επαναλαμβάνω για άλλη μία φορά– είναι η κωδικοποίηση του θεσμικού πλαισίου λειτουργίας του κράτους. Η μεγάλη αδυναμία της διοίκησης, η μεγαλύτερη αδυναμία στη λειτουργία του κράτους μας είναι η πολυνομία, η πανοπερμία των διατάξεων, η κατά βούληση ερμηνεία των νόμων, οι ίδιες υπηρεσίες σε διαφορετικές περιοχές να εφαρμόζουν διαφορετικά τους νόμους.

Κάποια στιγμή, θα πρέπει αυτό να το παραδεχθούμε και αν πράγματι είναι ειλικρινής η προσπάθεια που κάνετε, αμέσως μετά θα πρέπει να ακολουθήσει συμπληρωματικό σχέδιο νόμου, νέο σχέδιο νόμου, που να επιβάλει επιτέλους την κωδικοποίηση της νομοθεσίας λειτουργίας του κράτους σε όλα τα επίπεδα, σε όλες τις δομές, με ακριβή περιγραφή των θέσεων, με αξιολόγηση αντικειμενική, με αντικειμενικά κριτήρια σε κάθε θέση, αλλά και τη χρήση και την εισαγωγή των νέων τεχνολογιών και διασύνδεση των διαφόρων τομέων της δημόσιας διοίκησης, ούτως ώστε να έχει την ίδια αντιμετώπιση κάθε πολίτης, σε κάθε άκρο της πατρίδας μας.

Αυτά τα λέω, κύριε Υπουργέ, και από προσωπική εμπειρία. Στο παρελθόν αντιμετωπίσαμε προβλήματα, τα οποία δεν έκαναν κανέναν από εμάς υπερήφανο. Για να καταργήσεις τις πελατειακές σχέσεις, την προσωπική επαφή του κάθε υπαλλήλου, θα πρέπει να αντικειμενικοποιήσεις το σύστημα διοίκησης, με κριτήρια τα οποία να ισχύουν για όλους τους πολίτες.

Βεβαίως, η κομματικοποίηση είναι ένα άλλο πολύ σημαντικό στοιχείο. Εδώ θα μου πείτε πώς είναι δυνατόν να κατηγορείτε τις προηγούμενες κυβερνήσεις για πελατειακές σχέσεις στο δημόσιο και -θα μου επιτρέψετε να το πω αυτό- το σύνολο ή η πλειοψηφία των δημοσίων υπαλλήλων να ανήκει στη δική σας παράταξη. Αυτό δεν μπόρεσα να το εξηγήσω ποτέ. Είναι ένα ερώτημα που με απασχολεί χρόνια και θα συνεχίσει να με απασχολεί.

Εν πάση περιπτώσει, εκείνο που έχει σημασία -θέλω να πιστεύω ότι είναι ειλικρινής η προσπάθεια που κάνετε- την παρατήρησή μας αυτή την οποία υπέβαλα και ως τροπολογία στο σχέδιο νόμου προσωπικά, κύριε Υπουργέ, όσον αφορά την αυτοδιοίκηση και τα στελέχη της, θα πρέπει να την αποκαταστήσετε τάχιστα, γιατί έτσι, πράγματι, θα μας πείσετε ότι είναι ειλικρινής η προσπάθεια που κάνετε και δεν είναι ρατσιστική.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτώντας από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντίνο Κοντογεώργιο.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Σωκράτης Φάμελλος για δώδεκα λεπτά.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τον Ιανουάριο του 2015, αλλά και τον Σεπτέμβριο του 2015 οι πολίτες έδωσαν μία ξεκάθαρη εντολή, να προχωρήσουν γρήγορα στη χώρα μας οι πολύ μεγάλες αλλαγές που έχουμε ανάγκη, ώστε να ξεκολλήσει η Ελλάδα από τη φθορά, την ανυποληψία, τη φτώχεια, την ύφεση, αλλά ταυτόχρονα να ξεκολλήσει και από την απραξία, τον κομματισμό, τη διαπλοκή.

Πολλά είναι τα κρούσματα και τα φαινόμενα, τα χαρακτηριστικά της διαπλοκής και της καθυστέρησης που εγκλωβίζουν τον δημόσιο βίο, την παραγωγή, την οικονομία και την κοινωνία τα τελευταία χρόνια. Άλλα είναι μεγάλα και γνωστά, άλλα μικρά, κάποια προφανή, κάποια δεδομένα.

Όμως και η μικροδιαπλοκή ήταν αυτή που εξελίχθηκε από τις κορυφές του δικομματισμού μέχρι τους κομματάρχες, στη βάση, που κάποιες φορές, αγαπητοί συνάδελφοι, ήταν και οι αυτοδιοικητικοί σας, για να εξαρτηθεί όλος ο κόσμος, όλη η κοινωνία σε μικρές ή μεγάλες υποχρεώσεις. Μία ήταν η ουσία, όμως: Η υποταγή του κράτους, η χρησιμοποίηση του κράτους για το κόμμα. Πάνω απ' όλα το κόμμα. Αυτό ήταν το χαρακτηριστικό του κράτους που ξέραμε μέχρι τώρα.

Τι σημαίνει, όμως, αυτό; Να πάρουμε ορισμένα τελευταία χαρακτηριστικά παραδείγματα. Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης, η ουσία της Ελλάδας, σύνδεση του πρωτογενή με τον δευτερογενή τομέα, προστιθέμενη αξία, δυναμικό προϊόν, δυναμική καλλιέργεια και στους αγρότες και στους βιομηχανικούς εργάτες και στην εμπορεία. Κατασπατάλησαν 50 εκατομμύρια οι διοικήσεις που διόρισαν η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, κάνοντας τι; Κάνοντας αποκλειστικά συμβόλαια με δύο εταιρείες οι οποίες ήταν ασυνεπείς στις υποχρεώσεις τους έναντι στη Βιομηχανία Ζάχαρης και οι διοικήσεις, αυτές που προφύλασσαν το δημόσιο συμφέρον, τι έκαναν κάθε χρόνο; Επέκτειναν την πιστωτική δυνατότητα, δηλαδή τη δυνατότητα να αγοράζουν τζάμπα -ενώ δεν σας

πλήρωναν- και τους έδιναν περισσότερο προϊόν. Κάθε χρόνο περισσότερες ακάλυπτες επιταγές. Αυτό είναι σώφρον, τίμια διαχείριση και προάσπιση του δημοσίου συμφέροντος για τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, βέβαια.

Δεύτερο παράδειγμα: ΚΕΕΛΠΙΝΟ. Έχουμε την κότα που γεννάει τα χρυσά αυγά. Δώσε λεφτά, δώσε συμβάσεις χωρίς έλεγχο. Όμως, τι λεφτά; Λεφτά τα οποία δόθηκαν σε διαφημιστικές εταιρείες και σε media shop, σε εταιρείες δηλαδή που αγόραζαν χονδρική προπαγάνδα, για να το πούμε έτσι, για να σας φτιάχνουν το προφίλ, για να διορίζουν τα δικά σας παιδιά δημοσιογράφους, να φτιάχνουν το προφίλ των δικών σας πολιτικών ηγετών ή ηγετίσκων, είτε είναι στη διοίκηση είτε στην αυτοδιοίκηση. Άρα, έχουμε τη μαρμίτα, το κράτος και ταίζουμε τα δικά μας παιδιά για το δικό μας πολιτικό συμφέρον.

Ήταν μόνο τέτοια τα χαρακτηριστικά της εξάρτησης του κράτους από το κόμμα; Δυστυχώς, όχι. Φθάσαμε να εκθρόνισουμε τη χώρα στο εξωτερικό. Ερχόταν εξωτερικός πολιτειακός παράγων και ζητούσε επίσημα από τους πρεσβευτές μας και τους προξένους να μας δώσει CD με στοιχεία και έφθανε ο Διευθυντής του Πρωθυπουργού της Ελλάδας να ζητήσει να μην παραληφθούν στοιχεία, κάτι για το οποίο για τον Διευθυντή του δικού σας πρώην Αρχηγού, του κ. Σαμαρά, δεν έχετε απαντήσει ακόμα στη Βουλή.

Είναι δυνατόν να αρνηθεί ο Διευθυντής του Γραφείου του Πρωθυπουργού μιας χώρας να παραλάβει στοιχεία για τη φοροδιαφυγή, που τώρα που ήρθαν στη χώρα αποδεικνύουν ότι ο σύμβουλός του κατηγορείται για φοροδιαφυγή; Είναι αυτός που θέλατε δέκα τέτοιους, ο κ. Παπασταύρου. Ήδη από τη δημοσίωσήτα μαθαίνουμε ότι έχει καταθέσει χρήματα από κρυφούς λογαριασμούς ή από μη δηλωμένους πόρους, τα οποία τροφοδοτήσαν την ελληνική δημόσια διοίκηση.

Απορούμε: Δεν θα πάρετε θέση γι' αυτά; Αυτό σημαίνει εξάρτηση του κράτους από το κόμμα. Αυτό, για να μην πούμε για τα άλλα, που εικοσιπέντε χρόνια έχουμε μη τήρηση του Συντάγματος, τρίγωνο αμαρτίας, εκδότες που έπαιρναν προσωπικά δάνεια για να αγοράσουν τα δικά τους εκδοτικά μέσα και εκδοτικά συγκροτήματα και αρχίζουν και οι ποινικές διώξεις, τους οποίους καλύπτετε εσείς με τους τραπεζίτες, που πάλι διορίζετε εσείς σε τράπεζες, των οποίων την ιδιοκτησία δεν είχατε εσείς, αλλά το παιγνίδι το κάνουν εσείς. Αυτή ήταν η κατάσταση.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Τα ίδια κάνετε και εσείς.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Αυτό, λοιπόν, είναι το τρίγωνο της αμαρτίας, δηλαδή η πολιτική διοίκηση, οι τράπεζες και ένας οικονομικός συρφετός, ο οποίος δεν ήταν παραγωγικός για τη χώρα. Γι' αυτό ακριβώς χρειάζεται να διατυπώσουμε ξεκάθαρα ένα άλλο μοντέλο διοίκησης, παραγωγής, αλλά και πολιτικής που θα έχει τουλάχιστον μία ξεκάθαρη δεοντολογία, δηλαδή καθαρά χέρια!

Έχει γίνει αποδεκτό από όλους και από τους εισηγητές των υπολοίπων κομμάτων ότι στη δημόσια διοίκηση υπήρχε μία ασφυκτική παρουσία της πολιτικής ηγεσίας. Κυριαρχούσε, δηλαδή, ο κομματισμός μέσα στο Δημόσιο.

Ήταν προφανέστατη η αναξιοκρατία, ακόμα και στα Σώματα Ασφαλείας, αγαπητέ συνάδελφε. Το ζήσατε, το υλοποιήσατε, συνεχίσατε να το εκτελείτε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Επαναλαμβάνεστε με τον χειρότερο τρόπο.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Υπήρχε συγκεντρωτισμός, γραφειοκρατία, έλλειψη εξειδίκευσης και, μάλιστα, μία πολύ εύκολη υποταγή στην τρόικα όταν ήρθε και είπε «δεν θα κάνετε προσλήψεις, δεν θα πάρετε νέα στελέχη, δεν θα ξέρετε ούτε από σύγχρονα συστήματα διοίκησης ούτε από σύγχρονες γνώσεις». Το αποδεχθήκατε πάρα πολύ εύκολα. Τώρα αλλάζει. Τώρα γίνονται προσλήψεις, ακόμα και σε ελεγκτικούς μηχανισμούς. Τώρα γίνονται προσλήψεις στην Ελλάδα, μετά από τουλάχιστον πέντε-έξι χρόνια.

Όμως, ταυτόχρονα, είχαμε κομματικούς συνδικαλιστές προϊσταμένους, απώλεια της θεσμικής μνήμης των δημόσιων δομών, καμμία συνάφεια και καμμία κωδικοποίηση της νομοθεσίας και πελατειακές σχέσεις, ακόμα και στον τελευταίο υπάλληλο, διότι έπρεπε να υποταχθεί στο σύστημα του κομματικού συνδικαλιστή,

του τοπικού Βουλευτή, του κομματάρχη ή του δημάρχου ή του νομάρχη. Αυτό είναι το σύστημα που φτιάξατε.

Βέβαια, αυτό είναι μία κουλουρά που πολύ μακριά απ' αυτό που είναι η Ευρώπη. Η εξυπηρέτηση της ιδιωτικής οικονομίας λείπει αυτή τη στιγμή από την ατζέντα της δημόσιας διοίκησης. Δεν την είχατε ποτέ. Θέλατε μόνο τους δικούς σας να τακτοποιήσετε σε οποιαδήποτε αρχή και θα σας το αποδείξω στη συνέχεια.

Βέβαια, όλα αυτά γίνονταν γιατί το κράτος δεν έπρεπε να είναι έξυπνο, τίμιο και γρήγορο. Όλοι οι υπόλοιποι έπρεπε να περιμένουν στην ουρά, αλλά με μία πολύ ξεκάθαρη ταξική διάκριση. Όσοι είχαν το πέρασμα δεν έμπαιναν στην ουρά. Πήγαιναν από πίσω από το παραθυράκι, πίσω από τον γκισέ. Είτε ήταν μικρή πελατειακή σχέση –πάρτε τον κάδο από μπροστά, πήγαινε στον δήμαρχο- είτε ήταν μεγάλη πελατειακή σχέση, δηλαδή «αγόρασέ μου την εφημερίδα με λεφτά των πολιτών και δώσε μου 50 εκατομμύρια ευρώ για να την αγοράσω». Αυτό ήταν το παιχνίδι που γινόταν σε όλα τα επίπεδα. Ένα τέτοιο κράτος θέλατε.

Σήμερα, λοιπόν, συζητάμε για ένα νομικό θεσμικό περιβάλλον, το οποίο αλλάζει τη λειτουργία της δημόσιας διοίκησης όσον αφορά τα στελέχη που την υπηρετούν, τα στελέχη και την αξιολόγησή τους, το μητρώο και το βαθμολόγιο και την εξέλιξη των προϊσταμένων.

Όμως, ποιο είναι το ιστορικό περιβάλλον αυτού του νόμου; Ποιο είναι το παρελθόν; Τι γινόταν λίγο πριν; Τι έχουμε παραλάβει; Τι αλλάζουμε; Δεν ακούστηκε. Θέλουμε να βγάλουμε συμπεράσματα από το τι παραλαμβάνουμε, για να το αλλάξουμε και να κάνουμε κάτι καλύτερο στη χώρα.

Ποια είναι, δηλαδή, μέχρι σήμερα η αξιολόγηση, ποιες ήταν οι τελευταίες κρίσεις προϊσταμένων και τι μας έμαθαν; Ποιος ήταν ο πολιτικός προϊστάμενος αυτών των ρυθμίσεων, αλλά και των τελευταίων απολύσεων; Αυτό το λέω, διότι μαζί έγιναν όλα αυτά. Γιατί το έχετε κρύψει; Ένα όνομα κυριαρχούσε στην πολιτική ατζέντα της δημόσιας διοίκησης σ' αυτόν τον τομέα: Κυριάκος Μητσοτάκης. Τι έκανε, λοιπόν, ο πολιτικός υπεύθυνος της δημόσιας διοίκησης των απολύσεων και της αλλαγής όλων των προϊσταμένων εν μία νυκτί γιατί δεν σας άρεσαν;

Πρακτικά, επέλεξε και ο Κυριάκος Μητσοτάκης ένα μοντέλο που δεν εξοικονομούσε πόρους για το δημόσιο, αλλά αφαιρούσε λειτουργίες από το Δημόσιο για να τακτοποιηθούν στην περίπτωση των ΕΠΑΛ τα ιδιωτικά ΙΕΚ των φίλων σας. Αυτό το παιχνίδι έγινε. Δηλαδή, στην περίπτωση των καθαριστριών, θα τακτοποιούνταν οι εργολάβοι καθαριότητας. Σε καμία περίπτωση πάντως, δεν οδηγούσε σε καινοτομία, γιατί δεν επέτρεψε να προσληφθούν στελέχη και χρησιμοποίησε το πιο αναχρονιστικό σύστημα αξιολόγησης που υπάρχει σήμερα στην παγκόσμια οικονομική κοινότητα. Θα σας πω πώς αποδεικνύεται και αυτό. Αυτός ήταν, όμως, ο εκσυγχρονισμός.

Ποια ήταν η γνώμη, λοιπόν, της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής –που την αγαπάτε, εξάλλου την αναφέρατε όλο- για την αξιολόγηση που είχατε εσείς εγκαταστήσει με τον προηγούμενο νόμο; Λέει πάρα πολύ απλά ότι αυτή η μέθοδος έχει δεχθεί διεθνώς κριτική, δηλαδή η μέθοδος με την οποία βγάζουμε το 15% στην κλίμακα άχρηστους στο κρεβάτι του Προκρούστη και 20% άριστους υποχρεωτικά, γιατί έτσι γεννήθηκαν και δεν αλλάζουν και ποτέ, διότι ήταν παλαιότερων χρόνων, αναποτελεσματική και ξεπερασμένη και ήδη το 95% των επιχειρήσεων στον ιδιωτικό τομέα δεν τη χρησιμοποιεί.

Για παράδειγμα, δεν ξέρω από πού άκουσε ο κ. Γεωργιάδης για το Χάρβαρντ. Είναι αστείο. Η «MICROSOFT» το έχει σταματήσει εδώ και είκοσι πέντε χρόνια. Είναι καταγεγραμμένο από το Σώμα των αποφοίτων της Σχολής Δημόσιας Διοίκησης και θα το καταθέσω στα Πρακτικά, διότι εσείς δεν έχετε να καταθέσετε τίποτα στα Πρακτικά.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Είναι αλήθεια, κύριε Φάμελλε.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Το σύστημα, λοιπόν, το οποίο χρησιμοποιούσε μέχρι τώρα ο «expert» της φιλελεύθερης οικονομίας κ. Μητσοτάκης δεν χρησιμοποιεί κανένα μετρήσιμο κριτήριο. Είναι απολύτως υποκειμενικό. Αυτό είναι η γνώμη της ΟΚΕ, η οποία κατατέθηκε τότε.

Βέβαια, μπορεί με πάρα πολύ μεγάλη ευκολία, επειδή δεν έχει και αντικειμενικά κριτήρια στους υπαλλήλους που αξιολογούν,

να μαγειρέψει το αποτέλεσμα. Δεν υπάρχει καμμία ποσοτικοποιημένη στοχοθεσία. Τη ζητούσαν προηγουμένως οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας. Μα, οι ίδιοι κάποτε τους είπα ότι δεν υπάρχει. Και είναι μόνο ένα σημείο εργαλείο βαθμολογικής εξέλιξης, γιατί η ρύθμιση είναι πρόχειρη.

Τι είπε, λοιπόν, η Ένωση Αποφοίτων Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης; Είπε ότι είναι πιστή αντιγραφή ενός αποτυχημένου συστήματος που αποσύρθηκε το '90 αυτή η προκρούστεια κλίση των 15% άχρηστων, γιατί είναι εμπειρική, δεν έχει στατιστικά στοιχεία, οι αξιολογητές δεν έχουν αξιοκρατικές διαδικασίες και υπάρχει παντελής έλλειψη στοχοθεσίας. Αναφέρεται και στη «MICROSOFT».

Παρακαλώ, το καταθέτω στα Πρακτικά. Γιατί εδώ υπάρχουν αποδείξεις. Όλα τα άλλα είναι λόγια να αγαπιόμαστε!

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σωκράτης Φάμελλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Όμως, γιατί ο κ. Μητσοτάκης προχώρησε σε αυτό το σύστημα; Προφανώς για να έχει ελεύθερα τα χέρια του να κάνει απολύσεις. Μόνο αυτό τον ενδιέφερε. Να μην γίνει καμμία πρόσληψη στο δημόσιο, να αλωθεί από τα παλικάρια του ιδιωτικού τομέα –τους φίλους όμως, όχι όλους- και βέβαια, να καταργήσει όλη την πρώτη γενιά προϊσταμένων που, έστω με το σύστημα του κ. Ραγκούση, είχαν κριθεί.

Όμως, ποιοι ήταν αυτοί; Για παράδειγμα, στο Υπουργείο Υγείας, λέει, παύτηκε ο κ. Πέτρος Γιαννουλάτος που είχε συγκεντρώσει την υψηλότερη βαθμολογία. Στο δικό του Υπουργείο της Διοικητικής Μεταρρύθμισης, παύτηκε ο κ. Παπαδημητρόπουλος που είχε συγκεντρώσει τη μεγαλύτερη βαθμολογία και υποβιάστηκε σε απλό υπάλληλο. Και σε τρεις γενικές διευθύνσεις τοποθετούνται: Ένας κύριος, που ήταν τελευταίος στον διαγωνισμό του 2010, ένας κύριος που δεν συμμετείχε στον διαγωνισμό και μία κυρία που είχε πειθαρχική δίωξη. Δεν αναφέρω τα ονόματα, γιατί δεν είναι θέμα στιγματισμού, αλλά αναφέρω αυτούς που παύτηκαν, γιατί κάτι έπαθαν, ενώ είχαν κριθεί.

Ταυτόχρονα, εκτός από το Υπουργείο Υγείας, και στο Υπουργείο Πολιτισμού παύτηκε, επίσης, χωρίς κριτήρια η γενική διευθύντρια. Αυτό είναι το τι έγινε τότε.

Να σας καταθέσω, λοιπόν, το μάθημα αξιολόγησης του κ. Μητσοτάκη «πώς παύεις προϊσταμένους» με τον ν.4275/15.7.2014, άρθρο 5, Μεταβατικές διατάξεις: «Παύει αυτοδίκαια η άσκηση καθηκόντων προϊσταμένων...».

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σωκράτης Φάμελλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτή είναι η αντικειμενική αξιολόγηση που χρησιμοποιήσατε! Όμως, βέβαια, στα δικά μας παιδιά έχουμε πενήντα έναν μετακλητούς συνεργάτες. Αυτό συνέβαινε στο γραφείο του κ. Μητσοτάκη. Δεν έχουμε ακούσει απάντηση.

Όμως, εγώ θα καταθέσω το ΦΕΚ της λήξης υπηρεσίας των είκοσι επτά από αυτούς, όπου τελείως τυχαία βρήκαμε διαβάζοντας –γιατί θέλαμε να βρούμε αν τελικά έχει πενήντα έναν μετακλητούς- ότι ο τρίτος ειδικός σύμβουλος συνεργάτης είναι ο κ. Μυλωνάκης Γεώργιος, ο οποίος ασκεί παράλληλα καθήκοντα στην Επιτροπή Ανταγωνισμού ως Διευθυντής του Προέδρου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ρωτάμε: Είναι δυνατόν –γιατί προέκυψε πρόσφατα συζήτηση για την Επιτροπή Ανταγωνισμού και τη δεοντολογία της- να υπάρχουν παράλληλα καθήκοντα στη Διοικητική Μεταρρύθμιση στην Αρχή Ανταγωνισμού και μαθαίνουμε ότι τώρα έχει μεταφερθεί σε άλλη πολιτική θέση; Θέλουμε μία απάντηση και από την Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, γιατί ξέρει πολύ καλά τα της Αρχής Ανταγωνισμού.

Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σωκράτης Φάμελλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Βέβαια, να μην αναφερθούμε και στα αντίβια του κ. Μητσotάκη, τα οποία επίσης ασκούσαν καθήκοντα ταυτόχρονα σε θέση μετακλήτου, με παράλληλα καθήκοντα νομικού και με παράλληλη συμμετοχή σε εταιρεία νομική και σε εταιρεία εμπορική.

Καταλαβαίνουμε ότι έχει πολύ μεγάλη πολιτική αδυναμία σήμερα η Νέα Δημοκρατία να υπερασπιστεί το παρελθόν του Αρχηγού της. Μόνο δεκατρείς Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας δήλωσαν ομιλητές σήμερα. Νομίζω ότι είναι το 17% των Βουλευτών σας. Καταλαβαίνουμε ότι είναι δύσκολο.

Μόνο ο κ. Γεωργιάδης και ο κ. Βορίδης, τα πιο συντηρητικά και φοβικά κομμάτια της Νέας Δημοκρατίας, ήρθαν να υπερασπιστούν τον κ. Μητσotάκη. Ταυτόχρονα, όμως, δεν παρέλειψαν να διατυπώσουν μία διαφορετική άποψη για την εθνική πολιτική από αυτήν που είχε ο κ. Μητσotάκης στις Βρυξέλλες την προηγούμενη εβδομάδα. Μία πολιτική αντίστοιχη με αυτήν του Υπουργού Εξωτερικών της Αυστρίας, με τις χώρες αυτές, οι οποίες θεωρούν ότι πρέπει να κλείσουν τα σύνορα στην Ευρώπη, τις χώρες του Βίσεγκραντ, όμως, απολύτως αντίθετη με το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα, με την κ. Μέρκελ, κάτι που δείχνει ότι έχετε τελικά ένα σοβαρό θέμα ταυτότητας και γνώσης και άποψης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, να μου δώσετε και από τη δεύτερη ομιλία μου δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Έχετε δύο λεπτά ακόμα.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Ξέρουμε ότι από την ξενοφοβική ακροδεξιά μέχρι τον ακραίο φιλελευθερισμό, έχετε πάρα πολλές συνιστώσες. Ένα συμφέρον έχετε, όμως, να κρατήσετε τα συμφέροντα της «SIEMENS», της λίστας Μπόργιανς, της λίστας Λαγκάρντ. Αυτό είναι που σας ενώνει, τα μεγάλα συμφέροντα που κρατάνε τη χώρα πίσω.

Όμως εμείς είμαστε υποχρεωμένοι αυτήν τη μεγάλη δημοκρατική τομή, που είναι ένα κομμάτι του παράλληλου προγράμματος, να την προχωρήσουμε και στη δημόσια διοίκηση σε μια μεγάλη μεταρρύθμιση, η οποία αποκομματικοποιεί. Κυρία Κεραμέως, δεν αποπολιτικοποιεί. Αυτό είναι που σας φοβίζει. Η αποκομματικοποίηση θα την έκανε νωθρή, θα έκανε άχρωμη τη δημόσια διοίκηση.

Ταυτόχρονα, δίνει τη δυνατότητα αξιολόγησης, βαθμολογίου, μητρώου με ένα δημοκρατικό συμμετοχικό περιβάλλον, με ίσες ευκαιρίες και με διαφάνεια. Ποιος έχει να φοβηθεί από αυτό το περιβάλλον; Γιατί ένα τέτοιο κράτος μπορεί να υποστηρίξει την παραγωγική ανασυγκρότηση. Ένα κράτος που έχει το στοιχείο της ελευθερίας και της δημοκρατίας μέσα στο DNA του και όχι της εξυπηρέτησης του κόμματος και του χρηματοδότη πιθανά του κόμματος. Ένα τέτοιο κράτος θέλουμε, που να έχει πραγματική δημοκρατία και αξιολόγηση σε όλα τα επίπεδά του, στην αυτοδιοίκηση, περιφερειακή και πρωτοβάθμια, στη δημόσια διοίκηση και στις επιτελικές δομές.

Θα συζητήσουμε ίσως και αύριο περισσότερα, γιατί υπάρχουν θέματα που θέλουμε να αναφέρουμε και για τη θεσμική μνήμη και για το χρόνο εφαρμογής και για το μη δημόσιο τομέα, αλλά και για την αξιολόγηση.

Όμως αυτό που έχει σημασία, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι πως ξέρουμε ότι αυτές οι αλλαγές, οι μεγάλες και συνταρακτικές, που γίνονται στη χώρα, κλονίζουν το σύστημα της παλιάς εξουσίας. Ακούμε τον ήχο. Βλέπουμε τον ρόγχο του συστήματος και τον ακούμε και αυτόν. Όμως έχουμε μια εντολή, ότι η χώρα μας πρέπει να είναι στον πυρήνα της ευρωζώνης, πρέπει να είναι τίμια, προοδευτική, να είναι πρωτοπόρα, να κρατάει τα παιδιά της και να τιμά το όνομά της. Αυτήν την πατρίδα εμείς θα την υπηρετήσουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ κ. Σωκράτη Φάμελλο.

Τον λόγο έχει τώρα για επτά λεπτά η Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Παναγιώτα Κοζομπόλη-Αμανατίδης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ-ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, παρά τις αντιδράσεις όσων θίγονται και εκείνων που κάνουν ότι δεν καταλαβαίνουν, αυτή η Κυβέρνηση μέσα σε απίστευτη δημοσιονομική στενότητα, θεσμοθέτησε κατ' επανάληψη μέτρα που ανακουφίζουν χιλιάδες συμπολίτες μας.

Είναι φανερό πια κατά πού το πάει αυτή η Κυβέρνηση, γιατί ούτε το νομοσχέδιο για την ανθρωπιστική κρίση και η παράτασή του ούτε αυτό για τον εξανθρωπισμό των φυλακών ούτε αυτό για την ιατροφαρμακευτική κάλυψη εκατοντάδων χιλιάδων συμπολιτών μας που ήταν ανασφάλιστοι, αλλά ούτε και πολλά άλλα μέτρα που θεσμοθετήθηκαν αφέροντας αδικίες, αποτελούν μνημονιακή επιταγή.

Στο πνεύμα αυτό είναι και το υπό ψήφιση νομοσχέδιο, αλλά με μια θεμελιώδη διαφορά. Ενώ οι νομοθετικές πρωτοβουλίες που προανέφερα αίρουν αδικίες και κάνουν επιδιορθώσεις και μπαλώματα σε ένα διαλυμένο κοινωνικό ιστό, το υπό ψήφιση νομοσχέδιο αλλάζει τις χαοτικές, διαιδωλώδεις και αναποτελεσματικές δομές της δημόσιας διοίκησης. Αλλάζει τη φιλοσοφία και τον τρόπο λειτουργίας της και φτιάχνει καινούργιες ράγες, πάνω στις οποίες θα κινηθεί ένα καινούργιο σύστημα διοίκησης, ένα σύστημα τέτοιο που θα είναι σε θέση να επιτελέσει το ρόλο του για πολλά χρόνια.

Πρόκειται για ένα νομοσχέδιο πνοής. Εδώ έγκειται η διαφορά. Η ανάγκη μεταρρύθμισης της δημόσιας διοίκησης, περιλαμβανομένης και της τοπικής αυτοδιοίκησης, δεν είναι ανακάλυψη των τελευταίων ετών. Απασχολεί τις πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις της χώρας μας και την επιστημονική κοινότητα από τις αρχές μεταπολεμικής περιόδου. Αναφέρθηκαν και από προηγούμενους συναδέλφους, δώδεκα -αν θυμάμαι καλά τον αριθμό- εκθέσεις που έχουν συνταχθεί κατά καιρούς αναφέροντας τις παθογένειες και προτείνοντας λύσεις για το πρόβλημα της δημόσιας διοίκησης.

Πολλές μελέτες, αλλά λίγα έργα. Γιατί; Διότι το κοινό συμπέρασμα όλων αυτών των εκθέσεων είναι η διαπίστωση ότι το ελλειπτικό διοικητικό σύστημα ασθενει εξαιτίας της σχέσης του με το πολιτικό κατεστημένο, ότι είναι ένα ιδιότυπο, δύσμορφο, δυσλειτουργικό σύστημα που αυτοσυντηρείται, κινείται περιστασιακά, αδρανεί και αντιδρά όταν θιγούν νευραλγικά του σημεία που θίγουν δικά του κεκτημένα. Είναι ένας μηχανισμός που με δυσκολία μπορεί να επεξεργαστεί και να πραγματοποιήσει δημόσιες πολιτικές. Είναι ένα σύστημα που έχει συνηθίσει στον κομματικό εναγκαλισμό.

Άρα ξεκινάμε από μια αδήριτη παραδοχή, ότι είναι επιτακτική ανάγκη, δεδομένης και της οικονομικής κρίσης, να θεσμοθετηθεί ένα σχέδιο αναδιοργάνωσης και ανασυγκρότησης του διοικητικού συστήματος, προκειμένου να μετασχηματιστεί οργανωτικά και να λειτουργήσει και ως μοχλός ανάπτυξης και προόδου της χώρας μας.

Αυτόν τον ρόλο έρχεται να επιτελέσει το παρόν νομοσχέδιο. Κατ' αρχάς επιδιώκεται να παύσει ο ασφυκτικός κομματικός εναγκαλισμός και να αναδιοργανωθεί το όλο σύστημα. Και αυτά επιτυγχάνονται κατά κύριο λόγο με δύο τομείς που έχει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Το πρώτο είναι το Εθνικό Μητρώο Επιτελικών Στελεχών και το δεύτερο είναι το σύστημα αξιολόγησης.

Με το Εθνικό Μητρώο Επιτελικών Στελεχών που συγκροτείται κατά κύριο λόγο από το σώμα των δημοσίων υπαλλήλων, τους τακτικούς υπαλλήλους, τους μόνιμους και εκείνους που έχουν σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, μπορούν να συμμετέχουν οι υπάλληλοι των αποκεντρωμένων διοικήσεων, των ΟΤΑ, των ανεξαρτήτων αρχών, καθηγητές και λέκτορες Πανεπιστημίων και ΤΕΙ, ερευνητές, δηλαδή ουσιαστικά το Μητρώο αυτό, θα περιέχει ό,τι καλύτερο διαθέτει αυτή τη στιγμή η χώρα μας, που είναι διατεθειμένο να εργαστεί σε ανώτατο επίπεδο για το γενικό καλό.

Από το Μητρώο αυτό των Στελεχών, από αυτήν τη δεξαμενή επιλέγονται, με μοριοδότηση που είναι εκ των προτέρων καθορισμένη και δημοσιοποιημένη, οι πλέον κατάλληλοι για τη συγκεκριμένη θέση της διοίκησης που πρόκειται να στελεχωθεί. Η επιλογή γίνεται από εννεαμελές συμβούλιο, η σύνθεσή του οποίου εγγυάται την αξιοκρατία και τη διαφάνεια. Και το σπουδαιότερο είναι, ότι κατά τον τρόπο αυτόν επιλέγονται όλες οι δι-

οικήσεις, αρχής γενομένης από την πυραμίδα, τους γενικούς γραμματείς των Υπουργείων.

Οι νέοι γενικοί γραμματείς που θα επιλεγθούν κατά αυτόν τον τρόπο, δεν θα είναι πλέον το υβρίδιο ενός πολιτικού, διοικητικού θεσμού. Θα αποτελούν την κορυφή της διοίκησης, θα εξασφαλίζουν και θα εκφράζουν τη συνέχεια και τη θεσμική μνήμη της δημόσιας διοίκησης, θα αναλαμβάνουν τη διοικητική εφαρμογή της πολιτικής, όπως αυτή καθορίζεται από την εκλεγμένη από τους πολίτες κυβέρνηση και τα όργανά της.

Το σύστημα αξιολόγησης αποτελούσε πάντα ένα αγκάθι για τη δημόσια διοίκηση. Ποτέ δεν λειτούργησε με στόχους και μέτρηση της απόδοσης. Τα μετρήσιμα κριτήρια εμποδίζουν την πελατειακή σχέση και τη διαπλοκή, γι' αυτό και όταν στοιχειωδώς θεσπίστηκαν, δεν εφαρμόστηκαν. Αναφέρθηκαν πολλά παραδείγματα και από τον προηγούμενο ομιλητή.

Με το συγκεκριμένο πλέγμα των προτεινόμενων διατάξεων, ρυθμίζεται κατά τρόπο άρτιο και αξιοκρατικό το σύστημα αξιολόγησης του υπαλληλικού προσωπικού της δημόσιας διοίκησης και η δημόσια διοίκηση εν τέλει. Η αξιολόγηση και η συμμετοχή των δημοσίων υπαλλήλων στη διαδικασία θέσης στόχων, όπως και γενικότερα στη λειτουργία διοίκησης, βελτιώνουν την απόδοση κάθε υπαλλήλου και συνολικά την απόδοση της δημόσιας υπηρεσίας.

Το νέο σύστημα αξιολόγησης δεν έχει τιμωρητικό χαρακτήρα και δεν αποτελεί πρόσχημα για απολύσεις από το δημόσιο. Έχει πραγματικό, ουσιαστικό πεδίο εφαρμογής, με κριτήρια κοινά αποδεκτά, μετρήσιμα και αντικειμενικά, ελεγχόμενα ως προς την εφαρμογή τους, με αποκλειστικό γνώμονα την ποιοτική αναβάθμιση των δημοσίων υπηρεσιών. Συντάσσονται εκθέσεις αξιολόγησης υπαλλήλων από προβλεπόμενους αξιολογητές. Προσδιορίζεται, όσο το δυνατόν, η αντικειμενικότητα, η διοικητική προσωπική εικόνα του υπαλλήλου και οι ικανότητές του σε σχέση με τη φύση των καθηκόντων του.

Όμως, οι ικανότητες του υπαλλήλου εάν δεν συνδυαστούν με την αποτελεσματικότητα, είναι γράμμα κενό. Η δε αποτελεσματικότητα κρίνεται από τους στόχους που έχουν τεθεί στη συγκεκριμένη υπηρεσία. Για τον λόγο αυτό, η αξιολόγηση γίνεται σε συνάρτηση με την εκπλήρωση της αποστολής της υπηρεσίας και την ανταπόκριση της υπηρεσίας στις ανάγκες της κοινωνίας.

Τέλος, με το άρθρο 24 «περί λογοδοσίας και κοινωνικού ελέγχου», υλοποιείται ο κοινωνικός έλεγχος της δημόσιας διοίκησης που αποσκοπεί στη βελτίωση της λειτουργίας της με την καθιέρωση της διαδικασίας ακρόασης κοινωνικών και πολιτικών φορέων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η δημιουργία του Εθνικού Μητρώου Επιτελικών Στελεχών και η καθιέρωση ενός νέου ουσιαστικού συστήματος αξιολόγησης συνιστά στην ουσία μια ριζική, διαρθρωτική αλλαγή, που μετασχηματίζει συνολικά τον τρόπο λειτουργίας του διοικητικού και κρατικού μηχανισμού, αφού η δημόσια διοίκηση στην ουσία διαρρηγνύει τον συνδετικό της ιστό με τον ομφάλιο λώρο με την εκάστοτε πολιτική ηγεσία και μετατρέπεται σε έναν ανεξάρτητο οργανισμό ικανό να εκπληρώσει την εκ του Συντάγματος επιβαλλόμενη αποστολή της, δηλαδή την εφαρμογή της νομοθετικής πολιτικής και την υλοποίηση των δημοσίων πολιτικών με την ενεργό συμμετοχή της.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Παναγιώτα Κοζομπόλη-Αμανατίδη, Βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ.

Τον λόγο έχει η κ. Γεωργία Γεννιά, επίσης Βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ, για επτά λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΕΝΝΙΑ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέσα σε λίγες μέρες μετά την ψήφιση του παράλληλου προγράμματος, ο ΣΥΡΙΖΑ φέρνει προς ψήφιση στο ελληνοκοινοβούλιο μία ακόμα δέσμευσή μας, την ουσιαστική μεταρρύθμιση της δημόσιας διοίκησης.

Για πρώτη φορά ρυθμίζεται κατά τρόπο ενιαίο, συστηματικό και ολοκληρωμένο η αξιολόγηση δομών και προσώπων, δημιουργεί

γείται Μητρώο Στελεχών Δημόσιας Διοίκησης, το οποίο θα λειτουργεί ως δεξαμενή για επιλογή ανώτερων στελεχών για την κάλυψη διοικητικών θέσεων αυξημένης ευθύνης.

Η αναδιοργάνωση του δημοσίου γίνεται με τους υπάρχοντες υπαλλήλους. Το νομοσχέδιο φέρνει ένα νέο σύστημα αξιολόγησης του προσωπικού και των δομών της δημόσιας διοίκησης με στόχο τη βελτίωση της αποδοτικότητας και της παραγωγικότητας των υπηρεσιών του δημοσίου.

Προβλέπεται, εξάλλου, νέο σύστημα επιλογής προϊσταμένων, με βάση αντικειμενικά προσόντα και μόνο. Ταυτόχρονα, δημιουργείται μία θέση θεσμικού γενικού γραμματέα, ο οποίος θα προέρχεται από το Εθνικό Μητρώο Στελεχών και θα έχει ορισμένη θητεία. Θεσμοθετείται ένα αδιάβλητο σύστημα αξιολόγησης τόσο των υφισταμένων όσο και των προϊσταμένων από τους υφιστάμενούς τους, μία αξιοκρατική βαθμολογική διάρθρωση θέσεων και αντικειμενικό σύστημα προαγωγών.

Με τη μεταρρύθμιση αυτή αποσκοπείται κυρίως και προεχόντως μια αξιοκρατικά οργανωμένη και από κατάλληλους και ικανούς υπαλλήλους στελεχωμένη διοίκηση, η οποία θα μπορέσει να εκπληρώσει τον εκ του Συντάγματος προβλεπόμενο θεσμικό της ρόλο, δηλαδή την ικανοποίηση του δημόσιου κοινωνικού συμφέροντος με την εφαρμογή και υλοποίηση της γενικής βούλησης, όπως αυτή αποτυπώνεται και σκιαγραφείται διά μέσου των νομοθετημάτων που θεσπίζουν οι δημοκρατικά εκλεγμένοι αντιπρόσωποι του λαού.

Στοχεύεται μία διοίκηση με αναβαθμισμένο ρόλο, κοινωνικά υπεύθυνη, δεοντολογικά ισχυρή, με αναβαθμισμένες αρμοδιότητες, τόσο στο σχεδιασμό, όσο και στην εφαρμογή και στην αξιολόγηση των κρατικών, διοικητικών πολιτικών.

Θα πρέπει να υπογραμμιστεί η διαφορετική αντίληψη της σημερινής Κυβέρνησης για τον δημόσιο τομέα, που εισάγεται με τη συγκεκριμένη μεταρρύθμιση και που προωθεί την αξιοκρατία και την πλήρη αποκομματικοποίηση, και αυτό σε αντιπαράθεση με την πολιτική των προηγούμενων κυβερνήσεων Νέας Δημοκρατίας-ΠΑΣΟΚ.

Οι προηγούμενες κυβερνήσεις δημιούργησαν και συντήρησαν με κάθε ευκαιρία τις πελατειακές σχέσεις, τα φαινόμενα διαφθοράς και την κομματικοποίηση. Προώθησαν ένα τιμωρητικό σύστημα αξιολόγησης, σχεδιασμένο για μαζικές απολύσεις και υπηρεσιακούς εκβιασμούς στο δημόσιο. Διαμοίρασαν τις υψηλόβαθμες διοικητικές θέσεις με αναλογικά ποσοστά ανάμεσα στα κόμματα, χωρίς καν να το κρύβουν. Ήταν το περίφημο «4-2-1».

Οι επιτελικές θέσεις επιλέγονταν με ακραιφνώς κομματικά κριτήρια. Ο εκάστοτε Υπουργός ενεργούσε ως ιδιοκτήτης του Υπουργείου, το οποίο θεωρούσε φέουδο. Ελάχιστες εβδομάδες πριν από τις εκλογές του Ιανουαρίου του 2015 προσπάθησαν να καταστήσουν ουσιαστικά αμετακίνητους τους διοικητές, που με καθαρά κομματικά κριτήρια είχαν διορίσει σε δημόσιους οργανισμούς.

Οι κυβερνήσεις Νέας Δημοκρατίας-ΠΑΣΟΚ, δέσμιες του πιο σκληρού και αντικοινωνικού μνημονιακού στόχου, σχεδίαζαν να λειτουργήσει η δημόσια διοίκηση με τα λιγότερα οικονομικά μέσα από κάθε άλλη πολιτισμένη χώρα, μέχρι 9% επί του ΑΕΠ με τον ν.4046/2012. Μετά την ψήφιση του ν.4109/2013, που κατάργησε οκτώ φορείς και συγχώνευσε εκατόν ενενήντα επτά νομικά πρόσωπα, πέρασαν στην επόμενη φάση δραστηρικής μείωσης του δημοσίου και των υπαλλήλων του με απολύσεις.

Παρά τα τεκμηριωμένα στοιχεία, που παρουσίαζε από τότε ο ΣΥΡΙΖΑ και κοινωνικοί φορείς, ότι το πρόβλημα της ελληνικής δημόσιας διοίκησης δεν είναι αριθμητικό, αυστηροποίησαν το πειθαρχικό δίκαιο, ακρωτηριάζοντας το δικαιοκρατικό σύστημα, θεσμοθέτησαν μόνιμους μηχανισμούς άντλησης υπαλλήλων προς απόλυση και εν τέλει θέσπισαν ανοιχτά και την απόλυση. Αντιμετώπισαν τους υπαλλήλους ως εχθρούς και οιονεί εγκληματίες, που με την πρώτη καταγγελία ήταν υπό διαδικασία απομάκρυνσης. Έτσι, αποκόπηκε κάθε δίαυλος λαϊκής συμμετοχής και κοινωνικού ελέγχου. Κυρίως, όμως, με αυτήν τη διαδικασία αποθαρρύνθηκαν οι νέοι ταλαντούχοι επιστήμονες να στελεχώνουν το δημόσιο τομέα.

Ο στόχος, λοιπόν, του ΣΥΡΙΖΑ είναι ο εξορθολογισμός και η

καλή λειτουργία του δημοσίου. Αντί της διάλυσής του, προτείνουμε τον ανασχεδιασμό. Αντί της αποδόμησης της κοινωνικής του ουσίας, επεκτείνουμε και εμβαθύνουμε την κοινωνική του αποστολή. Αντί της κυριαρχίας του πολιτικού υποσυστήματος, συγκροτούμε ένα σύγχρονο ολοκληρωμένο σύστημα διαδικασιών και τρόπου επιλογής και εξέλιξης του στελεχιακού δυναμικού της δημόσιας διοίκησης. Αντί της αναξιοκρατίας και της ρουσφετολογίας, προτάσσουμε την αρχή της διαφάνειας, της ισότητας και της αξιοκρατίας. Αντί της απορρύθμισης, προωθούμε την αρχή της εύρυθμης λειτουργίας της διοίκησης και την αρχή της αποτελεσματικότητας της δράσης της.

Επιθυμία και στόχος μας είναι ένα κράτος οργανωμένο με τις βέλτιστες μεθόδους και στελεχωμένο με τους αρίστους νέους αλλά και έμπειρους λειτουργούς, που θα βοηθήσουν στην παραγωγή ποιοτικών αγαθών και υπηρεσιών προστιών σε όλους τους πολίτες.

Πιστεύουμε και αγωνιζόμαστε να εμπεδωθεί η αξιοπιστία και η κοινωνική προσφορά της Δημόσιας Διοίκησης στους πολίτες. Με το νομοσχέδιο αυτό κάνουμε, επομένως, ένα καθοριστικό βήμα προς αυτήν την κατεύθυνση.

Για όλους αυτούς τους λόγους ψηφίζω υπέρ τόσο επί της αρχής όσο και επί των άρθρων

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε κι εμείς την κ. Γεωργία Γενιά, Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ.

Τον λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Γκιόλας από τον ΣΥΡΙΖΑ για επτά λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Πόσοι ομιλητές είναι ακόμα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Να σας πω λίγο τη σειρά για να παρακολουθείτε. Μετά τον κ. Γκιόλα τον λόγο θα έχει ο κ. Θεοχαρόπουλος, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος από τη Δημοκρατική Συμπράταξη, εν συνεχεία η κ. Ιγγλέζη και θα κλείσουμε με τον κ. Σκουρολιάκο. Τέλος, θα ψηφίσουμε επί της αρχής.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε, βάλτε κι άλλους ομιλητές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Όχι, όχι, γιατί έτσι θα ξεπεράσουμε τις 12.00'.

Έχετε τον λόγο, κύριε Γκιόλα για επτά λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν σχέδιο νόμου φιλοδοξεί να συμβάλει στη διαφάνεια, την αξιοκρατία και την αποτελεσματικότητα της δημόσιας διοίκησης, όπως άλλωστε επιγράφεται.

Όμως, πρόκειται για ένα νομοσχέδιο που παρά τις καινοτόμες, λογικές και δίκαιες θέσεις του, έτυχε αρνητικών σχολίων και κριτικής από μεγάλη μερίδα της Αντιπολίτευσης και κυρίως της Αξιωματικής. Αναζητώντας την αιτία για την επιφυλακτικότητα, τη μεμπυμοιρία –επαναλαμβάνω, τη μεμπυμοιρία– και τον αρνητισμό που εξεδίλθαναν επί της αρχής και των άρθρων του νομοσχεδίου, θα μπορούσα να την αποδώσω σε μια ευεξήγητη στάση που προκύπτει από τη φύση της παράταξης της Νέας Δημοκρατίας, να μην αποδέχεται τόσο εύκολα αλλαγές και καινοτομίες ή έστω ότι εμμονικά και ιδεοληπτικά εμμένει στα κατ' αυτήν θεσπισμένα ως αναντικατάστατα, αναλλοίωτα και κρατούντα εις το διηνεκές.

Όμως, αυτός που θα αποδεχτεί αυτήν την αιτιολόγηση για τη θέση της Νέας Δημοκρατίας έχει –κατά τη γνώμη μου– αποτύχει στην ανίχνευση της αληθινής αιτίας. «Είναι η διαφύλαξη του κομματικού κράτους, idiot!» θα απαντούσα σε κάθε καλοπροαίρετο, που αφελώς θα αρκείτο σε μια τόσο επιφανειακή αιτιολόγηση. Είναι η διατήρηση των κεκτημένων και η περιφρούρηση της υποστηρικτικής δομής της επί σαράντα χρόνια εξουσίας των διαχρονικά κυβερνησώνων παρατάξεων.

Και για να μη θεωρηθεί ότι αντιμετωπίζουμε τα πράγματα ισοπεδωτικά και άδικα, θα πρέπει να κάνουμε ειδική μνεία μιας σοβαρής εξαίρεσης στον ν.2190/94 που επαξίως φέρει τον τίτλο «νόμος Πεπονής», καθώς εισήγαγε ως αρχή τη θέσπιση δίκαιων κοινωνικά κριτηρίων για την πρόσληψη στον δημόσιο τομέα.

Σήμερα που είναι περισσότερο αναγκαίο από ποτέ να επιλύ-

σουμε τις κυριότερες παθογένειες του συστήματος της δημόσιας διοίκησης και εννοώ την κομματικοποίηση και την εγκαθίδρυση πελατειακών σχέσεων, που εκφράζονται μέσα από την έντονη και ασφυκτική παρουσία της εκάστοτε πολιτικής ηγεσίας, έρχεται η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ να εισηγηθεί ένα αντικειμενικό και δίκαιο νομοθέτημα. Προστρέχει, για να αναστρέψει ένα συγκεντρωτικό, αναξιοκρατικό και αδιαφανές καθεστώς που οι ίδιοι κυβερνώντες του χθες εγκαθίδρυσαν στο Δημόσιο. Έναν τομέα που οι ίδιοι, λόγω ιδεοληψίας και κακών πρακτικών, προσπάθησαν να χειραγωγήσουν, να αφαιμάξουν και εν τέλει να απαξιώσουν και τελικώς να τον καταστήσουν έναν δυσλειτουργικό, γραφειοκρατικό και αναποτελεσματικό μηχανισμό-εξάμβλωμα.

Τις παθογένειες αυτές η Κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να ανασκευάσει, εισάγοντας ένα διαφανές, αντικειμενικό, εφάρμοστο και αξιόπιστο πρόβλημα διοικητικής αναδιοργάνωσης.

Και ιδού οι επιμέρους παρεμβάσεις και αντίστοιχες στοχεύσεις.

Το καθιερούμενο Μητρώο Επιτελικών Στελεχών Δημόσιας Διοίκησης είναι ανοικτό και προσβάσιμο σε κάθε ανώτερο διοικητικό υπάλληλο, που έχει τα απαιτούμενα αντικειμενικά, επιστημονικά και αξιολογικά στοιχεία, για να αποτελέσει μέρος ενός συνόλου, από το οποίο και μόνο θα επιλεγούν τα άριστα και έμπειρα στελέχη που θα αναλάβουν τις διοικητικές όλων των νομιμώς προσώπων και των θέσεων υψηλής ευθύνης, όπως Γενικοί Γραμματείς, Αναπληρωτές και Ειδικοί Γραμματείς των Υπουργείων. Δεν ακολουθήσαμε επομένως την τακτική που ακολούθησαν οι κυβερνήσεις του παρελθόντος, να επιλέγεται ο εγκαθέτος και τοποτηρητής του κάθε Υπουργού.

Με τον τρόπο αυτόν δίνουμε τη δυνατότητα σε όλα τα αξιακά στελέχη να κοπιήσουν, να αναδειχθούν και βάσει των αξιολογικών τους προσόντων να επιλεγούν για τη διοίκηση επιτελικών τομέων και θέσεων ευθύνης. Τη διαδικασία αυτή επιτάσσουν οι αρχές μας, η ιδεολογία μας και η πρακτική μας, που θα αποδώσουν καρπούς και θα αξιολογηθούν ανάλογα από τον ελληνικό λαό αλλά και την συντριπτική πλειοψηφία των άξιων και ικανών δημόσιων υπαλλήλων, που θα υπηρετήσουν με εμπιστοσύνη.

Στον τομέα της αξιολόγησης των υπαλλήλων καθιερώνεται ο τρόπος αξιολόγησης από δύο αξιολογητές, που εξασφαλίζει τη μέγιστη αντικειμενικότητα, αφού εκμηδενίζονται φαινόμενα απόλυτης και αυθαίρετης κρίσης που εξαλείφονται με τη βαθμολόγηση από ειδική επιτροπή αξιολόγησης, όταν υφίσταται απόκλιση στη βαθμολόγηση μεταξύ των δύο αξιολογητών που υπερβαίνει τις είκοσι τέσσερις μονάδες. Και αν οι νεοπαγείς θεσμοί των ολομελειών τμημάτων, της κοινωνικής ακρόασης φορέων και πολιτών –για τους οποίους δεν ακούσαμε– της αυτοαξιολόγησης και της αξιολόγησης των προϊσταμένων από το σύνολο των υφισταμένων τους, αποτελούν για τους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης κάποια νέα, τολμηρά και προχωρημένα σχέδια για τη μεταρρύθμιση της δημόσιας διοίκησης, γιατί μέχρι τώρα δεν φροντίσατε να θεσπίσετε δίκαια και αντικειμενικά κριτήρια για την αξιολόγηση των δημόσιων υπαλλήλων και για την επιλογή των επιτελικών στελεχών, όχι αυθαίρετως, κατ' απόλυτη επιλογή των αρμόδιων Υπουργών, όπως μέχρι τώρα είχατε συνηθίσει και κάνατε, αλλά τηρώντας κανόνες χρηστής διοίκησης, διαφάνειας, ισοτιμίας και αντικειμενικότητας;

Θα συνεχίσω, όμως, κύριοι συνάδελφοι, να παραθέτω ακόμη κάποιες βασικές ρυθμίσεις του νομοσχεδίου, που υπηρετούν τις πιο πάνω αρχές.

Η αξιολόγηση των υπαλλήλων στηρίζεται σε κατηγορίες και επιμέρους ειδικά κριτήρια, που είναι αναλυτικά και περιγραφικά, ευχερώς βαθμολογήσιμα, με ευρεία κλίμακα από το μηδέν έως το εκατό και με ποιοτικά στοιχεία για την απόδοση του χαρακτηρισμού, όπως, επί παραδείγματι «άριστος», «πολύ επαρκής», «επαρκής». Η καθιέρωση ολομελειών διεύθυνσης και τμημάτων, θεσμός που εμφορούμενος από την πίστη στον δημοκρατικό διάλογο και στην ενεργό συμμετοχή καθιστά όλους τους υπαλλήλους συμμετόχους και κοινωνούς των τομέων ευθύνης τους, αξιολογητές των στόχων, συλλογικών και εξατομικευμένων, συντελούν δε στην αυτοαξιολόγηση ενώπιον της ομάδας, αποκαθιστώντας ταυτόχρονα και προάγοντας την απαιτούμενη συνεργα-

σία μεταξύ τους.

Τέλος, μια ακόμη νεοπαγής θέσμιση είναι αυτή της καθιέρωσης της ακρόασης κοινωνικών φορέων και πολιτών. Ο θεσμός αυτός εισάγει και επιδιώκει πολλαπλές στοχεύσεις. Αρχικά, καθιστά πιο υπεύθυνα τα όργανα της διοίκησης που έρχονται σε επαφή με τον πολίτη. Αίρει στρεβλώσεις, φαινόμενα κακοδιοίκησης και άλλα δυσλειτουργικά διοικητικά μέτρα, καθιερώνει ενιαίο και δίκαιο σύστημα ρύθμισης ομοειδών θεμάτων, επιλύοντας με κανόνες αναλογικότητας, ισότητας και αμεροληψίας ζητήματα που απασχολούν τους διοικουμένους. Τέλος, η δημόσια διοίκηση υποχρεούται να απαντά άμεσα σε χρονίζοντα προβλήματα που ταλαιπωρούν πολίτες.

Εν κατακλείδι, με το παρόν νομοσχέδιο, επιχειρείται μια εκ βάθρων αναδιάρθρωση στη λειτουργία της δημόσιας διοίκησης, με αναγκαίες αλλαγές που θα αποκαταστήσουν τη σχέση εμπιστοσύνης με τους πολίτες. Η καθιέρωση του μητρώου για τις επιτελικές θέσεις ευθύνης, τα αντικειμενικά κριτήρια που αποτελούν φίλτρο για την ένταξη σε αυτό, καθώς και το πλαίσιο για τις αξιολογήσεις υπαλλήλων και τις κρίσεις προϊσταμένων, θέτουν ισχυρές βάσεις για την ανάταξη ενός αξιοπιστού και αποδοτικού δημοσίου τομέα, δίπλα στον πολίτη, παρέχοντας τις εγγυήσεις για την απαγκίστρωσή του από τις αγκυλώσεις του χτες.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Γκιόλα.

Τον λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Θεοχαρόπουλος, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης, για δώδεκα λεπτά. Αν είναι δυνατόν και λιγότερο, γιατί είμαστε λίγο πιεσμένοι.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αρχικά θα ήθελα να μου επιτρέψετε να αναφερθώ στο τεράστιο ζήτημα του προσφυγικού, διότι ζούμε ιστορικές στιγμές και για την Ευρωπαϊκή Ένωση και για τη χώρα μας. Έχει λάβει τεράστιες διαστάσεις το συγκεκριμένο ζήτημα. Θα μπορούσα να πω ότι τρίζουν τα θεμέλια του ευρωπαϊκού οικοδομήματος. Η έξαρση εθνικιστικών και ρατσιστικών φαινομένων είναι επακόλουθο της έλλειψης κοινής ευρωπαϊκής πολιτικής. Οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν αναλάβει συγκεκριμένες δεσμεύσεις, όπως είναι η μετεγκατάσταση εκατόν εξήντα χιλιάδων ανθρώπων και δεν έχουν μετεγκατασταθεί ούτε τετρακόσιοι άνθρωποι.

Εμείς έχουμε ξεκαθαρίσει ότι απαιτείται περισσότερη Σένγκεν και όχι λιγότερη Σένγκεν σε αυτήν τη διαδικασία και ότι καμμία χώρα δεν μπορεί να κλείνει τα σύνορα. Είναι το ζήτημα στο οποίο απαιτείται ευρωπαϊκή αλληλεγγύη. Η Ελλάδα δεν μπορεί να γίνει «αποθήκη ψυχών» και πρέπει να είναι ξεκάθαρο αυτό.

Για εμάς, η ελληνική Κυβέρνηση αντιμετώπισε με επιπολαιότητα για μεγάλο χρονικό διάστημα το θέμα και υπήρξαν αυταπάτες και πρόχειρη αντιμετώπιση του ζητήματος.

Τώρα, μέχρι τις 6 Μαρτίου πρέπει να κατατεθεί ένα εθνικό σχέδιο από την Κυβέρνηση. Αυτό το εθνικό σχέδιο ακόμα δεν το έχουμε δει. Προχθές ενημέρωσε ο Πρωθυπουργός την Ολομέλεια για περισσότερο από είκοσι λεπτά για το προσφυγικό αλλά δεν αναφέρθηκε στο τι έχει σχεδιάσει, σε σχέση με αυτό το εθνικό σχέδιο που πρέπει να παρουσιάσει μέχρι τις 6 Μαρτίου.

Εμείς θεωρούμε ότι είναι ένα ζήτημα στο οποίο απαιτείται εθνική συνεννόηση. Γι' αυτόν τον λόγο έχουμε αναλάβει συγκεκριμένες πρωτοβουλίες. Σήμερα η κ. Γεννηματά επισκέφθηκε τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Ζήτησε εθνική συνεννόηση. Ζήτησαμε Συμβούλιο Πολιτικών Αρχηγών. Περιμένουμε από όλους τους αρχηγούς όλων των κομμάτων να ανταποκριθούν, άμεσα να οριστεί συμβούλιο πολιτικών Αρχηγών, για να μπορέσουμε να δούμε μια κοινή εθνική γραμμή και ελπίζω η Νέα Δημοκρατία αυτή τη φορά να μην πράξει όπως στο προηγούμενο συμβούλιο των πολιτικών Αρχηγών όπου ήταν το μοναδικό κόμμα που δεν συμφώνησε στο κοινό ανακοινωθέν για το προσφυγικό.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με το προτεινόμενο νομοσχέδιο, σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση, σκοπεύεται η συγκρότηση ενός σύγχρονου ολοκληρωμένου συστήματος διαδικασιών και τρόπου επιλογής και εξέλιξης του στελεχιακού

δυναμικού της δημόσιας διοίκησης. Συγκροτείται δε αυτό το σύστημα σε πλήρη αλληλουχία και αλληλεξάρτηση διαδικασιών αξιολόγησης των υφιστάμενων δομών του δημοσίου τομέα και αξιολόγησης όλης της πυραμίδας του ανθρώπινου δυναμικού.

Το ότι η δημόσια διοίκηση αποτελεί τον «μεγάλο ασθενή» ειπώθηκε από πολλούς και είναι γνωστό σε όλους. Τουλάχιστον σε αυτό το θέμα υπήρξε συμφωνία. Αυτή η κατάσταση οδηγεί στην υποβάθμιση των σχέσεων της διοίκησης με τους πολίτες, οι οποίοι άσκησαν και ασκούν –όχι άδικα– δριμυτία κριτική για τις παρεχόμενες υπηρεσίες και για την εν γένει λειτουργία της δημόσιας διοίκησης.

Επιπλέον, οι υφιστάμενες παθογένειες οδηγούν και στην αυτοματάωση του συνειδητοποιημένου και συνεπούς υπαλλήλου, ο οποίος παρατηρεί ότι η υπηρεσιακή του εξέλιξη ελάχιστα, αν όχι καθόλου πολλές φορές, εξαρτάται από την απόδοσή του, η οποία πολλές φορές αγνοείται ή λειτουργεί ακριβώς αντίστροφα και εις βάρος του.

Έχουν υπάρξει μεταρρυθμίσεις στη δημόσια διοίκηση; Έχουν υπάρξει μεταρρυθμίσεις –και αναλύθηκαν από Βουλευτές όλων των παρατάξεων και από τον εισηγητή της Δημοκρατικής Συμπαράταξης– όπως είναι το ΑΣΕΠ και πάρα πολλά άλλα θέματα.

Πρέπει να ενισχύσουμε αυτή τη λειτουργία; Πρέπει να την ενισχύσουμε. Πρέπει να κάνουμε νέες μεταρρυθμίσεις στη δημόσια διοίκηση; Πρέπει να κάνουμε νέες μεταρρυθμίσεις στη δημόσια διοίκηση. Είναι αυτό το νομοσχέδιο μία μεταρρύθμιση; Δεν είναι και πρέπει να δούμε τι ακριβώς είναι.

Πρώτα απ' όλα μεταρρύθμιση είναι να αλλάζουμε δομικά ένα σύστημα. Δεν είναι μία απλή ρύθμιση και πρέπει να ξεκαθαρίσουμε τις έννοιες, γιατί από τη μία είχαμε τις απορρυθμίσεις, όπως τις εννοεί η Νέα Δημοκρατία και ο κ. Μητσotάκης, και αναφέρομαι, για παράδειγμα, στις απολύσεις δημοσίων υπαλλήλων, και από την άλλη έχουμε απλές ρυθμίσεις που πολλές φορές και αυτές εξυμνούνται διάφορες πελατειακές σχέσεις και τις ορίζουμε κιόλας και ως μεταρρυθμίσεις. Δεν θα μπορούσε, λοιπόν, παρά να πει κανείς ότι χρειάζεται μία τομή στη λειτουργία της δημόσιας διοίκησης.

Εμείς θα πούμε ότι υπάρχουν και θετικά στοιχεία στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο, όπως είναι το Εθνικό Μητρώο Στελεχών Δημόσιας Διοίκησης, που αποτελεί άλλωστε και ευρωπαϊκή βέλτιστη πρακτική. Οι ενστάσεις μας, όμως, έγκεινται στις προϋποθέσεις μιας ουσιαστικής μεταρρύθμισης όπως, για παράδειγμα, στην εφαρμογή των αρχών της διαφάνειας, της αξιοκρατίας και της αποτελεσματικότητας, στην αναθεώρηση της σχέσης κράτους – κόμματος, στους ελλείψεις πόρους ή και στην αδυναμία εξορθολογισμού τους.

Στο προτεινόμενο νομοσχέδιο, παρά κάποιες θετικές διατάξεις, δεν φαίνεται να διασφαλίζονται έστω κάποιες ελάχιστες προϋποθέσεις για μια ουσιαστική και αποτελεσματική μεταρρύθμιση της λειτουργίας της δημόσιας διοίκησης.

Ακούσαμε για την αξιολόγηση και άκουσα έναν διάλογο που πραγματικά με εντυπωσίασε. Τα προαποφασισμένα ποσοστά 60%, 30%, 10%, που επιχειρήθηκε να περάσουν από τον κ. Μητσotάκη, είναι κάτι το οποίο δεν οδηγεί σε μια αξιολόγηση, διότι το πρόβλημα αυτό συνεχίζει να υπάρχει. Δεν μπορούμε να ορίσουμε υποχρεωτικά ένα ποσοστό 30% και 10% να είναι κακοί, μέτριοι και καλοί. Μπορεί μια υπηρεσία να έχει το 100%, το 50%, το 30%.

Όμως ακούσαμε κι εσάς, κύριε Υπουργέ, από την άλλη να κάνετε ότι δεν γνωρίζετε τι συμβαίνει σήμερα στο δημόσιο ή τι συμβαίνει σε σχέση με την αξιολόγηση και να ζητάτε στοιχεία συγκεκριμένα για το ότι οι περισσότερες αξιολογήσεις μέχρι τώρα, έτσι όπως γίνονταν, είχαν ως αποτέλεσμα το μεγάλο ποσοστό να παίρνει απλώς την άριστη βαθμολογία. Εδώ, λοιπόν, έχουμε από τη μια πλευρά ιδεολογικές εμμονές της Νέας Δημοκρατίας και από την άλλη πλευρά αυταπάτες του ΣΥΡΙΖΑ. Αυτό είδαμε στη συζήτηση πριν από λίγο σε σχέση με την αξιολόγηση. Είναι απαραίτητη η αξιολόγηση; Ναι. Να δούμε τον κατάλληλο τρόπο που θα γίνει η αξιολόγηση.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η πραγματικότητα είναι ότι απέχει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο όχι μόνο από το να αποτελεί μεταρρύθμιση αλλά και από το να διασφαλίζει τις αρχές που επικα-

λείται. Πιο συγκεκριμένα, όσον αφορά το Εθνικό Μητρώο Στελεχών Δημόσιας Διοίκησης, με την εγκαθίδρυση του οποίου συμφωνούμε, θέτει σε εφεδρεία τα στελέχη του ιδιωτικού τομέα, την εμπειρία τους, την κουλτούρα τους. Σας το είπαν αρκετοί ομιλητές. Και ναι μεν ο κύριος Υπουργός θεωρεί ότι πρώτα πρέπει να καταγραφεί το δυναμικό του δημοσίου τομέα, αλλά αυτό δεν θα έπρεπε να εμποδίζει τη συμμετοχή στελεχών και του ιδιωτικού τομέα από τη στιγμή μάλιστα που σκοπεύεται η λειτουργία του δημοσίου με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια όσον αφορά στην αποτελεσματικότητα.

Σας άκουσα, κύριε Υπουργέ, να λέτε για το δημόσιο συμφέρον. Συμφωνούμε όλοι ότι στόχος μας είναι το δημόσιο συμφέρον σ' αυτήν τη διαδικασία. Λέτε για το Μητρώο Επιτελικών Στελεχών και τη σχέση του δημοσίου με τον ιδιωτικό τομέα: Είναι δυνατόν ένας οργανισμός να ψάχνει επιτελικά στελέχη ενός άλλου οργανισμού; Μα, γι' αυτό πρόκειται; Ένας οργανισμός είναι το δημόσιο κι ένας άλλος ο ιδιωτικός τομέας; Το δημόσιο συμφέρον έχει ως στόχο το δημόσιο και αυτό αφορά και τον ιδιωτικό τομέα. Δεν πρόκειται περί μιας αντιπαράθεσης εδώ. Εδώ πρόκειται περί μιας συνολικής λειτουργίας, πώς πρέπει να βλέπουμε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα.

Βλέπουμε το ζήτημα της συμβουλευτικής συνέντευξης, η οποία ενέχει πολλά στοιχεία υποκειμενικότητας και η οποία βέβαια καλό είναι να υπάρχει, αλλά η συμβολή της στο τελικό αποτέλεσμα δεν θα πρέπει να είναι δεσμευτική.

Βλέπουμε ως καινοτομία την αξιολόγηση των προϊσταμένων από τους υφιστάμενους τους με ανώνυμα ερωτηματολόγια. Σε πρώτη ανάγνωση θα μπορούσε να είναι θετικό. Όμως υπάρχουν διάφορα ζητήματα. Δεν μπορεί, δηλαδή, να μην αναρωτηθεί κανείς τι θα γίνει στην περίπτωση που υπάρχουν προϊστάμενοι χωρίς υφιστάμενους ή στην περίπτωση που υπάρχουν ένας ή δυο υφιστάμενοι, που η ανωνυμία των ερωτηματολογίων δεν εξασφαλίζει κανέναν. Ακόμα όμως και όταν υπάρχουν περισσότεροι υφιστάμενοι έχει προβλεφθεί πώς θα αποφευχθεί η αλληλοϋποστήριξη, που βέβαια απέχει πολύ από την αξιοκρατία; Πώς θα αποφευχθεί αυτή, λοιπόν, η αλληλοϋποστήριξη σ' αυτήν την περίπτωση;

Να σας θυμίσω τι λέει για τη συνέντευξη που φέρνεται η Έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής: «Η προφορική συνέντευξη πρέπει να διεξάγεται σε συνθήκες διαφάνειας και να διασφαλίζεται η δυνατότητα δικαστικού ελέγχου της κρίσης του διοικητικού οργάνου. Πρέπει, επίσης, να υπάρχει πρακτικό συνέντευξης». Το ερώτημα είναι αν αυτά διασφαλίζονται στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Ορίζονται αυτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Περί στοχοθεσίας. Ναι, μεν, ακούγεται ωραία και ναι μεν είναι απαραίτητη, αλλά με τον τρόπο που την ορίζει και τη διαμορφώνει το νομοσχέδιο είναι εξαιρετικά απίθανο να λειτουργήσει. Και δεν είναι θέμα ομάδων και ολομελειών αλλά εξειδικευμένων στελεχών.

Βλέπουμε ακόμα μια σειρά διατάξεων για βαθμολόγια, κλαδολόγια, τα οποία αναμασούν παλιότερες διατάξεις νόμων και τα οποία δεν αποτελούν στον 21^ο αιώνα σοβαρά εργαλεία διοίκησης σε κανένα προηγμένο διοικητικό σύστημα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κύριε Υπουργέ, μιλάμε για την αναβάθμιση της δημόσιας διοίκησης, για αξιολογήσεις, στοχοθεσίες, για παρατηρητήριο στη Σχολή Δημόσιας Διοίκησης και δεν γίνεται καμμία αναφορά στον τρόπο και στην υποδομή που απαιτούνται για να λειτουργήσουν οι καλές προθέσεις.

Είναι απορίας άξιο πώς δεν γίνεται καμμία αναφορά στην ανάγκη ύπαρξης δεικτών μέτρησης αποτελεσμάτων, συστημάτων εκτίμησης αποτελεσμάτων, διόρθωσης και επανασχεδιασμού. Και επειδή κάποιοι θα βιαστούν να πουν ότι δεν υπάρχουν αυτά στον τομέα των υπηρεσιών και ότι είναι πολύ δύσκολη η μέτρηση, μπορούμε να αναφερθούμε και σε συγκεκριμένα εργαλεία που εφαρμόζουν οι ευρωπαϊκές δημόσιες διοικήσεις όπως, για παράδειγμα, αυτό που έχει σχεδιαστεί από το Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο Δημόσιας Διοίκησης στο Μάαστριχτ, το Κοινό Πλαίσιο Αξιολόγησης (Common Assessment Framework) το οποίο απο-

τελεί εργαλείο της διοίκησης ολικής ποιότητας. Αναρωτιόμαστε εάν όσοι συνέταξαν αυτό το σχέδιο νόμου, που αναφέρεται στην ανάγκη βελτίωσης της δημόσιας διοίκησης, που επιδιώκει τη διαφάνεια και την αξιοκρατία, ανέτρεξαν σε τέτοια εργαλεία. Προφανώς όχι. Γιατί αν το είχαν πράξει, θα είχαμε κι εμείς ένα άλλο νομοσχέδιο εδώ, χωρίς κενά, χωρίς ξεπερασμένα εργαλεία, που θα διασφάλιζε τη διαφάνεια και την αξιοκρατία, που θα παρείχε μετρήσιμα αποτελέσματα μέσω σχεδιασμού στόχων, στρατηγικών και τακτικών υλοποίησης κι ελέγχου.

Αντί αυτού, για άλλη μια φορά έχουμε ένα πρόχειρο νομοσχέδιο που κάνει μια αδύναμη προσπάθεια να περάσει σαν κάτι καινοτομικό, ενώ προσπαθεί να μην θίξει τα κεκτημένα κάποιων που θεωρούν ότι το κάθε Υπουργείο είναι ιδιοκτησία τους. Βολεύει τα πρόσφατα τοποθετημένα στελέχη –και θα αναφερθώ στη συνέχεια– και αποφεύγει ή μεταθέτει στο μέλλον τις ευθύνες. Και όλα αυτά με μια επίφαση διαφάνειας και αξιοκρατίας.

Πιθανόν, δε, σε κάποια άλλη χρονική στιγμή, σε κάποια άλλα νομοσχέδια ή με κάποιες πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, όπως δυστυχώς έχουμε ξαναδεί πολύ έντονα αυτόν τον χρόνο, να καλυφθούν κάποια αποσπασματικά κενά, αλλά αυτός δεν είναι ένας τρόπος καλής νομοθέτησης. Δεν χρειάζεται, λοιπόν, να ανακαλύψουμε την Αμερική. Τα εργαλεία υπάρχουν και εφαρμόζονται. Εδώ αναρωτιόμαστε γιατί δεν αξιοποιούνται.

Τέλος, πριν ολοκληρώσω, θέλω να σας πω τα εξής. Το άρθρο 32, κύριε Υπουργέ, ζητήσαμε να αποσυρθεί γιατί δίνει αυθαίρετες υπερεξουσίες μετακίνησης, απόσπασης και τοποθέτησης στους Υπουργούς, για την κινητικότητα των υπαλλήλων τους, χωρίς γνώμη υπηρεσιακών συμβουλίων, κατά παρέκκλιση κείμενων διατάξεων. Γι' αυτούς τους λόγους ζητήσαμε να αποσυρθεί. Αποσύρθηκε και είπαμε «περιμένουμε να το δούμε». Και όντως το είδαμε. Και μας είπατε πριν από λίγο ότι θα επανέλθει στο επόμενο νομοσχέδιο που θα φέρετε –αν δεν κάνω λάθος– για την κινητικότητα. Δεν ζητήσαμε να αποσυρθεί για να επανέλθει πάλι στο επόμενο νομοσχέδιο. Ζητήσαμε να αποσυρθεί γιατί θεωρούμε, με βάση αυτήν την επιχειρηματολογία, ότι πρέπει να αποσυρθεί και να μην ξαναρθεί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Στις νομοτεχνικές βελτιώσεις που φέρετε στο σχέδιο νόμου και συγκεκριμένα, στη νομοτεχνική βελτίωση 6, λέτε: «Στο τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 13 προστίθεται εδάφιο ως εξής: «σε περίπτωση κένωσης των ως άνω θέσεων με οποιονδήποτε τρόπο πριν τη θέση σε λειτουργία του Μητρώου, αυτές πληρούνται σύμφωνα με κείμενες διατάξεις, όπως αυτές ίσχυαν μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, και οι τοποθετούμενοι σε αυτές εκτελούν κανονικά τα καθήκοντά τους ως τη λήξη της θητείας τους και πάντως όχι πέραν της 30^{ης} Ιουνίου του 2018»».

Αυτό το φέρετε μην σας ξεφύγει κανένας; Γιατί αυτό καταλαβαίνουμε. Μη τυχόν λαθεύσετε και μπει κανένας αξιοκρατία; Αυτός είναι ο στόχος; Το παραπέμπετε στο μέλλον; Μη τυχόν και μας ξεφύγει κανένας, φέρετε και νομοτεχνική βελτίωση; Όχι μόνο δεν είναι τρόπος ορθής νομοθέτησης αυτός και με τέτοιες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες είναι τουλάχιστον ύποπτες για τους στόχους τους, αλλά εδώ χρειάζονται και απαντήσεις.

Και τέλος, επειδή ένας από τους στόχους που θέσατε ήταν το να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα προηγούμενων νομοθετικών πρωτοβουλιών που είχαν προχειρότητα, όπως είπατε, με αυτό το νομοσχέδιο αυτό δεν το καταφέρνεται. Αυτό το νομοσχέδιο χαρακτηρίζεται από προχειρότητα και δεν χαρακτηρίζεται από μια μεταρρυθμιστική πνοή. Δεν χαρακτηρίζεται από τον τίτλο του. Δεν μπορεί να φέρει –και δεν θα φέρει, εδώ θα είμαστε και θα το δούμε το επόμενο χρονικό διάστημα– τη διαφάνεια, την αξιοκρατία και την αποτελεσματικότητα της δημόσιας διοίκησης. Χρειάζεται μια βαθιά τομή στη δημόσια διοίκηση, μια μεταρρυθμιστική πραγματική, που θα είναι συνολική και σίγουρα αυτό το νομοσχέδιο δεν έχει αυτές τις προϋποθέσεις.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε κι

εμείς τον κ. Θεοχαρόπουλο.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο για ένα λεπτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Θέλω να κάνω μια δήλωση. Επειδή θα γίνουν δεκτές και κάποιες από τις τροπολογίες, στον τίτλο του νομοσχεδίου θα προστεθεί η φράση «και άλλες διατάξεις».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Πολύ ωραία. Ευχαριστούμε.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να πάρω τον λόγο; Θα είμαι πολύ σύντομη. Επειδή αναφέρθηκε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Φάμελλος σε εμένα, αν μου επιτρέπτε, θα ήθελα τον λόγο για μισό λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ορίστε, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Απλώς ήθελα να πω, επειδή αναφέρθηκε ο κ. Φάμελλος προσωπικά και σε εμένα και στον Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας, ότι θα του παραθέσω αύριο συγκεκριμένα στοιχεία, που θα αποδεικνύουν το ανακριβές των ισχυρισμών του και των στοιχείων που παρέθεσε.

Επίσης, θέλω να ρωτήσω τον κύριο Υπουργό πότε θα πάρει θέση για τις τροπολογίες, αν έχει κάποιον προγραμματισμό συγκεκριμένο να μας κοινοποιήσει, για να ξέρουμε ποιες κάνει δεκτές.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Επειδή τώρα τις βλέπω μία-μία και θέλω να κάνω μια συνεργασία, νομίζω ότι αύριο, με την αρχή της συνεδρίασης, θα είμαστε σε θέση να κάναμε αυτήν τη δήλωση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Πολύ ωραία.

Τον λόγο έχει τώρα η κ. Αικατερίνη Ιγγλέζη.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΙΓΓΛΕΖΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όπως αναφέρεται και στην αιτιολογική έκθεση, η φιλοσοφία αυτού του νομοσχεδίου συνίσταται στην πρόταση «Ουδεμία πλέον αυθαίρετη και αναξιοκρατική διαδικασία επιλογής στελεχών».

Είναι, αλήθεια, απορίας άξιο και λυπηρό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να καλούμαστε εν έτει 2016 να ψηφίσουμε ένα νομοσχέδιο που θεσμοθετεί το αυτονόητο, την ανεξάρτητη και ακομμάτιστη δημόσια διοίκηση.

Δυστυχώς, ιστορικά, από τη γέννηση του ελληνικού κράτους, τα δομικά χαρακτηριστικά γνωρίσματα που συνθέτουν τον τρόπο οργάνωσης, συγκρότησης και λειτουργίας του διοικητικού συστήματος στη χώρα μας είναι ο υδροκεφαλισμός των δημοσίων υπηρεσιών, η λειτουργική εσωστρέφεια, οι πελατειακές σχέσεις, τα φαινόμενα διαφθοράς, η κομματικοποίηση σχεδόν του συνόλου της διοίκησης. Είναι χαρακτηριστικά που οδήγησαν στην απαξίωση της δημόσιας διοίκησης από τους πολίτες και στη βαθιά πεποίθηση ότι αν δεν έχεις «θείο στην Κορώνη» τίποτα δεν μπορείς να καταφέρεις στο δημόσιο.

Είναι ένα σύστημα εδραιωμένο με τέτοιον τρόπο ώστε να εξυπηρετεί με τον καλύτερο τρόπο τους διοικούντες και να δυσκολεύει τους πολίτες, για να αναγκάζονται οι δεύτεροι να ζητούν ρουσφέτι από τους πρώτους και ακόμη καλύτερα εδραιωμένο για να εξυπηρετεί τα μεγάλα συμφέροντα των λίγων και εκλεκτών του ντόπιου και ξένου κεφαλαίου. Είναι ένα σύστημα, που θρέφει και συντηρεί τον αδιάσπαστο κύκλο της διαπλοκής: ο ανήμπορος και άρα εξαρτώμενος ψηφοφόρος, ο πρόθυμος να βοηθήσει πολιτικός, φυσικά πάντα με αντάλλαγμα την ανταπόδοση της εξυπηρέτησης προς όφελος των συμφερόντων συγκεκριμένων επιχειρηματικών κύκλων. Από κοντά βέβαια και οι γνωστοί παντογνώστες των ΜΜΕ, να εκθειάζουν και να κατακραυγάζουν τη δημόσια διοίκηση καταπώς τους βολεύει.

Για την εικόνα αυτή του ελληνικού δημοσίου κύριος υπεύθυ-

νος είναι το πολιτικό σύστημα και όχι η ίδια η διοίκηση. Οι εφαρμόζόμενες πολιτικές είναι αυτές που δημιούργησαν τη γραφειοκρατία, τη διαπλοκή, τη διαφθορά και την πολυνομία και όχι το ανθρώπινο δυναμικό στην πλειοψηφία του, που κατηγορήθηκε και λοιδορήθηκε εσκεμμένα.

Τις παθογένειες, λοιπόν, αυτές της δημόσιας διοίκησης έρχεται να θεραπεύσει το παρόν νομοσχέδιο, εισάγοντας τρεις μεγάλες τομές.

Η πρώτη μεγάλη τομή είναι η διαδικασία επιλογής στελεχών, γενικών διευθυντών, διευθυντών και προϊσταμένων. Για πρώτη φορά καθιερώνεται ένα σύστημα ανοικτής, διαφανούς δημοκρατικής επιλογής, με ανεξάρτητα αντικειμενικά κριτήρια, με ανεξάρτητη αρχή επιλογής προσωπικού, η οποία θα έχει όλες τις εγγυήσεις που πρέπει να έχει μια διαδικασία τέτοιου είδους.

Η δεύτερη τομή είναι η αξιολόγηση. Το νομοσχέδιο εισάγει την αξιολόγηση του έργου κάθε δημόσιου φορέα, καθώς και θεσμικές εγγυήσεις μέσα στη διοίκηση. Τέτοιος είναι ο θεσμικός ρόλος που αποκτά η ολομέλεια των εργαζομένων της διεύθυνσης, του τμήματος, η οποία θέτει τους στόχους της υπηρεσίας, τους παρακολουθεί και υποβάλλει έκθεση αυτοαξιολόγησης.

Αξιολόγηση έχουμε και των υφιστάμενων από τους προϊστάμενους, στο πλαίσιο όμως σαφούς στοχοθεσίας και με τη συμβουλευτική συνέντευξη, που προηγείται, να μην αφήνει περιθώρια για τιμωρητική διαδικασία.

Από την άλλη θεσμοθετείται και η ανώνυμη αξιολόγηση των προϊσταμένων από τους υφιστάμενους, στο πλαίσιο της δημοκρατικής λειτουργίας της διοίκησης.

Το Παρατηρητήριο της δημόσιας διοίκησης που θα παρακολουθεί την απόδοση του παραγόμενου έργου, όπως και η θεσμοθέτηση Επιτροπής Ακρόασης της διοίκησης σε κοινωνικούς φορείς ή σε πολίτες ανά δίκμηνο, με την οποία θα καταγράφονται τα προβλήματα κακοδιοίκησης ή γραφειοκρατίας, αποτελούν θεσμικούς κοινωνικής λογοδοσίας και κοινωνικού ελέγχου.

Η τρίτη μεγάλη τομή είναι η συγκρότηση του Εθνικού Μητρώου Επιτελικών Στελεχών της Δημόσιας Διοίκησης. Στόχος του είναι να καταγράψει όλο το σοβαρό και εξελιγμένο δυναμικό της δημόσιας διοίκησης με υψηλά τυπικά προσόντα. Από τη δεξαμενή αυτή θα στελεχώνονται όλα τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου.

Ευτυχώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα μας διαθέτει μεγάλο δυναμικό από αξιόλογα και καταρτισμένα στελέχη, που μπορούν να υπηρετήσουν με αποτελεσματικότητα τη δημόσια διοίκηση.

Κύριοι και κυρίες Βουλευτές, το παρόν νομοσχέδιο αποτελεί άλλο ένα δείγμα για το πόσο διαφορετικά, από τις προηγούμενες, έρχεται να κυβερνήσει η πρώτη αριστερή κυβέρνηση. Στον αντίποδα της διαπλοκής και της διαφθοράς ο κοινωνικός έλεγχος, στον αντίποδα του ρουσφετιού η διαφάνεια και η αξιοκρατία.

Κάνατε πολλά φασαρία, κύριοι της Αντιπολίτευσης, παρέα με τα φερέφωνα των ΜΜΕ, για τους μετακλητούς υπαλλήλους. Ξέρετε όμως πολύ καλά ότι άλλο πράγμα είναι ο συνεργάτης του Υπουργού, ο οποίος είναι λογικό και επιβεβλημένο να είναι πολιτικό πρόσωπο, που υπηρετεί την πολιτική της εκάστοτε κυβέρνησης και άλλο ο προϊστάμενος μια δημόσιας υπηρεσίας, που υπηρετεί τη δημόσια διοίκηση προς όφελος της κοινωνίας ανεξαρτήτως κυβέρνησης. Όπως ξέρετε, επίσης, πολύ καλά ότι αυτές οι κραυγές σας δεν βρήκαν απήχηση στην ελληνική κοινωνία.

Διότι η κοινωνία γνωρίζει πολύ καλά αυτή τη διαφορά και αναγνωρίζει το ηθικό πλεονέκτημα της Αριστεράς. Το χρεοκοπημένο πολιτικό σύστημα παίζει τα ρέστα του. Ονειρεύεται πτώση της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ, ονειρεύεται οικουμενικές κυβερνήσεις, για να μπορεί το καθεστώς της διαπλοκής και της διαφθοράς να συνεχίσει να ρυθμίζει τις τύχες της χώρας.

Δεν θα τους κάνουμε, όμως, τη χάρη. Με τα όνειρα θα μείνουν. Με νομοσχέδια που διευρύνουν τη δημοκρατία, με νομοσχέδια που κατοχυρώνουν τα ανθρώπινα δικαιώματα, με νομοσχέδια που ανακουφίζουν τους πληγέντες από την ανθρωπιστική κρίση, με παράλληλο πρόγραμμα προχωράμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Αικατερίνη Ιγγλέζη.

Τον λόγο έχει ο κ. Παναγιώτης Σκουρολιάκος για επτά λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μόνιμη και διαρκής ένσταση των Ελλήνων πολιτών από ιδρύσεως του νέου ελληνικού κράτους είναι η συμπεριφορά της διοίκησης απέναντι στους πολίτες και τα μύρια όσα επιφέρουν αδιαφανείς και διαπλεκόμενες πρακτικές. Φορείς, βέβαια, δεν είναι όλοι οι λειτουργοί, αλλά εκείνοι οι λειτουργοί που έχουν διασύνδεση με την κομματική κυβερνητική εξουσία, από την οποία αντλούν τη δύναμή τους και στην οποία άλλωστε χρωστούν τη θέση τους.

Η παθογένεια αρχίζει από την εποχή της βαυαροκρατίας. Οικοδομείται ένας δημόσιος τομέας μη φιλικός προς τα πλάτια στρώματα του λαού. Αυστηροί, από τότε, οι Βαυαροί του Όθωνα ζητούσαν από τους Έλληνες να κάνουν τα μαθήματά τους, ενώ ταυτόχρονα οικοδομούσαν ένα φαύλο κράτος, ένα κράτος ημετέρων.

Στην κωμωδία «ο υπάλληλος» του κορυφαίου θεατρικού συγγραφέα του 19^{ου} αιώνα και Βουλευτή στο ελληνικό Κοινοβούλιο, Μιλτιάδη Χουρμούζη, αποτυπώνεται, με ενάργεια, το κλίμα όπου οι Βαυαροί μαζί με άκαπνους Ρωμιούς της Ευρώπης στελεχώνουν το δημόσιο, απολαμβάνοντας οικονομικά οφέλη, την ώρα που οι αγωνιστές του '21 πένονται. Είναι γνωστό, άλλωστε, πως το δημόσιο προίκισε τον Νικητάρη με επίσημη άδεια επαίτου.

Από τους Βαυαρούς σε βασιλιάδες, από δικτατορίες σε δημοκρατίες, από εκεί στο μεταμφυλιακό κράτος, στη Χούντα των Συνταγματαρχών, στη Μεταπολίτευση της εναλλαγής της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ στην κυβέρνηση και, τέλος, στην κρίση και στο περίφημο κατ' αναλογία «4-2-1» για το μοίρασμα των θέσεων ανάμεσα σε Νέα Δημοκρατία ΠΑΣΟΚ και ΔΗΜΑΡ φτάνουμε στις μέρες μας, όπου πολιτικές δυνάμεις και πολιτικοί που θέρειψαν εντός αυτού του γκρίζου τοπίου, εντός ενός τοπίου σκανδάλων, όπως αυτό της «SIEMENS» αλλά και άλλων, ων ουκ εστί αριθμός, κάνουν ωσάν να μην γνωρίζουν τίποτα για το έγκλημα και εμφανίζονται ως αθώες περισσότερες και τιμητές των πόντων.

Έφτασε η ώρα να αποδοθεί δικαιοσύνη προς όφελος του δημοσίου τομέα, προς όφελος του ελληνικού λαού. Λέμε, λοιπόν, «τέρμα, ως εδώ!». Κατατίθεται ένα νομοσχέδιο, που βάζει τέλος στην προνομιακή μεταχείριση των υπαλλήλων, ανάλογα με τα πολιτικά συμφέροντα του κόμματος που βρίσκεται στην εξουσία.

Αντιμετωπίζουμε, αποφασιστικά, το πρόβλημα της κομματικοποίησης εντός του δημοσίου. Το παρόν νομοσχέδιο εξασφαλίζει ένα σύγχρονο σύστημα διαδικασιών για τον τρόπο της επιλογής αλλά και της εξέλιξης του στελεχιακού δυναμικού της δημόσιας διοίκησης, με τη δημιουργία του Εθνικού Μητρώου Επιτελικών Στελεχών Δημόσιας Διοίκησης, με διαφανές και αξιόπιστο σύστημα αξιολόγησης, με βαθμολογική διάρθρωση θέσεων, με σύστημα επιλογής προϊσταμένων μακριά από την παρακμική κυβερνητική παρέμβαση.

Αυτό που γινόταν μέχρι τώρα, δηλαδή, να επιλέγονται για τις επιτελικές θέσεις του δημοσίου άτομα με μοναδικό τους προσόν την κομματική τους ταυτότητα, τελειώνει. Ο Υπουργός ιδιοκτητής του Υπουργείου του περνάει στην ιστορία. Στην ιστορία, όμως, περνά και έχει καταγραφεί το τι συνέβαινε εδώ και δύο αιώνες, σχεδόν, νέου ελληνικού κράτους.

Με διαφάνεια και αντικειμενικότητα, όχι ο Υπουργός, όχι το κόμμα, όχι κάποια άλλο κυβερνητικό στέλεχος, αλλά μέσω του θεσμοθετημένου Μητρώου Επιτελικών Στελεχών, θα αναδεικνύονται οι ικανοί υπάλληλοι, βάσει των πτυχίων τους, των μεταπτυχιακών τους, της διοικητικής τους εμπειρίας και –επαναλαμβάνω– χωρίς κομματική ταυτότητα, όπως γινόταν μέχρι σήμερα.

Οι πρόεδροι, οι αντιπρόεδροι, οι διοικητές, οι γενικοί γραμματείς, όλοι εκείνοι τους οποίους διόριζε μέχρι σήμερα η κυβέρνηση, θα επιλέγονται αποκλειστικά από το Μητρώο Επιτελικών Στελεχών, όπως καθορίζεται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, εδάφια α' και β'. Η σύσταση και η τήρηση αυτού του μητρώου θα γίνεται ηλεκτρονικά από το ΑΣΕΠ, ενώ στο άρθρο 15 εξασφαλίζεται η αντικειμενικότητα, με τον καθορισμό των ιεραρχικά ανω-

τέρων, των κρινόμενων αξιολογητών.

Ξεκάθαρα είναι και τα κριτήρια, που ορίζει το άρθρο 17, για τη διοικητική ικανότητα την επάρκεια και τη γνώση του αντικειμένου, τη συμπεριφορά προς τους πολίτες και άλλα στοιχεία.

Με το βλέμμα στην κοινωνία, το παρόν νομοσχέδιο εισάγει διατάξεις περί λογοδοσίας και κοινωνικού ελέγχου και καθιερώνεται έτσι ένα Παρατηρητήριο δημοσίας διοίκησης με ανά δίμηνο διαδικασία ακρόασης κοινωνικών φορέων και πολιτών.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ως Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ, είμαστε υπερήφανοι για το παρόν σχέδιο νόμου, που εξασφαλίζει τη διαφάνεια, την αξιοκρατία και την αποτελεσματικότητα της δημόσιας διοίκησης.

Χαιρετίζω την κυβερνητική πρωτοβουλία για την κοινωνική δικαιοσύνη που επιτυγχάνεται μέσω του νομοσχεδίου και θεωρώ πως δεν ευσταθεί κανένας, μα κανένας, λόγος να μην υπερψηφιστεί από όλες τις πτέρυγες της Βουλής.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Παναγιώτη Σκουρολιάκο.

Τον λόγο έχει η κ. Παναγιώτα Βράντζα από τον ΣΥΡΙΖΑ για λεπτά λεπτά ή λιγότερο, αν θέλετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Είναι η τελευταία;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Είναι και ο κ. Συρμαλένιος μετά, με τον οποίο κλείνουμε και προχωράμε στη ψηφοφορία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΒΡΑΝΤΖΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Θα προσπαθήσω να είμαι σύντομη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πραγματικά χαρά και τιμή για μένα να συζητάμε σήμερα εδώ το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Οι ασφυκτικές συνθήκες, που κληρονομήσαμε και επικρατούν στη χώρα, επιβάλλουν κάποιες φορές να κινηθούμε σε αντίθεση με το πιστεύω και το όραμά μας. Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, όμως, αντανakλά ακριβώς τον τρόπο που μια αριστερή κυβέρνηση οφείλει να κυβερνά.

Είναι κοινό μυστικό ότι μια από τις βασικές αιτίες των προβλημάτων της χώρας είναι η απολύτως στρεβλή και παράλογη οργάνωση του κράτους και των υπηρεσιών του, η οποία, βεβαίως, ήταν αποτέλεσμα του πελατειακού συστήματος, που επί δεκαετίες οικοδομήθηκε από κείνους που πίστευαν ότι το κράτος ήταν το λάφυρο μιας εκλογικής νίκης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήρθε, επιτέλους, η ώρα η δημόσια διοίκηση της χώρας να περάσει οριστικά από το καθεστώς της αδιαφάνειας, της αναξιοκρατίας και της αναποτελεσματικότητας, σε μια κανονική κατάσταση η οποία αρμόζει σε μια ευρωπαϊκή, σύγχρονη κοινωνία που σέβεται τους πολίτες της.

Φυσικά, θα αντιδράσουν πολλοί. Είναι όλα εκείνα τα βαρίδια, που χρησιμοποιώντας το κράτος και τους μηχανισμούς που οι ίδιοι δημιούργησαν, κατάφεραν να κρατήσουν ολόκληρη την κοινωνία στον πάτο, χτίζοντας καριέρες, ενίοτε πολιτικές, κι αποκομίζοντας οφέλη που δεν δικαιούνται.

Το πρώτο μέρος του νομοσχεδίου αφορά στη δημιουργία του Εθνικού Μητρώου Επιτελικών Στελεχών και την κάλυψη αυξημένης ευθύνης της δημόσιας διοίκησης. Η επιλογή των στελεχών, με αυτόν τον τρόπο, έρχεται να διορθώσει δύο τεράστιες παθογένειες.

Πρώτα απ' όλα, θα σταματήσει η στελέχωση των ανώτερων κρατικών θέσεων από ημέτερους, αμφιβόλου ικανότητας, κατάρτισης και με αδιαφανείς διαδικασίες, με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Όλοι ή σχεδόν όλοι ζούμε στην κοινωνία και ξέρουμε διάφορους μεγαλοσχήμονες, οι οποίοι βρέθηκαν σε θέση ευθύνης, είτε επειδή είχαν τις σωστές γνωριμίες είτε επειδή εξαργύρωσαν άλλου είδους χάρες. Αυτού του είδους οι καταστάσεις κόστισαν πολύ ακριβά στη χώρα και ήρθε η ώρα να σταματήσουν οριστικά και αμετάκλητα.

Δεύτερο αλλά εξίσου σημαντικό, είναι το γεγονός ότι θα εξασφαλιστεί η συνέχεια του κράτους, ανεξαρτήτως συνθηκών. Δεν συμβαίνει σε καμία πολιτισμένη χώρα του κόσμου το κράτος να παραλύει, κάθε φορά που προκηρύσσονται εκλογές και ακόμα χειρότερα, να παραλύει, όταν προκύπτει νέα κυβέρνηση. Οι λεγόμενες πολιτικές, δηλαδή, κομματικές θέσεις ήταν επιβεβλη-

μένο να αλλάξουν, καθώς δημιουργούσαν στασιμότητα σε πολλούς τομείς, με τεράστιο οικονομικό και κοινωνικό κόστος. Όλοι εδώ, όμως, θυμόμαστε τη περίπτωση του Βελγίου, ενός κράτους, που λειτουργούσε για δύο χρόνια χωρίς κυβέρνηση.

Ο στόχος του νομοσχεδίου αυτού είναι να διασφαλιστεί η απρόσκοπτη και αδιάλειπτη λειτουργία του κράτους.

Το δεύτερο κομμάτι που αφορά στην αξιολόγηση των στελεχών της δημόσιας διοίκησης, τη στοχοθεσία και την κοινωνική λογοδοσία, έρχεται και αυτό με τη σειρά του να λύσει βασικά προβλήματα. Μετά από τη γνωστή αξιολόγηση-παρωδία της προηγούμενης κυβέρνησης –που δυστυχώς εμπνευστής και εκτελεστής ήταν ο σημερινός Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας-επιτέλους, θεσμοθετείται ένα αξιόπιστο, αντικειμενικό και δίκαιο σύστημα πραγματικής αξιολόγησης στον δημόσιο τομέα.

Στόχος, πλέον, της αξιολόγησης δεν είναι η απόλυση των υπαλλήλων. Στόχος είναι η διασφάλιση της εύρυθμης λειτουργίας και η αποτελεσματικότητα των υπηρεσιών και των στελεχών προς όφελος του πολίτη. Το γεγονός ότι μπαίνουν αξιοκρατικά κριτήρια διασφαλίζει την αξιοπιστία του συστήματος. Όπως επίσης, είναι αξιοσημείωτο να πούμε ότι η αξιολόγηση είναι αμφίδρομη από πάνω προς τα κάτω και αντίθετα.

Για πρώτη φορά εισάγεται στο ελληνικό δημόσιο ο όρος «στοχοθεσία». Κύριοι συνάδελφοι, τη σημερινή εποχή, σε μία σύγχρονη δημοκρατία, είναι τραγικό η αποτελεσματικότητα του δημοσίου τομέα να εναπομένει στην πατριωτισμό των υπαλλήλων. Δεν είναι δυνατόν να μην υπάρχει σχέδιο με αρχή μέση και τέλος όσον αφορά τις δράσεις του κράτους.

Όλοι έχουμε ακούσει πολίτες να λένε ότι το κράτος είναι ένα ξέφραγο αμπέλι. Και –νομίζω– συμφωνούμε όλοι ότι έχουν ένα δίκιο. Και δεν είναι τιμή για τη χώρα το γεγονός ότι το κράτος σε κάποιους τομείς χρησιμοποιεί πρακτικές του περασμένου αιώνα. Η ψήφιση, του σχεδίου νόμου που συζητάμε, είναι η αρχή του τέλους αυτού του απαρχαιωμένου, άδικου και αναποτελεσματικού συστήματος.

Η κοινωνική λογοδοσία. Ότι ανέφερα μέχρι τώρα είναι αυτονόητο και έπρεπε να έχει γίνει εδώ και δεκαετίες. Η καινοτομία που υπάρχει σε αυτό το νομοσχέδιο είναι ο θεσμός της κοινωνικής λογοδοσίας. Οι περισσότεροι –δυστυχώς, όχι όλοι, γιατί σε αυτή την Αίθουσα υπάρχουν και κάποιοι που γεννήθηκαν πολιτικοί και δεν έχουν βιώσει τη σκληρή ελληνική πραγματικότητα από τη θέση του πολίτη– έχουμε έρθει αντιμέτωποι με το «τέρας» της γραφειοκρατίας και του παραλογισμού της λειτουργίας του κράτους. Οι πολίτες μπροστά σε αυτήν την κατάσταση είναι παντελώς ανίσχυροι μέχρι σήμερα. Το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να ανταλλάσσουμε ιστορίες μεταξύ μας.

Η εφαρμογή του κοινωνικού ελέγχου στη δημόσια διοίκηση δεν αποτελεί απλά μια απόλυτη δημοκρατική διαδικασία, που τοποθετεί τον πολίτη δίπλα και όχι απέναντι στο κράτος. Κυρίως, είναι ένα σημαντικό εργαλείο ελέγχου και βελτίωσης των παρεχόμενων υπηρεσιών του κράτους προς τον πολίτη. Ο πολίτης πλέον ελέγχει, παρεμβαίνει και βελτιώνει. Είμαι βέβαιη ότι αυτός ο θεσμός θα αποδειχτεί σύντομα ο καταλύτης για τις σημαντικότερες αλλαγές προς όφελος της κοινωνίας.

Το τελευταίο και τρίτο μέρος του νομοσχεδίου αφορά την βαθμολογική διάρθρωση και το σύστημα προαγωγών των στελεχών της δημόσιας διοίκησης. Ο εξορθολογισμός του συστήματος προαγωγών στον δημόσιο τομέα θα εγκαθιδρύσει αίσθημα δικαιοσύνης μεταξύ των ανθρώπων που εργάζονται σε αυτόν. Θα αποτελέσει κίνητρο υγιούς ανταγωνισμού με αποτέλεσμα την επιβράβευση ικανών στελεχών, τη βελτίωση μέσω επιμόρφωσης των πιο αδύναμων ή την αξιοποίησή τους σε άλλη θέση, την αύξηση της παραγωγικότητας, τη βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών και τελικά όλα αυτά θα επιστρέψουν θετικά στον πολίτη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εξυγίανση του δημόσιου τομέα και η εύρυθμη λειτουργία του είναι η βάση πάνω στην οποία μπορούμε να χτίσουμε πολλά. Δεν μπορούμε να μιλάμε για ανασυγκρότηση, ανάπτυξη, πρόοδο και ευημερία όταν δεν έχουμε μια στέρεη βάση πάνω στην οποία θα στηριχθούν όλα αυτά. Το κράτος, οι δομές και οι υπηρεσίες του είναι για να εξυπηρετούν τον πολίτη και όχι το αντίθετο.

Σας καλώ, λοιπόν, να ψηφίσουμε όλοι μαζί σήμερα ένα πολύ

καλό νομοσχέδιο το οποίο δεν αποτελεί καινοτομία, είναι απλά η επιστροφή στην κοινή λογική.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε πολύ την κ. Παναγιώτα Βράντζα.

Τελευταίο ομιλητής είναι ο κ. Νικόλαος Συρμαλένιος. Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, κατ' αρχάς, για την παραχώρηση να είμαι τελευταίος, αλλά είμαι ακόμα εντός του χρόνου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι το σημερινό νομοσχέδιο είναι πραγματικά ένα νομοσχέδιο, άλλη μία ριζοσπαστική τομή για την Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, παρά το ασφυκτικό πλαίσιο στο οποίο βρίσκεται και με τις τεράστιες εξωτερικές πιέσεις που συντελούνται αυτή την ώρα με το προσφυγικό κύμα και με τη δημοσιονομική ασφυξία στην οποία βρισκόμαστε.

Πραγματικά, το νομοσχέδιο για τη δημόσια διοίκηση, στη δεύτερη φάση διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, έρχεται σε συνέχεια του νόμου για το σύμφωνο συμβίωσης, του νόμου για τις τηλεοπτικές άδειες, του νόμου για τις Ένοπλες Δυνάμεις, ενώ προχθές ψηφίσαμε το πρώτο παράλληλο πρόγραμμα με κορμό το Υπουργείο Υγείας, που καλύπτει έναν τεράστιο αριθμό ανασφάλιστων ανθρωπών.

Αυτό το νομοσχέδιο, λοιπόν, σήμερα για τη δημόσια διοίκηση επιδιώκει πραγματικά να βάλει τέρμα στις παθογένειες δεκαετιών και να θεραπεύσει αυτόν, που όλοι είπαν ομολογουμένως ότι αποτελεί τον μεγάλο ασθενή, μια δημόσια διοίκηση που επί δεκαετίες λειτουργήσε ως το «μακρύ» χέρι της εκάστοτε κυβέρνησης και ως επιτομή του πελατειακού και ρουσφετολογικού συστήματος, που εγκαθιδρύθηκε στη χώρα.

Στην πραγματικότητα η δημόσια διοίκηση λειτούργησε με τρόπο, που μετέτρεψε τους πολίτες σε θύματα της ταλαιπωρίας και της γραφειοκρατίας και τους ίδιους τους υπαλλήλους της διοίκησης σε θύτες απέναντι στην κοινωνία και στους πολίτες και ταυτόχρονα σε θύματα πολιτικών ηγεσιών, που εγκαθίδρυσαν την κομματοκρατία και την αναξιοκρατία.

Το νομοσχέδιο, λοιπόν, που συζητάμε σήμερα, εισάγει σοβαρές τομές, επιδιώκοντας να θεραπεύσει αυτές τις βαριές παθογένειες και ταυτόχρονα να δημιουργήσει ένα κράτος και μία διοίκηση αντικειμενική, αξιοκρατική, αποτελεσματική για τα συμφέροντα της κοινωνίας και την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της χώρας.

Το Εθνικό Μητρώο Στελεχών και η αξιοκρατική ανάδειξη και τοποθέτηση σε επιτελικούς κρίκους στελεχών έμπειρων, καταρτισμένων και με διοικητικές ικανότητες, η για πρώτη φορά θεσμοθέτηση της αξιολόγησης των υπαλλήλων με κριτήρια σφαιρικά και αντικειμενικά και όχι η αξιολόγηση του κ. Μητσοτάκη, η οποία στόχευε στο να θέσει εκτός δημόσιας διοίκησης το 15% τουλάχιστον των δημοσίων υπαλλήλων.

Η θεσμοθέτηση της ολομέλειας –εγώ που προέρχομαι από τον χώρο της διοίκησης τη δεκαετία του 1980 στο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, θέτοντας κάποιοι δημόσιοι υπάλληλοι το ζήτημα της ολομέλειας, της λειτουργίας σε τμήμα και σε διεύθυνση, τότε θεωρηθήκαμε κάπως γραφικοί, όμως η ολομέλεια μπορεί να βάλει τον υπάλληλο να συμμετέχει στη χάραξη και στον προγραμματισμό και στην αξιολόγηση του σχεδιασμού της υπηρεσίας και με αυτόν τον τρόπο να γίνει πιο λειτουργική και αποτελεσματική απέναντι στους πολίτες– και η θεσμοθέτηση του κοινωνικού ελέγχου με περιοδικές ακροάσεις φορέων. Όλα αυτά αποτελούν τα πρώτα σοβαρά μέτρα για την αντιστροφή της πορείας της διοίκησης που επί δεκαετίες ταλαιπώρησε τους Έλληνες πολίτες.

Η κριτική της Αντιπολίτευσης και ιδιαίτερα των κομμάτων, που άσκησαν εξουσία, που επί δεκαετίες είναι υπεύθυνοι για το κράτος της κομματοκρατίας της γραφειοκρατίας, της ημετεροκρατίας αλλά και, ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια, της διαφθοράς, της διαπλοκής και της εξυπηρέτησης μεγάλων συμφερόντων, είναι μία κριτική τουλάχιστον αμήχανη, χωρίς κανένα πειστικό υπόβαθρο, αφού έχουν όχι μόνο λερωμένη τη φωλιά τους αλλά και απόλυτα την ευθύνη για την οικοδόμηση αυτού του κράτους, που

έχει γνωρίσει μέχρι σήμερα η ελληνική κοινωνία.

Προσωπικά το μόνο σημείο, που θα έβλεπα ότι είναι ένα θέμα επανεξέτασης αλλά με προϋποθέσεις, εφόσον τα πρώτα χρόνια αποκτηθεί και μία εμπειρία, είναι η δυνατότητα συμμετοχής και στελεχών από τον ιδιωτικό τομέα στο Εθνικό Μητρώο των Στελεχών. Αποδέχομαι την επιχειρηματολογία του Υπουργού περί τακτοποίησης του δημόσιου τομέα σε πρώτη φάση. Όμως, είμαι σίγουρος ότι η Κυβέρνηση, επειδή αποδέχεται προτάσεις -και το έχει αποδείξει και στο ασφαλιστικό αυτούς τους τελευταίους μήνες, ότι κάνει πραγματικό διάλογο με όλες τις κοινωνικές κατηγορίες- ότι εφόσον προκύψει μία εμπειρία, που θα μπορεί να αποδεχτεί και αυτό το θέμα, θα μπορεί να προχωρήσει.

Κλείνοντας, θέλω να σταθώ και λίγο στον μύθο του μεγάλου κράτους, που επί χρόνια έγινε η καραμέλα δυνάμεων της Αντιπολίτευσης και θέλω να πω, βέβαια, ότι όχι μόνο τώρα, που μετά από τρία χρόνια μνημονίων οι 750.000 περίπου υπάλληλοι έχουν γίνει 550.000 ή ίσως και λιγότεροι -δεν ξέρω τον ακριβή αριθμό- αλλά και πριν, σε σχέση με τους πληθυσμούς των άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ήταν μικρότερος αριθμός από αυτόν που θα έπρεπε να είναι.

Το πρόβλημα της δημόσιας διοίκησης ήταν όχι θέμα αριθμού αλλά θέμα οργάνωσης, εξορθολογισμού, θέμα στελέχωσης των θέσεων πρώτης γραμμής και ευθύνης που θα είναι σε επαφή με τους πολίτες.

Τέλος, κλείνοντας, ήθελα να πω μία κουβέντα. Είμαι σε πολύ ευχάριστη θέση διότι μαζί και με άλλους νησιώτες Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ συζητήσαμε με τον Υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης, για να προχωρήσουμε σε περαιτέρω εξυπηρέτηση των μόνιμων κατοίκων των νησιών μας και ιδιαίτερα των μικρών νησιών, διευρύνοντας τις αρμοδιότητες των ΚΕΠ και στελεχώνοντάς τα, έτσι ώστε πραγματικά οι κάτοικοι αυτοί να αποφεύγουν την ταλαιπωρία και την οικονομική αφαίμαξη από τη μετακίνησή τους στην Αθήνα, στα μεγάλα αστικά κέντρα ή και σε άλλα νησιά.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Νίκο Συρμαλένιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης: «Εθνικό Μητρώο Επιτελικών Στελεχών Δημόσιας Διοίκησης, βαθμολογική διάρθρωση θέσεων, συστήματα αξιολόγησης, προαγωγών και επιλογής προϊσταμένων (διαφάνεια - αξιοκρατία και αποτελεσματικότητα της Δημόσιας Διοίκησης) και άλλες διατάξεις», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

τητα της Δημόσιας Διοίκησης) και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ : Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΪΒΑΤΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΑΣΩΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΒΑΔΕΛΛΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης: «Εθνικό Μητρώο Επιτελικών Στελεχών Δημόσιας Διοίκησης, βαθμολογική διάρθρωση θέσεων, συστήματα αξιολόγησης, προαγωγών και επιλογής προϊσταμένων (διαφάνεια - αξιοκρατία και αποτελεσματικότητα της Δημόσιας Διοίκησης) και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Δευτέρας 7 Δεκεμβρίου 2015, Τετάρτης 9 Δεκεμβρίου 2015, Πέμπτης 10 Δεκεμβρίου 2015, Παρασκευής 11 Δεκεμβρίου 2015, Δευτέρας 14 Δεκεμβρίου 2015 και Τρίτης 15 Δεκεμβρίου 2015 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς τα Πρακτικά της Δευτέρας 7 Δεκεμβρίου 2015, Τετάρτης 9 Δεκεμβρίου 2015, Πέμπτης 10 Δεκεμβρίου 2015, Παρασκευής 11 Δεκεμβρίου 2015, Δευτέρας 14 Δεκεμβρίου 2015 και Τρίτης 15 Δεκεμβρίου 2015 επικυρώθηκαν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 00.04' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τετάρτη 24 Φεβρουαρίου 2016 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης και ψήφιση επί των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης «Εθνικό Μητρώο Επιτελικών Στελεχών Δημόσιας Διοίκησης, βαθμολογική διάρθρωση θέσεων, συστήματα αξιολόγησης, προαγωγών και επιλογής προϊσταμένων (διαφάνεια - αξιοκρατία και αποτελεσματικότητα της Δημόσιας Διοίκησης) και άλλες διατάξεις», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ